

Handwritten text in a rectangular box, possibly a library or archival record, including the number 1000.

رسالة رسالة

رسالة في علم الحروف

Handwritten Arabic text next to the circular stamp.

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله الذي جعل الجنة دار المتقين و جعل النار مثوى الكافرين و اسكن الایمان في قلوب العارفين و نور الحكمة في صدور المؤمنين بيارحمة قلوب العارفين و ارض بالشوق كبد المشاقين و الصلوة والسلام على محمد خاتم النبيين و على اله وصحبه من الطيبين الطاهرين اما بعد فهذه رسالة في علم المعارف و الاخلاق مشتمل على اثني عشر بابا
 الباب الاول في بيان حقيقة الالان و اصل فطرة الالان هو المركب من الجواهر و خلق جميع الاجسام الفلكية و العنصرية و تمام خلق جميع الاجسام المعدنية و النباتية و حسن متحرك بالارادة و الالان في عالم الشهادة لان معنى الحيوان هو جسم تام حساس متحرك بالارادة و الجسم فان من موجود فيه جميع الحيوانات و احكامها الموجودة في عالم الفلكية و وجود العوم لان العاقل لا يثبت كشي الابد و وجود الحيوان في الالان بان خصوص بعد الجسم و الحس المتحرك بالارادة لا يوجد الابد و وجود النما فيه و الالان نية لا يوجد الابد و وجود الحيوانية و النطق لا يوجد الابد و الالان نية فالالان لا يعرف ولا يوجد لا يتميز الابد علم و هو و جميع ما في عالم الشهادة في نفس و يدفع جميعه و يحركه من نفس و نية الالان نية فان و الماد بالذوق و المودع احكام هذه الاشياء فاحكام الجسم كجارية مثلا الكفاة و الكس و البطالة و قلة التوكل و غلظة القلب و القوة و غير ذلك و نية بقوله قلن ثم قنت طوبى لمن بعد ذلك فهي كالجارية او الشدة من لم يخص من الاجسام بخاوية يدفع جميع احكامها من نفس في روحه متعلقة بالسلسل و الاغلال في الدرك الاسفل من النار و احكام الجسم النباتي فهو الضو و الخشونة و التردد و الضنا و الاستقرار في المعصية و عدم التفكير في نفس و الجهل و اما احكام الحيوانات فهي جميع اخلاق الذميمة اعني موجود في الالان جميع احكام انواع الحيوانات كاشياني في بيان اخلاق الذميمة و من خلص منها و دخل في الالان نية و ظهر منه النطق و هو الجزء الثاني من تركيب الالان فالالان مركب من الحيوان كحمار و النطق اي ما في عالم الارواح و هو الروح القدسية و ما في عالم

الجنود

الجنود و هو اللوح المحفوظ و ما في عالم الملكوت و هو الملائكة و النفوس الفلكية لان النطق لان معنى النطق هو المعنى الكا ص في قلب الالان من قبض مبداء الفيض من باطن القلب فالالان اذا نفى جميع ما ذكرنا من نفس و جميع الخواطر النائية برب و ربط القلب من عالم الملك و دخل في غيب العيوب بث من نفس عالم الارواح من لطيفة السرية و عالم الجنود من لطيفة الروحة و عالم الملكوت و الجنة و النار و الملائكة و الشياطين من لطيفة القلبية و اذا ما هدى في الضل هذا العالم فقد وجد فيه معنى معنى النطق فوجد الالان نية فالالان هو هذا النطق و لذلك يقال حقيقة الالان ان النفس الناطقة و يقال كذا القلب الروح و العقل و هو المعاني و المعاني و المثاب قال الله تعالى لقد خلقنا الالان في احسن تقويم اي في عالم الارواح ثم ردها اسفل ما علمن اي في عالم الشهادة الا الذين امنوا و عملوا الصالحات اي امنوا بما جاء من عند الله برسوله و تبدل و يدفع جميع لوازم السفليات و صفها هو الالان نية من كدورات السفلية فهو كائن لا يترد الى اسفلت فلين فاذا فارق روحه من جسده عرج الى وطنه الاصل التي خلق في احسن تقويم و اما اذا لم يدفع جميع لوازم السفليات بعدم الايمان بالرسول و بعدم صفها هو الالان نية من كدورات السفلية غلق روحه باغلاق السفليات بالسلسل و الاغلال في الدرك الاسفل من النار فهو المردود الى اسفل الالفين لغو ذبا منه و مجموع العوالم اربعة الاول عالم الارواح و الثاني عالم الجنود و الثالث عالم الملكوت و الرابع عالم الملك و جميع الموجودات على الترتيب في الخلق على اربعة اقسام الاول الارواح المودة خلقت في عالم الارواح قال النبي صلى الله عليه و سلم اول ما خلق الله العقل و يقال له العقل الكلي و الظم و الروح الحمدة و قال تعالى للمقيم اجري بما هو كائن الى يوم القيامة و قال تعالى للعقل قبل ما قبل ثم ادبر فا و تبر فقال تعالى بغرق و جلاني ما خلقت خلقا اكرم على منك بكا اخذ و بك اعطى عليك النبأ و العقاب الثالث الملائكة الروحانية العلوية الذين لا يتكبرون عن عبادة و لا يستخرون من منقادون باوامره كمال الانقياد و معصومون عن المعاصي و الكدورات البرية و مستقر الملائكة الافلاك العلوية على ترتيب القوت و البعد و لهم اطلاع الى عالم الالهوت و اللوح المحفوظ و هذه الاشياء على سبيل الابداع و الابداع هو ايجاد الشيء لا عن شيء موجود قبل الرابع الاركان الاربعة و منها المواليد الفلكية و هي المعدنية و النباتية و الحيوانات و لما كان الالان من مجموع جميع العوالم العلوية و السفلية كان الالان من عالم صغير بعضي مختصه العالم فان المختصه من الكتاب ما قل لفظه كثير معناه و الالان من صغير جسمه موجود فيه معنى جميع الاشياء فاطل

في نفس جميع ما ذكرنا وجد الان نية وعرفه جميع الاشياء فقد عرفنا من
 عرف نفسه فقد ربه كما قال النبي عليه الصلوة والسلام من عرف نفسه فقد عرف ربه
 بانه خارج منه ومن جميع الملكات مؤثر فيه وفي جميع الملكات اعني من عرف
 حقايق جميع الموجودات على ما هي عليه في نفسه وفي عالم الكلي على طاقته عرف ان لهم
 خارج منهم موجود لهم ولا يشبه شيئا واجب الوجود ولا من شئ ولا سبب لوجوده
 بل هو سبب لكل موجود فيه وبه تعالى وجود جميع الاشياء ويرجع جميع الاشياء اليه
 وهو الاول والاخر والظاهر والباطن وهو بكل شئ قدير واعلم ان المقصود
 من العالم واجاده شيئا بعد شئ هو ان يوجد حقيقة الان في الغرض الاركان
 الاربعة ان يحصل منها النباتات ومن النباتات ان يحصل الحيوانات ومن الحيوانات
 ان يحصل اجسام البشريّة ومن الاجسام البشريّة ان يحصل منها النفس الناطقة
 ومن النفوس الناطقة ان يحصل خلافة الله تعالى عز وجل في راضه فيحصل بها
 حقايقها الى التبعيم الابدّي كما قال عليه قوله تعالى اني جعل في الارض خليفة جعلت في
 الان سلافة العالم وزيدته وهو المخصوص بالكرامات كما قال تعالى ولقد رزقنا
 بنى ادم قالان بين الموجودات مخلوق خلقه تعالى تصح للدارين وذلك ان الله
 تعالى قد وجد خمسة انواع من الاحياء نوعا للدنيا وهي الحيوانات ونوعا للدن
 للدن الاخرة وهو الملائكة ونوعا للدارين وهو الانس واسطة بين جوهرين
 وضيع وهو الحيوانات ورضيع نرفيع وهو الملائكة تجمع في الان قوتى العالمين
 وجعلها كحيوانات في الشهوة والغضب والقتال والمهاوثة والمنازعة
 وغير ذلك من اوصاف الحيوانات وكما الملائكة في العقل والعلم وعبادة الرب
 والصدق والوفاء وغير ذلك من الاخلاق الحميدة والحكمة في ذلك هو ان الله تعالى
 لما وسجّل معرفته وعبادته وخلافة وعمارته راضه وبهاته تعالى ذلك المجاورة
 في جنته اقتضت الحكمة ان يجمع له القويان فانه لو خلق كالبهيمة معرى عن الفضائل
 لما صلح لخالفة الله تعالى وعبادته كما لم يصلح البهايم ولا المجاورة ودخول جنته ولو
 خلق كالملائكة معرى عن الحاجة البدنية لم يصلح لعمارته راضه والمقصود ان يجعل
 في الارض خليفة ولم يستصلح لذلك الملائكة حيث قال الله تعالى في جواب قولهم ونحن
 نتبع محمد كقوله تعالى اني اعلم ما لا تعلمون فاقضت الحكمة الالهية ان يجمع
 القويان فيه وفي اجتماع الجواهر الان مع قوتى كقوتى في عالم الشهادة حكمة اخرى
 سنانى ان الله تعالى وفي اعتبار الحكمة تنبيه ان الانس وبنوتى واخوتى
 وان لم يخلق عبثا كما نبه عليه بقوله عز وجل انما خلقناكم عبثا وانتم الينا لاترجعون

فالغرض

فالغرض في انما والانس ان هو معرفة تعالى وعبادته وخلافة وتعمير راضه كما نبه على ايات
 في مواضع مختلفة حسب ما اقتضت الحكمة ذكره وذلك قوله تعالى وما خلقت الجن
 والانس الا ليعبدون وقوله تعالى واستخلفكم في الارض وقوله تعالى واستعزمتكم
 فيها والمقصود من الخلق والعالم الان والمقصود من الان المعرفة والمقصود
 من المعرفة عبادة الله تعالى والمقصود من العبادة التقرب والرجوع الى الله تعالى
 مع مجاورته في جنته الابدّي السرمدى فالانس وان كان خادما لكنه ابدى تكلم
 من بين خلقه بالكرامات وليس فضل بقوة الجسم والا فالفضل والبعير قوتى منه
 اجساما ولا بشدة البطن والا فالاسد والنمر اشد منه بطش ولا باللباس
 احسن منه لباسا ولا باللقوة على النكاح فالحمار والعصفور قوتى منه نكاحا ولا
 بكثرة الذهب والفضة والمعدن واجبالا كثر منه ذهابا وفضة كازعم ابيس عليه
 اللعنة حيث قال خلقته من نار وخلقته من طين بل ذلك كما خصه الله تعالى به من
 المعنى الذي ضمنه الله تعالى فيه والاول الذي شئت له فاش ربه بقوله تعالى فاذا
 سويته ونفخت فيه من روحي **الباب الثاني** في بيان رد الان الى اسفل
 السفلى اعلم ان لما عرفنا ان الان ليس هذا الهيكل المخصوص بل هو الروح
 والنفس الناطقة المتمازجة من جميع ماعداه وان لم يجد ولم يعرف هذا الروح ولا يخلص من
 الحيوانية ولا يجره من جميع ماعداه فالانس هو الروح المخلوق في عالم الارواح
 خلق الله من نور جماله كالحاصل من تجلّي ذاته الى ذاته وهو الروح الاعظم وهو روح
 المحمدي صلى الله عليه وسلم وخلق الله تعالى منذ سائر الارواح من تجلّيته الى الروح الاعظم
 وهو ارواح جميع الان كما قال النبي عليه الصلوة والسلام انا من الله والمؤمنون
 مني ولهم في عالم الارواح مناسبة واتصال وميافرة بعضهم بعضا ومن كان له
 مناسبة واتصال في ذلك العالم وله مناسبة واتصال في هذا العالم وكذلك من كان
 له ميافرة في ذلك العالم وله ميافرة في هذا العالم كما قال عليه الصلوة والسلام الارواح
 جهنم جندة في تعارف منها استلف وماناكر منها اختلف وعلم الارواح وهو لوطن
 الاصل وفي سائر العوالم كلها الان من مافرضه باعتبار اصل كسوة يسمي روحا قديرا
 ثم رده الى عالم الجبروت وهو اللوح المحفوظ باعتبار كسوة هذا العالم يسمي روحا سطويا
 ثم رده الى عالم الملكوت ومن العالم يسمي اهل الحكمة الاثر في تعاليم المثال باعتبار كسوة
 هذا العالم يسمي روحا سيمانيا وروحا روائيا ثم رده الى عالم الملك والشهادة
 وكه من لباس جميع ما في عالم الشهادة باعتبار كسوة هذا العالم يسمي روحا
 جسمانيا وروحا حيوانيا ثم غلق ابواب العوالم الباقية وبقى في عالم الملك ونسى

معه ووطنه الاصل بسبب كونه ما في عالم الشهادة والسفل بقبوات عالم
الملك وهذا الذي يسطر على الانسان من احكام الجادات والحيوانات فالانبياء يعطون
الاولياء لا يلبسون من لباس هذا العالم ولا يكونون حكوما عليهم كالحكام المذكورات
ولا يمشون ووطنهم الاصل واما سائر الخلائق فهم يمشون ويكونون حكوما عليهم بذلك
المذكورات ويشغلون في هذا العالم ويمشون ووطنهم الاصل وهذا اللباس كان
حجابا للعالم الارواح كما قال الله تبارك وتعالى يعلمون ظاهرا من الحيوة الدنيا
وهم عن الآخرة هم غافلون والله سبحانه وتعالى من فضل وعناية ارسل الانبياء
عليهم السلام لتذكير ووطنهم الاصل والآخرة بان تنزع لباس عالم الشهادة اى احكام
الجادات والنباتات والحيوانات بالاوامر والنواهي من كلام الله تعالى ورسوله
فمن امن برسوله ونزع لباس عالم الشهادة بالقبول واوامره ونواهيه والتخلق
بخصاله فتح له ابواب عالم الملكوت والجبروت وتذكر ووطنه الاصل ويشاقق اليه
ويكون في هذا العالم كالغريب في دار القرب كمن له زوجة وولد وخدم وحشم
وباغ وبستان وغير ذلك وهو القربة يشاقق الى وطنه كما قال النبي صلى الله عليه
وسلم من في الدنيا كانه غريب وعابرسبيل وقد تفحصت من صحاب العترة ولا
ينزع هذه اللباس الا بتابع النبي صلى الله عليه وسلم والقبول واوامره ونواهيه والقبول
سنة لان احكام الجادات والنباتات والحيوانات وهو الاطلاق الذميمة
لا يرفع الا بتابع اوامره ونواهيه واتباع سنة رسول الله صلى الله عليه وسلم
وان كان في زمن نبي آمن به بعد ذلك بنوثة بالعقل ويكون تحت امره ونهيه
واتباع سنته وقاض روحه من فصوصه من قبل ربه ونور قلبه وفتح له ابواب
العوالم ونزع لباس العوالم كلها كالصحية رضوان الله تعالى عليهم جميعين
وان لم يكن في زمن النبي عليه السلام ولا يبقى فيما يسمع من ابويه وعامة الخلق
بالتقليد بل ببيت النبوة بالعقل ومجيبه وايات معجزة بالتعاطر اليقينيه
وبعد ذلك لا يبقى على هذا المقدر بل انقاد واتبع الى من اتبع وانقاد
الى النبي صلى الله عليه وسلم ويكون ذلك لمن قد نزع لباس العوالم كلها وكل
الاخلاق ونفسه ويكون متسلا كذلك الى النبي عليه السلام وعند هذا
الرجل يتوب ويرجع من المعاصي ويلتفت كلمة التقوى في قلبه ويكون عارفا
من سلسله الى النبي عليه السلام وقاض روحه من فصوصه الى النبي عليه
السلام كما قال النبي عليه السلام الشيخ في قوله كالنبي في امته وقال عليه الصلوة
والسلام عليا امتي كالانبياء بنى اسرائيل الى العالم الذين احيا الدين وسلكوا

طريق

طريق المستقيم ويكونون ما يكون عليه الرسول والصحية وكلوا نفوسهم فان
الاتباع اليهم كما يتبع النبي عليه السلام ومن لم يؤمن بالنبي عليه السلام بقي عتسا
بلباس عالم الملك ويكون اعنى عن العوالم الباقية ولا يخلص منه ابد ويجلس في
مغلقة باغلاق الجادات بالسلاسل والاغلاق لغيره وبالله تعالى منه فالان
سافر ومبدا سفره من حيث ما اشار اليه بقوله عز وجل قال اهدنا صريحا
بعضكم لبعض عدوا فاما ما يتكلم منى هدى فمن اتبع هداى فلا يضل ولا يشقى
ومنتهى سفره دار السلام ودار القرار وله في سفره اربعة منازل ظهر ابيه ووطن
امه وظهر الارض والموتقى وله حالتان حاله فيها مستودع وهو اودام في هذه
المنازل وحاله وهو مستقر وهو اذا حصل في دار القرار والى ذلك اشار بقوله تعالى
وهو الذي انكح من نفسه واحدة مستقر مستودع والمنزل الذي يحتاج ان يتوزع
ظهر الارض فالان في كنهه وكبد عالم بنده الى دار القرار كما قال تعالى ايها الانس ان
انك كادح الى ربك كدحا فملا منه وقال تعالى لقد خلقنا الانسان في كنهه وهو مجبول
على طلب الراحة لكن الناس في طلبها ضلوا ضرب عمو عن الآخرة وقالوا ما هي الا حيا
الدنيا موت ونجنا الية وهم المحجوبون بالحجب الكثيفة المظلمة وهم كالانعام من
هم اضل وفعلا افضل من قال ذلك وان لم يقولوا قولهم فطلبوا الراحة من
حيث لا راحة وهم الموصوفون بقوله تعالى والذين كفروا اعمالهم كمنه اب الية
وضرب عروا الدنيا والآخرة وان الدنيا كما قال الله تعالى لكم في الارض مستقر وملاق
الى حين وان دار الآخرة لى احيوان لو كانوا يعلمون وعلموا ان منها ينقر
الانس ويطئن كما قال الله تبارك وتعالى يا ايها النفس المطمئنة وانه يحتاج وان
بخالها كما قال النبي صلى الله عليه وسلم ذوا واعتموا فاصتموا المشقة
على ان كل يقب يعود الى رحمة فهو راحة فالان في ظهر الارض سفره الى دار
القرار وفي هذا المنزل المحنة والمشقة وكثير المهالك والعدو والمخاربه وفيه يحصل النور
لدار الآخرة والراحة والجنة فالانبياء جاوا وذهبوا البيان ما يحصل للدار
الآخرة في هذا المنزل بالبيان الكتاب وتذكير وطن الاصل هداية ورحمة من الله
تعالى لتدبير امر المعاش والانتظام هو الانتظام بين الناس لان النبي لولم يكن
ليتدبر الناس امر المعاش والانتظام كما ترى لمن لم يكن نبيا من الانبياء نوعا كما
مقصودا من العالم مكرما عند جميع الخلائق وجوه صافيا كنهه كما ملوك بالول
عالم الملك وهو وجود احكام الجادات والنباتات والحيوانات فابا للتدبير ووضع
هذه الاحكام من نفسه والرجوع الى صله وتذكير ووطنه الاصل اقتضت الحكمة

ع

الالهية ان يكون الشجرة النبوة واقعا بين الانسان وبين الملك من رعا لكل
واحد منها على وجه قائم كالملائكة في اطلاعهم على ملكوت السموات والارض والبرزخ
في احوال المطعم والمشرب فبهم من حيث الابدان كالبرزخ ومن حيث الارواح كال
كالملائكة وقد ايدوا بقوة روحانية حقيقوا كما قال في عيسى عليه الصلوة والسلام
وايدناه بروح القدس وقال في محمد عليه الصلوة والسلام نزل به الروح الامين
على قلبك وتخصصهم بهذا الروح ليسكنهم ان يقبلوا من الملائكة لما بينهم من المناسبة
تلك الارواح ويلقون الى الناس لما بينهم من المناسبة البرزخية ولذلك قال عز وجل
وتوجعنا ملكا لجلنا رجلا الالهة فبينها ان ليس قوة عامة البرزخية الذين لم يقصروا
بذلك الروح ان يقبلوا الا من البرزخ ولما عسى الكفار عن ادراك هذا المنزلة
انكر ونوة الانبياء كما قال عز وجل قالوا ان انتم الا بشر مثلنا تريدون ان
نشهدوا عما كان يعبد اباؤنا الالهة فالانبياء بالاضافة الى سائر الناس كان
الناس بالاضافة الى سائر الحيوانات وكالخلق بالاضافة الى سائر اجزاع وايضا
منزلة الانبياء من اهمهم منزلة الشمس من القمر ومنزلة علمهم من علوم اممهم منزلة
ضوء الشمس من نور القمر كما ان نور القمر مقتبس من ضوء الشمس وهو قاهر عنها
قال الله تعالى هو الذي جعل الشمس ضياء والقمر نورا كذلك منزلة الامم من
انبيائهم ومنزلة علمهم من علومهم بواسطة الانبياء كما لا يحصل النور للقمر الا بواسطة
الشمس كذلك لا يحصل علوم الناس وتزكية نفوسهم ودفع احكام المذكورة الا بواسطة
الانبياء وعلى هذا القول تعالى ربنا وبعث فيهم رسولا منهم يتلوا عليهم آياتك
ويعلمون الكتاب والحكمة ويزكيهم انك انت العزيز الحكيم فان الله تعالى يذكي الانبياء
بواسطة الملك يذكي سائر الناس بواسطة الانبياء من الاحكام المذكورة وهو
احكام الجادات والنباتات والحيوانات اي من ملوكات عالم الشهادة وهو
الاخلاق الذميمة القبيحة الجاذبة الى الفشل المصنوعة كل منها الى صور مناسبة لها
في عالم الازفة الباقية مع صاحبها ابد الموزنة دائما فلا بد من التبديل الى
الاخلاق الحميدة الجيدة الجاذبة الى علا عليين والتفاداة الابدية المصنوعة
كل منها الى صور مناسبة لها الباقية مع صاحبها المصورة له دائما ونجاة من العذاب
الاليم وقال الى السعادة والجنة قال النبي صلى الله تعالى عليه وسلم بعثت لأكمل
مكارم الاخلاق اي لتكمل النفوس للتزكية من الاخلاق الذميمة الى الاخلاق
الحميدة والمقصود من تجي الاثان كسب المعرفة باطلاع جميع العوالم وما
فيها في الافاق وفي انفسهم فان حال الانسان اني شيء ليس من العالم يعرفه وما لا
يليه لا يعرفه فليس الله تعالى الانسان من كل العوالم وركبه على النفس حتى يعرف

جميعه ونفسه ويعرف ربه ووطنه الاصلى ويرى من باطن قلبه علم انه في الضمنية
والشدة ويعرف ان خالقه خارج من جميعه ونهاية كل شيء ومرجعهم وروى انه
اول ما فرض الله على العباد معرفة تعالى وذلك يحصل بالاطلاع على حقايق الاشياء
بان قال هذا النبي صلى الله عليه وسلم وهو مخلوق بلزم العرفان ان صانعه على كمال
فوقه وكذلك في كل الاشياء وكل الانواع ولذا قال النبي صلى الله عليه وسلم والسلام
اللهم انما الاشياء على هي قال علم الذي يجب على العبد علم المعرفة وعلم الاخلاق
وعلم العقائد الدينية وعلم الفقه الذي اجتهده ائمة الدين وما يعلم سنة رسول
الله صلى الله تعالى عليه وسلم وروى ان طالب طلب العلم افضل جميع الاعمال لانه سبب
المعرفة وكل زاد العلم والحكمة زاد المعرفة قال النبي صلى الله عليه وسلم والسلام طلب العلم
ويضد على كل مسلم مسلمة وقال عليه الصلوة والسلام اطلب العلم من المهد الى الخدر
واما علوم الحقيقة الرسمية كالمنطق والحكمة والهيئة والحساب الهندسة وغيرها
فلحق بعلم المعرفة لان كلها باحث عن احوال الموجودات على ما هي عليه في نفسها
الباب الثالث في بيان الاخلاق الذميمة القبيحة الجاذبة الى الفشل وتوابعها
واضدادها واسبابها وعلاجها وهي كثيرة باعتبار درجاتها وباعتبار الكليات
يمكن ضبطها واعلم انه يشعب بعضها من بعض ويندرج بعضها تحت بعض وكل
ثبوتها القلب اذا حصل في القلب يصدر من صاحبها فضلا او قولا مناسبها ويكون
اخلاقها جوارحه ومنتظرا عنه وجميع الاعمال فضلا او قولا يصدر منها وان كانت
ذميمة فتبخر يصدر منه الاعمال السيئة وان كانت حميدة يصدر منه الافعال الحسنة
والاقوال الحسنة وان كان قلبه عكسا بالاخلاق الذميمة يكون مريضا بمرض الارض
فوقه كالجيفة القبيحة واذا كشف الغطاء يرى قلبه خرابا ويرى كل واحد من ذلك
الاخلاق على صورة قبيحة موزية ولا يراه قبل كشف الغطاء بسبب حجابات الظلمانية
الناسية منها وبسبب حجب نفسها عن فتحها فان الحجب للشيء يعنى عن غيره بل
يرى ذلك حسنا من نفسها واذا اجوى فظلمها نفاخوها وكشف الغطاء على
وجهين احدهما الموت الاضطراري ولا تقبل العلاج بعده لانه ضاع الالهة وكل
التزكية انما هو دار الدنيا واما دار الازفة فهي دار الخواء ويكون روجه معلقة بها
وثانيهما الموت الاختياري وعند نفسه من اصحاب القبور ويرى قلبه خرابا ويرى شغل
واحد من ذلك الاخلاق على صورة قبيحة ويشغل بدفعها ونفى كلها ويمكن الدفع و
العلاج بدون ذلك اي بدون الموت الاختياري بلعلم بان المؤمن لا يصير مؤمنا
ما دام ذلك الاخلاق موجودا فيه ويشغل بنفسيها بعلم كل واحد منها وعلم فتح كل واحد

منها بجزء القصارق ومن الاخلاق الذميمة المصيبة الكفر بالله العباد بالله
منه وهو اعظم المهلكات على الاطلاق واظلم الظلمات واسفل السفليات وهو
من احكام الجحانات وهو عدم الايمان مما ان يكون مؤمنا والايمان
هو التصديق بالحق والقرار بالان جميع ما جاء به محمد عليه الصلوة والسلام من
عند الله وسببه كجهل والعداوة ومنها اعتقاد البدعة وهي عالم لم يكن في عهد النبي
صلى الله عليه وسلم ولا في عهد الصحابة ولا يوجب رضائهم وسببه اتباع الهوى والاشهاد
على العقل بدون الشريعة والعقل كالبصر والشع كالشعاع واذا لم يكن الشعاع قابض
يكون ضالا وكذلك اذا لم يكن الشريعة يكون العقل ضالا والاعجاب بالقرآني والتفكير
في اصول الدين قال الله تبارك وتعالى فلا تتبعوا الهوى ان تعدوا ولا تتبع
الهوى يضلكم عن سبيل الله واما من خاف مقام ربه ونهى النفس عن الهوى
فان اجرة هي المأوى وعنه من الايات عن علي رضي الله عنه انه عليه السلام
ان اشدا ما خاف عليكم حصلتان اتباع الهوى وطول العمل ومنها الرياء وهو
ارادة نفع الدنيا على الاخرة او ليد او علامة احد من الناس من غير اكرامه عليه السلام
على نفسه وهذا الاخلاص وهو يوجب تقربا الى الله تعالى بطاعة عن نفع
الدنيا والاعلام السابق وثمره الاخلاق وهو ان يعبد الله تعالى كأنك تراه وان
لم تراه فانه يراك وانه اقرب اليك من حبل الوريد قال الله تعالى فاعبدوا الله
مخلصين له الدين وسبب حب العاجلة ومنها الكبر وهو الاستحجاب والركون الى
رؤية النفس فوق غيره اي المتكبر عليه وصدده التواضع وهو الركون الى رؤية النفس
دون غيره واعلم ان الكبر عكس الكبر خاتم الاعلى المتكبر فانه قد ورث صدقة والاعند
القتال وعند الصدقة والتفكير على الله انواع لانه ما على الله تعالى وهو خمس انواع
الكبر مثل غزو وحيث حدثت نفس ان يقابل بالسما عز وجل ومثل فرعون حيث
قال انا ربكم الاعلى واما على رسول عليه الصلوة والسلام كبغض الكفرة قالوا
هذا الذي بعث الله رسولا واما على سائر المخلوق والاولان بهم الكفرة القوة
والثالث المخلوق بعضهم بغضا ولا يقطع النزاع والخصومة بذلك بين الناس بينهم
وهو اعظم وسيلة الشيطان لاضلال الناس ويكون الشيطان شيطانا مردودا
بالكبر حيث قال واسجد لمن خلقت طينا اما خيرة من خلقته من نار وخلقته من طين
عن ابن مسعود رضي الله عنه ان النبي صلى الله عليه وسلم قال لا يدخل الجنة من
كان في حبه مثل ذرة من الكبر عن ابن مسعود رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم
وسلام ان في النار يوجب جعل فيه المتكبرون فيفضل عليهم واعلم ان الكبر قد يخفى على

صاحبه

صاحبه حتى يظن انه بري منه فلا بد من بيان اخلاق المتكبرين حتى يعرف كل واحد
نفسه عليها فيميز اجنبك من الطيب فلا بغوة الغرور منها ان يجتنب قيام الناس له او
يديه تقظها لنفسه بلا وجدان كراهية من نفسه لهذا حيث لم يقبول وركون اليه
فان وجد كراهية وعدم اجابة لهذا حيث في نفسه فلا يكون ومنها ان لا يمشي الا معه
غيره بحيث خلفه ومنها ان لا يزور غيره ومنها ان يستكف من جلوس بالقرب منه الا
ان يجلس بين يديه ومنها ان يتوقى في مجال المرضي والمعلولين ويتحاشا عنهم ومنها
ان لا يجلس مع اهل بيته وكان رسول الله يفضل هذا المنقيات ومنها ان يستكف
عن لبس الدون من الثياب عن ابي امامة رضي الله عنه قال عليه الصلوة والسلام
الزيارة من الايمان ومنها ان يستكف عن دعوة الفقيه لامن دعوة الفقي والشريف
ومنها ان يستكف عن قضاء حاجة الاقرباء والرفقاء في التوق خصوصا شاة الاقرباء
الكسبة ومنها ان يتقل عليه تقدم الاقران في الشيء او جلوس وغير ذلك من اخلاق
الكبر العجب وهو ان يرى عمده وعلمه من نفسه بل من الله تعالى وكلما عمل عملا او ذكر
ذكرا كانه لا يعمل ولا يذكر وهو يظهر من عدم معرفة النفس والخالق واذا عرف
اضمحل بنور المعرفة ظلي نية العجب بل جميع الظلمات يضمحل بنور المعرفة الحمد وهو اذ
زوال نعم الله تعالى من احد مما له فيه صلاح ويني او دنوي من غير ضرر في الاخرة
وغواكس ثمانية الاول الف والطاعات عن ابي هريرة رضي الله عنه ان النبي صلى الله
عليه وسلم قال يا كرم واحمد فان الكرم لكل الحسنات كما ان الكرم لكل النفاق
الى فضل المعاصي او لا يخلوا الكاسد عن الغيبة والكذب والسب والتمائم والثالث
حومان الشفاعة عن عبد الله بن بسيم رضي الله عنه قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ليس
منع ذو صدق ولا نعمة ولا كهانة ولا امانه ثم تلا رسول الله والدين يوم دون
المؤمنين الآية والرابع دخول النار عن ابن عمر رضي الله عنهما قال قال
عليه الصلوة والسلام ستة يدخلون النار قبل الحساب قيل من هم قال عليه السلام الامراء
باجور والعرب بالعصبية واليهاميين بالكبر والتجار بالخيانة واهل الرشاش بالجهل
والعلماء بالجد الخامس لافضلاء الى اضرار الغير فخذ امر الله تعالى بالاستعاذة من
شر الحاسد كما امر بالاستعاذة من شر الشيطان السادس النعب والهم من غير فائدة
بل مع وزر ومعصية والسابع عمى القلب حتى يكاد لا يفهم حكما من احكام الله
تعالى قال مسفيان رح لا تكن حاسدا تكن شرع الفهم الثامن الحومان والخذلان
فلا يكاد يظفر بمراد ويضد على عدو فخذ اقبل تحم ولا يسود وهو كقده وهو
ان يذم نفسه استغفال احد والتفارع عند البغض له واردة الشكره ويتولد عنه الشما

والعدو والجر عن أبي هريرة رضي الله عنه انه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 عليه وسلم لا يحل المؤمن ان يجره من فوق ثوبه فاد امرت بذلك فيلطفه بستره
 فان رد عليه ففقد الشكر في الاجود ان لم يرد عليه ففقد بالاجود في روادته فمن يجر
 فوق ثوبه دخل النار وهذا هو الجحيم والاعمال الاخرة والمعصية والتأديب
 تجازر ويتولد منه الافضال في الكذب عليه والبهتان والغيبة وافقته والاشهاد
 به وانذاره بغير حق او الكفر منه ومنع الحق من صدق وفضله ودين ورد منطوية المنع
 عن معقبة صاحب عن ابن عباس رضي الله عنه انه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 ثلث من لم يكن فيه واحدة منهن فان الله تعالى وتبارك يعجزه ما سوى ذلك لمن
 يت من مات لا يترك به شيئا ولم يكن ساويا من السوء ومن لم يحفظ على اية
 المسوء الظن بالله وبالوالمؤمنين وبموثوقه والوهم فانه حرام قال الله تعالى
 يا ايها الذين امنوا اجتنبوا كثيرا من الظن ان بعض الظن اثم عن ابي هريرة رضي
 عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال ان الظن فان الظن كذب الحديث ولا تجسسوا
 ولا تانسوا ولا تاسسوا ولا تباغضوا ولا تباينوا ولا توادوا ولا تحابوا ولا تحاسنوا
 المسلم اخو المسلم لا يظلم ولا يخذل ولا يحقره التقوى ههنا ثلثا ويشير الى صدره عليه
 ارفق من الشان يحقر اخاه وكل المسلم على المسلم حرام ومنه وهو حرمه وعال عن جابر
 رضي الله عنه انه قال قال عليه الصلوة والسلام لا يموتن احدكم الا وهو يحسن الظن
 بالله عن ابي هريرة رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال حسن الظن
 حسن العباد عن ابن عباس رضي الله عنهما انها قال قال رسول الله صلى الله
 عليه وسلم الذي لا اله الا الله لا يحسن عبد الله تعالى الظن الا اعطاه ظنه وذلك ان
 الخبيثة التطيرة والظيرة وهو التثاؤم وهو حرام عن ابن مسعود رضي الله عنه
 ان رسول الله صلى الله عليه وسلم التطير شرك ثلثا وما شئت الا ولكن الله يذهب بالتوكيل عن
 رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم لا عدوى ولا حيلة ولا يعين الفال قالوا
 وما الفال قال حكمة طيبة يعني لا قال الناس من قال القرآن وقال وانما عن انس
 رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يعجزه فخرج حاجه ان يسبح باربعة
 يا حي يا قيوم وهو مكره اماك المال حيث يجب بذله بحكم الشرع او المروءة
 وهو ترك المضايقة والاستغناء في المحقرات وذلك تخفيفا لاختلاف الاشخاص
 واشد البخل اماك عن نفي ان يسبح ان ياكل ويلبس ويتداوى قيل شيئا قال الله
 تبارك وتعالى ولا يحسن الذين يخلون بايتم الله من فضله هو خير لهم بل هو
 غير لهم سبطونون ما يخلو به يوم القيمة عن ابي سعيد الخدري رضي الله عنه انه

قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم فصلتان لا يجتمعان في مؤمن البخل وسوء الخلق عن
 الصديق رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال لا يدخل الجنة حاسد ولا جليل ولا
 عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما انه قال قال عليه السلام صلح اول هذه الامة بازيادة
 واليقين وهلاك خول النبي والاعمال بسبب البخل الى طمع الاسراف والبغز وهو مكره
 المال حيث يجب ما كبحم الشرع او المروءة وهي رغبة صادقة للنفس في الاغادة ما يمكن
 والفتوة اخض منها وهي كمال الذي وبذل الشدا والصفح عن العذران وسر العور
 وبها في مخالفة المروءة مكرهان وصدتها وهو الواسط بين ذنوب الطرفين التوفيق
 والافراط مع الميل الى بذل السخا وهو مكره بذا المال زاندا على الواجب لبيل الشدا
 او فضيلة الجود وتطهير النفس عن رزالة البخل العرض اخذ مع الاحتراز عن الاسراف
 قال الله تعالى ولا تجعل يدك مغلولة الى الية والذين اذا انفقوا لم يسرفوا الية
 على السخا الا يثار وهو بذل المال مع الحاجة قال الله تعالى ويؤثرون على انفسهم عن
 ابن عمر رضي الله عنه انه قال عليه السلام ايما امرئ اشتمى شهوة فرد شهوة وار
 على نفس غشقه عن عائشة رضي الله عنها قالت ما سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم
 ثمة ايام من الية ولو شئت الشغف ولكنه كان يؤثر على نفسه عن ابن عمر رضي الله
 عنه انه قال عليه السلام طعام الجواد دواء وطعام البخل واء عن عائشة رضي الله
 عنها انه قال عليه السلام ما جبل على الله الا على السخا وحسن الخلق عن ابي هريرة رضي
 الله عنه انه قال عليه السلام السخا بشجرة فمن كان سخيا اخذ بغضن منها فلم يترك ذلك
 حتى يدخل الجنة والشجرة في النار فمن كان سخيا اخذ بغضن منها فلم يترك
 ذلك العفن حتى يدخل النار عن ابي هريرة رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم
 وقال السخي قريب من الله قريب من الناس والبخل بعيد من الله بعيد من الناس
 بعيد من الجنة قريب من النار وجاهل سخى احب الى الله تعالى من عابد بخل
 عن ابن عباس رضي الله عنه انه قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم السخي
 خلق الا اعظم عن ابي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم انه قال الا ان كل حواد
 في الجنة ختم على الله وانا به كفيلا الا ان كل بخل في النار رصم على الله وانا به كفيلا قالوا
 يا رسول الله من الجواد ومن البخل قالوا الجواد من جاء بحقوق الله تعالى في مال وبخل
 من منع حقوق الله تعالى وبخل على ربه وليس حواد ومن اخذ حوا ما لا يحق اسرافا
 حبا المال قال الله تعالى انما اموالكم واولادكم فتنة والله عنده اجر عظيم عن عبد
 الرحمن بن عوف رضي الله عنه انه قال رسول الله صلى الله عليه وسلم قال الشيطان لمن
 يسلم مني صاحب مال من احدى ثلث اعدو عليه بهن وارواح اخذه من غير حله و

انفاذ في غير حق اجيب اليه فيمنع من حقه عن ابن مبررة رضي الله عنه انه قال
رسول الله صلى الله عليه وسلم لعن عبد الدنيا ولعن عبد الدرهم عن ابي
رضي الله عنه انه قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول ان لكل امة صنعة وان
صنعة امتي المال وسبب حيا المال امة الاول حب الاولاد والا ثانيا والثاني
التكذوب بوجود المال والثالث حب الشهوات واللذات العاجلة قبل الموت
التي لا وصول لها الا بالمال وغير ذلك منها حب الدنيا وهو اس كل الاخلاق
واخطايات ومنشأها ومنشأ الاخلاق كلها منها وكلها ازوار هو اوزار والاولى
الى السفل وازوار الظلمة والجهل وطالبها احسن الموجودات وان الله تعالى لا يخلق
لا احسن ومغضوبا منه عن سهل بن سعد رضي الله عنه قال عليه السلام لو كانت الدنيا
تقدر عند الله تعالى جناح بعوضة ما سقى كافا منها شربة ماء عن ابن عمر رضي الله عنهما
انه قال عليه السلام لا يصيب عبد من الدنيا شيئا الا نقص من درجة عند الله تعالى
وان كان عليه كرميا عن ابي موسى الاشعري رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه
وسلم قال من احب دنياه اضرب باخوته ومن احب اخوته اضرب بدياره فانه ما يفتي
علي ما يفتي عن النبي بن مالك رضي الله عنه انه قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من
احد مني على الماء الا ابتلت قدماه فالوا كيف يا رسول الله قال كذلك صاحب الدنيا
ولا يبسم عن الذنوب عن عائشة رضي الله عنها انها قالت قال رسول الله صلى الله
عليه وسلم الدنيا دار من لا دار له وانها تجمع من لا عقل له عن موسى رضي الله عنه
انه قال عليه السلام ان الله تعالى لم يخلق خلقا بغضب اليه من الدنيا وانه منذ خلقها
لم ينظر اليها عن ابن عمر رضي الله عنهما انه قال عليه السلام من بنى فوق ما يكفيه
كلف ان يجعل يوم القيمة اعلم ان حب الدنيا والمال يورث الحوص المذموم وهو
هو يورث الشتر واستغراق الاوقات للضاعات والتجارات والطبع في ايدي
الناس وصدق حب الدنيا الزهد وهذا هو اصل القناعة والقناعة وهو الاكتفاء
باليسر من الدنيا بلا طلب الزيادة ومنها الكسل فهو مذموم جدا وحسبك فيه
قوله تعالى وان ليس للانسان الا ما سعى واستعاذوا النبي عليه السلام قال
اجنيدا ما رايت الفقير يطلب السماع فاعلم ان فيه يقين من البطالة والله
لا يحب الرجل البطال فان من تعطل وتبطل فقد اتى من الاثمنة ويل
من احيوانية فضلا من صحت من مجازات ولهذا اذم من يدعي التصوف فتعطل
من المكاسب ولا يكون له علم يؤخذ منه ولا عمل صالح في الدين يقتدي به فمن تخلق
بالكسل فليكن من سعادة الدارين منها العجوة وهي المغفر الراتب في القلب

الباعث على حصول المرام لسيرة او على الاقدام على شئ باول خاطر دون تأمل و
استطلاع ونظر بالغ في مذمومة جدا وردحان العجز من الشيطان والثاني
من الرحمن قال الله ولا تعجل بالقران من قبل ان يفرغ الوحي عليك قال الله تعالى
ولو كنت فظا غليظ القلب لانقضوا من حولك وضد ما التفتن والرقية وهن
الثاوي عن ابي يحيى الغبر والرحمة والشفقة وهن صفات الهمة الى ازالة المكروه عن
الناس ح م عن ابي مبررة رضي الله عنه انه قال عليه السلام من لا يرحم لا يرحم منها الوفاة
وضد ما يحيا وهو اخصار النفس خوفا من كتاب القبايح ت عن ابي مبررة رضي
عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال احيا من الايمان والايان من الجحنة و
الذي من الجحفة والجحفة في ان رمنها الجحجج والكوى وهو عدم حمل الحن
والمصائب واظهارها قولها ومغلا تضج وضده الصبر وهو حبس النفس عن
الجحجج قال الله تعالى انما يؤتى الصابرون اجرهم بغير حساب طب عن ابن
عباس رضي الله عنه قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من اصاب بمصيبة في
ماله او في نفسه فليتها ولم يشكها لا حد كان حقا على الله تعالى ان يعقره منها
كفران النعمة قال الله تعالى فكفرت بالنعمة فاذا ما الله لباس الجوع والخوف
عما كانوا يصنعون الاية وضده الشكر وهو تقويم المنعم على مقاييسه على
حد منعه عن جفا المنعم وقبل معرفة النعمة قال الله تعالى لئن شكرتم لازيدنكم
عن ابي مبررة رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال اطعم الكافر بمنزلة
التصائم الصابرة حد عن النعمان بن بشير رضي الله عنه انه قال عليه السلام من لم
يشكر الضليل لم يشكر الكثرة ومن لم يشكر الناس لم يشكر الله والخير نعمة الله
تعالى شكر وتكبرها كفر واجاعة رحمة والفرقة عذاب ومنها السخط وضده
الرضا وهو طيب النفس فيما يصيبه ويقوته مع عدم السخط والتغير والتكبير
وهو الانقياد لامر الله تعالى وترك الاعتراض فيما لا يلزم طبعه ط ط ح عن
ابي هند الداري رضي الله عنه انه قال عليه الصلوات والسلام قال الله تعالى
من لم يرخص عيبي ولم يصبر على بلاي فليدعني يا سواني منها التعليق وهو
ذكر قوام بنيتك عن شئ وتكون الله وضده التوكل وهو ترك السعي فيما لا يبع
قدرة البره اعني المسببات حد ز عن ابي الدرداء رضي الله عنه انه قال
عليه السلام ان الرزق ليطلب العبد كما يطلب اجهه منها حب الشفقة والاركون
الى الظلمة قال وضده البعض في الله قال الله تعالى ولا تكنوا الى الدين
ظلموا فتمت لكم النعمة منها بغض العلماء والصالحين وضده جهم في الله وعن

ابن زبير رضي الله عنه قال رسول الله صلى الله عليه وسلم افضل الاعمال الحسنة في الله
البعض في الله حطبت عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه انه قال سمعت رسول الله صلى الله
وسلم يقول لا يجد العبد صريح الايمان حتى يحبت له ويبغض له فاذا احب له
وابغض له فقد استحق الولاية له ط عن ابن عبد الله بن مسعود انه قال قال عليه
السلام ان من الايمان ان يحب الرجل رجلا لا يجد الا الله من غير مال اعطاه فكذلك
الايمان منها اجادة على الله تعالى الا من من عذابه وسخطه وصدته الخوف
من الله تعالى راجيا رحمة منها الياس من رحمة الله وهو تذكر فوات رحمة و
فضية تعالى وخطع القلب عن ذلك وصدته الرجاء وهو ابتهاج القلب بمعرفة
فضل الله تعالى واستر واحدة الى سعة رحمة وسببه ذكر سوابق فضل الله من غير
شئ من منها الحزن في امر الدنيا وهو التوجع والتأسف على ما فات من النعم الربوبية
ويذكر الفرح بانها واقبالها وكثرتها وسببه حب الدنيا وتوقع حصول جميع
المرادات وبقائها وهو سهل فليتوجه الى الباقيات الصالحات قال الله تعالى
لكيلا تسوا على ما فاتكم ولا تفرحوا بما آتاكم وانك لا استواء وجود الدنيا وعدمه وذلك
مقام التليم والتفويض منها الخوف في امر الدنيا منها الغش والغش وهو عدم
تحقيق النصح بان لا يجتنب من اصابة الشر للغير وان لم يره ابداء وقصد من يريد
ازالة متاع معيب لانه فيكم عيبه فنبهه وهذا عين الحسد وهو حرام كما حذر عن عمرو
ابن مبررة رضي الله عنهما ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال من قسنا فليس
مننا م عن ابن مبررة رضي الله عنه انه قال عليه السلام والذي من نفسي بيده لا يؤمن
عبد حتى يحبت لآخيه ما يحبت لسفوف منها الضئيلة وهو القاع الكس في الاضطراب
والاختلاف والمحنة والبلاء قال الله تعالى الفتنة اشدهم الفتنة منها المداينة
وهي الفتور والضعف في امر الدين كالكسوت عند هبة المعاصي والمناسخ
القدرة على التغيير بلا ضرر فهذا حرام فقد ورد ان الكس عن الحق شيطان
اخرس وصدته الصلابة في الدين قال الله تعالى يجاهد ولا في سبيل الله ولا يخافون
لو انه لائم وقال عليه السلام قل الحق ولو كان قرا وان كان كسوة لرفع ضرره عن
سفه وغيره فهو مدارة جائزة بلا مشقة في بعض المواضع منها الاشارة بالناس
والوحشة لفراقهم وهذا موم فلما قبل من علامة الافلاس الاستيناس بالناس
وكذا الاشارة بمتاع الدنيا كالكرم والبستان وكذا ببل الواجب لك الناس
بذكر الله تعالى وطاعته والوحشة والضيقة ويظهر عنه ملاقات العوام لا الكبر
والعجب منها الطيش والحفنة ويظهر ذلك في الاغصاء في الراس والعين والاذن

يلتفت

يلتفت وينظر لكل جاء وذا هي منكم ويريد ان يسمع كل قول في اللسان بان يكثر
الكلام ولا يستغفر عما لا يريد من الاستغفار في السؤال والحوار وفي اليد التحريك
الكبير وحك العضو وتوبة المعانة والنوب بلا حجة وفي القدم بالمشي فيما لا حاجة
فيه وكثرتهما وفي سائر الاعضاء بالتمدد وكثر الكنتفين وكثر ذلك من السفة
وحفنة العقل وصدته الوقار والسكوت فهو الاحتراز عن حصول النظر والكلام و
الحركة فهو علامة قوة العلم والحكم وسما الصالحين لكن لا بد من لا يكون للمراب والكبر
منها العناء ومكابرة الحق وان كان بجلا العلم به وهو ما شئ من الرأيا واحقد او احد
او الطمع منها التمدد والاباء وهو عدم قبول التفضية والاطاعة لمن فوقه وسببه
الكبر والعجب والرأيا واحقد واحقد والطمع منها الصلف والظهار القدرة على التمدد
الثقة والاختيار عن الامور الغريبة مع عدم المبالاة عن الكذب وعدم التصديق
وهو ما شئ عن الكذب والعجب ونك ومنه النفاق وهو عدم موافقة الظاهر للباطن
والقول للفضل منها البلاوة والعبادة وصدته الزكاء والفتنة ونزول الكسبي
والجدة والشغل في التعلم منها الاصرار على المعاصي والمناسخ وهو دوام قصد
المعاصي ولو صدرت احسانا او مرة ولو تخطت التمام والرجوع فليس جدارا وصدرت
في يوم واحد سبعين مرة هذا ورد عن النبي عليه السلام وصدته الالة والتوبة
وهي الرجوع عن قصد المعصية والعزم على ان لا يعود اليها تعظيما لله تعالى وخوفا
من عقابه وهي واجبة على الفور قال الله تعالى وتوبوا الى الله توبة نصوحا
ان الله يحب التوابين هو عن ابن عباس رضي الله عن النبي عليه السلام انه
قال لئن لم يكن من الذنب كذا والمستغفر من الذنب وهو مستغفر عليه
كالمتهمي بترته منها حب التزين بالياب والدار ومنها الشبع من الطعام وان كان
حلالا صافيا فان الشبع يقوتى الشهوات والشهوات اسحق الشيطان منها
التعصب للمذاهب على الخصوم والنظر اليهم بعين الازراء والاسحقار وذلك مما
يهلك الفسق والعباد فان الطعن في الناس والاستغفار بذكر نقابهم صفة مجبولة
في طبع الانسان من الصفات السبعية فاذا جعل الشيطان اليه ان ذلك هو الحق
كان موافقا لطبيعته حلاوته على قلبه فاستغل به بكل همة وهو بذلك فرح كره ويطعن
انه يسعى في الدين وهو ساع في اتباع الشيطان ومن عظيم حيل الشيطان ان يستغل
الانسان عن تفنن اختلاطات الواقعة بين الناس في المذاهب والخصومات قال
ابن مسعود فقد قوم يذكرون الله تعالى فاما بهم الشيطان ليقيمهم من مجلسهم ويفرق
بينهم فلم يستطع فاني فرقة اخرى يجادلون كجديا الدنيا فاسد بينهم فقاموا ويقبلون

بينهم فتفرقوا عن مجلسهم وذلك ما والشيطان منهم نحو بعض العوام والذين لم
 يارس العلم ولم يتجروا فيه على التفكير في ذات الله وصفاته وفي الامور لا يبلغها حد
 عقولهم حتى يتكلمهم به في اصل الدين ويحيل اليهم في الله تعالى خيالاً يتعالى عنه فيصير
 به كافراً ومبتدعاً وهو به فرح مسرور وقد ثبت ما وجدنا في الكتب من الاخلاق
 الذميمة واضدادها الاخلاق الحميدة فالمتبين بعض اصطلحات اهل التصوف
 من الاخلاق الحميدة جودة الفهم صحة الانتقال من المذموم الى اللذم حسن التقدير
 البحث عن الاشياء بقدر ما هي عليه العقدة ترك المجازات بسهولة من النفس
 مع القدرة عظيم الهمة عدم المبالاة بسعادة الدنيا وشقاوتها العزيمة عدم
 اخرج عند المجاوزة في الكون الثاني في الخصومات والحوار التواضع انضباط
 ذوي الغفائي ومنه في المال واجاه الشهامة احوض على ما يوجب الذكر الجليل من
 الفطام الاحتمال تقابل النفس في محنت الحجة المحافظة على المحرم والدين من
 الشهوة احياء اخصار النفس خوف ارتكاب القبائح الصبر حسب النفس عن
 الهوى الدعة الكوت عند هيجان الشهوة النزاهة الكمال من غير همة
 ولا ظلم وانفاق في المصارف الحميدة القناعة الاقتصار على الكفاف الوفاق
 الثاني في التوجه نحو المطالب الرفق حسن الانقياد والايودى الى الجليل حسن
 التمتحنت ما يمكن النفس الورع ملازمة الاعمال الجميلة المروة الرعيبة القناعة
 بقدر ما يمكن الانتظام تقدير الامور وترتيبها بحسب المصالح المتخاض اعطاء
 ما ينبغي لمن ينبغي الكرم الاعطاء بالسهولة الاثار ان يكون مع الكف عن
 حاجات المواتات ان يكون منسرفة الاصدقاء الالفه انفاق الاراء في المعاني
 على تدبير المعاش الوفاء ملازمة طريق المسوات ومحافظة عهد والخطاء حسن
 الشكر رعاية العدل في المعاملات صلوات الرحم مشاركة ذوي القربة في اجرات
 الشفقة صرف الهمة الى ازالة المكروه عن الناس الاصطلاح المتوسط بين
 الناس في الخصومات بما يدفعها التسليم الانقياد والامارة تعالى وترك الاعمال
 فيما لا يرام العبادة تعظيم الله تعالى واهله وامثاله وامره فعليك بدفع الاخلاق
 الذميمة والاتصاف بصنفاً الذي هو الاخلاق الحميدة حتى تكون من اهل
 الطريقة والتصوف ومن ادعى الطريقة وهو موصوف بالاخلاق الذميمة
 كلاً او بعضها فهو كاذب في دعواه بل هو قطع طريق الله تعالى ومن تبعه
 فهو ضال عن الطريق فعليك بتابع الكمال في الطريقة والموصوف باخلاق
 الحميدة وكن من كتابين الباب الرابع في بيان تبديل هذه الاخلاق الذميمة الى

الحميدة وبيان دفعها وعلاجها اعلم ان تبديل هذه الاخلاق الى الحميدة قال بعضهم
 لا تبديل للاخلاق وكل مخلوق خلق الله تعالى لا يجوز التبديل مستدلاً بقوله تعالى
 لا تبديل لخلق الله وكل شئ على حاله والله تعالى خلق المؤمن من نور منين وكافراً
 كافراً وبليس عليه التفتة لم ينزل كافر او ابو بكر وعمر كانا مؤمنين قبل الاسلام
 وقلنا يجوز تبديلها الى الحميدة وازالتها وقوله تعالى لا تبديل لخلق الله الا اصول
 واجواهر لا الاعراض والاحوال كما ترى في احوال الموجودات منها ان اوراق الاشجار
 الاشجار يكون احمر بعد كونه احضر وغير ذلك ولا يزول الورقية في الحالين وغير
 ذلك وكما سبق ان جميع العوالم اصولها واحوالها موجود في الالان في الالان
 ولا يجوز تبديل اصولها كالغصن والجمادية والحيوانية الموجودات واما احكامها
 واحوالها فيجوز تبديلها من الوضعية الى الرضية كما ترى ان من كان ثقيلاً ^{بطلان}
 وبعد ذلك تراه قد يكون خفيفاً وسائياً وكذلك سائر الاخلاق اصولها ثابتة
 واحوالها يتبدل وينتقل بعضها الى بعض ومن حال الى حال براءة جوفية من
 العبد ولذلك قال عليه الصلوة والسلام حلقوا باخلاق الله تعالى اي باخلاق
 الحميدة وقد جاء الانبياء وعليهم الصلوة والسلام لتبديل الاخلاق الذميمة الى الحميدة
 لما سبق ان جميع الجنائث قولا وفعلا نيك منها حتى الاعتقادات الفاسدة ولا وهماً
 وحقبة العقل نيك منها ولذلك قال عليه السلام بعثت لاكل مكارم الاخلاق لانها
 اصل الجنائث والمعاصي والمنهيات واذا زال الاصل زال احواله وفي قوله عليه السلام
 لاكل الى ان تبديل الى الحميدة بالتدريج لا دفعة ولذلك كان الالكون كما هو دون
 النفس ويرتونها على طول زمان حتى ان يحصل الكمال وصفاً جوهر الالان نية والموصوف
 بالاخلاق الحميدة رجلان نرجل كان لا يقطع تعلقه عن عالم الارواح وكان روحه
 قويا ولا يمتنع وطنة الاصل من ظهر ابيه وبطن امه وحالة الصبيان ويقوى بعد
 البلوغ الى نهاية كماله ولا يقع ذلك الرجل في اخلاق الردية العنصرية والحيوانية الغفلة
 الروحانية والمكينة ويتصرف باخلاق المكينة وهو الاخلاق الاخلاق الحميدة كالانبياء
 وبعض الاولياء فان الالان لما كان جامعاً لجهتين المكينة والجسمانية واما ما كان
 غالباً يتصرف باوصافه فالانبياء وبعض الاولياء لما كان جهة المكينة غالباً يتصرفون
 باوصاف المكينة ويقبلون منها الوحي والالهام وينقلون الى سائر الاخلاق والخلق
 يقبل بعضهم ولا يقبل بعضهم اما الذين قبلوهم يعقدون ويعلمون بالتفكر في
 احوالهم ومعجزاتهم وكراماتهم انهم يقبلون من جهة الملك من الاله وينقلون الى
 واما عدم قبول سائر الخلق من جهة الملك من الاله فليعدم الاستعداد وعدم قوة

بعض المصادر
 وعلا خروج احوال
 بالنسبة الى الاخلاق
 من الالان
 منقولة

روحم وخلق جسمانيتهم وانما استعدادهم تفعل نبوتهم وولايتهم بالتفكر المذكور
وبعد فقلوا كلامهم وانقادوا واتبعوا حتى يخلصوا من ظلمات الجسمانية والو
بالنورانية الملكية واستعدوا دخول الجنة وخلصوا من انوار واما الذين لا يقبلوا
وهم الذين انغمسوا في الظلمانية الجسمانية والذات العاجلة الحيوانية ولا يعقلون
معجزات الانبياء ولا كرامات الاولياء فلا يقبلون كلامهم ولا يتبعونهم وقالوا انهم
ان من مثلنا ولا يخبر الا ان من جهة الملك من الاله لعدم تفعل ما قلنا ولا يقبلوا
ما رواه من بشارهم من المعجزات لعين بصيرتهم فاذا علم البصيرة التي هي بصير القلب
لا يقيد بصير الحواس كما قال تبارك وتعالى لهم لعين لا يبصرون بهاه ورجل كان
ينقطع تعلقه من عالم الارواح وكان روحه ضعيفا وعلق عليه الجسمانية ونسي
وطنه الاصيل ويقع في الاخلاق الرذيلة ولكن كان تفعل معجزات الانبياء وعلم انه
من عند الله تعالى وجعل كلامه وامر به واتبع اتباعا تاما حتى ان يخلص من ظلمانية
الجسمانية ويتصف بالاخلاق الحميدة ان كان في زمن النبي صلى الله عليه وسلم
كالصحابه رضوان الله تعالى عليهم اجمعين وان لم يكن في زمن النبي صلى الله عليه وسلم وقد
تفعل النبوة والشريعة والطريقة وامر به بعده اتباع الحق الذي عليه السلام كما تصح
او اتباع الى من اتبع بالتسلسل الى النبي صلى الله عليه وسلم وذلك الاتباع كما تبين
لانه كان خليفة رسول الله صلى الله عليه وسلم واذا تفعل ولايته واعتقد انه علم
كيفية اخلاص من الاخلاق الرذيلة اتباعا تاما حتى ان يخلص من ظلمانية
الجسمانية ويتصف بالاخلاق الحميدة واعلم ان علاج الاخلاق الرذيلة المستقلة
ثمينة الاول الاتقيا والاتباع الى من كان موصوفا بالاخلاق الحميدة وكان من علم
الاخرة ويصح معه ويكون رشيدا ينظر الى اخلاقه ويترك اخلاقه السيئة ويتخلق
بأخلاقه وهذه اثر في العلاج واسهل لان الخلق باخلاق الغير يقع كثيرا فيها من الناس
كأثر عيان من كان كثير محالته مع السفها واجتهد في مخالفتها بخلافهم ومن كان
كثير محالته ومصاحبتهم مع اهل الدنيا كان مخالفا بخلافهم وكثير مع الهوى وغير
ذلك كما قال النبي صلى الله عليه وسلم والصلوة والسلام القارن بالقارن يقنذي واذا كان كذلك
فالجمالة والاتباع والصحة بصرف التمسك مع المحبة مع اهل الله والاخرة يتخلق
بأخلاقه لا محالة والثاني تهمة الاولياء عليه والدعاء المستجاب عند الله والثالث
بعلم كل واحد منها اي من الاخلاق الذميمة وعوائده وافانة ونحيفها كونه يجتهد في
نفسه ويعتد بدفعها ويجلس مع العلماء والصالحين والاولان لا يقتضيان
العلم والثالث يقتضي علم كل واحد منها على سبيل التفصيل بالايان والاخبار

الصحيحة

المصحة. لو علم مع الاولين افضل وانفع لان اهل التصوف رَوَا طلب العلم افضل
الاعمال التي تقربها عليه فان اجهل قد يعتقد ما ليس بقربة فربما كيدع المبتدع بانعالم
ولا يقبل منه من العمل الا ما كان صوابا خالصا فالصواب ما كان صوابا في الشريعة
والخالص ما يريد به وجه الله واعلم ان علوم الشريعة اصول وفروع الاصول
اصولا لدين مثل التوحيد والمعرفة والايان والابقان والفروع وهي الاعمال و
الطاعات والاحوال والمقامات فالاول يحصل العلم وبعده يحصل العمل منه وبعده
العمل به يحصل الحال وبعده الحال يحصل المقام والايقان والتحقيق العلوم اربعة
الاول علم الرواية والاثار وهو العلم الذي يتفكر الثقات عن الثقات وهو العلم الثالث
علم الدراية وهو علم الفقه والاحكام المتداول بين العلماء والفقهاء والقسم
الثالث علم النظر والاستدلال على النظر والاستدلال على المخالفين والاثبات الحجة على
اهل البدعة والتهمة الذين ولا بد من هذه العلم على سبيل الفرضية لزام للمخالفين
والضالين والقسم الرابع هو اعلاها علم الحقائق والمنازل والاحوال وعلم المعاملة
والاخلاص في الطاعات والتوجه الى الله تعالى من جميع الجهات وهذا العلم ثمرة العلم
كلها وغاية جميع العلوم الى الحقائق فاذا انتهى اليها واقع في بحر لا ساحل له وهو
علم القلوب وعلم المعارف فاذا اجتمع هذه الالتم في احد فهو الامام الكامل وهو
الحجة والقطب والداعي الى المنهج والمجتهد قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لا يزال طائفة
من امة قائمين على الحق لا يضرهم من خذلهم ولا من خالفهم قالوا سبب الموعظة
والموعظة سبب العمل والعمل سبب الكمال والحال سبب المنفعة والمكافاة سبب المحبة
الى المعبود والمحب سبب العشق والعشق سبب الاستغراق بالحق والاستغراق
سبب الوصول الى الحق تعالى جل ثناؤه واذا عرفت علاج ذلك الاخلاق الذميمة
القبية فاجتهد بدفعها باتم الثلاثة قبل الموت فان كل واحد منها يظهر
يصور الى صور مناسبة لها بعد الموت مثل النيران والسلس والاعلال والزبان
والعقرب وغيرها من الموزيات في النار ويظهر في قبره الصور القبية المخوفة
الموزية له وبعده القيام من القبر لانزلون حجة الى النار ويظهر فيه الفواع
التصور ولا يرى ذلك الصور في الدنيا كقصة العجائب الظلمانية واما في عالم الآخرة
فكشف الغطاء والعجائب فيظهر ذلك على صور وبعث معهما كما قال الله تبارك وتعالى
فكشفت عنك غطاءك فبصرك اليوم حديد او مثله في الدنيا ان من احب شيئا و
كثر ذكره زاي ذلك الشيء على صورة في رؤياه الذي في منامه الذي هو اخ الموت
فالنام موت اصغر واذا شغل قلبه شيء زاي في منامه فاذا شغل قلبه الدنيا و

العلائق الجسمانية والكدرات النفسانية الجسمانية بالاخلاق الذميمة فاذا مات
رأى كلها ويكون روحه ملبوسا بها فلا بد من وضعها في الدنيا قبل الموت وتخلق
بالاخلاق الحميدة حتى يجزا من العذاب ويظهر ذلك الاخلاق الحميدة الى صور
مناسبة لها في جنه ويكون في راحة وسرور فيه بعد القيام لان الزلون حتى يدخل الجنة
ويصور فيه مثل كور والظلمان والقصور والانهار والاشجار وجميع ما فيها من
النعم الابدية السعدى وبعد التخلق بالحمدة يسعى ان يتجاوز الى اعلا مقام منه
حتى يكسبها كجارات النطانية والمورانية والغطاء حتى يرى كل واحد منها على صورة
ويجبت منها كمال الاجتناب وهذا المقام قد يمنع الكسب عن منزلة بسبب الشغل
بكوره والظلمان والجنات يسعى ان يتجاوز الى اعلا مقام منه وهو الوصول الى ذات
المطلق عند ذلك يجوز كل الوجود ويفنى وقد فصلنا بالذلائع العقلية البدئية
والنقلية الصحيحة لعقل لا مجال لانكاره وان كنت مودعا بما جاء به الرسول
ولا تخالف بامره ونهيه الباب الخامس في بيان الطريقة المحمدية والنجاة الاخرى
واعلم ان نبينا وسيدنا ومرشدنا وها وينا الى الله تعالى محمد صلى الله عليه وسلم تاوت
واتبع واخذ من امين الوحي جبريل عليه السلام لما فيه من المناسبة للملكية كما ذكرنا
فيما سبق في الباب الثاني ثم آقبل ودعى الناس الى الله تعالى بما قبل من امين الوحي
من الله لما فيه من المناسبة البرهانية ثم الناس قبلوا واثابوا واتبعوا من رسول
الله لما فيه من استعداد القبول بكونهم من ذوى العقول وتعقل النبوة و
المعجزة كالصحة رضوان الله تعالى عليهم اجمعين فانهم كانت فيوضاتهم وقوتهم
من حضور مجالس النبي صلى الله عليه وسلم وكان يحصل اليهم من المعارف والمفاهيم
وغرائب العلوم والحكمة بمجالسة واحدة مع النبي صلى الله عليه وسلم عالم يحصل غيرهم
الكثير وذلك ان الارادة والتبعية والالتفات كما قيل بترك العادات والاخلاق
التي بقية وكانت عاداتهم رسوم الجاهلية فلما دعاهم النبي صلى الله عليه وسلم الى دين
انزعوا من عاداتهم ورسومهم التي بقية وحكموا النبي صلى الله عليه وسلم مسلمين
من غير معارضة فكنت الله في قلوبهم الايمان وايد بهم بروج منه وكانت ايمانهم
مقصورة على المبالغة اخذوا ما اتيهم الرسول من تنبيهات عاينهم وعند الله
السلام كل الغفائل والمكرات ولما راى منهم قابلية شمس خلد عليه السلام فاقاض
على قلوبهم ما يسطع من سطوعات فليات النوار النبوة من معدن الرسالة و
روى الشيخ شهاب الدين السهروردي رحمة الله تعالى عنه قال النبي صلى الله
ما صلب الله على شجرتنا في صدرى الا وصيبت في صدر ابوبكر اى في صدر ابى بكر اولاد

بعده سائر الصحابة رضوان الله تعالى عليهم اجمعين فاستضاء مصابيح قلوبهم كما انما
عليهم فنشورت مشكوة وهوهم بتلاها فاضمحل ظلمات صفات بشرتهم فصاروا
زقا وادعيا واعلم حكايا عارفين موحدين راسخين في العلم وهو العلم الذي
الغنى في لزوع بطريق الضبط كما قال الله تعالى فانزلنا الكتاب في قلوبهم فمى نور
في القلب يحصل علم الراسخ في القلب العلم الذي اطلق الناس عليه من ضبطة الاضياء
والاصطلاحات والعبارة قال ابن عباس رضي الله عنه ليس العلم بكثرة الرواية انما
العلم نور يقذف في القلب وهذا العلم يفهم وقابل الاخبار ويؤمن بها والابان
الفانية والاحاديث النبوية لصاحب هذا العلم ويفهم به ويؤمن به ويفسر و
لهذا كان التابعين واتباع التابعين محققين وعلمهم عالمين زاهدين عابدين لا
قلوبهم من انوار جارية اصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم من تبعتهم احسان
بعد رسول الله صلى الله عليه وسلم وهم التابعون رضوان الله عليهم اجمعين ثم التابعون
لهم وهم شيع التابعون لهم ثم وهم كمن قتل الضيوضات وظهر بعض عدم المتابعة
والتكلم فيما فوقهم من اهل الضيوضات والعارفين وظهر الانانية فيما بين الفرق
الثالث والرابع قال النبي صلى الله عليه وسلم خير امتى من بعدى اصحابي ثم الذين
يلينهم ثم الذين يلينهم ثم ظهر القسنة والفساد حتى قتل اهل التبع والتكلم فيما بين
الفرق الخامس والسادس ثم كل اى قرن نقص فيه اهل التبع والتكلم ولكن
لا يخلوا منه ويعرف في الظاهر من الطرق الذين اخذوا المتابعة والتكلم والتكلمين
من جهة على رضوان الله تعالى عنه وكرم الله وجهه من سلسلة الى النبي صلى الله عليه وسلم وذلك
ان النبي صلى الله عليه وسلم لما رجع من جهاد البدر جاب جبريل عليه السلام الى النبي صلى الله عليه
وسلم ولقن كلمة التوحيد لما ثم صادق النبي صلى الله عليه وسلم عليه رضي الله عنه ولقنه
كذلك ثم جاء النبي صلى الله عليه وسلم الى الاصحاب ولقنهم كما روى شراون بن اوس وعباد
بن صامت حاضرا بصدقة انا لعند رسول الله صلى الله عليه وسلم اذ قال اهل بيك غريب
يعني اهل الكتاب قلنا يا رسول الله لا قام يفتلق الباب فقال ارفعوا ايديكم فقولوا
لا اله الا الله فرقمنا ايدينا ساعة ثم وضع رسول الله صلى الله عليه وسلم قال الحمد لله
اللهم انك تعطينى هذه الكلمة وامرتني بها ووعدتني عليها الجنة انك لا تخلف الميعاد
ثم قال ابشر واخاف الله قد غفر لكم قال الله تعالى والزمهم كلمة التقوى وهي كلمة
لا اله الا الله وكانوا احق بها لانهم اخذوا من رسول الله صلى الله عليه وسلم لتعود الكلمة
في بطون الناس لانواره وقد اخذ التابعون من الصحابة رضوان الله عليهم اجمعين
ثم اخذ التابعون لهم منهم ثم وهم ثم ظهر الانانية وعدم التبعية والجهل بسبب

بعد العهد من النبي عليه السلام وبداه سنيان ما كان عليه الرسول والصحابة والتابعين
من الاعتقادات اليقينية من اصول الدين وظهر البدع والاضلال والمذاهب
المختلفة وتبعوا عقولهم واوهامهم حيث تبعوا الشريعة على عقولهم واوهامهم
عليها مثل المعتزلة والروافض والجبرية وغيرها احداث المشايخ كتب العقائد و
اثبتوا فيها ما كان عليه النبي عليه السلام والصحابة والتابعين من الاعتقادات
ونقلوا طريقة المجردة وردوا بها المذاهب المختلفة بايراد الحجج والدلائل العقلية
على وفق الشريعة المطهرة ولما ادعوا العقل والحكمة والفتون على اثبات مذهبهم
وضم المشايخ قوانين الفتون ليكون المؤمنون عالمين بها وردوا المخالفين
والزموا عليهم على قواعدهم لانه لا يمكن الزامهم بعلومهم التي حصل لهم من التيقن
واخذوا التلقين وهي نوري في قلوبهم يرون بها اسرار الشريعة بحيث لا يمكن انكار
ما كان عليه الرسول عليه السلام والصحابة والتابعين كما قال الله تبارك وتعالى وانزل
التكليف عليهم ومن نور يحصل منه الثبات والسكون والمعرفة ولذلك وجب
على المؤمن الموقد حفظ دينه عن المخالفين بايراد الحجج عليهم بالدلائل العقلية
فلابد للمؤمن الموقد من العلمين العقلي وهو علم قواعد الفتون من الاصطلاح
والعبارات للزام المخالفين وردهم عند مذهبهم والعلم الذي يحصل من التيقن
واخذ التلقين من اهل وهو علم الصحابة والتابعين وهو نوري في قلب المؤمن كما سبق لا
مجال لانكار جميع ما وقع في القبر وبعد القيام وبعد دخول الجنان وغيره من الاحوال
الاخرة على ما اخبر به النبي عليه السلام للايقان والمعرفة والمجته والعشق لله وهو الايمان
الكامل كحقيق اليقيني لا يزول بتكديك المشكك ولا بوسواس الشيطان ولا بايراد
الحجج الباطلة وهو محقق كل مبطل وملتزم كل متعقد واعلم ان العبد لا يصل الى حقيقة
الايمان الا بعد وصوله الى هذا المقام كان حال حارث رضي الله عنه حين سئل النبي
صلى الله عليه وسلم فقال كيف اصبحت حارث قال اصبحت موءنا حقا قال
عليه السلام قال انظر الى ما تقول فان لكل دعوى حقيقة في حقيقة دعواك قال
عرفت نفسي عن الدنيا وكانى انظر الى عرش الرحمن بارزا والى اهل الجنة ترورون
والى اهل النار يتغاون قال اصبت فالزم وقال عليه السلام لو زين ايمان
اي برضى الله عنه بايمان اهل الارض لرحمهم والعلم الاول العقلي عند علم التلقين
الحقيقي كحاسة البصر عند العقل مثلا اذ اراء البصر للنقل الكوكب في السماء
رأى انه قدر الدرهم ولا يقبل كواسن انه اكبر منه واذا تفكر بالعقل وافق بهرات
الهندسية ظهر عنده انه اكبر من الارض اكبر مقدار واين هذا وذلك وكذلك العقل

عند ذلك

عند ذلك العلم الكسفي واخبار صاحب هذا العلم مثلا اذا قال رجل من لم يعلم النيران
خرج الى البدر شي مفقار خردل واكل البدة كلها ثم اكل لثف ولا يبقى شي واستغرب
ذلك ولم يقبل ذلك بل يستحيل واذا علم النار قبل ذلك وعلم وتيقن انه واقع واذا
نور بذلك العلم النقلي التافع الحقيق لا يلتفت الى العلوم العقلية ليقول بالعلوم
الدينية ويغيبها ويادها وازداد اليقين والعبادة والمجته والعشق وذلك
تراهم بعض اهل التيقن والتصوف لا يقفون بالعلوم العقلية صنبلا لاصطلاح
الاصطلاحات والعبارات بل بهم مكتفون بالكتاب والسنة والافاض والاحاديث
الصحيحة والوقوف عليها وهذه النقطيات النفع مع ذلك النور ولا ينفع لكثرة
الكتاب العقلية والاصطلاحات والعبارات مع عدم ذلك النور ولذلك
ترى بعض علماء هذا العلم يكتبون الفقه والعصيان قال النبي صلى الله عليه وسلم
القوافر اسة المؤمن فانه ينظر بنور الله وقد كان العلماء من الاولين يشغلون بعلومهم
الاخرة كحصول الحق في قلوبهم من النور من الله تعالى ولا يقبلون اجاه والفضا
ولا يعينون الى الدنيا والذات العاجل ولا يقربون الى اهل الدنيا ولا الى الملوك و
يشغون بمجاهدة انفسهم وعرفان ربهم ويتخذون بالعبادات والمناجات
وقد كان الملكون عالمين زاهدين وبعلم المعاملات والفتوى عالمون ويقضون
بين الناس بحق والعدالة ثم ظهر الجهل في الملوك وقيل علماء الاخرة وقيلوا اجاه و
القضاة واني الملوك اجاه والقضاة لهم وهم يقضون بين الناس ويشغلون
بالمعاملات والفتوى لا يشغون بعلم الاخرة بسبب ميلهم الى الدنيا وحبهم
الاخلاق الجشدة فيما بينهم من احرص الكبر والفض وغرور وكذالك سائر
الناس يكسب الدنيا وجمعه كان تجارهم يجمع الدنيا من المال ويقفرون التهمة عليه
لا يتفكرون بالاخرة ولا لاتي شي جاؤ الى اجمرة الدنيا ولا يهتمون علم ما كان عليه
السلام الرسول والاصحاب ليتقوا بهم وحصول اليقين قال رسول الله صلى الله
تعالى عليه وسلم اول قوة هذه الامة بالزهد واليقين واخر هلاكها بحب الدنيا واكوص
ولقى على الطريقة المجردة مشايخ الطريقة الذين اخذوا التيقن والطريقة بسلمتهم
من على رضى الله كابينا فيما سبق قد اشعب هذه المشايخ على طرق مختلفة ثم لما قل
الضيقات وانوار المشكات فيما بينهم بسبب عهد من النبي صلى الله عليه وسلم اختاروا
الخلوة والغزلة والاربعينات وماودة الذكر والسجود بالجمدة والكثرة والاقدام مع
مواظفة الافعال النبوية والاصحاب ومع المجاهدة وتبويل الاخلاق لينالوا ما قال
الصحابة والتابعين من العلوم التي حصل من المعرفة وحقيقة الايمان وذلك

الملكون اي السلف

الاختيار من المشايخ بما ورد بالاخبار الصحيحة عن النبي صلى الله عليه وسلم عن ابن مسعود رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لما بينت على الناس زمان لا الذي يسلم لدين دينه الا فخر من قرينة الى قرينة ومن شاق حتى شاق ومن حج الى مكة كالتعليل الذي يروى قالوا من ذلك رسول الله قال في ذلك المعية الا بما صحت به فاذا كان ذلك الزمان حلت العزوبة قالوا وكيف كان ذلك رسول الله وقد اوتينا بالتزويج قال انما اذا كان ذلك الزمان كان هلاك الرجل على يد ابويه فان لم يكن ابوان فعلى يد زوجته وان لم يكن له زوجة ولا ولده فعلى يد قرينته قالوا وكيف ذلك رسول الله قال يعجزون به بضيق المعية فيتكلف لا يطيق يورده موردا المهلكة وروى عن النبي صلى الله عليه وسلم انه قال جبرم بعد المائتين من بعدى خفيف كحازين ما خفيف كحاز قال الذي لا اهل له ولا مال قال جنيد البغدادي رحمه الله عليه من اراد ان يسلم دينه ويستريح بدنه وتقيه فليعتزل الناس فان هذا الزمان زمان الوحشة والعاقلة من اختار فيه الوحدة وانما لم يشغل الصمته بها لعدم حاجته الى الحكمة والعزلة بل حصل لهم بالمبايعه وحصل لهم من العلوم والمعارف والفيضات بحاجه واحدة ما لم يحصل لغيرهم بكلمات الكثرة ومداد من الاسما كما بين فيما سبق ولان كلهم عادلون صادقون سعيون الى عمل ما امر النبي صلى الله عليه وسلم بهم فمختلفون باخلاق النبي ومن امن بالرسول وكان معهم يكون مثلهم في اقل زمان لان احد اذا دخل على قوم ومكث فيهم وخالطهم تخلق باخلاقهم خصوصا اذا صرفت واجتهم واما عند وقت الفساد والفتنة والجهل والظلم وان كان معهم وخالطهم وان كان لا يحفظ دينه ولا يكون مثل الصمته وان لم يكن مثلهم طرده وزجوه واطغفه فاقض الغزلة واخلوت ومداد من الذكر والاسما وتخلق باخلاق النبي والصمته حتى يحصل له علوم الايمان وحقيقة الايمان ويحصل كماله وبعد يحصل كماله والمعرفة يكون مذوقا لذوق المعرفة والعبادة ولا يلتفت الى باليه من الدنيا ويقنع بالقبيل بقدر الكفاية وما كل يدفع كجوع ويلبس بقدر وضع الحرارة والبرودة كما كان النبي والصمته كذلك قال النبي صلى الله عليه وسلم من حفظ دينه عند فساد الزمان فله اجر مائة شهيداه ثم انما يخرج شرطوا الخلوقة والاذكار والاسما بشرط حتى اثر نور الذكر في القلب ونور بنور من الله وحصل له علوم الصمته والتابعين كما سياتي ثم بعد زمان ظهر فيهم الرستميون واهل الزمان واعتقدوا على خلاف ما اعتقد الصمته والتابعون ولا يميزون الوسوسة من الهام ويتكلمون ما القى في قلوبهم سواء طابق الشريعة والطريقة ولا يطابق و افك اسرارهم فيما بين الناس والعوام فيحصل من ذلك آفات وفترت فيما بين

الناس ولا يخلو

الناس ولا يخلو اهل الحق على الطريقة المحمدية منهم الى نهاية الزمان وانقراض الدوران فاسعوا الى طلب الحق فلا يبق بلا شيخ وتبقيت البابات وسب في بيان المشيخة والتبقيت ونهرا نطا والشيخ الذي على الطريقة المحمدية الشيخ هو الذي بقدر الدين والشريعة في قلوب المريدين ويؤمن بها على سائر الناس ونصح على قدر عقولهم و العاقل العالم بالشرعية والطريقة وسائر الاحكام بحيث لا يحتاج الى علم احد واعلم انه لا يصح للزنية والشيخية الا من سلك الطريق وابصر المذموم والمجود ولا يصح له المحذوب فحان المحذوب وان كان قد ذاق المقصود ولكن لم يعلم التطبيق الى الله فلم يصح للزنية والشيخية وليس كل اهل المشيخة بل شرط ان يكون موصوفا بصفات الكمال واخلاق الحميدة معرضا عن حب الدنيا وحب الجاه والمال وما يشبه ذلك ويكون قد اخذ الطريق والتبقيت والتلقين من شيخ محقق تسلسلت متابعه الى رسول الله صلى الله عليه وسلم وارتاض بامر راضية بانفة من قلة الطعام وقلة الكلام والمنام وقلة الاختلاط وكثرة الصوم والصلوة والصدقة وطول الصمت وظهرت في شماله مكارم الاخلاق ومحاسن الاداب مثل الصبر والفكر والتوكل واليقين و السخاوة والفتاحة والامانة وبذل المال والحكم والتواضع والصدق والاخلاق والحياء والوقار والسكون والتمام واما مثل ذلك وقد قبس نورا من انوار النبي صلى الله عليه وسلم واصتمحل فيه الاخلاق الذميمة التي يتبنا فيما سبق وجعل على ظاهرها صورة الاعمال الصالحة من غير مكابدة واعتناء بلذاتة وحلاوة واستنار بانوار المشاهدة وانشرح صدره بالانوار المقدوس في قلبه وتجا في عن دار العزوة واياها الى دار الخلوقة وارتوى من بحر كماله وتخلص من الاغلال وقال مقلنا بل ان كماله لا اعبد ربالم آره كما في مقام الاحسان كما قال علي رضي الله عنه وكرم الله وجهه حيث سجد وغسل اليان فقال يا امير المؤمنين هل رايت ربك فقال لا اعبد ربالم آره فقال وغسل كيف رايت فقال وكما يغسل لم تره العيون بما هده العيان ولكن تراه القلوب بحقايق الايمان واولس بنفحات القرب وفتح له باب من المشاهدة فوجد وراءه وفاض وعابه وصدرت منه كلمات الحكمه ومالت اليه القلوب وتوالي عليه الفتوح الغيب وصار ظاهره مستوداه وباطنه مكابده وينبغي ان يكون الشيخ في الشريعة عالما بالفرائض والتسنن ونوافل الطاعات وانواع المحرمات والمحظورات يتميز بين اكمل الاحكام واما في الطريقة فيجب ان يكون عالما بانواع المعالجات في طريق الله تعالى ومجاهدات المريدين التي يفتي بكل واحد منهم ويكون كيتسا وراكا امجة المريدين واراوصافهم الذميمة ويكون عنده من المعلوم والمعارف التي

يحتاج المرید فی طریق اللہ عزوجل . واما فی الحقیقة فان ینظر عارفا بقیامات
عوالم الحقیقة و منازلتها و تلویناتها و تمکیناتها و افانها و فوائدها وان ینظر
بلینا فی المسائل و مرتفعات من المكاشفات الی المك هبات والمعانیات
و مرتقا من الفناء الی البقاء وان ینظر جامع المعرفه العظمیة و الکبریة
مع الوحدانیة و الفردانیة حتی ینصلح شیخا مهیبا لتلك الکیف و ینصلح الاقنناء
و التبغیة به و من شرط الشیخ ان ینظر کما یصبر و یصبر علیها ینظر فطرا و لا کظا و
لا فاس و لا طواف فی الاسواق و لا جامعاً للذنب و لا محباً لثمنها و لا طالب جاه و ینظر
للریدین فی الشفقة کما کان النبی علیه السلام لا یصبر حیث و وصفه اللہ تعالی بقوله
لقد جاءکم رسول من انفسکم عزیز علیکم ما عنتم حرص علیکم بالمومنین رؤوف رحیم
و کما قال النبی علیه السلام الشیخ فی حومه کالنبی فی امته فاذا کان الشیخ متخافاً بخلق النبی
علیه السلام ینظر بهذه المناجاة فالشیخ هو الذی سلك الطريق و عرف مضاره و منافعه
فیرشد المرید و یدل علی اللہ تعالی حکایة عن نبیة موسی علیه الصلوة والسلام و ولت
الخصر قال له موسی اهل تبعک علی ان تعلمنی ما عملت رشداً قال انک لمن تطبیح
مع صبراه و قال اللہ تعالی فی مدح الصحابة رضوان اللہ تعالی علیهم اجمعین و ما راوهم
الاباناء و شکما و ینظر خلیفة الرسول فی الارض فالاقنناء و التبغیة کاقنناء النبی
علیه السلام فی فیوضات الی المریدین من الشیخ لانه یحصل المقربة و المناسبة الی
اللہ تعالی و کلما اشتد رادو الطالب و التسلم و المحبة زاد فیوضات فالان
یحتاج الی الشیخ من تکمیل نفسه و محو الاخلاق الذمیة و اثبات الحمیة و الامن من
مکر الشیطان علیه اللعنة و انواع المحذورات الطاریفة المستفیة و کیفیة العبد علی
الاصراط المستقیم فان من لم یعبر ولم یعلم انواع المحذورات الاصراط المستقیم و قیامها
و لم یتم ذلك یری ذلك فی يوم الخراج علی جنتهم اوق من الشعرة و لذلك قبل من
لا شیخ له فشیخ شیطان لان من نفسه لا یعلم الطريق و محذورات و منفعیة و لا ینظر
من عدوه فاذا شرع بنفسه یتخیر فیه فیقتصر فی الشیطان کیف یثقیله عن الطريق
من حیث لا یعلم و اما اذا شرع مع الشیخ الذی جاء و ذهب و عبر عن الصراط
مع المرید ینصرف فی الطريق و اری له محذورات و هیل الشیطان فکون امنا من
مکر الشیطان و لذلك ارنا سنو ال و الاقنناء حیث قال اللہ تعالی فاسئلوا اهل
الذکر ان کنتم لا تعلمون و وقال علیه السلام اصحاب کالبحریم باهم اقتدیتم اهتدیتم
و المراد من الاصحاب عام الی من تبع النبی علیه السلام بالواسطة و غیرها من الایات
و الاحادیث فمن قال اننا لا نحتاج الی الشیخ و کیفینا کتاب الدواء احادیث النبوة

و تعلمون بها

و تعلمون بها و لا نحتاج الاقنناء و التبغیة الی الشیخ فلنا نعم ذلك و لكن یحتاج تعلم الکتاب
والسنة الی احد من المتابعین فان تعلمت لفظه و معناه بغیر الاقنناء بالعلم و العمل
من نفسك لا یمن مکر الشیطان فکما کنتم محتاج الی تقیة و كذلك نحتاج الی العمل به الی
استاد لان ذلك العلوم کالات احب عند العمل بحاربها العدو فی طریق العمل
فاجتماع الآلات احب لا یستلزم کیفیة العمل فنیحتاج الی استاد لتعلم کیفیة العمل
وان کان لم یکن استاد و تعلمت من لا یقتدی الی المتابعین و لا من اهل الاقنناء و
التبع و قال لا یحتاج الی الشیخ و یقی فی انما ینظر النفس و انت محتاج فی طریق العمل الی
اوستاد و الطريق هو العمل بالایات و السنة و الکیف و الکیف الی اللہ تعالی علیه السلام
و الصحابة و تبذل الاخلاق الذمیة و الخلق بالاخلاق النبی علیه السلام و تحصیل
المعرفة و تنویر القلب بنور الیقین من قبل النبی صلی اللہ علیه و سلم من اللہ
تعالی و لا یحصل الا بالتبغیة الی من تبع الی اللہ علیه السلام الا ترى ان التابعین
الی الاصحاب رضوان اللہ تعالی علیهم اجمعین مع علمهم بالکتاب و السنة و بعد ذلك
یتبع التابعین و لان نور الایمان و الیقین و هو النور الذی یری به اسرار السرعیات
و یری به احوال القبر و القیامة کالعیان فینطق بالضرورة الی الاجتهاد و النفس و
العبادة و العمل و ذلك النور لا یحصل الا بالتبغیة الی من تبع النبی علیه السلام کما حصل
التابعین فیکونون من الموقنین فنیحتاج الی علم الکتاب و السنة و بعده نحتاج الی العمل
و العبادة فالشوق الی العبادة و العمل انما ینظر بذلك النور و اذا لم ینظر هذا النور
لا یوجد لذة العبادة و العمل به و لذلك ترى بعض علماء الکتاب السنة لا یعلمون
بها فالعلم لا یقتضی العمل به و ان علم المرید لایا من من مکر الشیطان کاتبین فالعلم
بمنزلة الآلات احب و العمل به بمنزلة الجهاد و بها بل ذلك جهاداً و کبره فکذلك عبر علیه السلام
عن ذلك الجهاد و فان الاکبر حیث رجعتنا من الجهاد الاصف و هو الجهاد و بالکفر
الی الجهاد الاکبر و هو الجهاد بالنفس و الشیطان فان كنت ذاعقل و علم فطالع کتب
المتقدمین حیث اثبتوا بکبتهم اذا قرب ذلك التبغیة النسیان بل نسى اکثر الناس
علم الاخوة فضعف علم الاخوة فاحیاه صاحب الاحیاء فی کتاب الستر باجیاء
العلوم للامام المهتم حجة الاسلام الغزالی رحمة اللہ علیه و غیره من الائمة و
الشیخ و اسعوا الی تبغیة شیخ کامل عامل علم الاخوة فلا یکن من الغافلین
الباب السابع فی بیان الارادة و التبغیة و شرائطها و اذا فهمت لزوم
الشیخ فاطلب شیخاً کما وصفنا و اعتقده و لا تقارضه و اعلم ان ربط القلب
بالشیخ من جهة ارادة التامة لانه رقیق فی الطريق قال اللہ تعالی یا ایها الذین امنوا

انتم الله وكونوا مع الصادقين وعلى المراد ان يعلم انه ليس احد من مشايخ وقته ان
يواصل الى الله تعالى غير شيخه وان كل واحد من المشايخ موصوفه بهذه الخاصية فانه لو خط
بالمريدان فلان الشيخ يواصل الى الله تعالى غير شيخه تصرف فيه الشيطان وازعم من خلونه و
ربما يبلغ هذا التصرف الى ان يمشي بصورة شيخه ويرى اشياء بعينها اعتقاده واما
اذ استحكمت ارادة في حق شيخه بحيث ان يمشي الشيطان بصورة الشيخ قال النبي صلى
عليه وسلم من راني في المنام فقد راني حقا فان الشيطان لا يملك لي ولكن يعنى فان
الشيطان لا يمكنه التمثيل بصورة الشيخ المتابع للنبي صلى الله عليه وسلم لان تصرف
الشيطان في الصلوات النفسية لا في النورانيات الرحمانية فاذا وجد الشيطان في
الان اخلاق الروية والميل الى اللذات العاجلة النفسانية تصرف فيه ووجد وجهه
وكذلك لا يتقبل نور النورانيات مثل الملازمة ولذلك لا يرى النبي في المنام الا من تابع
النبي صلى الله عليه وسلم فاذا كان ارادة المراد انما وانصاه بالشيخ فورا يمشي المريد محفوظا
وتحاشا من اركان الوصول ربيع خصال احدها الغيرة يعني يكون غيور في دين الحق سبحانه
وتعالى والثاني علو الهمة يعني عند المشاهدات والمكاشفات والتجليات يكون على
الهمة والثالث حفظ الحوزة والغيرة مع الشيخ والرابع الشفقة على الاصحاب
يعني يوقر كبارهم ويرحم صغارهم ولهذا لا يكون الا عند كمال الايمان وعلى المراد
ان يتيقن ان روحانية الشيخ غير متجزئة بموضع ودون موضع وكلما يكون تجزئة استوي
اليه لا يمكنه كلها فاني موضع يكون المراد لا يفارقه روحانية الشيخ وان كان يفارقه
شخصيته والبعدا عما يتعلق بالمراد فاذا تذكر المراد بقلبه الشيخ قرب اليه فمتعلق به
فاستغفروا منه واذا احتاج الى الشيخ جعل واجهته استحضار الشيخ بقلبه وبه عايش هذه
لا باللسان الظاهر بل بلبان القلب فيلهم روح الشيخ معنى الواقعة عقيب السؤال
وانما يتيسر ذلك بواسطة ربط قلبه بالشيخ ومن هذا الوجه يفصح لسان القلب
ويفتح له طريق القلب الى الحق سبحانه وتعالى كما كان للفقيه المؤلف هذه الرسالة
حيث كنت قد فرغت من تعلم علوم العقليات والتقليدات وشعرت ببعض المدا
المذاكرة وتيقنت بعلم ضروري ان الرزم العوازم هو متابعتي النبي صلى الله عليه وسلم
بالعلم الاخوة ونفي اخلاق الروية وتصرفه الى ركعات الحق في القلب والنها ان يرى
بطريق الحق والوصول وبعده مضي سنتين اصيبت صبا حادا وشغلت بمذاكرة الدين
للطالبيين للعلم فاذا اجاب شيخه و دخل علينا وجلس بين يدينا سمع مذاكرتنا واذ اقم
مذاكرتنا فقلت له ان المكان الحق فقال ببغداد واتي رشي تريد فقال اريد ان يزور
مذاكرتنا وقد غفلنا عنه وذهب الى سبت اخذ وشرفنا في الهنفة والشه فوجدته

عالمنا زاهدنا بما بعد النبي عليه الصلوة والسلام ولا يعرف نفسه في الحق وانه من خلفاء
الشيخ الاثر في بيان الغالب روحانية على جميع الانام الشيخ العبد القادر الكليل
رضوانه تعالى عنه وبعدها يتهدت ابراره وكراماته اروت البايعة والبتعية و
قلت له ذلك وقد اجتنبت مني وقد استندت في وراوتي ولازمة ملازمة كثيرة و
وبعد ما زاني كذلك فقال لي اصبر صبرا جميلا وبعدها جاء الوقت اخذنا الثلثين و
الارادة والتبعية وبعدها زمان اراد ان يخرج الى بغداد وقال اسكن في هذا الشهر ولازم
ما علمته لكون وفعلته كذلك واذا زابت وافقنا فحل في المنام بلواحة او في
اليقظة اذ اتوجهت اليه بقلب وفتح لي معنا الواقعة او في اليقظة اذ اتوجهت
واذا تحيرت في شئ من امر الطريق وتفكرت برابط القلب اليه يفتح لي ذلك واذا
ضعت ما ياتي في الطريقة والشرعية ليظهر لي في المنام وينبه عن ذلك ويبين علي
مكتبه حاجتي في المنام وقرأت مكتوب فيه النصائح والتنبهات وتفكرت في اليقظة
حتى ان غفلت قد غفلت بالنسيان بعض تعديل الاركان في الصلوة في المكتبة انك
قد غفلت في التعديل واحفظ وبنك وصلواتك فاستهت وحببتة كذلك وغز ذلك
وهذا بالارادة الكريمة والمجته القادرة وعلو الهمة وحسن الظن بالشيخ وربط
القلب اليه وعند ذلك ظهر غناية الرحمن اذ قال الله في حبيبه محمد عليه الصلوة والسلام
من جاءني خطوة فقد جننا اليه عشر خطوات فعلى العبد تحقيق العبودية والتذلل
فعلى العبد العناية والهداية وعلى العبد مخالفة النفس وكسر بر وعلى العبد تكريمه وتعظيمه
وفحول جنانه ورؤيت جلاله وعلى المراد ان يجتنب من مخالفة الشيخ في شئ من الامور
ويكون محبته واليه ازيد من محبته ابويه من نفسه واعتقاد ان الانبياء لائق الدين
واظهاره من الله تعالى ان العباد والمشايع لا اخبارها واثباتها واحياتها وان
الانبياء عليهم الصلوة والسلام مستقل بالظهار والاخبار وان المشايخ اتباع الانبياء
لا يستقلون وعلى المراد ان يعلم ان الشيخ كما يفعل شيئا من الافعال كما يفعل حكمه
ومصلحه وان لا تعارض لفعله اصلا سواء كان علمت بقره او لم تعلم لئلا ينقطع الاتصال
به كما وقع لموسى عليه الصلوة والسلام مع حضر رضوانه عنه وقال لموسى ان لا تنقطع
معى صبره ويكون المراد ايضا وفي جميع الامور ويكون قد اثبتت النبوة والكتاب بالفعل
وان يكون عالما بالكتاب والسنة وتصحيح الاعتقاد فان لم يثبت النبوة والكتاب
والواجب والوحدانية بالعقل كما يمانه تصديق التحقيق وان الصحابة رضوان
الله تعالى عليهم جميعين ثبت عندهم بعقلهم نبوة رسوله بحيث لا مجال لانكاره ومنوا
به واتبعوه اتباعا تاما حيث فيما سبق لان الشيخ لم يحصل نوره وهو الذي يرى بها لجان الله

وجلاله وعظمته ويكون الايمان الغيبي كهدية العيان وهذا الايمان لا يكون الا بعد
ايمان المحقق وذلك الايمان لا يحصل الا بعد اثبات الوجودانية والنبوة والكتاب
بالعقل او لا ثم يقرب بالان والصدق بالاجنان وعلى المراد ان يسكت عند الشيخ
وتفكر واذا لم يفهم يسلكه برفق ولا يجلس مكانه ولا يمسه بين يديه وغير ذلك وهو
المريد ملازمة هذه الشرائع يحصل له المراد فانه اذا عدم شرائع من الشيخ او
من المراد لا يفيض منه اليه فوضعت العلوم والنسب فيقطع منه فيفسد من جهة يكون
من نيك الشيخ فعلى الشيخ ان لا يدخل احد في الطريق الا بعد الجوبة بانواع التجربات
وبعد التيقن ان له نصيب فيه الباب الثامن في بيان تيقن الذكر اعلم ان الذكر
بالتقليد شي وبالحقيق شي اخر فادخل في مسمع المستمعين من طريق اخواه العامة
مثل الوالدين وغيرهما من المعين فهو الذكر التقليدي وهذا ينفع الذكر في رفع
الاعداء ولكن ليس له قوة احكامه للذكر وتبليغه الى مقام الولاية والقرب من الله
تعالى واما اذا اخذ من تلقين صاحب الولاية في التصرف الذي اخذ الذكر من
صاحب تصرف اخر مستسلا الى رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم فهذا الذكر تصدق
في باطن المراد المستعد اذا عرس في ارض قلبه لتلقين وربى بما لا اعمال الصالحة و
ويكون ان يتركه عمدة لمعرفة والولاية والوصول الى ذروة المحبة اذا رجاها الارادة
والصدق والاخلاص ان شاء الله تعالى شرط التلقين ان يصوم المريد ثلثة ايام
بامر الشيخ اذا اراد ان يتلقن الذكر ويكون قلبها واثم الوضوء واثم الذكر قليل
المنام قليل الاضطراب مع الامام ثم يغسل بوزن الشيخ وينوي غسل العروج من عظمة
الى كحضور والمراقة مع الله كما ان من جاء الى النبي عليه السلام ليل امره النبي صلى
عليه وسلم اولان يغسل بماء غسل الاسلام ثم يلقنه رسول الله صلى الله عليه وسلم كلمة
التوحيد كذلك المراد يغسل عند تلقين الذكر من الشيخ بنية اذ خرج من غفيرة و
الدخول في السلاة قال الله تعالى لا امن اى الله بقلب سليم اخذ من هذه السنة
ويقول في غسله هذا اللهم انى ظهرت البدن الذي يصل بيدي اليه برفق فظهرت
انت قلبه حكمه بيد قديك وانت قلبه بما نور معرفتك فاذا فرغ من الغسل خلت
الى الشيخ ويجلس بين يديه ويوصيه الشيخ بما يقتضى الحال ويجلس على بركة ويسكت
ويحضر قلبه مع قلب الشيخ ويراقب تهره حتى يقول الشيخ مرة لا اله الا الله ما واهو
وهو واخذ بقلبه منتظما معناه بحيث ينفي بلا الاكخراط كلها ويثبت بالالله كحفرة
الهيبة اى لا مغلوب ولا مقصودى ولا مقصود ولا محبوب الا الله ثم يقول المريد
رافعا صوته ما واهو حاضر قلبه عند النفي والاثبات ثم يقول الشيخ مرة ثانية ثم

يقول المريد

يقول المريد ثم يقول الشيخ مرة ثالثة ثم يقول المريد ثم يرفع الشيخ يديه ويدعو الى
ويقول اللهم خذ منه وتقبل منه وافتح عليه ابواب كل خير فتحة على انبيائك واوليائك
قال الشيخ نجم الدين الكبرى قدس سره وروح روحه ان الذكر وان كان مجرد التمسك
سلطا عظيما ولكنه لا يظهر عند الوجود القوة احتياجه من سلطان الذكر فاذا جرى
التسيان عن الوجود بالنوم او بالنعينة عند ضعف الوجود ظهر سلطان الذكر وهو نور
يقع عليه ومن فوق او من رايه او من قدام فيزلزل وينقص ويقول عند ضرورة
المخافة لا اله الا الله ويجد شدة شديدة وقوة عظيمة حتى يسجد الى الله
تعالى ويسمى ويامن وهذا يظهر بقدر خذ منه المذكور ومواظبه عليه خلاصة الذكر
الاستغراق بالذكر وذلك بان لا يلتفت القلب الى الذكر ولا الى القلب بل يستغرق
بالذكر وحلته واذا التفت في اثناء الذكر الى الذكر فذلك حجاب شامع وهذه الحالة
يعبر عنها العارفون بالفناء وذلك بان يفتن عن نفسه حتى لا يحس بشي من ظواهر
بجوارحه ولا من الاشياء بخارجة عنه ولا من العوارض الباطنة بل يغيب عن جميع
ذلك ويغيب عنه وجميع ذلك ذاهبا الى ربه او لا ثم ذاهبا فيه اخوان خطره في
اشياء ذلك انه هل فضا عن نفسه بكلمة فذلك شوب وكذورة بل لكالم في ان يفتن
عن نفسه ويفتن عن الفناء ايضا والفناء عن الفناء واعلم ان قائل لا اله الا
الله يحتاج الى اوصاف لا يفيد به ونهى الاول ان يعلم انه اى شي يقول وما الذي
يقنى ويثبت اما النفي فانه يفنى الالهية التي تدعى الربوبية من النفس والهوى و
الشهوة والشيطان قال الله تبارك وتعالى اذ ايت من اتخذ الهه هواه •
واتا الاثبات فانه يثبت الله تعالى فينقوم بما فيها مثبتا الثاني ان يكون هذا الذكر
مع تعظيم الله تعالى في قلبه وقلبه مملوءة عن عظمتة احتراماً وهو والله تعالى مطلوبه
ومجوبه الثالث ان يكون صدق الارادة والمجبة في قلبه للوصول الى ربه تعالى
بهدية القلب لانه لو كان ارادة ضعيفة لم يبلغ ارادة الى صدق المحبة كالمجوب
يريد امتثالاً هذا الذكر انه هل يفنيه شيئا مما يقوله شيخنا الصوفية من المكاشفات
والمكشفات والوصول وعزله ام لا فلا يفنيه شيئا قط الرابع ان يذكر هذه
الكلمات بحسن الادب والحرمة لانه لو لم يكن له ادب وحرمة فلا يفتح له الملك تعالى
باب القربة والمك هدفة ومن ارتقى اعلى عقبتين بحسن خلقه ولم يكن له مع حسن الادب
ينزل الى سوء اذ به اسفلات فلين الحامس لمراقبة مع الله تعالى قال رسول الله
صلى الله تعالى عليه وسلم ان لربكم في ايام دهركم لغيات الا تصوموها بها فالنبي
عليه السلام امر بالتعرض للنفحات رحمة وهي المراقبة والنفحات رحمة الله هي التي

يسمى بالصوفية المحيطة والمعزة ووجدت وجوده وعلامة حصوله هذا الاوصاف المحيطة
المذكورة وجدان الخلاوة في نية موهبة من الله تعالى ومن شرط الذكوات
يكون الذكر على طهارة كاملة ولا يصبر على حدث سويقة او كلما حدث يجد الصفة
للمحال وان اغتسل بدلا عن الوضوء كان افضل ومن شرطه ان يواظب على اداء
الفرائض والسنن الربية ولا يخل بشئ منها ولا ينقص وبعد ذلك يغتسل بذكر الله
الاله وذكر الاله لا الله يقوم مقام الاذكار والتسبيحات والنوافل ويحبب المعاصي
كلها ويجانب محاببة الناس ومكالماتهم لاسيما في حاله الخلو والذكر وبداية الطريقة
وقد هدى الله الذكرين بقوله تعالى واذكر واسمكم الى المرات ذكره فاذا
يهديهم الى ذكر الله ثم الى ذكر النفس ثم الى ذكر القلب ثم الى ذكر الروح ثم الى
ذكر الله ثم الى ذكر الخفي اما ذكر الله فكانه يذكر القلب بالنسبة من ذكر الله
واما ذكر النفس فهو ذكر مسموع ايضا باحرف والصوت بسوء النفس كذكر الله
واما ذكر القلب فذكره عند النسيان وهو ملاحظة القلب واما ذكر الروح
وهو المراقبة كما شق الامرار الالهية واما ذكر السر فهو مشاهدة النوار تجليات
الصفات الصمدية واما ذكر الخفي فهو معانيه انوار جمال ذات الحق في معتقد
صدق عند ملك مقدر واعلم ان النفس جسم لطيف كل طفت السماء في اجزاء
البدن كالزبد في اللبن والدهن في الجوز والنور في الماء في الورد والقلب داخل النفس
وهو اللطف واوصف منها واما الروح فقال تعالى ويسئلونك عن الروح قل الروح امر ربي
من امر ربي والروح نور رباني الاله النفس فان اجبوت في البدن انما يبقى بوجود
الروح في النفس واما السر فقال تعالى فانه يعلم السر واخفي والسر نور روحاني
الاله النفس فان النفس تعجز عن العمل ولا يقيد فانه ما لم يكن السر الذي هو همة
مع النفس واما الروح الخفي وانما يسمى اخفي لانه يبلغ من الروح والسر والقلب
في الاستار والاختفاء عن الكواطر والغموم وهو نور اللطف من الروح والسر
هو اقرب الى عالم الحقيقة وهو كما حاجب النفس في كسرة الصدق فاذا ازيل النفس
والقلب العقل والسر والروح عز الله تفت اليهم الاخفي فربمة الكل لله تعالى
عقبت ذلك فذلك التنبيه من الله تعالى فليست عمل واحد منها مكان الاخر مجازا
وهذا على سبيل الاجمال الباب التاسع في بيان ذكر الله تعالى في التوجه اليه وذكر الله
ذكر الله تعالى بالبن مع حضور القلب بقوة الشديدة من رفع الصوت به بحيث
يدخل السر في العروق وافضل الذكر لا اله الا الله كما امر الله تعالى عليه السلام
يعلم هذه الكلمة فقال تعالى فاعلم انه لا اله الا الله فاذا واظب الذكر على ذكر الله

مدّة مع حضور تام وتعظيم وافز بوقتي ذكر الله ان الى ذكر القلب ويطن القلب
بالذكر قال الله تعالى الا بذكر الله تعظم القلوب ويستأنس به وبتكر الله تعالى
يستوحش عن خلقه ومخالطهم حتى اذا استغرق الذكر في الذكر القبيح امر الشيخ بترك اللسان
ذكر الله وتغلب بالتوجه الى الله تعالى كيلا يقف موقف المنقطعين فانه وقوف
في الصفات وانقطاع عن الذات قال البيهقي رحمه الله عليه سئل ابو يزيد البطائي
عن حقيقة المعرفة فقال كيمونة بذكر الله وعن حقيقة الجهل فقال اخفد عن ذكر
الله وجعل الله تعالى صلاح القلب بواسطة الذكر لان القلب مطرب ومحجوب لله تعالى
والذكر صفة الرب فلا جرم بذكره يتغذى ويتغذى وبتكره يتنزه ويتنزه وبتكره يصرف
ويذكره وكل قلب اجبه الله وارتضاه وقر به يسقط الذكر على ذلك القلب لينوره و
ويطهره بشدة ضيائه وقوة لقوره فكلمة لا اله الا الله للتوحيد فقد ذكر الله تعالى به
الكلمة في القرآن صريحا في موضعين الاول قوله تعالى واذا قيل لهم لا اله الا الله استكبرون
والثاني قوله تعالى فاعلم انه لا اله الا الله فاذا علمت ان للتوحيد انما يصح بكلمة لا اله الا الله
علمت ان هذا الاسم من اعظم الاسماء فائدة وان هذا الذكر افضل الاذكار وقال عليه
السلام فضل الذكر لا اله الا الله فقال سهل التنزي ليس لقول لا اله الا الله ثواب
الا انظر الى وجهه عز وجل واجته ثواب الاعمال ان كونه بالتوحيد اذا قالها الكافر
صاوتا يتغنى عنه ظلمة الكفر ويثبت في قلبه نور التوحيد واذا قالها المؤمن في كل
يوم الف مرة فبكل مرة تنفي عنه سينا لم تنف المارة الاولى فقام العلم بامر الله تعالى
لا ينهي الى الابد ولهذا قال النبي صلى الله عليه وسلم فاعلم انه لا اله الا الله علمت
لان العلم به لانه لا اله الا الله وقال بعض اهل التحقيق قائل لا اله الا الله يحتاج
الى رتبة اشياء تصديق وتعظيم وحلاوة وحسنة فمن لم يكن له تصديق فهو
مناقض ومن لم يكن له تعظيم فهو مبتدع ومن لم يكن له حلاوة وذوق فهو مراني ومن
لم يكن له حسنة فهو فاسق وخروج سهل التنزي رح يوم يجوع من العبد ونظر الى الناس
اهل لا اله الا الله كثير والمخلص عنهم قليل واعلم ان ذكر الله فرض للمطالين المحبتين
قال الله تعالى فاذا ذكر الله قياما وقعودا وعلى جنوبكم قال ابن عباس رضي الله عنده
اي الليل والنهار في البو والبر والسفر والحضر والغناء والفق والمرض والصحة والسر
والعلانية وقال بعضهم لم يعرض الله تعالى على عباده فرضية الا جعل لها حدا معلوما
ينتهي اليه وعذر لها في سائر الاحوال الا الذكر فانه تعالى لم يجعل له حدا معلوما ينهي
اليه ولم يعذر احد في تركه ولو عذرا جندا في ترك الذكر بعذره كما في حق تركه عليه بقوة

والسلام قال انك لا تكلم الله من ثلثة ايام الا مرتاه ثم قال واذكر ربك كثيرا وكذلك
لو عذرتي ترك اعذار العذاة قال الله تعالى ايها الذين امنوا اذ المقيم فتمه فابيتوا
واذكروا الله كثيرا لعلكم تفلحون واعلم ان جميع الطاعات يزول يوم القيمة كالصلوة
والصيام وغيرها لا ارتفاع التكليف في الاخوة واطاعة التمسيل والتجديد لا يزال
كما قال الله تعالى وقالوا الحمد لله الذي اذبح عنا الحزن وقالوا الحمد لله الذي هدانا
للهذا قال وعواهم فيها سبحانك اللهم وحيثهم فيها سلام لا اله الا هو له الحمد في
الاولى والاخرة فثبتت انهم مواظبون على الحمد والمواظب على الحمد مواظب على الذكر فقلنا
ان جميع العبادات زائفة عن اهل الجنة الا طاعة الذكر المتضمن للتوحيد وان هذه الكلمة
يوجد فيها الاخلاص بسهولة فان المؤمن يذكر عن صميم القلب وقواده فلا خلاص
فيها موجود فلهذا وجبت الاخلاص فلو قالها بغفرا خلاص لم يكن مؤمنا ولا خالصا
من عذاب الاخوة روى عن ابن عباس رضي الله عنده انه قال يفتح الله تعالى بواب الجنة و
يأوى منها ومن تحت العرش اهل الجنة وكل ما قيل من التعم لمن انت فتاوى الجنة وكل
ما فيها نحن لا اله الا الله وشناق الى اهل الا اله الا الله ولا نطلب الا اهل الا اله الا الله
ولا يدخل علينا الا اهل الا اله الا الله ونحن نؤمن على من لم يقل لا اله الا الله ولو يؤمن
بلا اله الا الله وعند هذا يقول النار وكل ما فيها من الغراب لا يدخل الا من انكر الا اله الا الله
ولا اطلب الا من كذب بلا اله الا الله وانا حرام على من قال لا اله الا الله ولا اطلب الا من
حجر لا اله الا الله وليس غيبظي ووزري لا من انكر لا اله الا الله وعن عمر رضي الله
عنه عن النبي صلى الله عليه انه قال ليس على اهل الا اله الا الله خشية في الموت ولا عند التنوير وكان
انظر الى اهل الا اله الا الله عند التنوير ينفضون شعورهم من الثواب ويقول الحمد لله الذي
اذبح عنا الحزن قال بعضهم حكاه في قوله تعالى ذاك الذي كورت واذ الحجوم انكرت
ان يوم القيمة يتجلى على نورك كلمة لا اله الا الله فيضمي في ذلك النور نور الشمس والنورانات
تلك انوار مجازية ونور الا اله الا الله حقيقى ذاتى واجب الوجود لذاته تعالى والمجاز
يبطل في مقابلة الحقيقة فلا جرم انه يبطل كل نور في مقابلة هذا النور العظيم بل يبطل كل
وجود في مقابلة هذا الوجود كما قال الله تعالى كل شئ بالكل الا وجهه وروى في الامار
ان العبد اذا قال لا اله الا الله اعطاه الله تعالى من الثواب بعد ذلك كافر وكافرة والسبب
انه قال لما قال هذه الكلمة فكانت قدره على كل كافر وكافرة فلا جرم انه يستحق الثواب
بعد وهم وسئل بعض العلماء عن معنى قوله تعالى وبرز معظرة وقصد شديد فقالوا البئر
المعظرة قلب الكافر معظرة من قول لا اله الا الله والقصد المشيد قلب المؤمن معظرة
بشهادة ان لا اله الا الله قال الله تعالى فاذكروني اذكركم وقال ايضا واذكروا الله

ذكري

ذكري كثيرة وقال الله تعالى واذكروا اسم ربكم قبل ان ينزل اليه من السماء وعن ابن سعيد اخذت
رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم سئل اى العبادة افضل ورجع عند الله
يوم القيمة قال لا اذكر ان الله كثيرا قلت ومن الغزى في سبيل الله قال لو ضربت سبعة
بسيف الكفار ولم تكن حتى ينكسر لك ان الذكرون الله افضل ورجع منه قال صلى الله
عليه وسلم لا ذكر الله بالعبادة والعشى افضل من حطفت السيف في سبيل الله ومن اعطاه
المال منهم سيرا وسبق المضردون في سبيل الله قيل منهم يا رسول الله قال المسترون بذكر
الله وضع الذكر عنهم اوزادهم فوردوا القيامة حفاة اعلم ان الذكر افضل الاعمال
ولهذا اعظم امر الذكر قال الله تعالى ولذكر الله اكبر قال ابن عباس رضي الله له
وجها ان احدهما ان ذكر الله اكبر من ذكر كرم اياه والاخر ان ذكر الله اكبر من كل اكبر
من كل عبادة سواه وقال عليه السلام يقول الله انا مع عبدي ما دام ذكرني و
تحررت في شفائه وسئل رسول الله صلى الله عليه وسلم اى الاعمال افضل فقال ان تموت
وليك رطب بذكر الله والذكر عذرة التمرين الى الله وعمدة طالبه ولا يصل احد
الى الله الا بذكر الله لانه منه بدأ واليه يعود كقوله تعالى اليه يصعد الكلم الطيب والعمل
البر والتقوى والذكر يوصل الذكر الى المذكور اعلم ان جميع العبادات المراد منها الذكر قال الله
اقم الصلوة لذكرى المراد من الذكر معرفة المذكور وحيثه والرجوع اليه والتوحيد
اعلم ان من شرائط الذكر ان يكون الذكر على طهارة كاملة من الوضوء والغسل وطهارة
البدن والثياب والمواضع متوجها للقبلة واصنعا يديه على فخذه ويكرر لا اله الا الله
بقلب حاضر مع الله حافظا صوته غامضا عينيه ويخرج لا اله الا الله من صميم قواده
بقوة شديدة مع قطع كل تعلق في قلبه فيما جميع خواطره ويدخل لا اله الا الله بالقوة
الشديدة في قلبه مثبتا اوجه قلبه الى الله ليكون حوامع معنى ذكره ان ليس في الوجود
سوى الله وان يكون جميع اوقانه مستغرا للذكر بحيث لا يخلو الساتر وقلبه الذكر
حتى يرتفع حجب المنفعة من مث هذات المذكور الباب العاشر في بيان التوحيد التوحيد
في اللغة جعل الشئ واحدا وفي عبارة العلماء اعتقاد وحدانية الله تعالى وعند
اهل التحقيق تميز الواجب من الممكن والشغل الواجب وقيل انبات ما لم ينزل قال رجل
المنجد صفي لى لبارى تعالى فقال هو بلا هو ولا هو الا هو فرجع الرجل زعفت فخر
ميتاة وقال بعضهم تميزا كحدث عن القدم والاعراض عن الكدر والاقبال على
القدم حتى لا يشهد نفسه فضلا عن غيره لانه لو شهد نفسه في حال توجده حق تعالى
او غيره لا يكون موحدا فان قيل ما معنى توحيد العبد للحق سبحانه وتعالى فان الله كان
واحدا في الازل وما كان معه غيره كما في حديث عمران بن حصين كان الله ولم يكن شئ

غيره كحديث فاذا كان الله قبل خلق واحداً وتوحده بانابه وما كان معه شيء غيره
فكيف وحدة العبد يقال معنى توحيد العبد الحق تعالى معرفة وحدانية الثابتة له
وذلك بان لا يحضر في شهوده غير الحق الواحد سبحانه وتعالى وتوحيد العبد لم
الحق في وحدانية تعالى اصلاً وانما يفتقد الموحد من حيث ان يعرف نفسه ورثة
ويشغل بالواحد الصمد وبخارج الغداب والحق سبحانه وتعالى وراي كل توحيد قائم بذاته
موصوف بصفاته غنى عن غيره وحقيقة التوحيد الاستغراق بالواحد الواجب الوجود لذاته
مع المحيية والسلياق ولا يفتت الي غيره اصلاً واذا التفت ولا حفظ الواجب في قلبه
فليس توحيد بل هو مفسد بل غير الله وقيل التوحيد يتجدد القلب من جميع ما سوى الله حتى
لو غط بقلبه غير الله لم يكن موحداً يعنى على سبيل المقصد والمحجة فان من اتي بشي احت
اليه فانه يذكر في قلبه ذلك الشيء احتسابية فانه يذكر في قلبه ذلك الشيء ويعنى عن غيره وذلك
مناق للتوحيد والتسليم التوحيد يعنى بالجميع ما خسر في القلب مما سوى الله تعالى
اي تسلي كان ويعنى بالآلة ذات واجب الوجود ووجبت القلب به ولا يفتت
الي غيره ثم شغل بغير الله واحدة فانه الهه فلا يكون موحداً وولاء التوحيد كثيرة
قال الله تعالى شهد الله انه لا اله الا هو تعالى وقال الله تعالى والهمكم الله واحداً لا اله الا هو
وقال تعالى انى انا الله لا اله الا انا وقال الله تعالى بل من خلق غير الله وقال الله
تعالى انه لا اله الا الله وقال النبي صلى الله عليه وسلم واطهرها اربعة الاول خلق الله
بالجنة ثوابه واعلم ان ولان التوحيد كثيرة واطهرها اربعة الاول خلق الله
في الترتيب الثالث الامة الرابع الاحياء واعلم ان التوحيد من اخص
صفاته الحق سبحانه وتعالى ولهذا التفتت اقاويل الحق من ائمة الهوى وعلماء الصوفية
وصحة عقائدهم في التوحيد من غير تشبه ولا تقطيل وذلك ان يفرد الحق من كل شيء سواه
حتى لا يشهد لنفسه فضلاً عن غيره وترك التوجه الى الله تعالى تقطيل في التوحيد والتوجه
الى غيره تعالى تشبه وتشريك واعلم ان الشرك ثلثة مراتب حلق وخفية واخفى
اما الحلق فهو انما هو ما سوى الله من المخلوق المالك كعبدة الاصنام والمشركين وطلب
المدد والاستعانة من دون الله تعالى والتوجه الى غيره لذلك وطلب المقصد
واما الخفى فهو الميل الى غير الله مثل الدنيا والمال والجاه وغير ذلك وشغل القلب بالمخلوق
وحوال الدنيا وامما الاخفى فهو خسر ما سوى الله تعالى في القلب مع لسان ذكر الله تعالى
فالتوحيد فهو ربط القلب من الله تعالى لا يعبد الا الله ولا تسعين الا الله ولا يتوجه
لطلب المدد والمقصود والآن لا يجب ولا يميل الا الى الله ولا يشغل قلبه الا بذكر الله
ولا يخطر في قلبه الا الله وقلبه مع الحق وجسمه وصورته مع الخلق واذا اراد التوحيد المؤمن

في توحيد الباري تعالى يؤمنه اليقين وهو عبارة عن ظهور نوراً حقيقته في قلب المؤمن
في حال كشف الستار المشرية من الوجود والذوق لا بد لآلة العقل والنقله قال
علي رضي الله عنه لو كشف الفطر بما اردت يقيناً فلا يمان نور من وراء الحجاب
قال الله تعالى يومنون بالغيب واليقين نور عند كشف الحجاب وبالحقيقة هما نور
واحد غير انه اذا كان من وراء الحجاب يقال له نور الايمان واذا بان ذلك النور قلب المؤمن
عند رفع الحجاب صار يقيناً مثال الايمان كترية النور الى الشمس قد ذهب الظلمة من سواد
الليل ولم تطلع الشمس بعدده ومثال اليقين طلوع الشمس زالت الظلمة بالكلية والتوحيد
اصول جميع العبادات المرتبة على ثلثة مراتب منهم من يعبد الله للشواب والعقاب و
هذا هو العبادة المشهورة ومنهم من يعبد الله اجلال هيبة وحياء منه ومحبة له و
هذه هي المرتبة العالية قيل كان ابو بكر الصديق رضي الله عنه يعبد الله اجلالاً و
وهو الكار اليه يقول عليه السلام لم يفضلكم ابو بكر بكثرة الصيام ولا الصلوة وانما
فضلكم بشي ورفى صدره وكان عمر رضي الله عنه يعبده خوفاً وحيماً ولذلك
كان مهتماً من بين خلق الله خافه كل شيء قال عليه السلام ان الشيطان ليفر من
ظل عمر وكان عثمان رضي الله عنه يعبده حياءً قال عليه السلام الاستحي من سبي منه
ملائكة السماء وكان علي رضي الله وكرم الله وجهه يعبده محبة وحينه نزل قوله
تعالى ويطمعون الطعام على حبة مسكناً ويتماوا سيراه والعبادات لا يصح و
لا يقبل لها حبة ولا يقبل الله تعالى الامع التوحيد واذا وجد التوحيد مع كل
شيء وكل حال يكون ذلك عبادة مع كل حال اعني اذا كان كل حاله لله تعالى كان
جميع حاله عبادة واذا لم يوجد التوحيد في كل عبادة لم يكن ذلك عبادة وان كان
صورت عبادة قال الله تعالى فاعبدوا الله مخلصين له الدين والاخلاص لا يكون
بدون التوحيد لان الاخلاص هو ان يعقد في كل عبادة وعبادة عارياً عن كل
ما سواه من كل الوجوه وهو عين التوحيد وقال بعضهم التوحيد في اصطلاح
اهل الحقيقة بجزء الذات الالهية عن كل ما يتصور في الافهام ويحيل في الافهام
والادب ان واذا استغرق العبد في توحيد الباري تعالى يفتي جميع الخواطر في قلبه
بجد كثير يقين لهم لذات الهيبة ولا يبري في العالم ذرة الا راى الحق قبله كما قال عمر
رضي الله عنه ما رايت شيئاً الا رايت الله قبله وثمر التوحيد المعرفة في قلب المؤمن
وثمر المعرفة العبادة وتخلل ازوا المعرفة ازوا العبادة والمعرفة والعبادة
كالآزم والمدوم فكما ان طلوع الشمس يلزم وجود النهار فكذلك وجود المعرفة
يلزم العبادة وكذلك التوحيد والمعرفة واذا وجد حقيقة التوحيد يلزم المعرفة

والمقصود من العبادة تعظيم الله تعالى وتذكيره واجلال عظيمة وتذليل النفس و
تحقيقها هذا الباب كما دعى عشر في بيان اهل التصوف واخلاصهم التصوف وهو
الصفة التي جعل الله صافيا وفي الاصطلاح ان يجعل الانسان قلبه صافيا من جميع
كدورات الحيوانية النفسانية من الاخلاق الذميمة ومحضرات الاغيار قبل اركان
التصوف في الظاهر خمسة الخشوع والحرقة والخلوة والصبر والفتوة واركانه
باطنة ايضا خمسة العلم والعمل والاحمال والتوكل والقبول والمعرفة وقال بعضهم
التصوف علم واوسطه عمل واخره موهبة فالعلم للكشف عن المراد والتمجيد للعبادة
والعمل للكون على الطلوع والموهبة للتبليغ الى غاية الامل وهذا تلك مقامات
مقام المراد الطالب وهو المجاهدات والمكابدات وتوحيح المرات والمجاهدة خطوط
النفس والاقصاء على حقوقها ومقام المتوسل وهو ركوب الالهوالات في طلب
المراد ومقامات الصديق في كل الاحوال وتبدلات المقامات والاحوال في كل وقت
وزمان ومقام المنتهي الصفي والفكر والتكون والاستقرار واجابة الحق من حيث
دعاة قد استوى حال في الشدة والرخاء والمنع والعطاء والوفاء والجفاء اكله قوله
نوم كصحة قد ضمنت حفظه وبقيت حقوقه ظاهرة مع اخلق وتباطئه مع الحق
سبحانه وكل ذلك مقول من احوال النبي صلى الله عليه وسلم واصحابه رضي الله عنهم
واول التصوف كان متمليا عن اخلق بالكلية والفرقة والمجاهدة ثم صار مع اخلق و
لا فرق عنده بين اكلوة والكلوة ويكون بغير متغير بعد الكمال كما قال النبي عليه
السلام لعلي رضي الله عنه يا علي كن بغير متغير اي حصل كمال فلا يتغير بشيء
من الكدورات البشرية والحيوانية وغيرهما كما ان من المعدن الذهب حصل له كماله
المعدنية لا يفتقر ولا ينقص ولا يزيد ولا يتغير بشيء من اوصاف الكمال وكذلك
المنتهي لا يتغير بشيء من الكدورات المناهضة للكمال وكذلك اصحاب الصفة صاروا
في حالة التمكين والكمال اتماء وورا فان المناهضة لا تؤثر فيهم وقد كان
الاوائل من السلف الصالحين كذلك ولذلك قد قوي لدين بسببهم رضوان الله تعالى
عليهم جميعين وقال ابو عبد الله بن خفيف يابني اجعل قلبك مليا واوبك رقيقا
وقبل التصوف كل ادب لكل وقت ادب وكل حال ادب وكل مقام ادب
فمن لزم الادب وتأدب من اصحاب الادب ببلغ مبلغ الرجال ومن حرم الادب
فهو بعيد من حيث يقطن القلب ومردود ومن حيث يرجو القبول وقيل
من حرم الادب فقد حرم جميع الخيرات واهل التصوف لا يقف على المناهضة
العظيمة فلا يميلون الى اخلق ولا الى الدنيا ولا الى انفسهم ولا الى اهلهم ويكسبون

انفسهم

انفسهم وقلوب انفسهم وان نظروا الى الدنيا وما فيها وما لولا فتمنوا وعجزوا عما لوت
الى احوال الطريق والوصول الى الله تعالى وتنفكون ويوقنون في احوال اخرتهم
ويجوزون في ادق شئ من امور الدنيا واهوالها وهم على شقة وعسرة في امر المعينة
وبرزقهم الله من فوائن رحمة وهذا معنى قوله عليه السلام الدنيا حرام على اهل الاخرة و
الاخرة حرام على اهل الدنيا وكلاهما حرامان على اهل الله وسئل ابن عطاء عن التصوف
وقال تفقت انا و اجنبت على ان التصوف نزهة طبع في باطن الانسان وحسن
الخلق يتقبل على ظاهره وسئل جنيذ عن التصوف في ذمته فقال اياك و اياك بال محمد خذ
الظاهر ولا تشغل عن ذمته فقال تجيب له هم القائلون مع الله من حيث لا يعلم الا الله
وقال سهل التستري التصوف القيام مع الله من حيث الله عز وجل ومن اخلاصهم
الحلم والتواضع والنصيحة والتسفة والاحتمال والمراعاة والاحسان والمدارات
والايمان واخذمة والالفة والبشاشة والكرم وبذل الجاه والفتوة والمروءة والوفاء
والجود والعفو والصبر والسخاء والوفاء والحياء والتلطف والبرية والطلاقة
والوقار والثناء وحسن اخلق وتصفير النفس وتوقير الاخوان وتبجيل المشايخ والتمتع
على الصغرى والكبرى واستعظام ما اليه واستصغار ما منه وسئل التستري عن
حسن اخلق اذما الاحتمال وترك المكافات والرحمة للظالمين والدعاء له وقال ابن
المبارك حسن اخلق ببط الوجه وكف الاذى وبذل التذاه ومن علوم الصوفية معرفة
الخطا حتى يوافق ما كان منها للحق ويخالف خلافا وكما طرود ويرد على القلب في صورة
الخطاب والوارد اعلم من انما طرود كالحزن والسرور والقبض والبسط واكثر المنتصوفة
على ان الخطا اربعة خايط من الله تعالى وخطا من الملك وخطا من النفس وخطا
من الشيطان فخطا حقا في علم يقين فاذ الله تعالى من الغيب في قلوب اهل القرب والخوف
بغير واسطة قل ان ربي يقذف بحق علام الغيوب الاية وخطا من الملك هو الذي يحث
على الطاعة ويغيب في الخيرات ويحذر من المعاصي والمكاهرة ويعلم على تركاب الخائفات
والتكاسل عن الموافقات وخطا من النفس في هو الذي يتفاضل كظفر العاجل و
ينظر الدعوى الباطنية وفضول الكلام وخطا من الشيطان هو الذي يدعو الى المعاصي
والمناهية المكاهرة والفرق بين خطا الحق تعالى والملك يعارضه بشئ فاذا ظهر سلطان
فكل جزء من اجزاء الوجود يتقاد وسلسله وسائر الخطا يضيئ ويتلاشى وسئل بعض
الكهارة بربان الحق فقال وارود على القلوب بغير النفوس عن تكديتها ومع وجود
الخطا من الملك يعارضه خطا النفس ممكن واما الفرق بين خطا النفس وخطا
الشيطان ان خطا النفس لا ينقطع بنور الذكر ويتفاضل على مطلوبه متصل الى امر

الاذا اوركه التوفيق الازلي وبقولها عنهما عرف المطالبة واما خاطر الشيطان في فانه ينقطع
بنور الذكر ولكن يمكن ان يعود وينسب الذكر ويغويه كما في تجر الشيطان جاتم على قلب
ابن ادم فاذا ذكر الله جلس واذا غفل التفر قلبه فخره ومنه وقال بعضهم ان خواطر الشيطان
يرد على الصفا ثم وكل خاطر يكون من الملك في توافق صاحبه وربما يخالفه واما
خاطر الحق له تعالى فلا يحصل خلاف من العبد له وقال بعضهم ان خواطر اربعة خواطر من الله
وخاطر من الملك وخاطر من النفس وخاطر من العبد فالذي من الله تعالى تبيينه والذكر
من الملك حيث على طاعة الله والذي من النفس مطالبة الشهوة والذي من العبد
تزيين المعصية فبنو التوحيد يقبل من الله وبنو المعرفة يقبل من الملك وبنو الايمان
تتمنى النفس وبنو الاسلام يرد على العبد وسئل قطب البهاؤ جنيد البغدادي عن
الخطر فقال اربعة خطرة من الله وخطرة من الملك وخطرة من الشيطان فاخطر
من الله تشر الى الاثارة فاخطر الى من الملك تشر الى الطاعة والخطرة من النفس
تجر الى الدنيا وطلب عزها وخطرة التي من الشيطان تجر الى المعاصي والشيخ محمد بن
البغدادي قدس سره زاد على الخواطر الاربعة خاطر العقل وخاطر اليقين وعلى الحقيقة
هذه الخواطر مندرجة تحت الخواطر الاربعة فان خاطر الروح خاطر القلب تحت الملك
واما خاطر العقل فان كان من امداد الروح والقلب فهو من قبيل خاطر الملك وان كان
في امداد النفس والشيطان فهو من قبيل العبد واما خاطر الشيخ فهو امداد همة الشيخ
يصل الى قلب المرید الطالب مستملا على كشف مفضل وحل مشكل في وقت استكشاف
المرید ذلك باستداده من ضمير الشيخ وفي كمال نيكف وتبين وذلك داخل تحت خاطر
الحقان لان قلب الشيخ بمثابة باب مفتوح الى عالم الغيب وكل لحظة يصل امداد
فيض الحق سبحانه وتعالى على قلب المرید بواسطة الشيخ واما خاطر اليقين فهو واردين
مفارضات الكوكب والترتيب داخل تحت الحقائق واما خاطر العقل فقد قال صاحب
العوارف هو متوسط بين الخواطر الاربعة يكون تارة مع النفس والعبد والوجود
التمويه واثبات الحجية على العبد ليدخل في الشيء بوجود العقل اذ لو فقد العقل سقط
العقاب والعقاب وقد يكون تارة مع الملك والروح لتوقع العقل مختارا وتوجب
به الثواب واما خاطر اليقين فهو روح الايمان ومزيد العلم الباب الثاني عشر
في بيان الوصال ونفع الوصال الروية والمك هدة وطريق الوصال الى الله تعالى
مناجاة الصراط المستقيم بدوام ذكر الله قال الله تعالى وان هذا صراطي مستقيما
فاتبعوه ولا تتبعوا السبل فتفرق بكم عن سبيله وقال تعالى على الله قصد السبيل
وقال تعالى للنبى صلى الله عليه وسلم فاستمسك بالذي وحي اليك على صراط

خطرة من النفس

مستقيم

مستقيم فطلب الحق سبحانه وتعالى بالمراقبة والحلوة ودوام التذكر على الطالبين المحبتين
اياهم قال تعالى قل الله ثم ذريتهم يعني قل الله اطلبه واريدوا وجهه لا غير وقال تعالى
وجاهدوا في الله حق جهاده هو اجتنابكم وهو امر بالمعروف والنهي عن المنكر والحقيقة ولهذا
قال اجتنابكم اليه و هذا يدل على انه لا بد من المجاهدة في المنه والتمني
ولهذا قال تعالى واحمد ربك حتى ياتيك اليقين يعني المك هدة والعيان واعلم ان
المنتهى الوصال في شرف الوصال كسر ورجوعه والمنتهى الطالب الوصال في طلب الوصال
وهذا لمن حمل القلب على المجاهدة والنفس على الرابضة والقلب على المراقبة والسر على اليه
والروح على طلب المحبوب الى ان يوصل الى تزار روح وهو مخفي واذا وصل اليه الى مخفي
وصل الى العالم الحقيقية فان اخفي تعلمها فاذا اطلع السر على الحقيقة اطلع النفس القلب
والعقل عنها بواسطة السر كان السر سر اج النفس والقلب والعقل به يبصرون وان
الحقيقة وهذا مبادا كمال فاذا تمكن المرید من الحقيقة وتذوق في المراقى تقدم النفس
على السر والروح فيكون النفس والقلب والعقل في باطن البدن ويكون شاعرا في اعلى
عليه في عالم الارواح والجبروت لا يصل اليه الملائكة المقربون قال رسول الله صلى
الله عليه وسلم من كان لله كان الله له يعني من كان في طلب الحق مع اخلاص الاعمال
كلها كان الله تعالى كان الله كاضية في اموره قال الله تعالى ليس الله بكاف عبده وقال
موسى عليه الصلوة والسلام يا رب متى يكون لي قال ذالم يمكن لنفسك قال متى ان يكون
لنفس قال اذ نسبتها فينبغي الطالب الحق تعالى ان يكون طالبا له تعالى محبا للوصال
مستقيا الى لقائه في جميع احواله في السر والضر كما في الحجر اول من يدعى الى الجنة
يوم القيمة الذين يجردون الله في السر والضر فان طلبة وكل حال يدل على صدق محبة
له تعالى قال رسول الله صلى الله عليه وسلم اذا اجت عبدا ابتلاه فان صلح حببته
وان رضى اصطفاه وقال عليه السلام لطيفة ما انتم قالوا مؤمنون فقال ما علامته
اياكم قالوا نصبر على البلاء وشكر على الرخاء ونرضى بمواقع القضاة فقال مؤمنون
حقاه وقال بعض الكبار ذكر الله على الصفا ينسى العبد مرارة البلاء وقال سهل
المتنبي رح لولا البلاء لمن الله لم يكن للعبد طريق الى الله وقال ابو سعيد خدرى رضى
الله تعالى عنه البلاء من الله تعالى الى المحبتين تحفة هدية وخلقك ما في ضمائرهم من المواساة
وقال ذو النون المصري رح اصبر الناس اكرمهم بلاءه وقال رديم رح حركوا
بالبلاء فتحركوا ولو سكنوا اتصلوا وقال جنيد البغدادي رح البلاء سراج العارفين
ويقظة المردين وهلاك الغافلين وقال ابن عطاء يتبين صدق العبد من كذبه في
اوقات البلاء فمن سكن في ايام الرخاء وجزع في ايام البلاء فهو من الكاذبين فهذا

الكتاب طريق به يرمى الوصال الى الله تعالى ومواصلة بتأثير انواره في قلب العارف
والوصول نظر الله الى قلب عبده بنور من انواره وذلك المنور ظهر الى العبد ثم يفرق
سبحانه وتعالى لانه صفة من صفاته وقد وجد العبد فينظر بقوة نور الحق اذ ليس
من طاق البراء الا تصاف بصفات الله تعالى اعلم ان معنى الوصال هو الرؤية
والمك هبة بستر القلب في الدنيا وبعين الزاوية الاخوة انك الله تعالى وليس
معنى الوصال يصل الى ذات بالذات عن ذلك ومن اركان الوصال بعد معرفة

الاصول هو التقوى في جميع المقامات قال الله تبارك وتعالى

فتزودوا فان خير الزاد التقوى ومن علامات الوصال

سواء الوجود والعدم والرخاء والبلاء والفقير والغني

ويتلذذ بجملة الوصال ولا يتغير في فعل

عن ذكر الله تمت الكتاب بعون الله

الملك الوهاب عن يد الفقير الوراق

واضعف الضعيف وخادم

الفقير ونديم الغني

عاقبوا بفضله

المعروف بجميل

لنسيته وكرم

وما بينا

والف

بسم الله الرحمن الرحيم وبه العون
 سبحانه سبحانك لا موجود الا سواك . ولا معبود الا الكون الا اياك عقلت الارواح
 بعبوديتك صور الصباح . متنزلة من اوج الملكوت الى حضيض الجبروت خطبة المثال
 لصورها بكل هذه الاضلال . الله نور السموات والارض مثل نوره كمشكاة فيها
 مصباح . فندى منادى الركب على الفلاح . واطفوا المصباح قد طلع
 الصباح . والكسر الزجاج قد صار ارواح عين الراح . والصلوة على الازنان الجامعة
 لكل الصفات . الذي لولاه ما ابدع ارض ولا سموات . وعلى كذا الاخبار واصحابه البار
 اما بعد فيقول لعبد الفقير المعترف بالتقصير في خدمة الملك الهادي محمد بن عبد
 الملك بن عبد الرحمن البغدادي . عالمهم الله بطفه اخفى الهادي . اتق لما ريت احوال
 اختلف الصالح من السلف الفالح في بيان حقيقة الروح قد تنافر منها ما اختلف و
 اختلف منها اختلف . وما تناكر منها اختلف شعيرات النفوس كاجزاء مجتذبة بالاذن
 من ربها بجوى وتكلفه . فانا قد منها فهو مختلف . وما تعارف منها فهو متوحد . حاولت جمع
 ما ثبت من متوحد فانه في ملك جدي قلنا قد ما مع خطا ما تنافر منها من زخارف اهل
 الزيف والمين وزيد اعلمها فانه من تباين الفوائد مؤتدية بضرب من الامثال والشواهد
 من جنبا بخبرات الزوايا وشايع البكارا بكار اهل الدراية معرض عن الاطناب والتويل
 ملتزم الاثبات بما عليه التحويل ثم شرعت في تويد عبارات العبور كاشفا للقناع عن
 وجوه مستورات خيام التستور في اوراق قلائع مستحكمة بجلمة العقل والمنقل من الالاء
 وتبينها بمنفخ القنوح في بيان حقيقة الروح ساعدا من اسد التوفيق للانعام على السبل
 وكل نظام فهو حجب . ولعمرك ان الله تعالى ويسئلك عن الروح قل الروح من امر ربي
 وما اوتيتهم من العلم الا قليلا . بسبب نزول هذه الاية المكرمة ما قد ثبت في الصحيح من
 حديث الاعشى عن ابراهيم عن علقمة عن عبد الله قال بينا انا امشي مع رسول الله صلى الله
 عليه وسلم في حوث المدينة وهو متك على عيب فرأنا على نفر من يهود فقال بعضهم لبعض

نشأوه

نشأوه عن الروح وقال بعضهم لانت لوه عسى ان يجزيك ان تكهونه وقال بعضهم نشأوه
 فقام رجل فقال ايا القاسم ما الروح فسكت عنه صلى الله عليه وسلم فقلت انه يوحى اليه
 فقلت فلما انجلي عنه قال صلى الله عليه وسلم ويسئلك عن الروح قل الروح من امر ربي
 وما اوتيتهم من العلم الا قليلا . وروى يحيى بن زكريا بن ابي زيادة عن داود بن ابي
 هند عن حكيم عن ابن عباس رضوان الله تعالى عليهم اجمعين قال انت اليهودي
 النبي صلى الله تعالى عليه وسلم فسأله عن الروح فلم يجبه النبي صلى الله عليه وسلم بشئ فانزل
 الله عز وجل ويسئلك عن الروح قل الروح من امر ربي وما اوتيتهم من العلم الا قليلا
 وفي رواية السدي عن ابن مالك عن ابن عباس فسأله عن ثلث خصال عن اصحاب
 الكهف وعن ذي القرنين وعن الروح وقالوا ان اخبركم بهن فهو نبي صادق
 وان لم يخبركم بهن فهو كذاب وساقا يحدث الى اخوه وفي رواية المغيرة بن مقسم
 عن ابي ابراهيم عن علقمة عن عبد الله قال ترا النبي صلى الله عليه وسلم على ملا من اليهود
 وانا امشي معه فنشأوه عن الروح قال فسكت فظننت انه يوحى اليه فنزلت و
 يسئلك عن الروح الاية وعن ابن عباس رضي الله عنه كان صلى الله عليه وسلم لا يخبر
 اربعة اشياء الرقيم والغسلين والروح وقوله تعالى وسئلكم ما في الارض جميعا
 وقيل التمر في سنوهم عن الروح انه لم يدور قصته في التورية والقرية الا ذكر الله الروح فيها
 حتى قالوا صلى الله عليه وسلم حين اجابهم بان الروح من امر ربي كذا جاء مثله في التورية
 ان الروح من امر الله عز وجل وحديث ابن مسعود مع حديث ابن عباس رضي الله عنه ان السند
 كان بالمدينة من يهودا واختلف العلماء في ان المسئول عنه في الاية هل هو الروح لان
 الخ بها قوام بدنه وتصرفه وتدبيره ام غيرها ولما كان لفظ الروح قد اتي لمعان
 مختلف بحسب الاستعمال في القرآن العظيم العزيز فلنذكر وجوه استعماله اولاً ثم نشأ في الكشف عما هو
 المراد وعلمه للاعتقاد ان شاء الله تعالى مقدمة واعلم ايها الاخ روح الله روحك الروح والروحان
 ان لفظ الروح قد اتي في كتاب العزيز على خمسة اوجه الاول الروح بمعنى الالهة . وسكون الواو
 اعني الرحمة وذلك قوله تعالى في سورة المجادلة وايدهم بروح منه اي توابعهم برحمة منه والثاني
 الروح بمعنى ملكا من الملائكة في السموات بوجه وجهه على صورة الانسان وجده على صورة
 الملائكة وذلك قوله تعالى في سورة قم يوم يقوم الروح والملائكة صفا قال الروح هنا ذلك الملك
 وهو اعظم من العرش وهو حافظ الملائكة يقوم على عرش صفا وحده والملائكة صفا
 والثالث الروح بمعنى جبرائيل فذلك قوله تعالى في سورة النحل قل نزل روح القدس بغير
 جبرائيل عليه السلام ونفيرا في سورة الشعراء حيث يقول نزل به بغير الروح الامين
 بغير جبرائيل عليه السلام وقوله يعيسى عليه الصلوة والسلام وايدناه بروح القدس بغير توشاه

الروح بفتح الراء وسكون الواو
 المعنيين الرحمة والرحمة
 سبغها

بجبريل وقوله تعالى في سورة مريم فارسلنا اليها روحنا يعني جبريل وقال تعالى تنزل
الملائكة والروح فيها باذن ربهم يعني جبريل والروح بمعنى الوحي وذلك قوله تعالى في
سورة النحل تنزل الملائكة بالروح يعني بالوحي على من يشاء من عباده من الانبياء وكذا
في قوله تعالى في سورة محمد صلى الله عليه وسلم وقال في سورة
المؤمنين من يلقى الروح من امره على من يشاء يعني ينزل الوحي على من يشاء من عباده من
الانبياء وكما من الروح يعني عيسى عليه الصلاة والسلام فذلك قوله في سورة النساء وكلمته
التي بها الي مريم وروح منه حين قال لعيسى عليه الصلاة والسلام كن فكان روحا منه سمي
بالروح لانه من غير لبيث فهو مولود والاب له كما قال لادم عليه الصلوة والسلام ثم سواه و
نفس فيه من روحه فهو ولد من غير ابوين تسمية وتفصيل ذهاب جماعة من العلماء المتقدمين
والا زكيا المتبوعين الى ان النفس المذكورة في الآية التي بقية المنقول عنها ليست هي
الروح الا ان نية من الروح الذي خبر الله تعالى عنه انه يقوم يوم القيمة مع الملائكة بالشار
اليه بقوله تعالى يوم يقوم الروح والملائكة صفا في صورة عظميت لون وقد سلف بانه
في الوجه الثاني من الوجوه كمنه للروح فلا تغفل واستدلوا على ذلك من وجهين الاول
ان من العلوم ان التمكن عقلا فلا يستلزم الا عن امر لا يعرف الا بالوحي من
الامور الغيبية حتى يكون اجواب عنه من اعلام النبوة ودلائلها وهو المقصود من التنول
لانهم قالوا ان اجاب فهو صادق والافسوكاذب والروح الا ان نية ليست من الغيب الثاني
انه لو كانت هي لوجب السكوت عن الكشف عنها والاعراض عن البحث في بيان حقيقتها كما
سكت صلى الله تعالى عليه وسلم واقتصر على قوله من امر ربي وقد اختلف الراء في بيان ما هي
من اهل الملل وغيرهم وذهب المتأخرون وجمهور المفسرين الى انها النفس الا ان نية التي
بها قوام بدنه وهذا هو لفظ الصواب واقول في اجواب عن الوجه الاول من متمسك الفريق
الاول ان الروح الا ان نية من الغيب فلو لم يكن من الغيب لكانت الا اعلام عنها من اعلام
النبوة ودلائلها وعن الثاني ان المسكوت عنه هو حقيقة الروح ومعرفتها بالكذبة وما
تكلم فيه عوارض يتبرها عما تنسب واليد ان يقول تعالى وما او تيمم من العلم الا قليلا يعني
الروح لا يمكن معرفة ذاتها الا بعوارض يتبرها عما تنسب به لانكم ليس عندكم من العلم الا شيئا
يسيرا حتى لو سلمتم عن خلق انفسكم وعن مدخل الطعام والشراب وخرجهما ما وصفتكم
ذلك حق صفتكم بل ما ابتدتم لصفتها فضلا عن الوصف ويسمى هذا الجواب اجواب حكيم
فلذلك اقتصر صلى الله عليه وسلم كما اقتصر موسى عليه الصلوة والسلام في جواب ما رآه
العالمين بذكر بعض صفاته ويروى انه صلى الله عليه وسلم لما اجابهم بذلك قالوا نحن
مختصمون بهذا الخطاب فقال بل نحن فقالوا ما اعجب شئك ساعة نقول ومن يورث

الحكمة

الحكمة فقد اوتى خيرا كثيرا وساعة نقول هذا فنزلت ولو ان ما في الارض من سلحة
اقلام واليوعية من بعده بسعة اجر ما نفذت كل ناسه وما قالوه من سوء فهمهم لان
الحكمة الا ان نية ان يعلم من الخير والشر ما وسعت القدرة البشرية بل ما ينظم به معاشه
ومعاده وهذا بالنسبة الى معلومات الله تعالى التي لانهاية لها اقل من القليل وهو
بالنسبة الى الانسان كغيره لانه ينال به خير الدارين قال محمد بن التبريزي في كتابه في
التفسير اذا سأل سائل عن معنى قوله صلى الله عليه وسلم من عرف نفسه فقد عرف ربه
فيقول له ارادة النبي صلى الله عليه وسلم نفي معرفتها وذلك اعلام منه للمخلق في
عجز معرفته الله تعالى يعني كما انكم لم تعرفوا حقيقة المخلوق فكيف تعرفوا حقيقة الخالق
ومصادقه قوله تعالى وما قدره الله حق قدره وقال بعض الحكماء ان حقيقة
يشير بقوله قل الروح من امر ربي الى ان الروح من عالم الامر فان الله تعالى خلق العوالم
كثيرة كاجزاء في الخبز روايات مختلفة فقال في بعض الروايات خلق ثلثمائة وستين
الف عالم ولكنه جعلها محصورة في عالمين اثنين وهما المخلوق والامر كما قال تعالى لا اله الا
الله والامر تبارك الله رب العالمين فغيره من عالم الدنيا وهو ما يدرك بالحواس الخمس
السمع والبصر والشم والذوق واللمس والمخلوق وعبر عن عالم الاخرة وهو ما يدرك بالحواس
الخمسة الباطنة وهما العقل والقلب والروح والشر والحقف بالامر فعالم الامر هو الاوتيات
الغيبية التي خلقها الله تعالى للبقاء من الروح والعقل والضم واللوح والوسن والكبرياء
والجنة والنار وسمى عالم الامر الاله او جده بامر من لا شيء بل واسطة شئ
كقوله تعالى خلقناك لم تكن شيئا ولما كان امره قدما فكون الامم القديم كان باقيا و
ان كان حديثا وسمى عالم المخلوق خلقا لانه اوجد به الوسايط من شئ كقوله تعالى
وما خلق الله من شئ الا الوسايط كانت مخلوقة من شئ مخلوق سماه خلقا
خلق الله للبقاء فثبت ان قوله تعالى قل الروح من امر ربي انما هو لتعريف
الروح معناه انه من عالم الامر والبقاء لامن عالم المخلوق والفتناء وانه ليس
للاستبهام كاطن جماعة ان الله تعالى اهبم الروح على المخلوق واستأثر لنفسه حتى قالوا
ان النبي صلى الله عليه وسلم لم يكن عالما به جل منصب رسول الله صلى الله عليه وسلم حبيب
الله ونبية صلى الله عليه وسلم من ان يكون جاهلا بالروح مع انه عالم بالله وقد من الله
عليه بقوله وعلك ما لم تكن تعلم وكان فضل الله عليك عظيما احب ان علم الروح
ما لم يكن يعلمه خيرا لله انه علمه ما لم يكن يعلم فاما سكوتة عن جواب سؤال الروح
وتوقفه انتظار الوحي حين سألته اليهود فقد كان لغرضه يري في معنى اجواب
ودقة لا يفهمها اليهود لبلاد طباغهم وقوة قلوبهم وفساد عقولهم

قال الله تعالى وما يعقلها الا العالمون وهم ارباب السموات والنار نزلت الى الله
فانهم لما عبروا بالسر عن القلب وصفاته وصلوا الى مقام السر وهو يعلم بنور
الروح السر واذا عبروا عن عالم الروح وصلوا الى منزل الخفي وصلوا الى محل
بكر الحقيقة عرفوا بانوار من هدايت صفات بحال الخفي واذا افنوا بسطوات بحال
صفات بحال عن انا نية الوجود وصلوا الى بحيرة الحقيقة كوشفا الهوتية
الحق يقال واذا استغرق قواني بحالهوتية والبقوا ببقا الالهوتية عرفوا الله باله
ووجوده حين وجوده هذا وان اراءه ما بينه كل شئ كما هي هذا وقت سيرهم
اي تاني لافاق وفي القسم حتى يبين لهم الحق في اذ اطلع الصباح استغنى عن
المصباح وقد حق للبعد مقام كنت له سماعا وبصدا ولسانا ويدا فبني يسمع وبني يبصر
وبني ينطق وبني يبسط ففي هذه الحالة كيف يبقى لمعرفة الروح خطره عند من هذه حواله
وهو مع هذه الرتبة العلية والمواهب السنية من لواقظ سواقط حبات سنبلات يبارك ببارك النبوة
ونوار رساله فكيف بحال سيد المرسلين وخاتم النبيين وحبيب رب العالمين وفضل الاولين
والاخرين صلوات الله على اجمعين في معرفة الروح وهو الذي يقول له رب العزة عليك
كان وما سيكون با انا اذا اتي في شرح معرفة الروح بما فتح الله علي ومنه من الفتح لدى كما شهد
الكاتب السنة والخبار المدوية والانا لا اذ صفة ان شاء الله تعالى عصية عن الخطا او كمل وعنى عن التهور
الذي يفضله وكرمه علم ان الروح الالهي وهو اول شئ تعلقت به القدرة جوهره نورانية وطيفة
ربانية من عالم الامر وعالم الملكوت الذي خلق من الاشياء وعالم الخلق وهو الملك الذي خلق من
شئ لقوله تعالى اولم ينظروا في ملكوت السموات والارض وما خلق الله من شئ فالعالم علمان يقين عنها
بالدنيا والاخرة والملك والملكوت والشهادة والعبادة والصورة والمنع والخلق والامر والظاهر
الباطن والاجسام والارواح وبرهاطها الكون وبالطنة فينتهي بالاية ان الكون الذي هو باطن
الكون خلق من الاشياء اذ ما عداه من الملك خلق من شئ وما قوله صلى الله عليه وسلم اول ما خلق الله جوهره
روحي في رواية ثوري وقوله اول ما خلق الله العقل اول ما خلق الله القلم وقول بعض الكبار من الامة
ان اول المخلوقات على الاطلاق ملك كروبي يسمى العقل وهو صاحب القلب بدليل توجه الخطاب اليه في
قوله صلى الله عليه وسلم قال له وبر فادبر كما جاء في الحديث وكما قال له اجريا هو كائن في يوم القيمة
وتسميته فلما كتمت صفة سيف سيفه وقيل لما ولد سيفه وهو اول من لقب بالامام
وقوله تعالى يوم يقوم الروح والملائكة صفا وجاه في ان الروح ملك يقوم صفا وجاهة لولا ان
صفا فلا يجد ان يكون هو الملك العظيم الذي هو اول المخلوقات وهو روح النبي صلى الله عليه وسلم
لقوله صلى الله عليه وسلم اول ما خلق الله روعي ولا يخفى ان يكون مخلوق الاول المطلق الا واحدا لان
الشئين المتغيرين لا يكون كل واحد منهما اول في الكون والابجاد على الاطلاق اذ لا يجازي اما احدا

مصاحبين

مصاحبين واخذنا متعاقبين فان مصاحبين معا فلا يفتقر احدهما من الاخر بالاولية فلا
يكون واحد منهما على الاخر اول واذا اخذنا متعاقبين يكون المبتدأ اول والمتعاقب تانيا فيكون
الاول واحد منهما لا محالة ولا يجوز الخلق من كلام النبي صلى الله عليه وسلم لانه الذي جاء به تصدق
وما ينطق عن الهوى ان هو الا وحى يوحى وانه صلى الله عليه وسلم قد اتمى ثلاثا وليت ففتقنا
ان كل كلامه على ان المخلوق الاول هو المسمى واحدا له سماء مختلفة فبحسب كل صفة سمي
باسم اخر وقد كثر الاسماء ولم يسم واحد هو الاصل وما سواه تبعه فلا ريب في ان اصل
الكون كان النبي صلى الله عليه وسلم لقوله تعالى لولاك لولاك لما خلقت الكون فهو اولي ان
يكون تعالى لانه كان بالروح بذرة شجرة موجودات فلما بلغ اتمه وبلغ اربعين سنة كان بالجسم و
الروح ثمرة شجرة الموجودات وهي سدة المنتهي فكان ان الثمرة تخرج من فرع الشجرة كان خروج
الغاب قوسين اودق له ولهذا قال نحن الاخرون ات بقون يعني الاخرون بالخروج كالثمرة
وات بقون بالخلق كالبذر فيدم من ذلك ان يكون روحه صلى الله عليه وسلم اول كل شئ تعلقت
به القدرة وان يكون هو المسمى بالاسماء المختلفة فبا اعتباره كان ذرة صدف الموجودات سمي
ذرة وجوهرة كما جاء في الخبر اول ما خلق الله جوهره في ذرية فنظر اليها فذابت فخلق الله منها كذا و
كذا وبعثنا نورانية سمي نورا وبعثنا روحه سمي عقلا وبعثنا غلبات الصفات الملكية
سمي ملكا وبعثنا ربه صاعب القلم سمي قلم كما ذكرنا واذا اعنت النظر وجدت كما وصف به العقل
وهي عند خاصية من خواص روحه صلى الله عليه وسلم وهو قوله اول ما خلق الله العقل فعال له قبل
فأقبل ثم قال له ادبر فادبر وهذا حال روحه صلى الله عليه وسلم اذ قال له تعالى قبل الى الدنيا رحمة
للعالمين فأقبل ثم قال له ادبر الى رجع الى ركب فادبر عن الدنيا ورجع الى ربه ليدبر المعراج ثم قال
للعقل وعزق وجلالي ما خلقت خلقا سب لي منك وهذا حاله صلى الله عليه وسلم انه كان صعب
الله واجب خلق اليه وقوله تعالى للعقل كبر اعرف وبك اخذ وبك اعطى وبك اعاقب وبك اتيب
فمذا كره حاله صلى الله عليه وسلم لانه لم يعرف الله تعالى النبي صلى الله عليه وسلم بالنبوة والرسالة لم يعرف
الله تعالى ولو كان له الف دليل على معرفة الله تعالى فغناه بمعرفة كبر اعرف اي من عزك النبوة والرسالة
عرفني بالربوبية وكذا اخذ اي اخذ طاعة من اخذ منك ما اتته من الدين والشريعة وبك اعطى اي
بشفاهك اعطى درجة اهل الدرجات كما قال صلى الله عليه وسلم الناس يجاجون الى شفاهك حتى
ابراهيم وبك اعاقب بك ائيب وذلك لقوله تعالى واذا اخذ الله ميثاق النبيين لما ابنتكم من كتاب
وحكمه ثم جاءكم رسول مصدق لما معكم لتؤمنن به ولتنصرنه قال باقرهم واخذهم على ذكركم احدا
قالوا اقرنا قال فاستمعدوا وانا معكم من ان هدين وذلك ان الله تعالى اخذ ميثاق كل نبي بوجه
بان يؤمن بحمد صلى الله عليه وسلم ويوصي امته بالايان به ونصرة دينه فمن امن به من الامم الماضية
قبل بعثه فهو من اهل الثواب ومن لم يؤمن به من الاولين والاخرين فهو من اهل العقاب فطرح به قوله

تعالى بك عاقبة وبك ائيب فكل ما ذكرناه في معرفة الروح فهو حال النبي صلى الله عليه وسلم ومقاله
وكيف يظن به انه لم يكن عارفا بالروح والروح هو نفسه وقال صلى الله عليه وسلم من عرف نفسه
فقد عرف ربه واعلم ان الارواح كلها خلقت من روح النبي صلى الله عليه وسلم وان روحه
اصل الارواح ولهذا سمي آتاهم الارواح فكما كان ادم عليه الصلوة والسلام ابا البشر كان
النبي صلى الله عليه وسلم ابا الارواح واتها وكان ادم ابا اولادها حقوا واتها وذلك ان الله تعالى
لما خلق روح النبي صلى الله عليه وسلم كان الله ولم يكن معه الا روحه وما كان شي حتى نسب روحه
اليه ويضاف اليه عند الله فلما كان روحه هو ابا كورة ارمها تعالى بما يجوده من شئوة الوجود و
اول شي تعلق به القدرة ثم في نفسه اضافة الى نفسه تعالى فسماه روحا كاشفا اول شي
وضع للناس ونسبته بالاضافة الى نفسه فقال يعني ثم حين اراد الله تعالى ان يخلق ادم
عليه الصلوة والسلام سواه ونسخ فيه من روحه اي من الروح المضاف الى نفسه هو روح
النبي صلى الله عليه وسلم كما قال فاذا سويته ونسخت فيه من روحى فكان روح ادم من روح
محمد صلى الله عليه وسلم بهذا الدليل وكذا كانت ارواح اولاده لقوله تعالى ثم جعل نسبه من سلالته
من ماء مهين ثم سواه ونسخ فيه من روحه وقال الله تعالى في حق مريم عليها السلام فنفخنا
فيها من روحنا فكانت النفس الجبريل عليه السلام وروحها من روح النبي صلى الله عليه وسلم
المضاف الى كنفه وهذا احد اسرار قوله صلى الله عليه وسلم ادم ومن دونه تحت لوائى
يوم القيمة وقوله تعالى وما اوتيتم من العلم الا قليلا راجع الى اليهود الذين سئلوا النبي صلى الله
عنه لروح بعثتكم من اجبتكم انه من امر ربي وكلكم ما تقسمون كلامي لما اخبركم عن
علم الآخرة وعن العيب وانتم اهل الدنيا واهل الحس وعلمها قليل بالنسبة الى الآخرة وعلمها
فانكم عن علمها غافلون فصل اختلف العقلاء من اهل الملل وغيرهم من علماء الظاهر في حقيقة
الروح فقال قوم الروح هو بسيط ساكن في الملكوت منتقن في الابدان بواسطة القوى
وهذا القول باطل لما نقله واستذكر ايضا ان الروح الان في واحد بنوع لانه يشتملها احد
او اذ لم يكن قائم في البدن ساربه فيدم لم يكن التماثل للارواح بالصورة السليمة كل افعال الاشباح
فلم يكن المحاط به هو الان بل ان من المعلوم انه ليس هو هذا السليمة كل المحض للمسببتين وقا
قوم الروح عبارة عن صورة لطيفة على صورة اجسامها عيانا واذمان ورجلان في داخل
اجسام يقابل كل عضو وجزء منه نظيرة من البدن كان الروح والبدن شي واحد ظاهر لباطن
وباطن لظاهر وهذا القول قريب مما عليه جمهورنا كما سنذكره لان مراد هذا القائل انها جسم لطيف
لوزن في شفاف سارفي هذا البدن بحيث ان يكون الاشارة الى احد هاتين الاشارة الى
الآخر وذلك شدة التعلق بينهما وقوله ذو عيينين ويدن الاشارة الى سرها في جميع اعضاء
البدن ولا يدرم من ان يكون ما ويا وقال قوم الروح نور من انوار الله تعالى ونورها

انه نور

انه من نور ذاته كما توهمت اليهود وعند قول الرسول صلى الله عليه وسلم كل الروح من
امر ربي فقالوا كيف يعزب الله سبحانه هو منه فليس من جبرئيل عليه السلام فقال قل
الروح خلق من مخلوقات ربي لا بعض منه قال الله تعالى ان نور السموات والارض
اي منورها وقال قوم الروح جسم يناسخ من البدن الى البدن وهم طائفة من
الكفار قالوا النفوس الناطقة الكاملة التي اخذت قوتها الى الضعف في هذا العالم في هذا
البدن العنصري ولم يبق لها شيء من الكالات الممكنة بالقوة فصارت طاهرة
عن جميع العياني الجسمانية وتخلصت الى عالم القدس فهي مجردة متنفذة في عالم الجبروت
لا تتعلق ببدن اخر كصلا للمرام واما النفوس الناطقة التي نفى شي من كالاتها
بالقوة فانها تتردد في الابدان الانية وتنقل من بدن الى بدن اخر حتى تبلغ
النهاية كما هو كالمها من علوها وخالقها فيبقى مجردة مطهرة عن التعلق بالابدان
كالاولى ويسمى هذا الانتقال نسحا وقيل ربما تنازلت الى الابدان الحيوانية فتنقل
من البدن الان في البدن حيوان يناسبه في الاوصاف كبدن الاسد للشجاع والارنب
للجبان ويسمى هذا الانتقال نسحا وقيل ربما تنازلت الى الاجسام النباتية ويسمى هذا
الانتقال رسحا وقيل الى كمادات كالمعاذن والبساتين ايضا ويسمى هذا الانتقال
فسحا قالوا وهذه التنزلات المذكورة هي مراتب العقوبات مما ورد من الدرجات
القيمية في جهنم ولا يخفى ان ذلك كله رجم بالظن بها على صلهم الظلمة من قديم
الوجود وقد ابطنا بها واستدل من قال به بان قدرة الله تعالى بقدر الامكان والامكان
يقبل كل مفروض فالقدرة صالحة لكل مفروض وهذا يقتضيه جواز وقوعه وقال بعض
بل قول بوجود وقوعه لانه لا بد وقوع كل شي ومع هذا بعين ما نبهت في صورة
نفيه عن ان يكون لازما في الكل فما اصاب من قال به لانه انما قال به قوم يقولون
ان حكم الله تعالى مطردة في الكل ودائمة وذلك ليس بصحيح منهم لان موجودات
الله تعالى لا يتكرر لها حال والسعة الربانية تأتي الفكر انهم وقوعه في بعض الصور
جانزا لما قرنت قدرته تعالى بقدر الامكان وهو لا يستندم القلوب والذوات تدبر
فان قلت فما تقول في جواز المسح وصحة قلت نعم هو صحيح واقع وهو ككيف المراتب
بكيضته يقتضيه لمن مسح ان ينتقل عن هيئة ماسح فيه لانه ينتج حقايقه وخفايقه تبعث
الحركة الكبرى فتكثفت كيفية اخرى عتبت عن من هو له بالمسح لكن لا يقال ان الاول هو
الثاني لما فيه من الفكر والمنافى للسعة والنسج في الشرايع كذلك تكيفات تحدث فتحدث
لاجسامها احداث جزئية تابعة لكلها فيها فيصير ما كان حلا حاما او بالعكس وقالت المعتزلة
الروح عرض حال في البدن الان في وهذا من القول بالنسوخ وذلك لان الله تعالى

قد اخبر ان الارواح تنتقم وتتغذّب وهي باقية اما في نعيم واما في جحيم فقال في حق اهل
النعيم ان الابرار في نعيم وفي حق اهل الجحيم ان النجس في جحيم يصلونها يوم الدين و
ما هم عنها يقابرين فاخبرنا بخلود النطقين ولا شك ان النعم والغضب هما صفات
ليست من صفات الاعراض والابديم قيام المعنى بالمعنى وهو محال عطفاً عند اكثر العقلاء
والشئ ليس باثني بالمحال وقد وضعها ايضا الشارع بالصعود والنزول بقوله تصعد
الملائكة بروح المؤمن وقوله تصعد روح المؤمن الى السماء وتطوف في رحمة وكذا
النزول وهما يذبان عرضيتها لان الصعود والنزول من صفات الاجسام وقولهم
يبقانا ميتا تقض دليل العقل لا يستحيل بقاء الاعراض زمانين فانها تتحد في كل زمان
وهو كذا في خلق الجديد الذي اخبرنا الله تعالى بان اكثر الكس في لبر جديد قال تعالى بل هم
في لبر جديد اي في خلق جديد وعند محقق الصوفية اخلق كلهم هكذا يتجددون في كل ان لا
ينقسم منهم كالاغراض بلزية الى مطلق الوجود ولا يستفنون طرفة عين عن الابداد
والامداد على الدوام كما قال الله تبارك وتعالى ان الله يمك السموات والارض ان تزولا
ولئن زلتما ان امسكنا من احد من بعده الا ترى انه لو اعتبر خلق مجرد عن هذا الربط
لمحوظ في حد ذاته لما امكن ان يحكم عليه بالوجود بل لا يمنع ان يكون موجودا وهذا معفو
قول من قال لا عيان الثابتة ما شئت راحة الوجود وانها لم تضر ابد بل انما يظن راسها
ونقول ايضا في الرد عليهم ان الروح لو كان عرضا كان لان الواحد على هذا
ارواح متعددة بعد ازمائه بل اما المارة عليه وهذا باطل كما لا يخفى فاذا عرفت ما
تقرر بعد التدبر فيما حوز فاعلم ان القول الصادق وللشئ موافق الذي عليه زمرة
المحققين من ائمة الدين هو ان الارواح اجسام لطيفة نورانية سارية في هذا الهيكل
سريان النار في الفخوماء الورد في الورد والذهن في التسمم باقية من اول العر الى اخره
مخالفة لما بهتة وكحقيقة للاجسام التي اختلف منها هذا الهيكل المخصوص وسنبر
بنورها متوك بجوكها ثم ان هذا البدن في الذوبان والتحلل والتبدل ابدان اول العر
الى اخره مع بقاء الروح كمالها فاذا فسد هذا القالب انفصلت تلك الاجسام اللطيفة
النورانية الى عالم السموات والقدس مطهرة ان كانت من زمرة السعداء والى درك
الجحيم وعالم الافات ان كانت من زمرة الاشقياء ولا يطرأ عليها الموت بل من قال
انها موت فهو ملحد وسنزيدك بيانا لهذا المقام ان الله يسهل ولا تحقق ان للروح
تعلقها كسلف وبيان فاعلم اول ان الاعداد الرباني والنفس الاحياء الواصل الى
الاجسام موقوف على توسط الارواح بينهما وبين الحق سبحانه وتعالى وتبديل الاجسام
موقوف على الارواح والارتباط بين الارواح والاجسام متعذر للمباني الذاتية التي

بين المركب

بين المركب والبسيط فان الاجسام كلها مركبة والارواح بسيطة فلا مناسبة بينهما
فلا ارتباط وما لم يكن ارتباط فلا يحصل تأثير ولا امتداد ولا استمداد فلهذا خلق الله للانسان
نفسا حيوانيا برزخا بين الروح المفارقة والبدن وهذه النفس حيوانية متكونة في
جوفه الايسر من بجوار الغذاء ولطيفة فان القلب له تجويف في جانبه الايسر يجذب اليه
لطيف الدم كحرارة المفردة وهو المستسمى بالروح القليل عند اطباء والروح الحيوان
عند الحكماء والروح الاتاني انما تعلق بالبدن اولاً بالروح الحيوان لكونها ذات
جهتين فنفسه الحيوانية من حيث انها قوة معقولة هي بسيطة تناسب الروح ومن حيث
انها شتى بالذات على قوى مختلفة منكرة منبثة في اقطار البدن منتشرة بنسب متفاوتة
مختلفة ومحمولة ايضا في البحار القصباني الذي في تجويف الايسر من القلب القصبوري تناسب
المزاج المركب من العناصر وبواسطة هذا التعلق تشرى الروح الى جميع البدن فيحصل الارتباط
والناتج والتأثير ويتأتى وصول المدد والتدبير وذلك التعلق كما حصل لها بالبدن ليس
تعلقا ضعيفا ليس سهل زواله في سبب مع بقاء التعلق كما تعلق الجسم بمكانه ولا
تكنة النفس من مفارقة البدن بمجرد المشية من غير حاجة الى اراخه وليس ايضا تعلقا في
غاية القوة بحيث اذا زال التعلق بطل المتعلق مثل تعلق الاعراض والصور المادية بحالها
لما عرفت انها مجردة بذاتها عنية مما كل في بل هو تعلق متوسط بين بين كتعلق الصانع
بالالات التي تحتاج اليه في افعاله المختلفة ومن ثم قيل وتعلق العاشق بالمعشوق عشقا
جليليا الهاميا وذلك لتوقف كالاتها ولذاتها العقلية والحسية عليه فانها في مبداء خلقها
خالية عن الصفات الفاضلة كلها فاحتاجت الى الالات بعينها على كتب تلك الكالات
والتي يكون تلك الالات مختلفة فيكون لها بحسب كل آلة فعل خاص حتى اذا حاولت
فعلا خاصا كالابصار مثلا التفتت الى العين فتتقوى على الابصار التام وكذا الحال
في سائر الاحوال والافعال ولو اتخذت الالات لما اختلفت الافعال ولم يحصل لها شيء منها
على الكمال واذا حصلت لها الاحساسات توصلت منها الى الادراكات الكلية والالت
حفظها من العدم والاخلق المرصية فتعلقها بالبدن على وجه التدبير والنصرف كتعلق العاشق
في القوة بل قوي منه بكثير واسد اعلم بحقيقة الحال قد ظهر وبقدر ما سلف وتحرر
ان بين الجسم اللطيف المستسمى بالروح هذا الهيكل الكثيف المعبر عنه بالبدن بجوار لطيفا
حاصلا من بجوار الغذاء المعبر عنه بالروح الحيوان عند الحكماء وبالروح القليل عند اطباء
فادام ذلك البخار باقيا على الوجه الذي يصح ان يكون علاقة بينهما يفيد سريان الروح الى
جميع البدن فانحوية باقية قائمة وعند انطفائه وخروجه عن الصلابة للعلاقة والربط
نزول الحيوة وتخرج الروح خروجا اضطراريا على ما اقتضته الحكمة الربانية لما بينهما من التعلق

المبلغ وهذه الحالة هي المستعارة بالموت والنفس الحيوانية هي المتوقفة واليد الاشارة
بقوله تعالى الله يتوفى الانفس واما الروح فهي بعد المفارقة باقية لا يطرأ عليها العدم
ومن قال بموتها فقد خالف الاجماع واخذ قال بعض الكل كان الروح يخرج بعد خروجه
البدن خوفا اضطراريا فقد يخرج عن مع لقا صلاحته خوفا اختياريا وتعود اليه
متعشرات وهو الذي سماه الصوفية بالاسلاح وذلك مع العلاقة بجواهرها صالحة
للربط بينهما وبين البدن لعدم انقطاع ذلك الجوار اللطيف وعدم خروجه عن الصلابة
واليدشارة بقوله صلى الله عليه وسلم موتوا قبل ان تموتوا فانفسكم كالكملة الالمانية
تشكل في هذا العالم باسكال غير اشكالهم المحسوسة وهم في دار الدنيا وينظرون بها على
من يريدون الظهور عليه لقوة اسلحهم من ابدانهم وبعد انتقالهم الى الاخرة ايضا
لازديت تلك القوة بارتفاع المانع البدني وهؤلاء المسمون بالبدلاء في اصطلاح ارباب
الطريقة ازالة شك واطهار حق فان قلت كيف يكون حال الارواح بعد مفارقة الاجساد
والارتباط لها بالاجساد فكيف تكثرت وتغايرت وامتياز بعضها عن بعض وتعارفت
عند ملاقات بعضها لبعض كما ورد في الخبر من تغارف الارواح بعد الموت بعضها مع بعض
وكذا مع ارواح الاحياء في المنام وقد قلتم ان النفس البسيطة واحدة لصلها واحد
فلما لانها اكتسبت بعد التعلق بالاجساد اوصافا مختلفة من العلم والحج والصفاء والكدر
وحسن الاخلاق وفسحها فصورها اليه تمازجها في البرزخ هي صور تلك الاعمال ونتيجة
الافعال التي لفت في الدنيا والديونية حال التعلق فخلقت كثيرتها فان تغارف الارواح
بصفتها اعظم من يميز البدن عن البدن بصفات الاثرى ان بدن المؤمن المؤمنة
قد يشبهها كثيرا وبين روحها اعظم التباين والتمايز وانت ترى اخوين سفيقين ميميزين
في خلقه غاية اشبهتها وبين روحها غاية التباين والتمايز فاذا تجردت فان
الروحان كان تميزهما في غاية الظهور فان كانت الارواح العلوية وهم الملائكة متميزة
بعضها عن بعض من غير اجساد وتكلمهم وكذلك اجن فيمجر الارواح البسيطة اول خلاف
ما قبل الاجساد وانما لسبب تغايرها وقيل الاتصال بالبدن لا يمكن ان يكتسب من ابدان
شيئا اذ لا ابدان وما لا يكون ليس له تأثير فانما نعم قطعها عنها بعد الاتصال بالبدن
انما تكلم بمعاونة البدن وتكلمت فصاعق وزائل من العلاقة البدنية فقبل البدن
لا علاقة فلما كتبت في التغاير لانها حقيقة واحدة باقية مقدسة عن الاختلاف في
ذاتها وانما وقع الاختلاف من الاخلاق والصفات التي من توابع البدن وهي
من العوارض العارضة لذات الروح فانما الاختلاف في ذاته من جهة الذات فكذلك قال
الله تعالى هو الذي خلقكم من نفس واحدة وقوله صلى الله عليه وسلم كل مولود يولد

على فطرة

على فطرة الاسلام قابواه يهودانه وينصرانه ويحيتنه فاكبريت والعلوان الارواح
كلها مفطرة بقطرة واحدة الا ان رزائل الاخلاق والعاذات وسوى الافعال
والاعتقادات ما ينجمها ويحجبها ويخربها عن طهارتها ونظارتها ويصورها
القناعات والاخلاق يمتاز بعد المفارقة بعضها عن بعض واعلم ان عالم البرزخ
هو عالم نوراني يشبه بجواهر الجسماني في كونه محسوسا مقدارا وبجواهر الموجود العقلي
في كونه نورانيا وليس بجسم وركب مادي لانه برزخ وقد فاصل بينهما وكل ما هو برزخ
بين الشئين لا بد وان يكون غيرهما بل له جهتان يشبه بكل منهما ما يناسب عالمه فهو
جسم نوراني في غاية ما يمكن من اللطافة فيكون قد فاصل بين اجواهر الموجودات
وبين اجواهر الجسمانية المادية الكثيفة ويعضد ما قلنا ما ورد في الخبر الصحيح عن النبي
الطيب صلى الله عليه وسلم ان الذي في قبره رجل حسن الوجه طيب الريح
فيقول له البئر الذي ليبرك هذا يومك الذي كنت توفد فيقول له المني من انت
فيقول له انا عمك الصالح فيقول يا ربني اقم حتى ارجع اليك الحديث وثاني الى الكافر رجل
قببح الوجه قبيح الثياب منقن الريح فيقول له البئر الذي لي سوكر هذا يومك الذي كنت
توفد فيقول له من انت فيقول له انا عمك الخبيث فيقول ربني لا تقوم الساعة كذا
رواه الامام احمد والترمذي والبوداود والتباني والي هذا الحديث صلى الله عليه وسلم
يموت المرء على ما عاش عليه ويحشر على ما مات عليه فان قلت فما حال الروح في عالم البرزخ
بعد المفارقة عن البدن هل لها موريط وتعلق كما كان قبل المفارقة او ترتفع ذاتا
وانقطعت العلاقة بينهما قلت قال بعض الفضلاء الروح لم تنزل متعلقة ببدنها وان
بلى وتمزق والسر في ذلك ان الروح لها بالبدن حمة انواع من التعلق متغايرة الاحكام
الاول تعلقها به في بطن الام الثاني تعلقها به بعد خروجه الى وجه الارض الثالث تعلقها به
في حال النوم فتلها به تعلق من وجه ومفارقة من وجه الرابع تعلقها به في البرزخ فانها
وان فارقت وتجردت عنه فانها لم تفارقه فراقا كليا بحيث لا يبقى لها التفات اليه البتة
ويدل عليه ما ورد في الاخبار الصحيحة من ردها اليه وقت السلام وهذا الراد اعادة
خاصة لا يوجب حياة البدن قبل يوم البعثه فلما خذولان حال الروح مع البدن بعد
الموت كحال مو حال النوم فاذا كان التام ليست روحه في جسده وهو حي وحيوته
غير حيوة المستيقظ فان النوم نصف الموت واخوه فكذلك يكون حاله بعد الموت
مع البدن اعني للبدن حالة متوسطة بين الحي والميت كما مر تعلقها به يوم بعث
الاجساد وهو اكل انواع تعلقها به ولا نسبة لما قبله من انواع التعلق اليه اذ هو تعلق
لا يقبل البدن معه موتا ولا فسادا فاعلم انه قد صح عن النبي صلى الله عليه وسلم ان الله

فعالى عزم الجنة على الانبياء حتى يدخلها هو وهو اول من يستفتح باب الجنة وهو اول
من ينشق عن الارض على الاطلاق ولم ينشق عن احد قبده ومعلوم بالضرورة ان جسده
صلى الله عليه وسلم في الارض طويلا مطا وقد سأل الصحابة رضوان الله تعالى عليهم اجمعين
كيف تعرض صلاتك عليك وقد امنت فقال ان الله حرم على الارض ان تاكل اجساد الانبياء
ولو لم يكن جسده في صرحه لما اجابت بهذا الجواب هذا مع القطع بان روحه الكريمة في
في الرضيق الاعلى في اعلى عليتين مع ارواح النبيين وقد صح عنه انه رأى موسى صلوات
على نبيه وعليه فانما يصلى في قبره ليلة الاسباء وراه في السموات وراى اولاد امة
فالروح كانت هناك ولها اتصال بالبدن في القبر والشرف عليه وتعلق به بحيث يصل
في قبره ويرى سلام من يتوجه عليه في الرضيق الاعلى ولا تثنى بين الاروين فان شان
الارواح غير شان الابدان وانت تجذب الروحين المتفاضلين المتباغضتين بينهما غاية
البعد وان كان جسدهما متجاورين متبلاصقين وكذا الروحين المتبلاصقين المتباغضين
في غاية التجارب والقرب وان كان بين بدنيهما بعد المشرفين وليس نزول الروح صعودا
وقربا وبعد من جنس بالبدن فانها تصعد الى فوق السموات ثم تهبط الى الارض باية
قبضها ووضع الميت في قبره وهذا من سير لا يصعد البدن ولا ينزل في مثله وكذا
صعودها الى البدن في النوم واليقظة وقد مثل الروح بعضهم بالشمس وشاعها فانها في
السماء وشاعها في الارض فكذا الروح في السماء واجتة كما ورد في الحديث ان ارواح
الشهداء في حواصل طيور حسنة وطيور حسنة في اجتة واشارتها مع البدن في الارض
كما هو من يدروح التام من سيرها في عالم الملك بل الملكوت ثم رجوعها الى البدن في
زمان يسير من غير مفارقة البدن حال النوم مفارقة كلية بل لها مع ربط من وجه مفارقة
من وجه اخر فاحفظ هذا فانه يبرح عند اشكال كثيرة والله اعلم بحقيقة ما حال فصل
فان قلت هل التنعم والغذاء السعد والاشقياء في البرزخ ففقط ام لا والبدن
قلت قال بعض هولاء منفردة وقال بعض هولاء الروح والبدن معا قول والثاني
هو الحق والصواب وذلك ان الله تعالى خلق الدور ثمثة واراد الدنيا ودار البرزخ ودار
الآخرة والقرار وجعل لكل دار احكاما تختص بها وركب هذا الاتان من بدن وروح
وجعل احكام واراد الدنيا على الابدان والارواح بتعالها ولهذا جعل احكام الشرع مرتبة
على ما يظهر من حركات الاتان والحوارج وان اضره في النفوس خلافه وجعل احكام
البرزخ على الارواح والابدان بتعالها فكذا تبعث الارواح الابدان في احكام الدنيا
فما كنت يتألمها والتذت برحمتها وكانت هي التي باشرت اسباب النعم والغذاء
تبعث الابدان الارواح في نعيمها وعذابها والارواح حينئذ هي التي تباشر النعم

والغذاء

والغذاء والابدان هنا ظاهرة والارواح خفية والابدان كالقبور لها فالارواح
هناك ظاهرة والابدان خفية فتورط نفوس احكام البرزخ على الارواح فتسرى
الى ابدانها فيعيا وعذابا وهذا من حال التام فان ما يتنعم به او يقذب في نومه
يجرى على روحه اصلا والبدن يتعالم وقد يقوى حتى يؤثر في البدن تاثيرا مشاهدا
فيرى التام في نومه انه ضرب فيصبح ويستيقظ فيجد اثر الضرب في جسمه سيما في ايام الجوع
وبرى انه قد اكل وشرب فيستيقظ وهو يجد اثر الطعام في فيه ويذهب عنه الجوع والظما
واعجب من ذلك انك ترى التام يقوم من نومه ويضرب ويدافع كأنه يقظان وهو
تام لا شعور له بشئ من ذلك لان الحكم لما جرى على الروح استعانت بالبدن من خارج
ولو دخلت فيه لاستيقظ واحسن فاذا كانت الروح تامل وتنعم ويصل ذلك الى
بدنها بطريق الاستبناع فهكذا في البرزخ بل اعظم شانا فان تجرد الروح هناك اكمل و
اتم واغوى وهن متعلقة ببدنها لم تنقطع عن كل الانقطاع فاذا يوم صغر الاجساد
وقيام الناس من قبورهم صارا حكم والنعم والغذاء على الارواح والاجساد ظاهرا
باديا فاذا اكشف لك الغطاء ازدت تورا وضمانا قبالة تصرف وتدبير تبيين لك
ان ما اجر به الرسول صلى الله عليه وسلم من عذاب القبر ونعيمه وضيقه وسعته وكونه
حفرة من حفرات النيران او روضة من رياض الجنان مطابق للعقل وانه حق لا يرب
فيه وان من اشكل عليه شئ بعد ما اوضحنا له ذلك فمن سوء فهمه وقلة علمه ولم من
غائبا قولا صحيحا وافقه من الفهم السقيم على تحت القواني من موارد ما علق
بان لا يفهم القبر وليس راي عبدا وان قربة فاخلف عليك تفك على ترم ما ملوته عليك
فصل اتفق المكثبون على حدوث النفس اذ لا قدم عندهم الا الله وصفاته عند من
اثبتها زائدة على ذاته لكنهم اختلفوا في انها هل تحدث مع حدوث البدن فقال بعضهم
وهي الاكبر انها تحدث بحدوث البدن واليه مال الغزالي وقال انها تحدث من مبدئها
عند كمال الاستعداد الذي عبر عنه التنزيل بقوله فاذا سوتته ومبدعها اعلم بحال
الاستعداد وليس في القوة البشرية الا حاطة بتفاصيل كمال الاستعدادات ولكن
على الحكمة نعم ان التصور يقتض من مبدعها وواهبها كما يقتضيه وجود الوجود المحض
عن كمال العلم المحيط بتفاصيل المعومات فيعطى كل مستحق ما يستحقه وكل قاصر ما يستحقه
انتهى كلامه وقالوا ان النفس تطلق بذلك لقوله تعالى بعد نعتها وطوار البدن ثم انشأ
خلقا اخر والماد بهذا الاتان افاضته الروح على البدن وقال بعضهم هي محدثة قبل حدوث
البدن لقوله صلى الله عليه وسلم خلق الارواح قبل الاجساد واللف عام قال صاحب المواقف
وغاية هذه الاذلة الظن دون اليقين الذي هو الموط فليجوز ان يريد بقوله ان

جعل النفس متعلقة به واما يلزم من ذلك حدوث تعلقها لاحد من ذاتها واما الحديث
فلا تخرج احد فتعاضد الالية وهي مقطوعة المتن منظونة الدلالة واكديث بالعكس اي
مقطوع الدلالة منظون المتن فلكل رجحان من وجه فتعاضد نفي التوقف انتهى كلامه
اقول في قوله رجحان من وجه نظر لانهم قطعوا بان سناد هذا الحديث غير صحيح لان فيه
عنية بن السكن وقال الدار فطن هو منزوك وابن منذر وقال ابن عبد بعض احاديثه
غلط فاذا ن بعيت الالية سالمة عن المعارضة وايضا لو كان الروح وجود قبل البدن
وهي حية عالمه ناطقة لكانت ذكرة في هذا العالم شاعرة ولو بوجدها ومن المتنع
ان يكون حية عالمه ناطقة عارفة برها وهي من ملا من الارواح ثم تنتقل الى هذا البدن
ولا تشعر بحالها قبل ذلك بوجدها واذا كانت بعد المفارقة تشعر بحالها وهي في البدن كثر
التفصيل وتعلم ما كانت عليها مهنيا مع ما في البدن من امور تقوتها من كثير حالها فلا
تشعر بحالها الا في اولي فان قلت لم لا يكون تعلقها بالبدن واستقبالها بتدبيره منعها
من شعور بحالها الا في اول قلت نعم انه منعها من شعور بها على التفصيل والكامل فهل
يمنعها باولى شعور بوجدها كما كانت عليه قبل تعلقها بالبدن ومن العدم ان تعلقها
بالبدن لم يمنعها عن الشعور بالحوالها وهي في البدن فكيف يمنعها من الشعور
كانت عليها قبل ذلك وكفى ان حدودها مع حدوده كيف لا وانت تعلم ان نزولها و
تعلقها بهذا البدن الكثيف لتفصيل الكالات ليس الا ولو كانت موجودة قبل البدن
لكانت حية ناطقة عالمه فلما تعلقت بهذا البدن سببت ذلك كله والارواح تفصيل
اكتسبت ثم حدث لها الشعور والعلم والعقل شيئا فشيئا على سبيل التدرج من القوة
الى الفعل وهذا لو كان لكان من اعجب الامور ان يكون الروح كائنة عالمه ثم تقوى عنه
ضعيفة جاهلة ثم تقوى بعد ذلك الى عقلها وكالها الاول ولا يدل عليه نقلنا ونظائره
قال الله تعالى يخرجكم من بطون ايمانكم لا تعلمون شيئا وجعل لكم السمع والابصار والافئدة
لعلكم تشكرون فلهذا حال الية اخبرنا عليها هي حالنا الاصلية والعلم والعقل والمعرفة
والقوة طار علينا حادث فبينا بعد ان لم تكن تعلم قبل ذلك شيئا اذ لا وجود لا علم
فان قلت ما تقول في قوله صلى الله عليه وسلم ان الله تعالى مسح ظهر ادم عليه الصلوة
والسلام فاستخرج منه ذرية والمراد بالذرية هنا الارواح اذ لا ابدان ثم قلت
الحديث الشريف لا يدل على خلق الارواح خلقا مستقرا وانما وانما غابته انه يدل على
اخراج صورهم ومثابهم في صور الذر ثم ردهم الى اصلهم ان صح الخبر بملك والذي صح
انما هو اثبات القدر وتسميتهم الى سعيد وشقي كذا حققه العلماء وهذا القدر ما قفت
عليه في هذا المقام وتيسر في الكشف عن وجه المرام والله يتولى السر ان **فصل** في عالم

ان النفس

ان النفس تطلق على معنيين احدهما تطلق ويراد بها الجامعة لجميع الصفات المذمومة و
هي القوى الحيوانية المضادة للقوى العقلية وهو المفهوم عند اطلاق الصوغية فتقار
من فضل الجهاد ان تجاهد نفسك واليه الاشارة بقوله صلى الله عليه وسلم اعدى عدو
نفسك الخ بين جنبيك سئل سئل بن عبد الله هل للنفس تولا يعرف صاحبها قال نعم
فيل وما هو قال للنفس تولا يعرف صاحبها وما ظهر ذلك الا على فرعون فقال ما قال ولها
سبع حجب رضية وسبع حجب سماوية وكلما يدفن العبد ارضا ارضا سماوية
تتأخر فاذا دفنت النفس تحت الثرى وصل القلب الى العرش والثاني يطلق ويراد به
حقيقة الادمي وذاته اعني روحه لان نفس كل شئ حقيقة وهو الجوهري الذي هو
محل المعقولات وهو من عالم الملكوت ومن عالم الاركان قد وقع في كلام كثير من الناس
ان لان ادم تمت النفس نفس مطمئنة ونفس لوامة ونفس تارة ويحتمل على ذلك بقوله تعالى
يا ايها النفس المطمئنة وبقوله تعالى لا اقسيم يوم القيمة ولا اقسيم بالنفس اللوامة
وبقوله ان النفس الامارة بالسوء والتحقيق انها واحدة بالحقيقة متكثرة بالاخلاق
والاحوال والعوارض المتواردة عليها كمال الاولي خلق اجتمعت الى صورت الضواري و
نزلت عليها التكنيات الالهية وتواترت عليها نفحات فيض الوجود الالهي فظيقت الى ذكر
الله تعالى وتكسرت الى المعارف الالهية وطارت باجحة المعارف الى فوق الملكية وارج
الانسية لان من ارتفع الى فوق الملائكة حتى تحلى بالعدم والفضائل النفسية والاعمال
الحسنة فهو ملك حسبا لا رتقاء عن الادمية الا نصورية التخطيطية قال الله تعالى
ما هذا بشرا ان هذا الا ملك كريم قال بعض الحكماء ان احسن عام وخاص واخص فالعالم
هو خروج الاجساد من القبور والخاص هو خروج الارواح الاخرية من صور
الاجسام الدنيوية بالسيروا تسوك وفي حال حياتهم الى عالم الروحانية لانهم ما تواروا
بالارادة عن الصفات الحيوانية النفسانية قبل ان يموتوا بالموت عن الصورة الحيوانية و
احسن الاخص هو خروج الارواح من قبور الانانية الروحانية الى تربية هوية الربانية
وهو مقام كجيب فبقي مع الله في حلوة الى مع الله وقت لا يستغ فيه ملك مقرب وهو
جبرئيل والانبى مرسل وهو هوية صلى الله عليه وسلم وهذا هو الوحدة الذي اشير اليه في
قوله تعالى حم فان اصابه الميم ما به الاشتراك بين اسمي الرحمن ومحمد فافهم انتهى كلامه و
هذه الاحوال كلها احوال النفس المطمئنة المك رالها يا ايها النفس المطمئنة ارجعي الى
ربك راضية مرضية الثاني ان كانت مع جنودها في حروب وتخال وشجار وتزاع و
كان الحرب بينهما سجلا فارة لها اليد والقدر على القوى وتارة للقوى عليها السطوة
والقدر فلا يكون حالها مستقيما فارة تنزع الى جانب العقول فتتلقى المعقولات

وتشبه على الطامات ونارة تتولى عليها القوى فتتهبط الى حضيض البهائم فهتبه
النفس النفس اللوامة المك رالها بقوله تعالى ولا اتهم بالنفس اللوامة وهذه النفس
حالة الكثر الخلق الثالث ومن اتضع حتى صار منزلا الى حضيض البهائم فلو تصور قلبا او
حارا منضوب القامة متكلم كان هو اياه لا سلاخه عن الفضائل الا ان الله الابلقوة
التخطيطة الرسمية وهذه هي النفس النفس الامارة بالسوء فاكثرت فيهم اذا فكرت فيهم
تراهم حيراء او كلبا او دوابا كالانعام بل هم اضل واهولا من الابل المذكورين في قوله تعالى
سباطين الناس واكن يوحى بعضهم الى بعض زخرف القول غرورا قال باب مدينة العلم
كرم الله وجهه بالاشباه الرجال ولا الرجال فاصاب هذه النفس بدائر عبد مجر او مدرو
بهمة او طغية وهذه التي اخبر الله تعالى عنها بقوله ان النفس الامارة بالسوء قال صلى الله
عليه وسلم نفس عبد الدرهم نفس عبد الدنيا ونفس التمسك واذا شريك فلا انتقش والله الهادي
الى الرشد اللهم اجعلني من الفرق الاولى انك انت الهادي **فصل** والقيد ايضا يطلق على
معنيين احدهما اللحم الصنوبري الشكل المودع في جوف الانسان من جانب اليسار و
قد عرف ذلك بالتشريح وهو مركب الدم الاسود ومنبع البخار الذي هو مركب الروح
الطبيعي الحيواني وهذا يكون كجميع الحيوانات ليس بخالص للانسان وهو الذي يفجى بالموت
وجميع الكواسيسية الثاني تطلق ويراد به الروح الان في المحتمل لانه الله تعالى
المخلى بالعرفه المكون فيها العلم العلم بلفظة الناطق بالتوحيد بقوله بلى فهاصل الاثر
ونهاية الكائنات في عالم المعاد والمنار اليه بقوله تعالى قل الروح من امر ربي وقوله لا يدرك
الله نظر القلوب وقال صلى الله عليه وسلم ان قلوب بني ادم كلها بين اصبعين من اصابع
الرحمن حديث وحديث ما ورد في الشرح القيد يراد به هذا نعم قد اطلق في موضع على
اللحم الصنوبري لانه متعلقه الخاص واول متعلقه لما قال صلى الله عليه وسلم ان في
جوف ابن ادم لمضفة اذا صليت صلح بها سائر الجسد واذا قست فسد بها سائر الجسد
الا وهو القيد والله اعلم **فصل** العقل ايضا يطلق على معان احدها يطلق يراد به العقل الاول
وهو الذي يفجر عنه العلم قال صلى الله عليه وسلم اول ما خلق الله العقل فقال له اجل فاجل
ثم قال له اذ برقا ذبراى اجل حتى تشكل في اذ برحقه يتشكل بك جميع العالم وذلك
وهو الملك رال به بقوله صلى الله عليه وسلم عن ربه وعزق وجلالى ما خلقت خلقا عزوا على
وافضل منك بمأخذ وبك اعطى الحديث وقال صلى الله عليه وسلم ان اول شيء خلق الله
العقل فقال له اكتب قال وما اكتب قال ما هو كائن الى يوم القيمة قال اكلم وجهه كجميع بين
هذين الحديثين وبين حديث اول ما خلق الله نوري ان المعدل الاول من حيث انه مجرد
يعقودا ومبناه يسمى عقلا ومن حيث انه واسطة في فاضة انوار النبوة كان نورا

سيد

سيد الانبياء والثاني يطلق ويراد به روح الان في الثالث يطلق ويراد به صفة
النفس وهو بالنسبة الى النفس كالبصر بالنسبة الى العين فالنفس بواسطة مستعدة
لاوراك المعقولات كما ان العين بواسطة البصر مستعدة لاوراك المحسوسات وهو لما
اليه بقوله صلى الله عليه وسلم عن ربه عز وجل لا يمكنك تمن حاجبت وهذه القوة للنفس
لها مراتب الاول من تحتون هذه القوة للنفس لم يقبل شيئا من الكمال التي تجبها روح شتم
عقلا هو لا يتا كقوة الطفل على الكتابة وهذه القوة هي التي تتع عقلا هو لا يتا هو
لكل شخص من النوع واما كونها على السواء وفيها ترتب وتفضل ففقد خلاف بين الحكماء
وخاصة هو لا يتا تشبها الهبوطي الاول التي ليست بذاتها ذات صورة من الصور
وهي موصوفة لكل صورة الثانية اذا حصل في هذه القوة من المعقولات الاولى التي
يتوصل بها الى المعقولات الثانية والمواد بالمعقولات الاولى التي يقع التصديق في الاثبات
مثل اعتقادنا ان الكل اعظم من الجزء وان الاشياء المت وية ليس واحد مت وية و
هذه هي التي تتع العلوم الضرورية فادام حاصل فيها هذا القدر تتع عقلا بالملكة
الثالثة ان يكون قد حصل لها ايضا الصور المعقولة المكتسبة بعد المعقولة الاولى
الا انها ليس تطالعها وترجع اليها بالفعل بل كانت عندا مخزونة في شاطيع تلك
الصوره بالفعل وعقلها وعقل انه عقلا ويستع عقلا بالفعل لانه عقلا فعلا ويعقد
معك بلا كتاب تكلف وتبسم الالبوة وهو ان يكون الصورة المعقولة
حاضرة فيه وهو يطالعها بالفعل ويعقلها بالفعل ويعقل انه يعقلها بالفعل
فيكون عقلا مستف والاستفاوية من المبدأ الفياض او اللوح المحفوظ والعقل
الفعل على زامى البعض فهذه مراتب القوى التي تتع عقلا نظرية وعند العقل
المستفاتيتم كجنس الحيوان والنوع الان في وهناك يكون العقول الان ثمة
تشبهت بالمبادئ الاولى الموجود وكله واعلم ان من النفوس الان ثمة وعقلها
ما هو نفس وعقل منطور على التجرد والتقدس عن علائق المواد وغواش هذا العالم
من القوة الاستعداد منوط في تلك العقول المفارقة متصلا بالفعل الاول استمد من الكلية
الاعلى مؤيدا من امر الله تعالى ارسل الى عالم الاجساد ولا يتشكل منها وعن قواها الجسمانية
استكمال العقول الهبوطية ليخرج من القوة الى الفعل بل يزوج العقول بالفعل من القوة
الى الفعل ويكمل النفوس الناقصة المنعفة في احوال هذا العالم الى غايات قدرة لها
من الكمال فهو لا فطر مبداء هم على طبيعة معادهم فهم الملاء الاعلى وهم المبادئ
الاولى بحق لهم ان يقولوا كنا انظره عن بين العرش مستخفا فستح الملاكمة تسبعا
وصدا قال عليه الصلوة والسلام كنت نبيا وادم بين الماء والطين **فصل** في علم

بعض احوال الجواب ليس...
 الله نور السموات والارض مثل نوره كمشكاة فيها مصباح المصباح في زجاجة الزجاجة
 كأنها كوكب دري بوقد من شجرة مباركة زيتونة لا شرقية ولا غربية يكاد زيتها يضيئ
 ولو لم تمسسه نار نور على نور يهدي الله لنوره من يشاء ويضرب الله الامثال للناس
 والله بكل شيء عليم فالمشكاة مثل العقل الهيولان فكما ان المشكاة مستعدة لان
 يوضع فيها النور كذلك النفس البغضة مستعدة لان يفيض عليها نور العقل ثم اذا
 قويت اذن قوة حصلت لها مبادى المعقولات فهي الزجاجة فان بلغت درجة
 تمكن من تحصيل المعقولات بفكرة القياسية فهي الشجرة لان الشجرة ذوات افنان
 فكذلك الفكرة ذوات فنون فان زادت قوتها وبلغت درجة الملكة بان حصل لها
 المعقولات بجدس فهي الزيت فان كانت اقوى من ذلك فبكد زيتها يضيئ فان
 حصلت لها المعقولات فهي نور على نور العقل المستقاد على العقل القطري
 ويكونان يجعل الالية مثلا للعقل المحيية لانه مصباح يوقد من شجرة
 اعزبية مباركة بنونية زيتونة امية لا شرقية طليخية ولا غربية
 بعثرية يكاد زيتها يضيئ صنوه الفطرة وان لم تمسسه
 نار نار الفكرة نور من الامم التي يوقد على نور
 من لعقل النبوي يهدي الله لنوره من يشاء
 تمت رسالة الشريف يعون الله الملك
 المنان عن يد حافظ ضيف الله المعوف
 بببل سنة ستة وعشرو ما بين
 والفظ
 محمد
 م

وتحقق الله لا يجده ويرضاه ان الله تعالى ذكر هذه المراتب في آية واحدة فقال قرأ اسمه
 الله نور السموات والارض مثل نوره كمشكاة فيها مصباح المصباح في زجاجة الزجاجة
 كأنها كوكب دري بوقد من شجرة مباركة زيتونة لا شرقية ولا غربية يكاد زيتها يضيئ
 ولو لم تمسسه نار نور على نور يهدي الله لنوره من يشاء ويضرب الله الامثال للناس
 والله بكل شيء عليم فالمشكاة مثل العقل الهيولان فكما ان المشكاة مستعدة لان
 يوضع فيها النور كذلك النفس البغضة مستعدة لان يفيض عليها نور العقل ثم اذا
 قويت اذن قوة حصلت لها مبادى المعقولات فهي الزجاجة فان بلغت درجة
 تمكن من تحصيل المعقولات بفكرة القياسية فهي الشجرة لان الشجرة ذوات افنان
 فكذلك الفكرة ذوات فنون فان زادت قوتها وبلغت درجة الملكة بان حصل لها
 المعقولات بجدس فهي الزيت فان كانت اقوى من ذلك فبكد زيتها يضيئ فان
 حصلت لها المعقولات فهي نور على نور العقل المستقاد على العقل القطري
 ويكونان يجعل الالية مثلا للعقل المحيية لانه مصباح يوقد من شجرة
 اعزبية مباركة بنونية زيتونة امية لا شرقية طليخية ولا غربية
 بعثرية يكاد زيتها يضيئ صنوه الفطرة وان لم تمسسه
 نار نار الفكرة نور من الامم التي يوقد على نور
 من لعقل النبوي يهدي الله لنوره من يشاء
 تمت رسالة الشريف يعون الله الملك
 المنان عن يد حافظ ضيف الله المعوف
 بببل سنة ستة وعشرو ما بين
 والفظ
 محمد
 م

بركته عالم معناه حبس اكرم صلى الله عليه وسلم كورمك ويمر بك ابست الوب ابكي
 ركعت نماز في سلامه لنفكه نو دعا في يوز كره او قوله اللهم يا نور النور يا مدبر الامور
 ببلغ عفو روح حي وارواح الحية وسلاما ديه تحقيق كوره كرتك تجرته والتمتر
 برعيزون النذر طهارت ايديه صاغ جانبه باية انك الله تعالى جمال رسوله
 كوره وعن كعب الاخبار ان الله تعالى خلق العقل من نور ثم قسمه ثمانية اجزاء فاعطى
 ادم ووزرتيه جزءا واحدا وجعل تسعة وتسعين جزءا لحمي كالحب الالحام سمى عليه السلام
 فاحتر بعضه الفقد في الدنيا والغنا في الآخرة وعند ايضا ان الله تعالى لما خلق
 ادم قسم كل شيء عشرة اجزاء فمقسم العقل عشرة اجزاء تجعل في الرجال تسعة وفي النساء
 واحدة وقسم السهو عشرة تجعل في النساء تسعة وفي الرجال واحد وقسم الفواهل
 عشر تجعل في اليمن تسعة وفي الدنيا واحد وقسم الدنيا عشرة تجعل في النساء تسعة وفي الرجال
 واحد وقسم الفقد عشرة تجعل في الصحراء تسعة وفي الدنيا واحد وقسم التفاق عشرة
 تجعل في الحب تسعة وفي الدنيا واحد وقسم الجفا عشرة تجعل في مكة تسعة وفي الدنيا واحد
 وقسم احد عشرة تجعل في الصلابة تسعة وفي الدنيا واحد وقسم النمل عشرة تجعل في الهند تسعة
 وفي الدنيا واحد وقسم الودع عشرة تجعل في حواسن تسعة وفي الدنيا واحد و
 قسم البركة عشرة تجعل في الام تسعة وفي الدنيا واحد وقسم الملاحة عشرة تجعل في
 تسعة وفي الدنيا واحد وقسم اجمال عشرة تجعل في ادم تسعة وفي الدنيا واحد
 وقسم العلم عشرة تجعل في العراق تسعة وفي الدنيا واحد وقسم الحفة عشرة تجعل في قريش
 تسعة وفي الدنيا واحد وقسم الذل عشرة تجعل في اليهود تسعة وفي الدنيا واحد وقسم
 التواضع عشرة تجعل في النصارى تسعة وفي الدنيا واحد وقسم المصائب عشرة
 تجعل في الصالحين تسعة وفي الدنيا واحد وقسم العافية عشرة تجعل في المنافقين تسعة
 وفي الدنيا واحد وقسم الصدق عشرة تجعل في الفاسق تسعة وفي الدنيا واحد وقسم الرحمة
 عشرة تجعل في مكة تسعة وفي الدنيا واحد

سؤال سلطان مراد خان لعماد في زمان

اول من خلق في جانه كخلق اوله البر كسويده اسم وارسم يوق الكور رسم بلين
 ديم رسم بيور سين فاجح وغير مضو حدر ومفتوح بغير فا كدر لامكانه واخرى مكانه واروري قال
 لك نذر دخي نش في وارور الجواب لله اعلم بحقيقة روح ان في اوله زير ارواح عالمي انه نذر
 انفكاك بوليجي اول وقت مخلوق دينك جائز اوله قن الارواح من امام ربني ايت كوي معتق
 وخو سجنه ايدي ام آم دن انفكاك بوليجي مخلوق دينك جائز اوله حديث شريف
 الارواح جنوده جنوده وروح جان كند و در با شقه جان بوقدر خلق اوله البر كره سويده
 تجمك حق تعالى ارواحه الست برسم خطبا ايدي كره قالوا ايدي ديدي اسم وار رسم يوق انه يكون روح الانبياء
 يتفوق معلوم بالا سمدر ومعدوم جسمه رسا الكور رسم بيلم سين ديم رسم بيور سين زير ارواح
 حقيقة روح عقول وخمدن معار ودينك معلوم اوله ديم رسم بيور سين زير ارواح
 عالده بيلم كونه يوق زير ارواحك وارلغي جميع اجساده معلوم فا كدر زير ارواح
 جسمي انه حلول ايدي كره حيت ويروب دخي اطلاق جسمانية نو ايدي فتح ابواب
 روشن ابده دخي غير مضو حدر زير ارواحيته لطافت اعتبار بيه كستور و غير من تندر زير
 آني كره كورم با مضو صغى ندر زير اسما وصفاتيه عالم اجساده كورينوب ظاهر و زير
 روح حذوا تده قدرت الله ايده مضو حدر خلايقه روحى بركنه فتح ابواب عيان و
 بيانه كستور مش وكندر ولا مكانه زير ارواح مكانه كوزيمه كوريش وكندر بيانه مكانه و
 ويمكن م او مكانه قلبان نذر وبني نش نذر زير ارواحك كيتي تندن كره نشان ديم زير
 نشان وارور زير ان في شخصيتي ان ندر يقين كوستر مشد راين وانك نده فار قدر
 بيانه اين وانده وارور زير ارواح جسمه از دواج بوشر كوزم كور و قولته
 ايشير ولده سويك بو يوزون اين وآله وارور الله اعلم بالصواب

سؤال سلطان المراد خان لعماد في زمان
 انك نذر دخي نش في وارور الجواب لله اعلم بحقيقة روح ان في اوله زير ارواح عالمي انه نذر
 انفكاك بوليجي اول وقت مخلوق دينك جائز اوله قن الارواح من امام ربني ايت كوي معتق
 وخو سجنه ايدي ام آم دن انفكاك بوليجي مخلوق دينك جائز اوله حديث شريف
 الارواح جنوده جنوده وروح جان كند و در با شقه جان بوقدر خلق اوله البر كره سويده
 تجمك حق تعالى ارواحه الست برسم خطبا ايدي كره قالوا ايدي ديدي اسم وار رسم يوق انه يكون روح الانبياء
 يتفوق معلوم بالا سمدر ومعدوم جسمه رسا الكور رسم بيلم سين ديم رسم بيور سين زير ارواح
 حقيقة روح عقول وخمدن معار ودينك معلوم اوله ديم رسم بيور سين زير ارواح
 عالده بيلم كونه يوق زير ارواحك وارلغي جميع اجساده معلوم فا كدر زير ارواح
 جسمي انه حلول ايدي كره حيت ويروب دخي اطلاق جسمانية نو ايدي فتح ابواب
 روشن ابده دخي غير مضو حدر زير ارواحيته لطافت اعتبار بيه كستور و غير من تندر زير
 آني كره كورم با مضو صغى ندر زير اسما وصفاتيه عالم اجساده كورينوب ظاهر و زير
 روح حذوا تده قدرت الله ايده مضو حدر خلايقه روحى بركنه فتح ابواب عيان و
 بيانه كستور مش وكندر ولا مكانه زير ارواح مكانه كوزيمه كوريش وكندر بيانه مكانه و
 ويمكن م او مكانه قلبان نذر وبني نش نذر زير ارواحك كيتي تندن كره نشان ديم زير
 نشان وارور زير ان في شخصيتي ان ندر يقين كوستر مشد راين وانك نده فار قدر
 بيانه اين وانده وارور زير ارواح جسمه از دواج بوشر كوزم كور و قولته
 ايشير ولده سويك بو يوزون اين وآله وارور الله اعلم بالصواب

سؤال سلطان المراد خان لعماد في زمان
 انك نذر دخي نش في وارور الجواب لله اعلم بحقيقة روح ان في اوله زير ارواح عالمي انه نذر
 انفكاك بوليجي اول وقت مخلوق دينك جائز اوله قن الارواح من امام ربني ايت كوي معتق
 وخو سجنه ايدي ام آم دن انفكاك بوليجي مخلوق دينك جائز اوله حديث شريف
 الارواح جنوده جنوده وروح جان كند و در با شقه جان بوقدر خلق اوله البر كره سويده
 تجمك حق تعالى ارواحه الست برسم خطبا ايدي كره قالوا ايدي ديدي اسم وار رسم يوق انه يكون روح الانبياء
 يتفوق معلوم بالا سمدر ومعدوم جسمه رسا الكور رسم بيلم سين ديم رسم بيور سين زير ارواح
 حقيقة روح عقول وخمدن معار ودينك معلوم اوله ديم رسم بيور سين زير ارواح
 عالده بيلم كونه يوق زير ارواحك وارلغي جميع اجساده معلوم فا كدر زير ارواح
 جسمي انه حلول ايدي كره حيت ويروب دخي اطلاق جسمانية نو ايدي فتح ابواب
 روشن ابده دخي غير مضو حدر زير ارواحيته لطافت اعتبار بيه كستور و غير من تندر زير
 آني كره كورم با مضو صغى ندر زير اسما وصفاتيه عالم اجساده كورينوب ظاهر و زير
 روح حذوا تده قدرت الله ايده مضو حدر خلايقه روحى بركنه فتح ابواب عيان و
 بيانه كستور مش وكندر ولا مكانه زير ارواح مكانه كوزيمه كوريش وكندر بيانه مكانه و
 ويمكن م او مكانه قلبان نذر وبني نش نذر زير ارواحك كيتي تندن كره نشان ديم زير
 نشان وارور زير ان في شخصيتي ان ندر يقين كوستر مشد راين وانك نده فار قدر
 بيانه اين وانده وارور زير ارواح جسمه از دواج بوشر كوزم كور و قولته
 ايشير ولده سويك بو يوزون اين وآله وارور الله اعلم بالصواب

35

اولا یعنی مکتوبه خواججه موافق من جذب به فنا و عده و وجود فنا و وجود عده و فنا

بیان ایدر

بعد از اولی و لغوات و تبلیغ الدعوات جناب کالات انساب خواججه محمد حور من جزیبک صحیفه
تبر فیضی مطالع که ابتیاح و سرور حاصل و شد در شرح ایدیکه حضرت صاحب زام کلان دکان
بشارت کتیرا بقدر سنجی اولیایه متوجه اولوب نشسته کتیرا ایدیه نزد دیوانش جواب کتیرا
کتیرا ایدیکه کتیرا در احتیاج بود که غیره و خیر اولام کتیرا ایدیه و یا توجیه ایدیه بر قطب لاقطب
تعالی شده لاطس صحت و ختم شده بر کتیرا که صدقه رسیده اوله بوام و انکاشانی اموری کتیرا ایدیه
وانک صحت و سقامتغ استغفار انک حقیقه استبعا و اولمز و سوزخی اول دفتر کتیرا مقبولند
ایدیکه نردن متوقع و نامول اولان اندن زیاد در اتمتی بند ایدیه و فای معمر ایدیه نزد کتیرا
بعضی شیلون بر رفیع اوله کتیرا ایدیه که بارین کتیرا اولور انقباض کتیرا کتیرا کتیرا و انکاشانی
بر وجه کمال بسط و لغاتک موطنی در پیشه رامید و اول اوله فان مع العسر یسر ان مع العسر یسر
این عباس رضی الله عنهما بیور که لن یغلب عسر لیسرین بوا ایدیه فنا و عده کتیرا مفاسد و میاننده
اولان ذوق سوید اولندیکه بوطیفک طالبیدان کتیرا ضرورتی اندر چونکه کتیرا مطلبیکه مناسبی
اولغذای ذوقی بو کتیرا درج ایدیم استماع بیوریه بوسطن علیها کتیرا یک عبارتند و واقع اولان
عدم است اسم الهی جل شانک و در و ندن عبارتند که عارف کتیرا مقینید پس
بیر لادن جزب و حجت طریقه مدر که اوزره که استی سالک انک جنبیده مستورا اولور و کتیرا
کندینی و کندی و صاف کتیرا ایدیه بولور مز وجود عدم اول استی ایدیکه کتیرا کتیرا
بعضی بر وجود عدم اوزره مرتبدر و احتمالدر که وجود عدم حالت عده کتیرا کتیرا
عبارت اوله یعنی صفت عدم ساکنه پید اوله و یکدر و بوعدم و بوجود عدم فنا
و بقا کتیرا اولکی مفاسد در جهت جزیب بولور کتیرا دومی بوقدر پس اکامرت اولان فنا
و بقا ذوقی دائمی اولمز و وجود بشریت عودتدن این اوله اوله اوله کتیرا کتیرا کتیرا
سالک متواریدر و چونکه ظهور متوارعی اوله وجود بشریت عودت ایدیه فنا حقیقی عارف
استی مطلوب کتیرا استیلا سندن عبارتند که عارف کندی و صاف و اخلاقی مطلوب کتیرا و صاف
و اخلاقی بر توی بولور بر حقا اوزره که جمیع ایدیه اول جناب قدر حواله بیور و جمع
منتبایدن توی اولور و هیچ نسبت اکاره پید اوله مز وجود فنا شول بقا کتیرا کتیرا
بوفنا مرتب اوله و ولادت نمایند و وجود موهوب ایدیه بوجود اوله و بوفنا و بولور کتیرا

وجود عدم

فنا حقیقی

وجود فنا

دوام لازمه و وجود بشریت عودتدن این در صورت اوله سالک استیلا و اورد و
صورت نمایند سالک انتفا و اورد که بمانند ذوقی جوهر زبر استیلا کتیرا اولوب
و عودت ایدیه امانت عودت این اول مطالبدن دکل و ولایت اکامر بوط دکلر و فای
مطالبندن و ولایت انکله سر و طر حوق واقع اولور که طالب اولیایه فخرت قبلی کتیرا
وجود عدم ایدیه فنا حقیقی ظن ایدیه و کامل بیور و بوفنا هدایت ایدیه اوله کتیرا
سالک انک بوجمل مذاق اقدار اندندر بومفاده عنایت خداوند جل سلطان ایدیه طریق جزیب
و سلوک کتیرا ایدیه ذوقی مر و شیا فته اولوب نهایت رسیده اولش بر کامل و مکتی کتیرا کتیرا بو
بیماره یا صحت و یا کتیرا بولور طر و ن خلاص ایدیه و نقصان دلالت ایدیه و فنا حقیقی
رهنون اوله سوال کتیرا کتیرا کتیرا صورتده ذوقی استی مطلوب کتیرا کتیرا اوله
زمانده بیچون بر نیک دومی وار و برنده دوام بوقدر و بری اوله منتباید ایدیه و
اثبات ولایت بیور و بری بوی کتیرا جوانده در زک صورت اوله که اندن عدم ایدیه
تعبیر ایدیه طالب هنوز و اصل مطلوب اولمشدر و چونکه جزیب سلوک ضم اولمش و مقام کتیرا
ترخ ایدیه و مقب قبلی بوی کتیرا در حجب در میان کتیرا راه جزیب و محبت ایدیه کتیرا
التمایذ فی لید ایدیه بوی کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا
ایدیه و چونکه کتیرا در میان دوام بیزیر دکل و وجود بشریت عودتدن این دکلر و ظهور
بیر و ده و افغ اولور و ذوقی کتیرا کتیرا اولان کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا
بر ایدیه کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا
اوصاف و منتبایدن سلب ایدیه و فنا حقیقی ایدیه رسیده ایدیه کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا
اوصاف و منتبایدن بوشکامه خلاص اولوب و فنا حقیقی ایدیه رسیده اوله مز و ولایت
چونکه جزیب و سلوک کتیرا کتیرا بولور فقط جزیب ایدیه کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا
و صورت نمایند عارف مقام قبلی خلاص اولوب مقب قبلی بوی کتیرا در و معارف جذب و
سلوک ایدیه رسیده ایدیه کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا
و عودت مذکور دن این در زیر میان کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا
انتباید اولان وجود کالات مطلوب کتیرا وجود و کالات کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا
مکن اول کالات کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا
طلوعی و قنده نظر چون کتیرا و متلاشی اولوب اصل کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا
پنکامه کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا
فنا حقیقی ایدیه کتیرا اولور و اکامرت اولان فنا و بقا سبب اسم ولایت کتیرا کتیرا کتیرا
ایدیه و بوجود عارفیت مش ایدیه اولوب و اصل سبب ایدیه کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا کتیرا

ذات موطور که هر مقام تمام اولی و لغت منوطه کذا را بنگر منوطه **اون** و **اون**
مکتوب حافظ محمد شریف عظیم مظلوم واسمه مبارکک عکوفتایه بیایده در
حضرت حق سبی نه کالک مرتبه عالیته رسیده ایمه شفقت انرا مظلوم حقیقی چونکه
اولی و ذماتک و تفکر و تعقلک در سبدر اول خود اقدس ه موقت نکار نور و علم
و خیر جلد چونکه او جلوه بیوره عشاق بیوره عدمه تو جداید نظم کیر که یعنی نه با ما
ایده که حوصله و طاقت دیدار که وارده پس انگ طبعی چون جوان بود از و با پس اولی از
اینگون غیر چهاره بود در نظر عاشقان از غیب ز معشوقه جو خواجه و جانکه ازی نیست
و اگر وجود مو بودن صکره ای نکار علم و سکوره ارجاع ایدر لکه مظلوم کندنی استعداده
و وجدانه مقدر بجز نغم ایدر و حوصله و طاقتن بیرون شتاب بزرگ مقید هر نه قدر کندر
ز غیبی با بگو نبودن خلاص بودایه و خیر مطلق حقیقی اولی پس هواره نایافت اینک در شکله
و نایافته نقد و قضیه نظم هر صبح و صل جوان من و شام نایافته که سیاه بخت ابروم
من سوزنده عاشق در دهنک را می و هیچ بر کونه قزاقی بود در دوش بعد از هواره
سبزه سوزان و غم اوجاید پیوسته و وزاندر هر و کانات علی الاصلون و المنهون
روم خون ایدر و نواصل قدر ایدر موصوف اوله فکر و فتنه سازنده درین طلال و فتنانه
ازم ایگ ایگ ازم ایگ دکدر محبت ذات انکله قائم اولی اول حفر نک نام سامیت و خیر ایگ لفظ
مبارک ایدر کویا کندنی استمانده عدم وصولی اشعار ایدر لام موقت چونکه لام الله رسیده و
مدغم و معده و اولش و همان لام الله باقی قائم شد که بونک ضمنه اگا ایما وارد که
چونکه موقت اولی منتهی اوله فتنه فتنه و مستحکم و نور و بلازاده و لافقصان موقت
غیر ای هیچ قائم از و چونکه موقت منعم اوله فتنه عارف و خیر عدم پیوسته اولی زبر ایگ عالم
ایله ایله و ایدر و بواسط مبارک عالیته اولی ایغه ندر که تحول عمالده ه متحرک قائم و کهنه
واصل و محشر در انک استمانک کشیدن نه کونه خبر و پیره لرغ جوانم اینست نام اوجر چه
هر جماعت دیر که بواسط سرانیدر و بر طائفه و خیر غریب و دیر و عربی اوله یعنی تقدیر چه بیند
جامد بیور و بعضی مشتق دیر و اکثر مشتق ایدر و خیر معلوم دکدر انک اشتقاق فتح لام
ال لفظند نیدر که بعد معانیه یا خود کسر لام ایله کله سند نیدر که کیر معانیه بکله اول ایگ
علوی و حقیقته عدم وصول انک استمانک بزرگ اولوب و عدم وصوله دلیل در نظم الله چه
لفظ و چه نامست که و در زبان خاص و عامست **اون** و در و خیر مکتوب بوطر تفکر طابینه
لازم اولان بعضی فصیح و کالات فارسیه با ایدر **بسم الله الرحمن الرحیم** استیعوب الرحیم من قبل
ان یاتی یوم لامر اول من الله ما لکم من علیا پیوسته و ما لکم من کیر بر ایدر مولا نا محمد حنیف
ایه فرزند قلندر صحیفه شریفه و اصل و بواسط زاویه خوبی ایدر و بورد فکر مظلوم و نوبه

برای این که این آیه اخذ که لفظ
حذف اولی و لغت نویسه اولی و لغت زبر

نویسه ذکر اولان و چه کیر که
بعضی ایدر اولی و لغت نویسه اولان
لفظ جداره مقرر کردی

فصل اول

فصل اولی در بیان اولی چونکه حوائط طلب و سوق مظلوم بینت یا مشوا و لغت سوز
سوز و بیان عیان اولی نه لغت که بوطور و انده که آخر زماند کندنی جناب شرف
بنده سنگ سرنده پیدا و کندنی انش بختی انک رنده شکر نایمید و سوز هجوانه ایدر سوز و کینا
ایمید بوقت عفتانک سگر بی او و بوطینه با بهای سوزن و هر صفا اولی لازم که ایدر بند
ایدوب اولی من مرتبه کویان و بوار و ک زویا و نه جوان اولی لاجورد و چشم انتظار ایدر
امعان ایگ که کدر که سودای مذکور هر چه چون رسیده اولوب و ماسوی مظلوم بیکانه
ایمید و ک کوشا لطفدن در پای ایدر و آثاره انک سر کشکی سبیله مناره انانیده بر با اولان
نیزه بختی پاک سوزان ایدر و با نوار کال لایزال ایدر نورانیت و ضیاء دار بق بعد ایمید لغت
شکر که لازمه نکم **ساعت** انرا سوزم چونکه بوا کبارک طریقت شوق پیدا اولش کدر که بو
طریق عینک شرافط و ادبانه مهما انک رعایت ایگ سعی ایمید سوز و بد عمدن اجتناب از
ایده نزه بوطر تفکر مدارای انک و زینت مین و جاریدر و متدین اولان عمل انک فتوا زینت
واقوال و اخلاقه عمل ایدر سوز و صلی انک سیرت سیرت کند بینه شمار ایدر و ب و تقوایه کیندرا اولی
نویسه و الکره و سخن ز اوله فتنه حد اعتدال رعایت کدر و سکوح بیدار لغت مهما انک اولی
بر ایدر سوز و اوله فتنه سکوح نمازی و استغفار و ذکر و زاری خلقی غنیمت عدایده سوز و صحت
صلی بر ایدر اولی ندر که دین المر و دین خلیفه مسکو عکرا اولی و معلوم که اولی که طالب خفته
ترک دنیا لازم در چهاره بود در ترک حقیقی اگر سیرت اولی ندر که حکمی لایه و در کما میده نجات
صورت پذیر اولی و ترک حکمی اندن عبارت در کما میده و انعام ساییدر و اموال تجارتده
کتاب شریف بیان و تقدیر اولی یعنی و جدا وزره ز کاتبی منت ایدر مصارفه و پیره وصله
رحم و جارسای و مستقرض و غیر بیک حقه رعایت ایمید و عالی بی حاصل صرف ایمید وانی
اسراف ایمید وانی لیه و لجه و زینت خلقه و تفاخر و نکاتره و سیله ایمید چونکه بود
حرکت اولی فتنه مال مفترقه خلاص بولور و دنیا اخذ ایدر جمع اولی که اولی که دنیا قائم و خیر معلوم
اولی که نماز ستون دیندرا کرا بی ایدر سوز دین و خیر بر با قالور و اگر هم ایدر سوز دینی دینی هم
ایدر پس کدر که نمازی اوقات سیرت فتنه بیان اولان شرایط و ادب او زره همتا ایدر
ایمید بختی اولی رسیده اولی سعی ایدر و صفا اولی ایدر و بوا مور مذکور ه تک بیک
دینی تر کینه قائم ایدر انک داسه و فتنه مصلی کامل کویا دنیا دن چیفر که دولت قربین
قبول انصیب و اگر نصیبی دینی و اولی قرب طیله و اخفته پیوسته اولی که موطن قرب ایدر
و اولی نشانه مربوط اولان و لکه مصلی به مناسبت آخ ایدر و منتظر ن بودی حرت
و فراق اولی بونش **بسم الله الرحمن الرحیم** زلال نماز دن تافوس و سیراب نوال اولوب و متولها
پیدای کربان و جلال اولی دینی بو کونده سز ایدر مفضل و سنی صلانده مد هوش حاصل

مستحق فرق اولی او زره اشیا و قبه الکره
تسک و ایدرین و شاد و غیره که فتنه نصیب
و کتب شریفه توضیح اولی و لغت نویسه
رعایت ایدر لمرجه

اولور که رسول خدا صلی الله علیه و سلم بپوشد در اذاتام لعبد فی الصلاة فتمت له التوبه
 اکنون و کشف بند و بین رب و استغفرت کور العین الاخره و بوطیقه ه شیخ کاتب
 صمیمانه رسیده و آنچه که تلاوت این و کتب معتبره و واحادیده ثابت اولان وظایف
 طاعات و اوراد و اعمالک بعضی بوقیر جمع ایستند مسلما که حنیف ظاهر اخذ و حفظ
 ایستند و اگر اوقات لاله الا الله کله طبیعه ای معجزه ای که طهارت کامله تا به
 تاثراتی وارد و بکل مبارکه و عدد تعیین ایدر رسد و در جائز و طهارت این و
 ذکر ایدر و بواکابرک گشتنی سرمایه سعادت بیلوب و مدار کارانک و زربنده تصور
 ایدر مکتوب دیگر طایب و مطلوب
 میاننده اولان جبارک اعظم نفس طایب و در حق نفسک تدبیری و مراد این استغفرت
 مکتوب دیگر طایب حق و حل و عدا که حق تعالی ک ما سواک محبتدن بلکه انک دیدار
 و دانشدن رها یا اوله فخر مطلب اعلا رسیده اوله من الصوفی کائن باش و در حق بو
 اعتبار این دیدار که صوفی صورت و ظاهر بوزندن هر چند خلق ایدر در کتب معنی و باطن
 بوزندن جودن گسترده و راسته در با کجده آمیخته باش و آویخته میباش یعنی الفت ایدر
 کتب علقه پیدا ایدر دیگر و السلام مکتوب دیگر بعد از التوبه و در حق
 حوری که حکامدن و غیردن ظلم و شدت کور و ب و جود حق تعالی دن بیلوب بلکه حق تعالی ک
 فعلی اوله یعنی تعیین ایدر مع هذا طبیعت اندن ریش کور و درم حادث اولور و جودت ظهور
 ایدر مکر بوشود و ایدر نیز اگر حقیقی اوله غم و غصبه نیجه سبب اولور و میشده و
 بوشود و حقیقتد و ای کدر کن لوازم بشریت بنده دن منقطع اولره القلب بکن
والعین تدمع و انما الفرقانک یا ابراهیم کور و نون حدیث شریفی کوش زد که اولشدر
 اجرا خودی و نوزائیت باطن بوحون و اندوه مر بوطدر و بوشود و فرح و سرور و فعل
 حق جل و علا دن اوله کار با طندر حون و اندوه ظاهر و بسته در که باطندن بر قاج حله
 و در دره لکل وجهه بومولها فاستغفوا الخیران و در حق بلیان و شدتک دفعی ایچون
 ارفع و بجزیه التزام ایدر پیغمبر خدا صلی الله علیه و سلم بپوشد در که من لزم الاستغفار
 جعل الله من کل صنق کرجا و من کل هم ورجا و در قد من حیث لا یحسب و بر رو ایدر
 و من کل هم من الاستغفار واقع اولشدر بوقیر فرض نماز و تفکره پیش کرده استغفار
 ایدر و موافق حدیث اوج کرده استغفرت الله الذی لا اله الا هو الرحمن الرحیم و اتوب الیه
 و یوب باقی استغفرت الله استغفرت الله دیو اقام ایدر شیخ علی بن ابی بکر قدس الله سره
 معارج الهی در ویر که تا نور و شهور اولان اذاع استغفرت الله بوقیر معنی الله تعالی
 علیه و علی اوله سلون م و ایدر که برگشته بکوشش کرده استغفرت الله الذی لا اله الا هو الرحمن

مفهوم حدیث شریف
 استغفرت الله عزوجل و انکارتدن گشتند
 الله تعالی بر صفتدن فرح و جوددن فرح
 میسر ایدر و من حیث لا یحسب از حق
 ایدر و بکدر

الرحیم الحق القیوم الذی لا یبوت و اتوب الیه رب غفور و بسه بینده و اهلنده و وزندن
 و گزندن و مدینه سنده و بولند یعنی بده و کور و شاد و کینه کس مشهور اولور و بوقیر
 پس بواستغفرت صبح و شام التزام لازمه را بخیزد و عمل مزون جماعت کثیره مواظبت ایدر
 و شکر دان و فرزندان و خادمان و صحابه اذ و صحبت ایدر بزم عظیم النفع و جلیل البرکة
 و کبریا دفع اوله یعنی جنتدن مدد و ممتد ترغیب و همت ایدر

عين القضاة لحراني ندر - كتابه
 آية التبرك عني طرفه باسد
 ترجمه

كتاب زبدة الحقائق قطب المعارفين حروف عين القضاة
 هداية عبده رضوان الله الباس در زمان حضرت سلطان
 مراد خان علي الرحمة والغفران

بسم الله الرحمن الرحيم

حمد و سپاس و شکر فی قیاس اول خلاق عالم و زانی بن آدم واجب بوجوده که وجود
 جوهر شکرستان وجود قابل و خسته کو کلک خندان و ویش و اینه و نبی محمد که مظهر
 انوار تجالده به در و صلوة و سلام و تحیات اکا اولسون بوجهان خاق و ملک
 بقایه باید انک شرف فوی و صراط مستقیم بر له انتظام بولک و دخی ال اوصحاب کرامه اوز
 اولسون بیورنده اصحاب کالجوم ایتم اقتدیتم اهتدیتم انا بعد اعث لوبه اوراق
 غیرت نون و موجب تحقیق صحایف جروت فزون اولد که بوشقه حقیق و بی رای و خونی و نه
 وطن اصیدن دور و مطلب اقصا دن لهور زار و سرگردان کزوبه گاه علوم ظاهر و در
 ظاهر فاراسته و گاه فون باطن مارت سوزونی بر راسته قبول نعم الانیس کتاب الینتیس
 دیوب باشی خرقه فرانه کجوب عالمه اهل کاله رغبت اولد و غنی نبیث و مبرهن اولد و غنی
 بنا: عالمه کت و جدال دن کجوب دریا و افکاره سنغوق طالب در حقیقت ایکن مبتکرین
 کوش جانده بود جهل نه ایدوب الهام ایدیکه ای عالم کونده فالک در دمنده و اواره مصیغ
 فضل و هنر ضایعت نامانی و نیای فانیده بر اثر قبول عند ذکر الصالحین نزل الرحمه
 الباس احوال شایخین بر رساله ثبت استیک صحیفه روزگار و کار و لید و بدیک
 ای عزیز ایشودید و کلک سینه بنده نه استنطعت اولد که انک احوالی بانیده بر رساله تربیت
 اولد خصوصاً احوال شایخ بر درای با کرا ندر قطره دریا بی میوه وصف و عیان ایدوب
 جواب و مردم اما جان و جنابا بوشوق نوست و حیران ایکن ناکاه با دناه علمینا لسلطان بن

السلطان

السلطان السلطان سلیمان بن سلیمان خان خضر نیک اطال الله ایام و ولته خدام کرامتین صبح
 العرفان منظور رحمت رحمان حق سبحان و تعالی وجود شرفین افات سعاده و ن مصون
 قلب کی معارف الهیه ایدار استه و ذهن و تراکی عوارف صوابه ایدیه بر راسته اولان سلطان
 مراد خان بن سلیمان خان خضر نیک سابقاً بوجهر لینه بلین کلستان حقیقت و طوطی نکرستان
 شیخ قطار خضر نیک خماره نامه سین ترجمه انک ام ایدوب حصوله موصولاً اولدقه بعد الاقام
 حضوره بقلیده ایصالاً بیک صلی استخوان بیور و ب شرف قبول ایدیه شرف ایدیه اول
 زمان اینه: قلبه ندره منقش اولش که شیخ محمد عین القضاة همدان قدس الله تراه الوزير
 کذا الحقائق و کشف الہ فایق نام کنایک ترجمه ایدوب طلا با علی رومه دخی نفی عام و شامل
 اولق مراد ایدوب کلک ندره اول کجی عالم قیدون اصلاق اولنوبه عالم مثله روح بر فو حلدی
 جولان ایدیک کور کور که کند بیدر طایع باشد کوز اول موضع طبع شرفین خوش کلوب
 بونک کجی شریف مقام شویم خالی و بی فان اولق مناسب و کدر دیو اول موضعک عمارت
 ایدوب بر عالمی جامع و بر ستمی مانند بنیا و ایدوب کوز اول کجی خیلدن ینه عالم
 شهور کور بوا سر الاهی که اهل روم قنده فارسه لایعین انتفاعدن عالی و
 مهور ایدوب پس نکی لایع ترجمه س لغیر و دیو تغییر و لوب بوا عیله امر ایدوب کوانده
 لباس عجمی اولان معانی شایخ قبا نیکه ه جلور قلنه پس سمعا و طایق دیوب اولد
 ما مورایه حاصل اولد باسه التوفیق تمهید اصلا و لایع غیر بیک کجی حضرت حق جل و علا
 ظاهر بنید و صورت بر ستم حفته ه جیب حضرت محمد مصطفی صلوات الله علیه و سلامه به
 بیور که و تراهم بنیفاون الیک و هم لایعرون ای غیر قرانه حق بیور که
 قد جا که من الله نور و کتاب مبین پس محمد علیه السلام نور وید و قرانه دخی فایق
 النور الله انزل معه دیو نور اطلاق اینه پس قرانه ابق کاغذ و زرنده سیاه و حروفی
 کورین کافه و مرکب و سطر نور اواج و کل یک کجی القرآن کلام الله عن غیر محفوق
 نه در خلق محمدن همان صورت کور و ب شرفنده قالدیر ایکی بورد که عالمه الرسول اکمل
 الطعام و میسر فی الاسواق ویدیر اهل بصیرت حقیقت کوروب اللهم جعنا من امت
 محمد ویدیر و بعضید اللهم از قضا شفا نه محمد ویدیر اگر بو مقاده بسطر اطلاق اولد کاف
 اولور زیر بیور لیکه فقالوا البشر بعدوننا فکفروا و هم حضرت محمد بیور که است کاجدکم
 حقیقت قران که صفت مقدس رب غنیه را بسا و اهل و لایک کجی کلک نیه معزون و مربوط
 بو طایفه کجی حیات انک در اول کتایده طلب اول نور زیر که ان القرآن ظله او بطناً و بطنه
 بطناً الی سبعة ابطن در که اربابک ظهیر و ارباب طایفه و ارباب بطنه و ارباب بربره دخی
 بیور که انزل القرآن علی سبعة احواف کلها کاف و شاف پس حضرت قران که کند بی

اینست که سوره یکه صورتی که در صورتی عام کافی و کافی اول و قرآن او قیاس
 معانی قرآن بر سوره بر نوحال قرآن می خواند و بیانده نه قاس و نه قرآن و نه کتاب قالو ربکم
 همه مقول اول و بودند که بود که اهل القرآن اهل الله و خاصه اما مقصود بود که
 بدین بولش بدین غیر بر حقیقت وارد و بود و صورتی غیر بر معنی وارد پس بویانکه
 بود و اما متناظر مقام معلوم و الله فضل بعنکم علی بعض و فوق کل ذی علم
 علیهم معانی ندوده و ما یعلمنا و علمه الله و الاستخون فی العلم بونک و بونک بون
 خدا بود و شی عده راسخ اولند پس علم ندید بود که بل هوایات جنات فی صدور الذین
 او تو العلم بود صدر که علم انده در بود که ائین شرح الله صدره للاسلام فهو علی نور
 من ربه حضرت رسول علیه السلام بود که ان من العلم کبینه المکنون لا یعلم الا الله و الله
 اذا نظر فی قلبه لیکره الا ان الله جود علم اوچ شد بر بنی آدم علیهم بری و شی فرشته بر علیه
 بری و شی مانع کلمات علیهم اما بر علم و شی که علم خدا در اکام کوزن و مکنون در بر بود علم کینه
 علم زبان غیر کسی بجز اما عالم زبان کبیر بنی بیور را طیبوا العلم و لو بالحقین
 پس چینی ما چند و گاره که تا علمای ما می خواندند اسرائیل کبیر و بر سید سید اول بود
 راه علم کبیر که کما علم تن و کل یک قلب علیهم که بود بر من علم با علم او شده
 عالم یعلم در یفا کما الناس علی قدر عقولهم نام نصیب بود و در قدم شوی سوز که
 واقع اول شد جمله سوز و شی زمانه حاضر اولند کوره و کله ریک شوی که صد که
 اینست بر اندر شی معنی بود نصیب لاریز بر اهرش که اینست بر اینست که شی معنی
 و شی معانی اوله اکل فقا و اولان صورتی که قرآن کبیر که بود با شی یک که بود
 خطاب اوله بیک ایت و حرف بر شی خطابه و مقصود بر شی خطابه بود و در قدم اول
 بر بر سطر بر مقام و بر حالت و هر که سندن مقصود بر بر بر طالع که بر سوز که زنده
 و نیز عره و نیز صورتی که کله ریک العالمین ابو جهل الشمش اوله و با اندن مقصود
 اول اول ابو جهل قراندن همان قل یا ایها الکافرون اینست اینست و انک نصیب اول
 ایت اما کله نصیب محمد علیه السلام ایت اول اینست اینست اینست اینست اینست اینست
 الله عزه و یدر که حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم ابو بکر رضی الله عنه ایت سوبلور ایت
 کاه سوز این کلام کاه اول و کله ایت در دم اما کلام و کاه استزدوم بودید میدر که
 حضرت عرو در ریغ ایش اوله حاشا که طفیل که رصیع اوله ان تومی بر ایندن و حلوی
 سکرین منع ایدر که انک معه سکا کما نخل این عبد الله بن عباس رضی الله عنهما ایدر که
 اگر بویان که ان ربکم الله الذی خلق السموات و الارض فی ستة ایام ثم استوی علی العرش
 تفسیر ایدم بنی رجم ایدر و یکدی ابو هریره رضی الله عنه ایدر که ان الله الذی خلق سبع

سموات و من الارض مثلهم یتزال الامر بینهم ایض شرح ایدم بنی کفیر ایدر و یکدی عبد الله بن
 عباس رضی الله عنهما ایدر بر کبیر علی بن ابی طالب ایدر اولدم تا صباح اولم بسم الله با سنی
 شرح ایدر که کله اینه در یاق بر سنی مثلانده کوردم که در یاق ساکن اولم سیدین در یاق
 نالک که کله ظلم الفساق فی البدو البو اهرش که خلق او که در اول بر در هم نشند که
 خدا تعلیم ایدر اول بود بود که خود نمایان بود که ولا یحیطون بشی من علم الا ما اتانا
 نشند که ایشدر سینی ایدر نیز بودیدن بر شکر درک المؤمن من المؤمن بولکالا بقدر کله
 بر نشند بی بیله سینه که سینه کما کی بولی وارد بری اوله که کله رجوع ایدر سینی تدبر و تفکر
 ایدر که اوله که بر واسطه ایدر کندی کولک که کله سینه که کله کله که کله کله که کله کله که کله کله که
 استفت قلبک ایدر که اهرش که سینه که کله کله که کله کله که کله کله که کله کله که کله کله که
 اگر کول کندی و بره ام خدا در ایشدر که بر میباید بزم نکبتر اوله که مشقیر نفس تاره در
 هر کسینک مشقیر کول اول اول متعقید و سجد در و هر کسینک مشقیر نفس تاره اوله خا بر
 و مشقیر اگر بر شصده اول قابلیت اوله کندی کولک که کله کله که کله کله که کله کله که کله کله که
 تا فیک کولک سینه کله اوله ای دوست بکله کولک که کله کله که کله کله که کله کله که کله کله که
 انک و زنده یاز شد که کتب فی مکه بهم الا یان بین الله کاتب اوله اهرشند بی که بجه
 کولکله توجه ایدر بوسبب ایدر بیلور ایکنی قسیمی اوله که هنوز خام و ناچخته در قلم الله مقابله
 دکلر اوله بر نه که کولک اینه و لوح و قلم الله اوله اندن صورتی که معلوم اوله پس بودند
 معلوم اوله که خدای هر که جاننده کی اینه که کوریک ندر بر کنگد که مرید جاننده کور و مرید
 پر جانندن خدای کور بر بوجده کمالی که دیدم اوله که خسته کردن بر حاجت طلبت فتنه
 و اوله هر برینه بر کونه علاج شیمی و بر بر بو اختلف شیخ طبیبک جهلندن دکلر بکل اول
 مرضک اختفا فندر اما قلیک دین و اسلامی یک زکله که بنی الاسلام علی خمس اما طین
 ایش و ضبط انداز و دن خارج پس بر بر طریقت که کله رطب حاق اولوب مرید معالی ایدر
 و هر مختلف درم مختلف در مان ایدر شونکه علاج و طبیع ترک ایدر رعتده قلوب صماغ اوله لازل
 پس مرید لازلدر که شیخ کما بر شیخ خدمتند مداومت ایدر با مرید اطاعت ایدر زینر ایدر
 من لایستخلمه لادین که شیخ و شیخ در ضد که خلافت قبول ایدر و بر مرید تربیت ایدر خدای تعالی
 بود که و هو الذی جعلکم خلافت الارض و بر بر و شیخ استخلفه فی الارض کما
 استخلف الذین من قبلکم و ریفا بشریت کلیدی کولکله و غفلت بندی فکر کرد و معنی در
 افصایت برون القرآن ام علی غلوبه افعالها بود چونکه خدایک فتح و فخره کله بولکله کولکله
 قانع سزیم ایتنا فی الافاق ظهور ایدر ملک و مملکت کور و کله کله نری
 ابراهیم مملکت السموات و الارض حضرت عیسی صلوات الله علی نبیا و علیه بیور که لایحل

مکوت السموات والارض من لم یولد مرتین یعنی هر کس که یکی که طوفان مملکت ابرشتر چون انا
فازندن طوفان بوجها کور چون کزیدن طوفان کلا اول جهان کوزر که ابدانم فی الدنیا
وکلوبهم فی الآخرة بومقادیر یعنی السمر فی السموات والارض انک کنایه اولور من
عق نطف بوز کوزر بوم بدل الارض مفا من کنایه بفرار خدا بر شور زای ربی
قلیبه مشاهده ایدر ایت عذرتا بطعن یعنی نغمک اکل ایدر فاحش الی عده
ما اوحی الی ایشدر ای عزیز از سبک که بواسطه ارک جهانی سکا جلوه اینه عادت است
اوله که اندر حقیقه شیخ فوج متعقد انانده و جانا با نانا علی آینه الایه و هر نشه که مخلوق آینه
ایشدر سین او نون که بس مشقه الزجل زعم و هر نشه که ایشدر سین استرزه اور که انام
لاید خلایق کنده و شیخ ایشدر کور سین کورمه اور که ولا جسته و شیخ ایشدر که سکا شکل
اوله صور که حقیقه ابره سین ولوانم صبر و احتیاج الیهم لکان غیر الیهم حضرت خنده
عبد السلام نصیبی که قبول انکه که فلا تملکن عن شیخ حتی احدک من ذکرنا زیر اوقه
ایشدر یک کندی کور بوز ساریکم ایاتی فلا تملکون طلب ایدر که ابرشتر سین شوی طلبا و ایدر
ایشدر سین سیر و سفره نفع کثیر و ایدر هر بندن عیبه انور سیر ایدر بومقامه ابرشتر سین
طافد رنگ ایز بول کبی اولور و تگون اجمال کالهن المنفوش ان یا جوج و ما جوج مغدور
فی الارض سکا بوز کوزر بلیور سین که بوجوتن اومده شیخ صفتدور پس در حال نفس
آماره بلیور سین که اعدا حق و کشف کانه بین جنبیک در پس اند نضکره جذبات حقدن
بر جذبه ابرشتر سین سندن الورد فای قبور و شیخ اند نضکره اچیا ایدر او من کان میتا
فاجیناه بواجیا و نضکره باقی اولور سین اندن سکا ایدر کوزر انتر سکا ایدر و الین جاه
فینا لنهینهم سبنا اندن سه پونه عشق قیوب و جاهد و افی الله حق جهاده و هر
تانش عشق سه یا قیوب پس نور اولور سین نور علی نور میدی الله نوره من ینا سنگ
وجود کل نار در با طدر وانک نوری حقد چون انک نوری ظهور سکا سنگ نازک مضمی اولور
انک نوری اولور سین یضرب الله حق والباطل بل نقذف بالحق علی الباطل فیدمغه
پس اگر هیچ بر نشه قادر اولور سکا شکره منو علی نور من زبه کار نیجا ایدر و کین دیر و نیجه اولور
ایشتر ایدر کبیر ایشتر اوزره اول والا فارغ اولور کیند و نه مشغول اول ذوالنون مصری
ایدرجان ویر که قادر یک کل والا فارغ اول صوفی نه تکلفد نه عله کلور ایشتر کی که اولور
دیشدر او توز بیدر که خدا الی سولیم خلق صنوره که کوزره سولیم ای عزیز معذور
بیور که قاضی اهدان قندن و بوکلات اسرار قندن سولیم نه سولید کن بزم ایشدر قندن
بلیون بیلر که روز کار دن قاضی امام سعد اله بن بغدادی و خواجده امام خالد بن و امام
حنیا الدین و خواجده کامل اله و اله بن ایون یاز و غم نیجه کله اولور اما غم بر نیجه

ایزغه غیبت بود زبیر اول کوهل زبندن ایشدر دی زبان کویا و کوهل مشغ ایدر اول
زمان یازمن غیبت جوق اولور اما شمه زبان خموش درون هر خموش زبان کوهلن استماع ایدر
بوجالت کاهی که بوجوه حقه واقع اولور اما رسول الله صلوات الله علیه و سلامه به هر لحظه و کله
واقع اولور کله و ما یینطق عن الهوی ان هو الا وحی یوحی بود معیندن خبر و بر چون
استبید که زبان کوهلن ایشدر دیر ایدر ارض یا بلال یعنی بن بنگدن الوب حقیقه ایت
و چون استبید که کوهل زبندن ایشدر دیر ایدر کله با جهر ای عیاشه شی حقیقتدن بند
بکا کوزر که با جهمان خلق بدن فانه الی مقصود اولور که اول نشه که عزیز ز کوزر
سئوال ایدر انک جوابنده کند و نهاد حقیقتدن دستور دیکم نهادم دخی کوهلن دستور
انکه کوهل دخی روح حضرت مصطفی صلوات الله و سلامه دن دستور ایدر و روح کوهل دخی حقدن
حقدن دستور ایدر حقیقه کوهلن و دلم نهادم دن حقیقه چون دستور بولتد پس ایدر
نشه که بنم کابلمدن ایشدر سین بنم زبندن و کله ریکه روح کوهلن ایشدر سین و هر نشه که
روح کوهلن ایشتر اولور سین خادان ایشتر اولور سین و ما یینطق عن الهوی
بودر من یطلع الرسول فقه اطاع الله ان الذین یابغونک انما یابغون الله بودر
معیندن خبر و بر و یستلونک عن الروح قل الروح من امر ربی بودر کوهلک منبعیدر او
عیزر ایدر کانی فی قصصهم عبرة لاولی الباب دن دستور اولور که بیلر مرد لینه اولور
خبر و بر و بوز سولیم و کلا نقض علیک من انباء الرسل ایدر که بزر سکا انبیا و رسل
قصه رین حکایت ایدر ز تا که سنگ قلبک سایش طوبی ایدر چه کوهلک حال بودر که
دیدک بز دخی اول نشه که سکا لازمه تم بیت ایدر و با حسن وجه اوزره او ایدر و سکا کده اولور
تو شیخ دفع ایدر و با کز خادان دستور اولور اهل حال نیم کلات که لازمه حقیقی اولور من عرف
رته کل انده مقامده کله کزیدن غایت اولور بوز سولیم که کندی اختیار بیدر اولور کله
متممید اصل ما فی

بد کل ای عزیزم و طاب بدن و مرید صا و قدن اول مقصود اولان طلبدر طلبدر و اول زدر
یعنی دایم حقی طلب اولور چونکه طلب کس که محبوب حقیقی یا پروردگار ایدر وجود طلب کوهل
اولو بیا نده طلب و مطلوب بر اولور من طلب شینا وجه وجد بودر ای عزیز طلبدر سوز
ایک نفس را بیا ندر در که حقیقی استر لمطلوب بیا ندر در که حقیقت انرا استر کوهل انرا غیبت
طلوبه انبیا دن بر جماعت که طالب خدا ایدر انرا که ریش حضرت ابراهیم خلیل الله و حضرت
موسی کلم الله ایدر حضرت موسی حقیقه بیور که فلانجا موسی لیتقانا یعنی موسی و عده
بر بند کله پس بوطیله حضرت ابراهیم حقیقه بیور که اولور انرا استر ابراهیم خلیل الله و ابراهیم دست
ایدندی پس اولور دست اولان ایدر صکره دن اولان بر اولور بوطیله فقیر اولور اولی الشکر

فرفی و اخوی فنادر که از اتم الفقر فموا به در ابا هر گروه که مطلوب بود در اندک رسی
حضرت محمد رسول الله صلوات الله وسلامه در دخی انک امتیاز کور که حضرت موسی حفته جا بود
کلمه دیکور و حضرت مصطفی علیه السلام حفته ه اسری بعبده و دینت یعنی کتوردی قولی که
علیه السلام پس معلوم کرد که کلن کتورین کی دکلر کلن طالب و کتورین مطلوبه را بنیا
خدا انک نمنا اندا بجز خدا حضرت محمد علیه السلام که جاننده و یوزینه و قلنه اندا بجز لشوک
و انقضی و ایس بیور رسوخه به طافه نظایه دیت و حضرت محمد علیه السلام زیک نظر ایله
دیت و امتی حفته ه بیور که هر کم بکار قارش یعنی اول بن کابیر قولاج یعنی اول درم و هر کم
بکار بویبرک کلن بن اکایه رک و اورم پس اولدی بوزمه طالبه اوله ابرارک بکاشوق آریه ایله
بنم انده شوق دخی ارتقدرد و بیور پس بوشوق حضور و زینده رعیت و بویانند و کلدر بو
مقامه بوقوم اصطلاحده بقا و سکنت دیر لر حضرت محمد علیه السلام بو طافه فدای بویور دیر که
خدا انک قولکر و اردر که انک عاقبت او زره دیر لدر و عاقبت او زره اولدر بوم قیامده
عاقبت او زره حشر ایله رعایت او زره جنته فور رسوله صلوات الله علیه و سلم و عاصمه اللہ
اشک العفو و العاقبة دیر ایله اول بومقامه را بیز طالب راه اولانک نیز بیطی حوقه را تا
بر مقصود نظر بود که جویش ایگ متلک منا بیک بر یک کر که زکر که فرق ایله اول فرق حقا
را هر منا اهدن طالبک مقصود اولدر که بر مذہب اختیار اید که کافه قصد نه ایر شده
ابتدا به حاله ترک عادتدن یک مذہب بوقدر شوق که اندون بری دیندر چونک طلبک اخذ
ایریشه مطلوب مذہبن غیر مذہبها و ملحق کرک منصور حلاجی صورت دیکر که مذہب سینه
جواب و یردیکه بتم مذہبندیم زیر چونکه ارباب طریقت خدای تعالی مذہبها و زره اولدر
مخلص اولور اخلاص خود بو طریق شریفه رسول علیه السلام ایدر هر کم فرق صباح افلاک
او زره اولانک قلبنه نیامیج حکمت اقر پس خدای تعالی مذہبها را لازم اولان هر مذہب که
کثیر خدایا یر شده اول مذہبها سلامه را تا بهیج اکا اهلن و بر مذہب طالبه کفردن ارتقدرد زیر
حقیقت کفر اولدر که طالبه بر عقیده واقع اولدر که مطلوب بدن دور اوله طالبک ایست مذہب
صاحبها اولور مذہبها اولمز بنم دیدیم اولدر که طالب عشق لازمدر که خدای تعالی نه دنیا و نه
آخرته و نه جنتده طالب اولدیگر کندی قلبنده استیده که القلب بیت الله در و او بویبر
ایتدی که الهی سینه فنده استیم جواب کلدی که انا عند المنکسرة قلوبهم لاجلی و المنذر استه بوقوم
لاجلی زیر که هر سینه که سوه لانی جوق ذکر ایدر انا جلیس من ذکر فی بومعنی در
بیور که ما و حق ارضی و لاسعای و کن و حق قلبه عبد المؤمن زیر انقلب مؤمن بقر
الله و ارض و سما ندر که انک مومع ابرار اولدی که هر که طواف قلب ایدر مقصود ایریشه
و هر که قلب بولک غلط ایدر سوزید دور اولور که غیر کتدک بولن بر کجوی بیخ با نیز بیطی

عبدالرزق البانی سکا بول نیجی در جواب کلک سن بولدن قالدک همان بکا ایر شدک کشی که
مطلوبه ایریشه طلب راه دخی جابا و لور ترک انک کر که زینهار ظن ایریشه فاضلی اهدای کتوری
مدح ایدو با سلامی قوح ایدر بیکر دیر که هر سینه که طالب بولدن البصورت اول کفرد بیکر حقیقت اولدر
در سالت کفر و سلامی ترک ایریشه زیر کفر و سلامدن کشی بیکند و ایله اولدی که بری لازمدر چونکه
کنیدن خلاص اولدی کفر و اسلام اگر چه سکا طیب اولدی بولدی زنا که خود پرستیدن فارغ
اولمیشین خدا پرست اولمشین تا که بنده اولمیشین از اولمشین تا که انکی عالمدن
کوز بومیشین اوم و اومتیت مقامند ایرمشین تا که کف و نندن قاجمیشین کف و
ایریشه مریشین تا که کف و ننی خدای بولنده فدا ایتدین مقبول حضرت اولمشین
دو کلیدن کجیشی دو کللی اولمشین و جمله بول بولمشین تا که فقه اولمیشین یعنی اولمشین
تا که فایه اولمشین باقی اولمشین ای عزیز شک در و نک اشنا اشک سبب و اردر
و بجه اولمشک و فایه و اردر نکم میوه بجه اولمشک سبب و اردر بوردون بجه اولمشک
روز کارم حاصل اولور نکم میوه بجه نک و موی سیاهه اقلق بجه روز کارم ظهور
بولور بر ساعده حاصل اولمز اما شول بجه نک که حسن بصره مشاهده اولور انک سبب دخی
او بجه در مثلاً میوه بجه اولمشک آب و گل و خاک و نس و قناب و ماها ب و اخلاف بیل نهاده
بوجله اسباب ظاهره و غیری سببک دخی و اردر که زخل و شکی و سائر نجوم ثوابت و یذکر که
بعض دخی عالم غیبدن اولور فرشته لیک ملک ریح و ملک باران و ملک آسمان و زمین
و بود و کلی تک معبود و اردر که معبود اولمیشی جمله وجود عدم و جمله موجودات منعدم
اولمیشی پس بر میوه تک بجه اولمشه بوقدر سبب و لیمق در و نشنا اولمز دخی اسباب
بعضی ظاهری و بعضی عالم غیبدن اسباب ظاهری مثلاً نماز و صوم و تلاوت قران و بونک
امثالی اعمال ظاهره و بعضی دخی اسباب غیبی در که ضوع و خصوص و کتبت و شوق و نیت صادق
پس کتبت قلبه اشنا اولمز بود که اولنان اسباب حاصل اولتی کرک دخی بر بجه تک بجه
موقوفدر که من لایسوز لادینه که پیر و در احوالک سببها ایله که اصحاب کاتبونم
بایتم اقتدیتم اهدیتیم یعنی بجه تشبیه اولنان بر بجه طریق سیدر و انده اقتدایم بیدر
طریق سیدر انک حقیقتک بیان ایدر بیت انرا که دلیل ره رخ چون که نیست او در
خط است و خلق ان را که نیست بیرون ز سر و زلف شاهه ره نیست از خود بگوید
امدن ره کونه نیست ای عزیز بوشا به مجوبدر پس مجوبدن مراد ندر و زلف ندر خفته
و خال ندر و قنقی مقامدر سالتک طریقک مقامت و معنیست و اردر عالم صورت جسمانیه
عضوانه حروف و عبارات کسوه سندن غیر شایه و حد و خال و زلفک دیکر اولمز
بویبدر بومقام بیور شدر بیت خالیست سید بران لبان یارم کر شاه جیش بیان

دهد زینهارم هر بست ز شک بر شک نیدارم من شکم ان مهر و شک بر دارم خاکی
مهر محمد رسول الله در کمال الله جوده سه او زره ختم و زینت او لشکر خداست هوشا
کمال بولند پس جمال لاله الله محمد رسول الله خال من کمال بولند نیجه یوز جان عاشق بو خاک
هوانده کتشد و خیر و سانسک ایله لقا الله راسته بر حجاب وار در بوجاه کج کتشد
جمال لقا الله دن غیر نشسته فاکر اول بر حجاب بند بر بیرون ز سر و زلف شاد رو نیست بو
مقام در ریفاک شاد چشم کجدر پرده دار لاله الله در کج سن اکا ایلس دیر سین اغوا
کارایدینوب لغت غذا اید شد چونکه سانسک خال مقامه ایرتیه اینک چون ایکی حالت اولور
او کتدی ایکی نور کلور برینه حال دیو بقیه ایدر بر برینه زلف دیر بری نور مصطفی علیه السلام
و بری ناز ایسه راید بوا یکی مقام دن خالی و ناز ای دوست سکا معلوم اولسونکه بر راه
رفته نیک شانه اولور که جمله احوال میده معلوم ایدیند زینر که بر کالنه ایرتیه و هنوز میده طلب
تسمیر بر و ممشد اولغ لایق دکله مرید یک پرک جان کور مکر رانده جان خدای کوره
جمله بر مرید کاردک استر در ریفاک هر مراد بر راه طریقت او زره اولور اولور
و هر که کتد و مقتضای اول کتد وار زوسته میده اولور امام یک بر نیجه لازم ایدر واردر
جملدن بری بودر که برک نظر هر حاله نظر اید و بعبادت و طاعتنه مقید اولمیر بلک همان
ناظر اولوب علم و معرفت کوره کول کوزینه ابو جمل و ابولسب که حضرت رسولی باش کوزینه
حقیقتک کلفه قاور اولور ایدر مقصود بودر که بر حقیقتن معنی و رموز طلب نیک کتد
قاب و صورت و کل بر ادب و خیر بودر که کندی احوالک جمله بریه دیدر که پیرانی کوندن کونر
ترتیب اید و بخطر لو پر لردن قورتره و مخالف روشردن آگاه ایدیه بریه لازم اولان اولور
میدین خدای اولنه ایرتیه و مریده لازم اولور که واقعین پریدن غیر مکسید دیمه و هم
زیاد و نقصان ایلمیه شکم حضرت یعقوب او علی حضرت یوسف علیه السلام ایتوا و غولاد و شک
قرند اشرفیه دیمه بریه لازم اولور که مریده اول بونه وصیت ایدیه که دو شک مکسید دیمه ایتا بر
دخی مریده طریقت تقییری رؤیام بر وجه ایدیه که هم طریقت تقییری تعلیم ایدیه و هم مریده عجب
لازم کلجک پر لردن پر هیز ایدیه پس مریده دخی تدبیر بر مقامه ایرتیه بر ادب دخی بودر که
میدیندی برینی حضور و غیبتیه مراعا ایدیه حضوره مؤذنا و لوب غیبتیه مراعت
اولر امام یدینتی او یحیی حضور و غیبتیه بر اولور مثلاً رسول الله صلی الله علیه و سلم دنیا دن
رحلت اید کده عبدالله انصاری او لوصحابه دن بر کتد و اریو او غلی کلوب بوکشه بنجر و بر دیکه
حضرت محمد علیه السلام دنیا دن عقب ایدر کمال ایتد همان عبدالله انصاری دعا ایتدیکه بر رب بنم کونم
اعمالی که غیر یوزونه نظر ایدیه بنم پس جناب عزت و عاسک قبول ایدوب کوزی اعلی اولور ای
عینر معلومدر که ابو بکر و عمر و عثمان و علی حضرت نیک رسول الله صلی الله علیه و سلم جسته خد

زیاد بود

زیاد ایتد اما انک مناسبت محمد علیه السلام حضرت نیک روح ایتد و اول کشینک نظا هر
رسول الله ایتد اینک چون اول کش مفارقت المذنب بو عالی رنگا بایله اما انک حقیقتیه منبر
و اصل ایدر و هم رسول الله صلی الله علیه و سلم بو معنی اشارت ایدوب رحلت کونده بو مشد و
بو کون جمله روز نر کینور آلا ابو بکر روزی بکنز و ابو بکر صفت اولندر که روزی بکنز و بید
اولس قرنی که مصطفی علیه السلامی حقیقتیه کورش ایتد صورتیه کوریک مکنفت او کتد زینر
صورت کوریک معنی کوریک بکنز چونکه بلا صورت معنی میتسز و ک صورت حجاب اولور اولور
حکایتیه که مجنون ایتدیکه لیل کتد من لیلایم دیوب باشین کربانه چکله ایله دست بلک ایتدیکه
پیر مریده بیوره اول مریده بر خلوت الهی مریده هر قده اولر اول خلعتک حایتیه اولور زینر
فرمان پیر زمان خدا در بو شفقت بر وقت بر عجب حالت اولدیکه بجه زمان خدا نیک مریده
کتوریک قاور اولور نام آن و القلم و ما یسطون جانی بکایوز کور کتدوب بو بچاره نواخت
ایدوب ایتدیکه قیل هو الله احد بیلور سین که بونه مقامه و نه حاله اولور حقیقت بودر که نام
خدای خدای او قوم زینر که قدیمی حادث خلوق زباننه کتوریک حقیقت دکله بر مریده
من عرف الله ما قال الله و من قال الله ما عرف الله ایتدیکه دیر هر کسیکه خدای بر الله
دیر و هر کسیکه الله دید خدای بجز بیلور سین خدای ایدر او قوم ندر که نقطه اولمیر
الله دیمش اولر سین جملدن بری بودر که پیر مریده او زانده بیور که مقصود لاله الله
دیر چون بو مقام دن کج ایدر که الله دیکل امر ایدر زینر بو مقامه نفیند کجوب جمل رختی
وجود مطلقه طبعیه چون نقطه حرف هو اول ایکی مقامی که ایکی لازم آورده سنده در
کجوب اصلا اغراض قلی بقی همان هو هو هو دیکل امر ایدر سین مقام نوحید در زینر بوا یکی
مقام جمله راه خدا سانسک نیک مقامید چون بو مقام دن کج جملد معنی کیدر هو دن غیر
سنده قلماز قیل هو الله احد دن غیر نشسته لایق اولور در ریفاستع بو مریده و بو مریده
اکافی مشکله راتا بونک تر نه ایرتیه بوا و رام مد اومت انک کتد که چه خدای عزوجل
حضرت نیک از کار و اورا و بلند مرتبه سچ جو قدر فاتا بو حقیقتنوح در حیات بولدم بودر
ذکر اولور ایتا بوا ذکر کار غیر و عالم وار اول ذکر بودر که ذکر اولور دعا بودر
دو کلی وقده بود عا کجوتد و ائمه کبار دن مرویدر

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على محمد وآله اجمعين
اللهم اتق اعوزك باسمك المكنون المحزون السلام القدوس الطاهر الظاهر الباطن
يا ديمور يا ازل يا من لم يزل يا من لم يولد يا هو يا هو يا هو يا من لا هو الا هو يا من
لا يعلم اين هو الا هو يا كان يا كيننا يا روح يا كائنات قیل کل کون يا كائنات بعد كل کون يا كائنات
لكل کون ايتا شرعيا ازونی اصبا و ث يا محي عظام الامور سبحانك على كل بعد عليك

سبحانک علی غفوک بعد از آنکه فان تو تو نفل حسبی الله الاله هو علیه توکلک و هو رب
العرش العظيم ليس كمثل شيىء وهو السميع البصير اللهم صل على محمد بعد ذلك شيىء كما صليت
على ابراهيم وعلى الابراهيم انك حميد مجيد اى عزيز بودى انك قد برز غلظت ريو و عالوج محفوظ و اوزر
يا زبير بودى حضرت محمد علیه الصلوة والسلامن عزيزه نازل اولامشدر

تمت باصل ناست

بدلک اى عزيز که جهان خلقى اوج قسم اوزره در بر قسمى ان شکل اوده و راما اوما حقيقت
و معانيستدن خبير و کلدر و اولنگ کالانعام على هم اضل بوندر بوط نفل و ن ذکرو
بيان حاجت و کل بوط نفل: قرآنه ذکر ايتد و کى وضى همان دوستد نينه ايتد و کى کرامت
بنگک ايجونده حضرت محمد علیه الصلوة والسلامه بورد که سنخ سلطان و صهيب و ابى بن کعب و طال
و هلال و سالم و ابو هريره و انس بن مالک و عبد الله بن مسعود و بونک مثالى ايجون رضوان
الله تعالى عليهم اجمعين کوندر مشدر ابو جهل و ابولهب و عتبته و شيبه و عبد الله ايجون کوندر
قويون کتد و عالمزده مقتضار نيز اولسونر تا که وعده زمانه کده که بيلر که نيز اوليد
يا محمد بديره ديگر يا ايها الکافرون شکل ادم سزه نصيب اوله حقيقت ادم بزه نصيب
اوله سز عالم جوياننده اولک بزم عالم الهى اولدق ريعت ايدر که يا محمد اگر زنگ استميت
جمل عالمى بر قسم ايدرى و لوش: زنگ لامن من فى الارض کلهم جميعا يا محمد سندن
انگورالوب هدايت بوندر ليدک من الام شيىء ولا يزالون مختلفين الا من رحم
ربک و لذلک خلقتم زيرا که برم نغفلت انرک کولکلر کوزک يا محمد و اذوات
القران جعلنا بيک و بين الذين لا يؤمنون بالاخرة حجاب مستورا بوجاب نند بکون
جباب بعد و پس بوط نفل اموات و مجاد اذن و حق بتر اوليدر ايکينى قسم بر ط نفل در
اومک هم صورتى و هم حقيقت اوزره اوليدر و لقد کرنا بانه ادم و صلنا هم فى التور و
فضيلت و کرامت که بوندر و اردور التون و نيز جهنتدن و کلدر بلکه حقيقت و معتقد
جهنتدن زنگم حضرت اوى و نغخت نينه من روحى شرفى ايز مشرف ايدير ايکينى نند مسجود
ملائکه اوله هر برين جانک روح قدس ايم ملو ايتد بيلر و اينده بروج القدس بودر
اولکى ط نفل خود دنيا و حق جهنته در که نور معرفتن مجابده در قيامته و حق رؤيت
مشاهده دن محو بودر اما بويکينى ط نفل دنيا و حقيقت و معرفته اولور قياتمه
و حق رؤيت و وصلته اولوب ايکي جهانده و حق بهشته اولور ان الابرار لى لغيم
وان النجار لى حيم بومقامک بيانده در ان الله عبادا خلقهم لشفاع الناس بوکرده
حقتده در که بوندر مقام شفاعته اولوب ولا يشفعون الا لمن ارتضى خلق بوندر
وجوددن و نوى و اخوى فانه لالور اما اوجينى قسم بوط نفل در که دنگ لبته

اير شکر دور اوليايى کت قبائى لا يعرضهم غري بوندر بوندر بوط نفل دن تمام خبر و بیک
مکن و کلدر که عبارت قاصد و خلقک بمنه صغیر طریق رفردن غیر ما که بوندر دن بيان
اولنر و خلقک بوط نفل بک نصيبه تشبيه و تشکيلدن غيرى و کلدر و ما يتبع اکثرهم
ان الظن لا يفتح من الحق شيئا بوندر بوط نفل در که حق ايدر ايتد کلر عمده تصديق و وفا
ايتد بيلر اول عمده در و نيز در بيان اولنور و اگر ديتل نيز فهم اولنور بر نينه دن طرح
و بيان اولنر ميتدر مغزنا اير نيز اما چونکه مغزنا اير شکر بر خاصيت بياندن غيرى امکان بودر
حضرت حق جل جلاله و علم نواله جميع حضرت محمد علیه الصلوة والسلامه خطاب ايدر و بيايدر و فرله که
سلام على اليامين بوندر رسولک برادر کز اولور لولاک لولاک لما خلقت الافلاك
بوندر خلقت بيلر ليتنى ليت اخوانى بوکرو هدر ان الله عبادا خلقهم نور من النور
و فضلهم کفضل الانبياء و هم عند الله بمنزلة الشهداء کولکلر کوندن منور نيزه انبيا که انبيا
انرک ياننده همان کوندر زود چراغ منابه سنده فعلت انبيا فعيلدر بغير کرامت و اورد که بوندر
انبيا علیه السلام مناسبتدر درجه ستميددر درجه سيمدر اما ستميددر کلدر در بل حيا
عند ربهم بوندر و مقتدر شوق الهى در بر حد ينده بپور که انى لاعف اقوام بمنزلتى
عند الله نام با نبيا: ولا شهداء: يقبطهم الانبياء: والشهداء لانهم عند الله المتحايون بروح
الله امتمدن بر جماعت بکام معلوم اولد که انرک الله ياننده منزلت بيم کبير راما انبيا و شهداء
و کلدر در انبيا و شهداء انرک رشک ايدر انرک در که بر بر نينه کيت ايدر الله رضا بوندر
در نيفه محمد مصطفى عليه الصلوة والسلامه منزلت بيلور انرک شفاک سبوسين بوندر
سنگ خاطر نينه کليمه و ولايت بنوتدن عالم اوله بک اول حضرتده رسالت درجه سيم مقام
و ولايت و زنت درجه سيم بر مقام و حق در اما رسالتک اوج مقامى وارد اول بودر که
بر نينه قاور اولور که غير کا قاور اوليد شوق فرنگ و احيا نمونى که و بهاييم اير معصاهت کيو
ايکينى بودر که احوال اخوت اکا جمل معانيه معلوم اولد مشاهده ط بيقيد شويکه جننت و جهنم
و صراط و سائر احوال اخوت مشاهد اولد اوجينى بودر که هر سنده که خلق عالم سبوسين بوندر
غيبدن انى هر کيا با خيالنده و يا بيدار لنده انى بيگر قاور اوله بواج م تنه انبيا و رسالت
ان اوليا بواج خاصيت که اکرامت و فتوح و واقف ايدر اول حالت را کولى و صاحب
سلوک بواج خاصيته فالد خودر که قربدن دوشه و انک حجاب رها اولد که بومقادير
قربته ايرت قربت رسالت مقامى مينده تفاوت جو قدر که حضرت ابراهيم حضرت موسى عليها
السلام و على نبينا اولوا العزمن ايکن برى ديدير که واجملى لسان صدق فى الاخوين برى
و حق ديدير که اجعلنى من امت محمد عليه السلام بپور شکر که بپير و رشک ساينده اولور
اما امت محمد خاصت حفاک قربت مشاهده اولور زيرا که حضرت ادم اوليدر

مقامی بیشتر موسسه مقامی طور طایفه عیسی مقامی دور و درختی کو کدر اما طائفه خاک و شن و
فی مقصد صدق عند ملک مقتدر در اما معلوم اولد که انبیا و رسل پروردگار اولو هیت طایفه سنده
اما فقرای امت پروردگار صدقیت باجری سنده در فضیلت عیاض بودند و بیشتر که بر بنی بود آینه
انگ نظیر می و لید پس بول نظیر سنده اولد بیک رسو لک رالی و ارسته متک و لایح و اردر که
پیغمبر جبرائیل کلور سنده و حق جزیه من جزیات اکتق تواری عمل التقلین ابر سورا و غیر بول
اوج طائفه جمع بشد ثم اورنا کتاب بالذین اصطفینا من عبادنا فنفخن لهم النطق و منهم
مقتصد و منهم سابق باخبارات اوج در لوز قه جمع آینه که کفر و اسلامی اولید طالم اطلاق آینه
انگ جمیع امتی دنیا دن غیر سنده دکلر و انک معبودی کند و هو سیدر افزایت من انحر المبه
هواه بونی بیان ایدر کندی وجودی کندی معبود و شد را انک ضنی بود که خدا انک قولی و احد
قولین کندی دعوت ایدر رجاسه بود که کنک دعوت ایدر لوبو تمانه طیانوب قائم را تا خدا
تعالی دیر که بنم یک صالحه و غم معذرا اولد که سنه طلبا ایدر بکه غلط ایدر که بنم یک صالح
عادتر اما کافره ظالم مقتصد ایدر در یفا هم ایدر زمین که کفر میانه بجمودیت مرتد سیدر
اوسط طریق حالت را خوی هدایت در ضلالتن میان اولد ضلالت و حق نسبت اولد برزم سخن
بر کون نماز قیلور نمازه نیت ایدر یک و دیگر کافر اولد نماز کند مده با بخدم الله اگر کوچک
نمازون فارغ اولد دید که ای کرم هنوز سندی عبودیت اورا سنده ایدر شک و حق نور سینه
فبغیر تک ما غوینهم اجمعین پروردگار سا بول ویر مدیر صبر ایدر که بول ویره لر بیت
بی دیده ره فکندی نتوان رفت و ز دیده بکوی مدبری نتوان رفت کفر اندر خود
قاعده ایمان است ان اسان بکافری نتوان رفت کفر جو قدر زیر که سالک منازل
جو قدر کفر ایمان است که هر ساعت شرط و لازم اولد هر نه قدر سالک بر نشسته اعتبار اولد
و ایدر که شیعیان عدلیه هنوز و لا ضلتم رهنزدن خلاص بولش و کلد تا سدره المنتها به
و حق ایدر شمس اما اگر ابتدا و انتها وجود و عدم و ام و نهمی و اسمان و زمین و عیش و فرس
و جمله موجوداتن کچ و کور مکن و کور مکن تو قیعدن قورنک و ایدر شک و ایدر شک ایدر سندن
کچ فکندون و جلا ران قورنک و کچ وجود کن فترق بلا اولد و بهم زهر قاتل میدر
تشنیدن ارتوق اولد جمله تک هو اسندن کچ کک ای عزیز بواج طائفه که شرح و بیان
ایدم و حق بودند واضح بیان استرک حضرت رسولدن ایشک سورر الناس علی کذبتهم
قسم شیطون البهائم و قسم شیطون الملائکه و قسم شیطون الانبیاء پس بر قسم بهایم
نشان طوره اندر که ایدر اکل و شرب اولنک کالانعام علی هم اضل بولدر و بر قسم که
فرشته لر کبیر انکرت هم قسم و تمیل و نماز و صوم اولور اما بر قسم که پیغمبر صفت
اولور انکرت هم عشق و محبت و رضا و تسلیم اولور بواج طائفه تک منافک بر کس سیدر

جکین کورمش اولد و جکون کچ اولد سن هنوز بر مقام کورمش و کلین بونا بنجه قسم ایدر
چونکه عنایت ازلی ستمه کم و سالک معراج قبلیه ایدر شش عشقندن بر شکر و شفاع حاصل
اولوب مرد سالک و زرینه توجه ایدر ان سالک بیزت کوه سندن و ادبیت عالمدن طوره
کلور کل نفس ذائقه الموت معلوم اولور کل من علیها فان یوز کورتر یوم تبدل الارض
خندان کچوب تا سر حد فیا ایدر سورا رحمت موقی و ضایع در ران قطع ایدر اختیار دن کچ کور
دینه مبتلا اولوب جودن فارغ اولور من اراد ان ینظر الی میت یمسه علی وجه الارض
فلینظر الی ابن محافه بونی تصدیق ایدر لطف پر نشسته که کنزیدن در انده میتدر و هر نشسته که
خداوند را انکرت زنده در من ماتت فقد قامت قائمته پس احوال قائمته کا عرض ایدر
پس توحید کا ابتدا سیدر اولور بوقوم دائره سندن طوره جفا رسایمان مفاهندن کچ
جغوب عیان و مشاهده مقامند ایدر سورا ایمان غیب سنده اولور یومنون بالغیب بود
حضرت محمد ایدر که ما کنتم تدری الکتاب و لا الایمان پس حضرت محمد علیه السلام عالم شاهده
و حضور در ایکن عالم کتابت و ایمانه کنور دیر خلق اذن انتفاع ایدر پس خلقک زحمتک
قبول ایدر و کچ کتابت و سلامه بول ویردی خلق جهان نصیب السون ایچون و الا اول
مقام حضور فکندن و غیبت و رسالت مقامی فکندن سالک که عالم یقین معشقت ایدر کچ کچ
محو کور و خدایی ماحی پس بومقادن کچو با ثبات مفا من ایدر سورا مفا منک ایدر سورا
ایمان ایدر و اهل محو حقیقی کا عرض ایدر سورا بومقادنه ایمان اولور محو اهل محو ایدر
قویوب بومقادنه ایدر سورا بوجبه مقامات و درجات نامتناهی اولور و هر کس بر مقامه ایدر سورا
کوره بیور لر که فی قلب ابن ادم او دینه فی کل واد اهلک ایدر که بنه اولد کچ سنده فراج و
عظیم شعبه لر وارد لر اول واد بیره تابع اولوب کچون جو قدر که هلاک اولد بر بر دخی حضرت
رسول الله صلی الله علیه و سلم بیور که مثل القاب کسلی ریشه بارض فلاحه بقلبها اراج طوره
یعنی عشق لایزالنیک با و رحمت کوی کندی و لایتنده کز دیر تا کن اولوبه قلب و یک و حق و عشق
دیدر ای عزیز اما حضرت حق جل و علا بر قولک قلبک بر مشاده ساکن ایدر کچ اول مقامه محتاج
و مشاق ایدر جده هو اس اول مقام اولور و انکله فانغ اولور عالم فناء جمله بکل همراه و هم
زیر اکل من علیها فان در اما بنز که عالم بقایه کچ ایلور و کچ کچ کچ کچ کچ کچ کچ کچ کچ
نازل اولور و سبقتی و جبریک بودر و ما هنا الا و مقام معلوم سالکرتیک تمام خذیر
ای عزیز ارضدن مرادند که ایدر ان الارض تدر نور ثمانین کچ بواج خاکی و کلد زیر خاکی اولان
ارض فایده باقی بلاق و کلد بکمر اراض جنتدر تا که بارین بومقادنه ایدر سورا و بر شک ایدر
صدقنا و عدده و اورنا الارض الایه چونکه زمین فانی فی بر و قابل کوه کچ مبدل اولد کچ بر مقامه
ایدر سورا کچ عیش جمیدی بر فرزند کور ز اولور دن بری ایدر که بر فرزند و بصورت نفس حکمت البیته وارد

اما حال بود که بر ذره بود بیک حکمت نامتناهی در در بود بر ذره در که موجودات صغیر و جلد
موجودات اکا کوره اکا نسبت ذره کورینور درینجا که در منتهی بر ذره که بر روی کور کورینور
زهی ذره که جلد موجودات آینه سید چونکه بر ذره که موجوداتی کور برینکه موجودات نه کور
حضرت علی رضی الله عنه ایدر ما نظرت فی شئی الا و ازایت الله فیده پس هر چند خدا تک آینه سید
چون معرفت خدا میسر در بیخ الله ما فی السموات و ما فی الارض بو معنیانی اینقدر

تمهید اصل رابع

او عزیز معرفت نفس فخر عرف به خبرند سوال ایدر یک اینکه بر مقدار سید اوله و فی قدر بیان
اوله که در خلاف احوال ترتیب کتابه مانع در آینه که و الله غایب امره معرفت نفس
بعضیک که چه پیش تمهید در اینست که بعضی و شی و نخی تمهید در تمامه سید این که در و بر مقدار
و شی بو تمهید بیان او نمون ای عزیز چونکه در اول مقامه ایرتیه که شراب معشوقان است اوله
و کال مستکه ایرتیه و کندونک نهایته و انهناسنه واره نفس محمد رسول الله که لغتجا که رسول
من انفسکم اکاجلوه ایدر طوبی لذاتی انده ظهور ایدر بر دولت حاصل قبول اینک
و راسده بر دولت و شی و کمز پس هر که کنده نفس بیده حضرت محمد رسول الله صلی الله علیه و سلم
معرفتی اکا حاصل اولور و هر کشیده که بو معرفت حاصل اوله همه انک ذات الله بیکه اولور
زیرا که من زانی فخر زانی کنی دیندر پس هر کشیده کندک بلیله محبت بیز و هر که محبت بیز خدای
بیز چون کشیده معرفت نفس محمد حاصل اوله و بیعت ان الذین یبايعونک انما یبايعون الله منعقد اوله
بوسه تک کاب دنیا و آخرتده تمام اولور الیوم اکملت لکم دینکم بو معنیان در پس هر کشیده لغت
معرفت نفس محمدی بیلوب محمد ایرتیه کال بول پس بو لغت شکر کیبشیه لازم اولور که دانسته
قادر اولور درینجا خدا تک معرفتی کیبشیک کنده اوله لغت زال و ایرتیه اوله معرفتده نه عارف نه
معرفه کلا بو بکر رضی الله عنه بوراون بو رشتدر که العوج عن درک الادرک ادرک یعنی
شوق مستغرق اولور که عارف کنده یعنی درک ایدر کنی فرق اینتر اولور هیچ کسبه ذات همچون معرفتده
بول و بر کشید هر کشیده انک ذاتی معرفت تک سیده کنده و نفس و حقیقت تک آینه ایستون پس اوله آینه
حضرت محمد علیه السلام نظر ایدر بیا کلون انده محمد آینه ایدر برب ربی سین کور سین زایت ربی
بینه المعراج فی احسن صوره بو مقادیر بو مقام بر عالی مقامه که هر کشیده ایرتیه و هر کشیده بیز
ای عزیز کنده معنیکی حاضر بود که معرفت قیامتده لغت الله شکر اوله شکر است که درین هر کشیده که
شکر معرفت ایدر اوله بارین رؤیت ایدر اولور و من کان فی هذه اعمی فهو فی لاهة اعمی
واضل سببیا یعنی هر کشیده معرفت خدا دن با بینا اوله قیامتده و شی با بینا اولور خدای کور
حضرت رسولن روایتده قیامتده بر کشیده یارب ویدر ملا که کسب بزه سولیکه دنیا بزی
بیزیک نواسه فانسیم هم انفسهم بو معنیان پس هر کشیده که کنده نفس فراموش اینتر

اوله خدای فراموش اینتر اولور و هر که کنده شی بیز خدای بلیش اولور سعادت ایدر معرفت نفس
هر کشیده نفس بیدر کی مقدار سعادت و بر کشید پس خدا تک بلیش ساج و نوح او زره در اول
معرفت ذات آینه شی معرفت صفات او یعنی معرفت افعال و احکام اما ای عزیز معرفت
افعال و احکام معرفت نفس حاصل اولور اما معرفت صفات اوله وقت حاصل اولور که
معرفت نفس محمد صلی الله علیه و سلم حاصل اوله اما معرفت ذات بیک زهره سه و ادر که ای
شرح و بیان آینه که فکر واتی الآ الله و لانتفکر واتی ذات الله الا کدر خله اوله ای عزیز بیکه افعال
خدای تعالی ای کشیده بری عالم تک و حضور و شهود بری دخی عالم غیب و ملکوتده در اینست که
بو جهان و جهانده در اول ملک در و هر کشیده که اول جهان و اول جهانده در اکا ملکوت در بر و هر
بو جهان و اول جهاندن غیر ایدر اکا جبروت در بر از انکی اکلیوب نندن کجیده سین ملکوته ایرتیه سین
و انکیو فی اکلیوب کجیده سین جبروته ایرتیه سین خدای تعالی خضر ملک بو اوج عالمدن ایرتیه
خونده سه و ادر در کن هر کشیده بیز و الله خزان السموات و الارض ای عزیز در ساکال و لغت
سلوک اینک کرک که ملکوته ایرتیه و ملکوت اسفدن ملکوت اعلا یا ایرتیه اندن سلوک اینک کرک
تا که بوایت جمال کورته الایه فسیان الذی بیده ملکوت کل شی و الیه ترجعون چون بوایده
جمال خالق کوره عرف ربه اکا یوز کورستر اما معرفت ربه اول وقت تمام اولور که بو بیت
پر سندن الوهیت جاکنده ایرتیه و پرده الوهیتدن پرده غیبه ایرتیه و پرده غیبه دن پرده عظمت
ایرتیه پرده عظمتدن پرده کبریا ایرتیه پس پرده کبریا دن کنده و دنیا و آخرت محکوره کل من علیها
فان و بیعتی وجه ربک بود بو مقادیر اصلا عارفدن اثر عالمه معرفت دخی محو اولور
معروف قالور الالهی الله تعالی تقییر الامور بود محب و محبوب بو مقادیر بر اولور پس بو نقطه
صوای جبروتده جلوه ایدر پس منصور علاج انما کنی و بایزید سبحان ما اعظم شأنک و بکن
غیری نه سوبل بو مقادیر ساک اصلا سوز سوبل خالق ساک کونیده اولور پس بو مقادیر
اوتد نیچو مقام اولور و بوندن ارتوق نه دولت اولور درینجا که هنوز بشریت معنای زیرو
زیر املتی دکدر و الا بو معانی تک حقیقت شرعیته مغلوب ایدر دی و اوا ششنا بدنا انما هم
بتبدیل بیکه تبدیل نه در خدا تک نوزیدر که بنده تک نمادنه حاصل اولور و اول نور که کندک
مشاهده ایدر بل لغت با کنی صلی الباطل فید منة فاذا هو ذاهق نور ایدر اولوب نار اورتدن
کیدر چن آفتاب که جوییدر محو اولور بو مقادیر ساک مرادون کجوب کوزک جودن بو
و جمله دیده اولور ابو القیاس قصاب ساعنده بو تیکر دیکه بیت در دیده دیده و دیده
بنهادیم و انکه زره دیده خدای دادیم تا که بسر کوی کال اضافیم شد دیده و دیده
کنون ازادیم ایدر که بر کوزیرینه کوزر کوردم پس کوی کال ایرتیه یک دیده و دیده نیدن
ازاد اولدم قالب کول آینه مناظره ایدر بو بویج دیر بیت ایدر لجه زهن خواسته یا بیده

کوجون نواهاک کردی بسیار یعنی ای کول شول با استرین نوبتک کبیر هلاک اینه کول کول
 بوچینه جواب و برر که جنت دل گفت ای شوم کینای این خواستن از بهر چنین کارها یعنی
 اکتی چون استر کونان هلاک اولیجی بن بالکذ قالم بوسوزک اندر بلور که انس اولو بیتت کولمیدر
 اوصاف بشرتین اوصاف الهیتیه ایشلر دور بیت در عشق حدیث و ادم خوانیست مارا
 کونید کاین سخن زیبا نیست ای هر که از دوست او از ما نیست خورشید چه محبت کس دنیا
 نیست ایدر که عشقه ادم و خوادن خراولم هر کیم بشریت متغامنه اوله اول بزون دکلمر
 دیدیر که بوکوز معقول دکل بن دیدیر که کوز کوز اولیجی کوننده کفاه اولمک پس بوخون زیاده
 سادات اوله که بن ذکر ایمیم بعد ما جدم تمبدر من عوف نفق عوف ربه بانه کلمه رطاب اول
 مکه تمبید اصل خامس مطلوبه ایشلر سین ای عزیز حضرت مصطفی
 علیه الصلوة والسلام دیدیر که طلب العلم فریضة علی کل مسلم و سیده بریر و وحی ایدر که اطلبوا
 العلم ولو بالقیین یعنی علم فرزند را که خود چنین ماچینده اوله ایدر که ص بر بیکه کان علیه
 علس الرحمن حین لایس ولا نهار ص کوه بر دریا در انک و زرنده عرش واروی اول زمانه
 پس و نهار یو عینیه کدون مراد اول ما خلق الله نوری کوسیدر که وجده ارضه تا اول معمار اول
 کور تا کسنگ کولکک علائقن خالی و شکره اولیا اول نور حاصل اولم انمن شرح الله
 صدره لاسلام فهو علی نور من ربه در صین و اولان علم ص والقران ذی الذکر علیه
 قران ارض کور سن تکلی و کور عوچه اول سین من اسم فهو عقی و قلب المسلم عقی شکره
 عزیز بیکه علم یکی نوع اوزره در بری اولدیر که بیه سیکه انک رضا و ارادتی ندره در اکتی اولدیر
 سخط و ارادته نه ده در بر سین پس ایشنه که مامور در ایشلر سین و ایشنه که منتهی در ایشلر سین
 هر علم که بوصفت اوزره اولیه اول جاید کیشیه معلوم از سنده زیر علم معلوم علی ما یویر
 بیکه و بر لانه در بر سین الله تعالی کفات و صفات علم کور می بل کور شول و کنگ علم الهیه خلق
 حاصل اوله که مخلقه با خلق الله در چون کسنگ دهانه فطرت قطرة فی فی عینت
 الاولین والاخیرین بر قطره نصیب ایشلر ایتناه رحمة من عندنا و علمنا من لدنا علی
 ظاهر اولور ان من العلم کتیمینه الکتون لایعلم الا العلماء باید بودر بو علم لدنی و بر لراث
 عزیز بیکه حضرت مصطفی علیه السلام بوردیر که بنی الاسلام علی خمس یعنی اسلامه ایشلر
 رکن و ارور رکن اول قول لا اله الا الله حق تعالی بوردیر که ان الدین عند الله الاسلام
 پس بن اسلام و سلام و بندرتا تفاوتی اولدیر که و ایشلر بیکه نوحه طاهرة و باطنه یعنی
 اسلام نعت ظهیره در که نماز و صوم و حج و زکوة در و ایمان نعت باطنه در که قلبه متعلق
 خدایه و بیغیر لایله و فرشته ره و روز قیامته اینانم که اما قیامته قلبه سجدن یک نشنه
 بو قدر که چه جمله مؤمنند مسلمانان با بعضی مسلمان اولور که مؤمن اولمک قالت الاعراب

امنا قل تمؤمنوا و لکن قولوا اسلمنا پس ایمان ندره و اسلام ندره هر کیم الله دن غیر بن نور
 اول مکرر و هر کیم جمیع مراتب و مقصود اذن فارغ اولد ایکی جهانه امین اوله اول بوچینه
 اول بر اولورون روایت ایدر که رب عنایت ایدر که جنه خلیق بنم قوله رکبوا بینه کول بنم
 قودشدر یعنی المؤمنین من اذ المؤمن یعنی بودر که خدا تک براسی مؤمنند و با بینه دخی
 مؤمنند در یغادینلر که کس مور من اولمک تا که خبیثه طینه ایدر که خبیثه و خبیثه او بیتت و بشریت
 حومدر طیب جان و دلدر زیر که با کک کلر ریلور سین جمال اسلام بچون کورنر انک بیکه کسست
 پرست اولدق زیر که نعل ناره به تمام مطیع اولوبانه معبود ایدر انک اذیت من انکخذ
 الله هواه در جمال اسلام اول وقت کور بنور که خدا پرست اولنور و خدا بر مطیع و منفاد
 اولد و زچونکه هوا و نفس طیبه سین انک بنده سین اولور سین حضرت رسول علیه السلام ایدر که
 ابعض الیه عبد فی الارض السموی ایدر که بر عبادت اولن انک نشنر که غایت مرواری بودر
 حضرت ابراهیم علی نبینا الهام و علیه السلام ایدر و اجنبی و بنی ان نعبده الا انعام یعنی هوا
 پرست اولمقدن خوف ایدر و ماکان من المشرکین ایشلر بیکه شکر ایدر و با ایدر که انی و جنت
 وجهی لذی فطر السموات و الارض حنیفا چونکه مسلم اولد حنیف و مستقیم اولدی جمله مؤمنند اول
 بر بیکه حارثه اکاکه رسول الله صلی الله علیه و سلم ایشدی یا حارثه بوکون صبا حدیجی حقدک حارثه ایدر
 حقا و زره مؤمن چقدم رسول امتی ایدر و با ایدر که ایشنه تک حقیقته واردر سین یا کیم حقیقته
 ندر حارثه اینه نفسی و بنا حالندن عارف قیدم و کبیر صبا حدیجی حقدک حارثه ایدر که کوندر
 صومر و آج اولدم و یا میده التون ایدر طاش برابر اولد صورت ایمانن بو و جید جواب و بر
 اما حقیقندن کثان صورت قدح جواب بو و جید و بر دیکر که کانه عرش رحانه اشکاره
 نظر ایدر دم و وحی اهل جننه نظر ایدر دیکه بر برک زیارت ایدر در و حیا اهل ناره نظر ایدر که
 جهنمه نیاردر حضرت رسول الله صلی الله علیه و سلم چون بون ایشنه بیوردیر که بو بیکه کک
 صفتین بوندن ایدر که بو مقام مؤمن منبت مقام مؤمن منتهی مقامی اولدیر که بر قوش
 شایسته در که عالم الهیتیه پرواز ایدر فی سبب الله رکون اکا ایشلر رسول الله
 صلی الله علیه و سلم ایدر المؤمن بمنزلة الطیر فی الکوارم و الله برزقها بغير بس بوزقها
 لقاء الله کوجور لاراحة المؤمن من دون لقاء الله تعالی ای عزیز کس تصدیق ایدر اولق
 کک کو تصدیق اقل مرتبه سین اولدیر که کس امتثال اوم واجتناب نواهی به باعث اوله
 چونکه بو بیکه حاصل اولد حوکات و کسنا حکم شرعی ایدر و چون شرعه حکم و راسخ اولدی
 اکا کس حقیقندن بول کوسزرر وان نصیحه تمسدا والدین جاهد و ایشلر نیتیم
 سبنا چونکه بو بهایت ظاهر اولد کولک تصدیق یقین اولور امیر المؤمنین علی بن ابی
 طالب رضی الله عنه ایدر که لو کشف الفظ ما ازودت یقین یعنی بر واجله دخی یقین ربه

بومقام صورت را بل دینه و اهل سلوک تصدیق اولقدر لازم اولور که عمل حاصلی باعث اولور چونکه
علی صالح مؤثر اولور که شکر مرتبه یقیند ایرتور چونکه ایرتور بوم تبدل الارض غیر الارض کور نور
و نیا و اخوت معاینه اولور شکر و تشبیهن بری اولور شکر طائفه اولور که ابدانهم فی
الدنیا و علویهم فی الاخرة پس دنیا و یقین اوزره اولور دنیا و کنده علم الیقین
انک نطق اولور هر نشه که آینه کوره علم الیقین اگر اخوند کج خلق الیقین اولور چون
الیقین بر عظیم کور و مرتبه بلند در که غیر علم انک آینه خیال مشابهنده در ای عزیز
بوحیث که رسول الله صلی الله علیه و سلم بورد که الایمان بصفه و سبعون سلجبه اذما هاتاه
الاذعن الطریق و اعلاها شهادة ان لا اله الا الله ایدر که ایمانک اونی مرتبه سه دنیا ترک
انکر و اعلا مرتبه سه لا اله الا الله اولور در یفا رسول الله صلی الله علیه و سلم ایدر که خلقی قتل انک
کر که لا اله الا الله محمد رسول الله و غیر چون بویدر ر قانیه و مالت معصوم اولور نور اولور
ای عزیز هر کسیکه دنیا بگوید اولور و خی لا اله الا الله و یگوید فانه سه همان یقیند انک و انک
خودتر من اولور در یفا که فی اتم وار کوز لور آینه شوید در که بوکلات همان زبان ایدر دیکرات
اولور ای عزیز هر کس در علم که سن لا اله الا الله و نذوق المشی سکر جمعا ایدر که لاله دن کویا اله
ایر شکر سن کما این اولور سن لا اله الا الله حصنی من دخل حصنی من عنای من عذابی ای
عیز چونکه نطق کبریا الله ذات احدی دن لایزال لم نزل دورنده قدم در قدم خودی هر نشه
اوزرینه نزل آینه که صواب صفای عالم ذاته در شکر پس بود کله لاله جلاله و ما رتلاک
الارحمة للعالمین و دخی جلاله که وان علیک لعنة الیوم المذین پس ایلیس جلاله نظر اولور
در یفا کنده ای بدن که نه در رسم بیزم لا اله الا الله عبودیت و خضوعت لا اله الا الله عالم الهیت و لایه
و عظمه در یفا چون سالتک که رویت لا اله الا الله ما اولور خلق الخلق فی ظلمه و اراذن
کویا الهه مقامه که ایرتور و اثره خدایه کلور ثم رشی علیهم من لوزه بودر لاکه و اثره نفور
اول خلق اول و اثره در قومن کرک لکن توقف و ساکن اولمق کرک اگر بومقامه سکون و توقف
اولر ساکون شکر و زار بود کور سن لا اله الا الله دن نه خیر و اولور بود سالتک و طایب لا اله
کور سن که و اثره نفی لا اله الا الله بصوب قلوب لا اله الا الله که هر طمعه و شکر در اما چون
مادون الله با و پسین با نه الله بمر حضرت آله با سبانه انگر جبران و سرگردان ابدی
بیلور سبتکه با سبان کیدر غلام صفت شکر که ایله رانکر بوک و بر سبانه اولر پیاره که عالم
نفی لا اله الا الله پست و نفی پست اولور در یفا بیلور سبتکه و اثره لا اله الا الله خدایه بر
عالمی و صد هزار جانی و اثره لا اله الا الله سرگردان قیله بود بولده جان اولور که لا اله الا الله ایرتور اول
جان که لا اله الا الله و امید کالیت جان بودر اما چون که جنات حقن بر جبهه ایرتور که انک الله دن نجات
و خلاص بولوب وان جناتهم الغالبون انک ناصر اولور نصر من الله و فتح قریب

الکاتوبیع

الکاتوبیع اولور بیت افکنه و لم رخت نزل کما ای کابجا نبرد باج و پلور ای چون من در
هزار عاشق اندر ای بی گشته شودی بناید ای ایدر که کواکب بر صفای منزلگاه ایدر که انده باج و پلور
و از نبر بر در که هر کون بنم که صد هزار عاشق جان و بر پس غلبه کابلره در و زنه مخلصه دست
رسه بو قدر اما سلطان علی الدین بتولونه و الذین هم به شکر کون بنده لاول وقت مخلص
اولور که اولر ایلیس لعیندن کچر در یفا سالتک مخلصه بر بره التور که محمد رسول الله نورنی کا
عرض ایدر که نفس محمد علیه السلام بولر سپان من معرفت حق حاصل اولور در یفا محمد رسول الله
نورنی الا الله نورنه متصل بیدر شکر اولور بو شکر کن دخی کجک کرک انک ایچو که حضرت مصطفی
صلی الله علیه و سلم و ایدر که اعوذ بک من الشکر والشک در یفا بیلور سبتکه بونه شکر که الله نورنی
نور محمد پر سنده کور سکر یعنی خدای محمد رسول الله پر سندن غیره کورک اولور اما چون منتفی
اولور نور محمد علیه السلام ارادن کیدر و رحمت و جمی حاصل اولور لا تعبدوا الا الله مخلصین
مقامه ایرر در یفا که چه فهم ترسین اما انک سالتک منتفی بچون ایکی مقام واردر مقام اول
نور لا اله الا الله نور محمد رسول پر سندن شوید کور که ما بنیانی افکار و راستنده ایچو مقام
اولور که نور محمدی الله نورنده شوید کوره که کوب نورنی ما بنیده کور کبی در یفا کوس
لا اله الا الله دن حروف سولر سن و حروف ایلیس سن اما با بر نه بوندن توبه ایدر که خلقی
کناهدن توبه ایلیس لا اله الا الله و یکدن توبه ایلیس بیلور سبتکه نیچون توبه ایدر با خصوص رسول
الله صلی الله علیه و سلم بورد که افضل ما قنیه انا و النبیون من قبلی لا اله الا الله انک ایچو که
لا اله الا الله و یک بر کونه و لا اله الا الله اولمق بر کونه دخی خدای که اگر لا اله الا الله جالی نوره
ملک و ملکوت کورینه توبوق اولور صبر ایدر که تا اله الا الله ره روی اولر سن شوید که نصب
عینک اولر لا اله الا الله کنده اولور سن پس معلوم اولور که امانت لا اله الا الله وید کتر پیغمبر
دید و کی کبی دکل امیش ای عزیز بو حقیق ای شکر و سولک و یک هر کشتیک کاس و کله در
انی ایلیس که شوکر ایلیس که قلبنده امان اولر ایدر که ناروح اعظم خلق اولر الله
و یک اغاز اتمش و بنه شکر الله و یک اوزره در و بنه قیامته الله و یک اوزره حشر اولور
و دخی هنوز کنه الله ایرتور در یفا بو خلقی عجب قاصر فهم در حقیقتندن غافلدر
ایچو رکنی نماز در که حق تعالی جل شانده بیان و شرح ایدر که حافظوا علی الصلوة
والصلوة الوسطی دخی حضرت محمد مصطفی صلی الله تعالی علیه و سلم بورد که الصلوة عاد
الدین یعنی نماز و یک بهره کیدر دخی ایدر که المصلی نیاجی ربه اما نمازک صتی طهارته
موقوفه اول درجه کسه اعضا سن بناسندن پاک انکر کبر و بکل و حوص که چون توبه و
ربا صنت ایدر بو بد خو بولرون پاک اولر سن کیدر و ضوابط اولور سن اب توبه ایدر من جید
الوصو: جد و الله یا نه بومعنی در شیخ شبلی رحمه الله ایدر و ضوابط فصله و صلوة

اتصاله است من فصل اوله یعنی بدخود بر او بر لبه خدایه منقل اوله لا یقبل الله الصلوات
بغير طهور پس بود که اولان وجهه اوله هیچ نماز مقبول اوله ای عزیز نمازک شرایط
چو قدر اندن بری قیود را که چه قالب قبوله کعبه در آنجا نجان قبله سے اول کتور بود که
من بخیر بگوگان علیه سحر الرحمن لایله و لایله بو مقامه سنگ خاطر که کلور که صلوات ندر
بیکر وصلدن کشفه و صلوات بنده نک حقه مناجاتیدر المصلی بناجی ربه بود بود که و
الذین هم علی صلواتهم دائون بو اول نماز و کله رتبه قیام و قعود و رکوع و سجود که بدن
رسندن واقع اولور بو نماز دن بعد الله بکامیان ایدوب ویر که طاعتدن حلاوت الملق خدای
حشده با عذر بیکر حلاوت بیورندن الملق کک قول المصلین الذین هم عن صلواتهم ساهون
یعنی وای شونده که نماز ندن عاقل دور رسول الله صلی الله علیه و سلم ایدر نیای علی الناس
زمان بجهتتون فی المساجد و یصلون و یسبحون فیما بینهم مسلم پس نماز اولور که ابراهیم علیه السلام
و علی نبیا الهام انک طایبیدر که ایدر که رتبه جلیق مقیم الصلوة و من ذریتی ای عزیز
خدا انک صلوات بود که قولند سوز سوزید قولک صلواتی اولور که حضرت حاجات ایدوب و یازین
سویله ایدر که اول کعبه که رسول علیه السلامی مواجه التذیر بریره وار دیکر اول مقامه اکا
دور دیدیلر ایدر که همچون دیدیلر که زبک نماز قیلور ایدر که انک نماز ندر ایدر که
کنند و کندک مدح ایلر که سبتوح قدوس رب الملائکه و الروح ای عزیز بوحیث که
الانبیاء اها: یصلون فی قیودهم ندر دیکر دخی صوت الیک صلواته در معلوم اول
بوغ ایستکه بر کون شیخ شبلی نماز قیلور فالقده جوق زمان سؤیله طور دی اخو صکره
نماز قیلور قایغ اولیجی دیدیلر که او یلا که اگر نماز قیلور سق منکر اولور و اگر قیلور سق کافر
اولور پس نمازک بشرحک ایستکه و صلواتک دخی ایستکه چون مصلی دید که الله اکبر همان
کنیدن قایغ اولور بل نقدق باجی علی الباص فیدمغه بو معنی در جا اکتی و زهی
الباطل یعنی چون قیدم کله حادث کنده و صلوات کشی کندک انکه بر مقدر سؤیله که کیشک
نفس کنده اولحق انکه اشنا اولر بر و انه عاشق اشد چون کندک آتش اورده آتش
انقبول ایدوب وجود بر و انه که غیر دخی غیرت ایدر همان آتش اولور پس و صلوات اولور که اهل
کشک وجودی قایلید درینا بیز که نه سویدرین بو مقاده اصطلاحت اولر هر سنده
جان یوزی اکا کتوره اول قیلور در فاینا تولوا انهم وجهه بود بو مقاده نه کعبه و نه
کوندز فالور پس بش وقت نیمه میتر اولور لبس عذرتی صباح و لاسا: پس بو مقاده
علی صلواتهم دائون اولور ای عزیز نمازک بر شرط دخی نیتدر که نماز انکه منقطع اولور
سن بلور پس نیت ندر سمل بن عبدالله شتریدن ایستکه ایدر که نیت اوج حودر لوق
نوزه اشاور می ید الله در عباد و زینت اهدا ایدر الاعمال البیات بود نیت

کسب علمون

کسب علمون دکدر بیکر عطا عالمند ندر بویک بگونه که لبس حافی حسن بصیرت او زینت نماز
نیتدر دیدیلر که نیت حاضر دکدر و شیخ طاووس به ایندی که بزه و عاقل ایدر که صبر ایستکه
نیتک بولایم چون نیت ایستکه ایستکه حضرت رسول علیه السلام بو رکه لا صلوة الا بغایت
الکتاب پس نماز انک با و یلیق صلوات درست اولور و ایدر املا شرح فایحه الکتاب انکدر
ایستکه نسیم الله دیکر الا ضروره الرحمن انک مهر صفات ذات او زینت فورس کدره شکر دور
ترتیب رحمت که الرحمن ارحم دن حاصل دور رب العالمین بر مهر و خرد که پس الرحمن ارحم تر
نازم اوله و همچون و مالک یوم الدین دنیا فی اخوت آینه سنده کور کدر و دنیا و اخوتک بری
یوقدر پس بو شرابدن مست اولوب نیت کند و ککلیج ویرسین ایاک نعید سکا عبادت ایدم
مقام عبودیت کلو رسین پس نیت حال استغراق با ایدوب عنی خداین استوبیا و ککی حالی طبع ایدر
ایک مستقیم ویرسین و اول مقامی طایب اولوب اهدا القراط المستقیم ویرسین ثوق الی ربک
نوشتر ایدر که ایستکه ایدوب صراط الذین انعمت علیهم ویرسین پس محبوب و محبوب
کوروب قبوله قائم دور غیر الغضوب علیهم و لا الضالین ویرسین پس معلوم اولدی که لا صلوة
الا بغایت الکتاب ندر و فایحه بود رسین کند و که همچون لاف ایدرین نماز قیلورم بهیات بهیات
بیماره عرک بیکانه لک هو اسنده کتور زینهار که اشفا اولور او جی رکن زکوة و حضرت
مصطفی علیه السلام ایدر که الزکوة قنطرة الاسلام اول طاعتک که مالی وارور مالک
زکوة فی الله و اجبر و دخی انک کیشک بیکر واجبر اما بیزم که افعال الصدقات للفقراء
والبائسین و العالمین علیها الایة بو سکر خا نغدن سن ختم ایدر که کیلور عرکه برین الی
کنور و ککی حال ندر پس بو سکر که علی ویرلر غیر دور و محقق دید و ککی غیردیر بو جهان اگر چه نیت
دوستی ایچون خلق اولور رانا انک کتور کسبه و دنیا به ویر فرلر پس زکوة فی الله ویرک
کر که مالک اصلی و فرعی انک بگونه رانا انک قایلنک بقاسمه مدار اوله اما بویک طاعتک
زکات ویرک انک نفعه در انک خود مالی اولر انک علم اخو یس وارور که لکن
انفع من العلم پس بو علم خزینه سندن محتاج مرید زکات و نصیب ویرک کر که العلم لا
یکل منه اتانی هر کیشک حوصوس نکل ایدر که مقدار ایشار کر که کلو اناس علی قدر عقولهم
پس سؤل کز که کنت کز انحقیا فاجبت ان اعرف مضمونند دخی حاصل دور دخی انک بو کز
مزو قلدور و عارز قناهم یفقون ایدر عامر اولوب لو کز دن هر محتاج که اهل حال اوله
نصیب بخش اولر و عاتمه خلقه که انک دعا کز بر کایتوبلا و ربحون خلاص اولر و قیامتده
دخی خدا انک رحمت زکاتک ایشار ایدوب هر بری نیش بیک مجابو محبوب و مستحق عقوبت در دمنده
خلاص ایدوب اهل بهشت ایدر لیسو رسنک کنت کز انحقیا خزینه سنک زکات ندر بو کز
رحمتدر که کتب ربکم علی نغز رحمت پس بو کز زکاتک کیم ویرک کر که و کیلر اولق

کرک و ما اربابنا که آثار حقه عالمین بوسوره شاد بود که رسول الله صلی الله علیه و سلم بوجه
خلفه تقسیم این خواصند و عوامند و هر کس که استعداده کوره بیور که صاحب است فی
صدیق شینا الا و صبیته فی صدرای بکر پس شراب معوقی نوشاید اما اهل من مزید طلب قبل
دور و کجی رکن اسلام صوم در صوم شرعه اکل و شربدن و جماعتی زمان معینند و ترک آنکه
دیگر اما صوم اهل حقیقت ک نده اکل طعام و شربدن عبارت نیجه طعام و شراب که اجبت
عند ربی بطریق و یسقیخ طعام و شراب بر بوسوم صوم معنی دیگر و صوم جان دیگر
بوسومک جزای خدای غیری و کلام الصومی و انا اجوز بود یعنی آنکه جواسی
بنم و یکدر اولوردن بر عاید که صوم رویت الله بگوید که فکر رویتدن غیبند بوسومک
افضل لقا: الله انک بکوندر که حبیب الله بیور که لقتام فرحان فرحة عند افطاره و
فرحة عند لقا: ربه و ریغای بوجردن نه فهم اندک که دیر صوموا الزویة و افطر الزویة
اول صومدن نیجه خبر و بر مکه که ابتدای خدای صوم اوله و افطاره خدا اید اوله پس کس گاه
صام اولوب گاه مفظ اولون کرک دائم صوم او زینده اولورسه گویم اولور و اگر هر زمان
افطاره اوله یک رنگک اولور حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم بیور شد که من صام
الابد فلا صام و لا افطر پس صام اید اوله که آنکه صفتید و غیرت بیور که صوموا ساعه
وافطروا ساعه ای غیرت بیک که هر طایفه صومی نه در و افطاره نه در بشی رکن جبره حضرت
حق و جل و علا بیور و الله علی الناس حج البیت من استطاع الیه سبیلا ای غیرت بیکه خدا انک اولی
نه صاغدن و نه صولدن و نه یوکندن و نه ایفندن و نه اوزان و نه یقین اولور بیکه خدا انک
بولی کوله در و بر قدر اید که مع نفک فتعالی یعنی کند و کن کج بومیدانه کل حضرت
محمد علیه السلام صوم بیکه خدا فقه در بیور بیکه قولر نیک کولندن قلب المؤمنین بیتا
بود کول است که حج کول جمید کول فقه اولور دیرسک ایستکه قلب المؤمنین بین اصعبین من
اصابع الرحمن ای غیرت صورت حجی هر کس بیکه سیدر اما حقیقت حجی هر کس بیکه کلام کرچه
حج بولنده التواقی کیدر اما حق بولنده جان و دل کیدر پس بومقام شواکبه سکر جاندن کج
من استطاع الیه سبیلا بود حکایت اولور که عربین الخطاب رضی الله عنه بر کون حجر الاسودی
تقبیل اید و بایند بکرای حجر الاسود و بیکه سن بزه نه نفع و نه ضرر اید بر هاشم بن ابی طالب
تقبیل امر نبی از دم حضرت علی رضی الله عنه بیور بیکه یا عمر بیکه اول حجر الاسود واقع مبارک
عند امانه ازلانده مندر جد پس بوسه اول عهد نامه ایدر لانه حج ایدر لجه بوسورت و
دیوار و کلامه خاصه کور لیکه اول نور در که قیامته حسن صورتی کلوب زانر که شفیع
اولور ای غیرت حج عرکه بر کوه روح اعظمی شنید که ابجد حج المسکین صکره اشتم که بویزید
بسطای رحمة الله بر کون بر کسید راست کلامه و بیکه فقه کیدر پس ایته حج کیدرم دید بیکه وار

دیدن

دیدن بیکه پی افخ و اولوا قریبی بکا و بر بنی بیکه طواف اید حج نام اولور اصل بود که اول با خلق
الله روحی کاتب برید اید پس انکله زیارت کعبه حاصل اوله بیت محراب همان جمال خضاره
ماست سلطان جهان در دل بجماره ماست سئور و شرک و توحید و یقین در
کوشه دیدن ای خوشنواره ماست سئول افعال و افعال حرکات که حج بولنده واقع اولور بر
برنده بر سز و بر رمز و اردر کن بر کوزی اجق کنه که گله تا که ان ضمیر اید هنوز قابلد نیوسکن
رو حد زیارت حج ایدر لرد و اذن فی الناس بالحق تا توک رجلا در یفا که مانع در که کعبه بر بویته
ایریش و یار بویته صوم صورت کعبه کعبه واره کندک و هر کیم کول کعبه
واره خدای کورر ان شاء الله بر کون اوله که هر کس که صوم و فرغنه واقف اولوب نه دید و کرمی
بدرین وان الفضل بید الله یوتیه من یشاء و الله ذو الغفل الغفیم

تمهید اصل سادس

ای غیرت بوجدی ایست حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم بیور که من عشق فغف ثم کتم فاح
ماست شینا ایدر که بر کس عشق اوله و عفت و کتمان بر سر ایته و بودردن اوله ستمید
اولور بومتمید عالم عشق بسط اید که هر بار که عشقن کجک م ادا یتم عشق بن قوم اشفند
و حیران و بوجله اید بکا غالب اولوب بن مغلوب ایدر بویوله کسب عشق فرزند در یفا که
خالق عشق بویزید با مخلوق عشق ممتی اید که بولکل آنک ندرک بیدرین در یفا که عشقن
نه نثان و برید و نه بیان اوله و نه عبارت اید تغییر اوله عشق بر کس بیسم اولور کند و دن
کوب و این عشق ایتا ایتا اوله عشق بر کس هر فقه اوله اندن غیرت بر سر آنک اولور و هر ندی
بولی یفا و کند و بید و دنده در ای غیرت خدا اید بر کس فرزند و هر کس که خدا اید بر کس وسط
اولر اولدی فرزند عشق بنده بی خدا اید بر کس چون عشق دخی فرزند اوله ای غیرت بر کس چون
صفت کر گله نام یعنی ایست که جان ویره بر فارغ کسب عشق بسیدن نه فر و اردر طایبک ایست
بودر که کندید عشقن غیرت اولمیه زیرا وجود عاشق عشق در عشقن بجه زندگان اید حیات
عشقند و حیات عشقند لکن در سودا عشق درش جبه هماندن کیدر جنون عشق جمله
عقلکردن کیدر هر کس که عاشق اوله خود بین و خود زای اولور کاشکی جمله عالم عاشق اوله
تا که دو کلی عالم زنده و ایدر و اولور لرد ای غیرت پروانه آتش عشقن نیار کجی چون آتش
قرارت و آتش وجوده فالماز اوله و قتل آتش عشق ان شولیه بی قرار ایدر که جمیع عالم اکا
آتش کورینور چون آتش کله کندک آتش اور و بر غیرت زیر کندی عشق آتش عاشق با کاک
نهایت بود در عشق و آنده زیر عاشق حساب عشق نه حساب و اردر و آنک عشقن مقصود
عشقند و آنک حیات عشقند در عشق سز اولور بیکه عشقن حالت اولور که کس کندک بفرموش
ایر و بودی واقع اولور که عاشق عشقن شویغم و عشق کورر که نه اوجان و نه وصال ایدند

کلورای عزیز بلیغ عشق خالق موسی عشق جدا و ج نوعد را ما هر برنده مختلف در جوار
دارد بر عشق صغیر و بر عشق وسط و بر عشق کبیر در عشق صغیر بزم عشق در دنیا
سویک قدرت بود که سن محقر هم سن ای عزیز برشته زگر دیدم ای عزیز سن معزوسن که هرگز
کسیعص سکا غزه اولش دکلر ز عشق قدری حاصل اول حضرت محمد مصطفی صلی الله تعالی
علیه وسلم بود که آن الله سبعین الف حجاب من نور لوشها لا حرقف سبحا و وجهه انتم
ایه بصره بوجها بطلدن نوردن خواصه در اخص خواصه صفات الله دن غیری حجاب بود در آنا
عوامه بوجها برون غیری دخی حجاب وارد در بعضی طلاء و بعضی نورانی طلاء استیون و غضب
وحسد و کبر و بخل و حبت دنیا و مال و جاه و ریا و حورو و غفلت و دخی بونک که اخلاق و صبر
و نورانی حجاب حبت غار و حبت صوم و حبت صدقه و تسبیح و اذکار و سایر اخلاق حمیده الله
نور السموات و الارض اقبابک آینه محقر کورک اولم که کوز تیار آینه واسطه سید جمال
اقباب علی الامام مطهر آینه کورک اولم که کوز تیار آینه واسطه سید جمال
ایه کورک کورک عاشق منتهی کبریا و عظمت پروردگاری غیره محتاج دکلر حضرت محمد علیه السلام
ایدر که ما بینم و بین ان بنظرو الی ربهم فی الجنة الاروا الکبریا علی وجهه ابدر که جنده بر
کورد که پرده روا کبریا اولور که ویر سک حضرت محمد علیه السلام عشقه آینه سه نه آینه ایستند
حضرت حق ز دیر لغد زای من ایات رب الکبری ابوبکر صدیق رضی الله عنه سئوال آید که ای رسول
الله ولایت کبری ندر دید که حضرت حق کوردم بر روضه حضرات که اشک بزم از لغوه همان ان
یا قوتن بر پروردی بوسوزی فتم این کس به جامع خد اولسون که بر کون رسول الله علیه السلام
حضرت جبرائیل صورتیکه با جبرائیل ال زایت الرب حضرت جبرائیل جواب ویر دیکه اشک بزم از آمده
نوردن بزم یک حجاب وارد که بر یک پانته وارم همان نیارم ای عزیز ایست حضرت موسی علیه
السلام ندر و قربناه بنیا بوانیک نفس زنده مجاهد که عشق بوقار و نور دن و طلندن
بتمش یک حجاب وارد موسی علیه السلام سلوک جوی حجاب کج بر حجاب قائم بر او از ایستد که نودی
من شاطی الوادعی الایمن فی البقعة المبارکة من الشجرة ان یا موسی انی انما الله رب العالمین
بلکه بود رخت نور محمد در زیر اکلام و رؤیت انگ واسطه سید معتمد در یفا بلور سین که بوبر در
نیچون قوشد رنگ بچون عاشق عشقه کون کوندن بخت اولوب کوزی نوزه الش که لغد الله کورک
استعدا اول کله ای عزیز جمال پس بردان در که دام او سنند قوشد ریغ صبا دازل استبد که
عشق مجنونک کولکنه قویه آنا مجنونده اول طاقت بوفیدیکه ازل تا بشنه نکل آید به پس اولان عشق
پس ایله بخت آید بخت که عشق الهی بکنه نکل آید به معصود بود که ذات اقباب اگر چه نوزنده در آنا
شعاعی سوزنده در بوال مقاصد که عاشق معشوقه اولم و انگ جانسنز طاقت و جفا بودند
وصل معشوقه دخی فرطونز وصل بکنه چکر قادر اولم که معشوق دیده عاشق بقا تا که کند

انورکاید

هر یک ای عزیز خاطر کتور اول کون که است بترکم جمالی کاجلوه آید به بر جان بود که
ای کورمیه و شمشیه تا جمالی غالب اولوب بعضی و نوبه بعضی خود مقام اول بول و بر سید
ان بعضی عارف و دانا کله و کندی در یفا دنیا شغلی ماندر که عشق لم نزل زخک صوای صورت کتور
مگر که مصیبت بونده بیگانه زک او کنه پرده غفلت قوشد که عشق دن دور اولد بوط لغدن
بود جمل سبور که بطلون بظا هر امن اکیوه دنیا و هم عن الاخرة هم غافلون عشق بر میمن
جمل که در وارد آنا معشوق ک هوا سنده اولم زار بون غفلت بر بختند شاید آنا بر غفلت که
سار دن حاصل اولور کاسه و دیر رسول الله صلی الله علیه وسلم ایدر که بن سهراترین اما سهر
اندر لر حبت ان من دنیا ک نشه بومعنی در اکاناز و ن و طیب محبوب اولم ذره قدر دنیا
قرار ایتردی بواج کونه کجی انک قابله قرار ایچون قید قلند که تا که دنیا در قاج کون زحمت خلق
اختیار آید و کونه او قند و دنیا قند و همت کجی قند و شغل خلق قند عاشق مبتدا که دنیا
اکا حجاب اولمده هنوز بخت اولم و کله که انکچون تر عشقه بول بول و استغنه و مد هوش اولدی
اما کندی بلر که نوله دانا محزون انده و کین اولوب بی قرار بود نه سرد بیز مثلا شویدا اولور که
اون باشنده اطفالن دخی بالغ اولدن عورت سورا ما را و نه ایر شکر کند و در لیاقت بوق چونکه
بالغ اولور ما را نه قصد ایدر ما را حاصل اولد شو ما را و کونه در نوردن معشوق شروع ایدر
بوط لغدن بعضی اولور که اجلا کند و نه نه حال اولد و نکل بزم طه مانده و منجز و مضطرب بود
کندونه است بترکم مقامنده بر حالت ایر شوب و اندن بر خیال قائله اول خیال دن منجز
و سفینه اولد رطاب بر کالی بر دخی اول حاو ایر بشدم تا که بولک کاشک ال کتور بدم که جفا
ایر بشدم ای عزیز اگر چه بوط یق عیان فراغند دخی حاصل اولور ما معشوق عشق ابو اولد دخی
که اولم ای عزیز بکل که جمال لیلی ایدر که ای مجنون اگر بر غزه ایدر رسم صد هزار مجنون صفت بزم
غزه مزه افتاد اولور مجنون دخی ایدر فارغ اولور اگر چه سنک غزک مجنون فنا بر سر سینه
وصال و لطیف کایقا ویر یعنی اگر چه کفنا معشوق دن ایر یفا دخی نیده اندن عشق محقر
بیلور که عشق نزننده در آنا مر دره و کمننده عشق دن بر علامت و ملامتدن غیر نزننده حاصل
اولم خلعت عشق بر کسه و بر ملز و هر کس عشقه لایق دخی اولم و هر کس که عشقه لایق اولور خد لایق
اولور عشق سوزی عاشق دن غیر کسبه بر قوری فانه کلور و حقوق کسبه دعوی عشق حراسر
اکثرای ال اجنه بله و لجماله قوم اخون هر کس که جنت استید ایا که در بر لاکه خلق طاب
بخت اولد زید که بخت نفس و دل مرادیدر اما عشق جان و حقیقت مرادیدر بوجده بی اشک
به علیه السلام ایدر اذ احب الله عبدا عشقه عشق علیه فیقول عبدا انت عاشق و محبت و آنا
عاشق لک و محبت لک ان اردت ان لم تره ایدر که حق تعالی بر قولک سوز دخی دیر که قولم بن
سنه سوزین و سن دخی بنی سوزین کرک سنک دخی مرادک اولسون کرک اولسون ما حاصل

بغض عشق در امانه فائده که مرشد کامل که بر وی کیش است مقامند خیر آنکه که با بستی و بوی
کون و مکان ساخاوم اوله تا که بسم الله چون سکا که اوله نقطه بسم الله اوله سین علی بن
ابی طالب رضی الله عنه ای که انا نقطه تحت الباء لفظه بسم الله اصل بسم الله دن اکلده بسم
الله دن غیر ذی و کله را اصل بسم الله کا محققا در که اصل بسم الله انکه طمور بولور اما نقطه اسم
اولی حق اید اولور ای عزیز بلور سین که بزم شادید بر کیم و بیز کیم شاد اولدق ایست عشق
کیم عشق میان شکرک بوایت که شاد و کیم و بویکی شاد بیا اید عشق میان
شاد و کیم و اوله سنده فرق اما نهایت اولد که بولور کسار سنده فرق اوله تا چونکه
عشق منتهی عشق اوله عشق شاد و کیم و ذی بر اولوب کیم و شاد و شاد کیم و اولور محققا
منه بینه بومقار کال اتحاد و بر و بوندن غیر مذہب ذی بوقدر شاد کیم و شکرک
تامی اونجی تمهید بیان اولور ان شاد الله تعالی زیر اخراج کیم شکرک مذہب ذی عشق منتهی
چون خدای کوره لقا الله انکه دین و مذہب اولور و چون کوره لقا الله انکه
ایمان اولور چون ایلمی کوره بومقار انکه بانه کفر اولور پس معلوم اولد که بوی
جانشک کفر و ایمان ندر بویتمیز بومقار بیان اولور که ذکر اولور بیت دین ما
روی جلالان بت جانان است کفر مان زلف و ابروی سید ترکان است از حال خدا
خالص عقل ما دیوانه است روح ما خود آرزوست و قلب ما بت خات است پس شاد
بلدک خدا حال و زلف و ابروی شاد ندر ای عزیز تا ایز شکرک بلدک خدا و حال معشوق حمزه
نور محمد رسول الله دن غیر ذی و کله که اول ما خلق الله نور نور احمد خدا حال اولش نواز
جانان اگر اعتقاد کن بویتمیز لا اله الا الله محمد رسول الله دیگر بر سین درین کرا کوکل
الله اوله دیرو عشق خدا و حال معشوق مرتبه کونه اید و کله دیرگی اما نه فائده
کوکل ندر بو خدا و حال کم اولدر ای عزیز اگر بومقار بر سین کافر لغی جانان صاوتون
الور سین اما صبر اید که بر سین اول وقت بنی معذور طومور سین که بن بوسوزک سویم
پنج سکا کافر کور و کی حسن و جمال محمد رسول الله دن جمله سویم مندر کافر اولدیر اما پنج کیم
غیر بوقدر که بویتمیز ایز شکرک شاد ایمان ایز شکرک و بت بر شکرک نور تو نماز چونکه بر
خدا ایمان ایز شکرک و بت بر شکرک نور تو نماز چونکه بر شکرک و بت بر شکرک و بت
لا اله الا الله محمد رسول الله نقش اولش کور سین ایمانک اول وقت تمام اولور و کال دین و
ملت بو حالته کور نور پس خدا خالی ایستک زلف و ابر و چشم ندر ای ذی بیکر درین
کرا که عشق اولدرنده نور سیاه عشق اولدرنده نور ایلمی در که زلف شاد اندن بویتمیز
نور الیه بستی ظلمت اولور ایلمی است ایدر بیت دیدیم نمان کیمت و اهل دو جهان
وز غلت عابر بر کیمت اسان ان نور سیاه زلفه بر تر دان وان نیز کیمت ندان

ماند و زمان نور سیاه ندر بلور سین فلام صفت ندر ایلمی که و کان بن الکافین
اکا خلوت اولدر فبغضتک ما غوینهم اجمعین ستمی الله فخرج انک رجیم طوق
بویتمیزه لا تقدرن لهم صراطک المستقیم عاصی الله در بان فرزند که درون خلوت
افباره بولور تو کیم شاد بویتمیز خدا و حال و ابر و زلف اید کوره حسین منصور صلاح کوی
انا کفدن غیر سوز سوز بوقدر هر لفظه فاسمها بخورم خوابان خانه سنده تربت قبر و
کفر و بروردی قوم ذی انا مدینه العلم و علی بابها کعبه سنده ایت عند ربی یغفر
شکرک و بروردی و تقویما بومقار بویتمیز تربت دائم هر که بویتمیز فبغضتک و بر بلور
هر دم هر بری ال من عذب دن ملکه بوسوس فی صدور الناس سنکر حب اینه اوله
شیخ بوسطی ایدر بیت زلف بت ما هزار شور ایزد روزیکه ندر زهر بلا بر خیزد و
ان روز که رنگ عاشق ایزد دل زود جهان زباید خون ریزد بوشاق همان ایلمی دن
بر نام ایزد بر بیزر که انک بشنده ندر و در اصل کیم بوقدر انک بویتمیز که خدا حال اید
قرین اولدر زلف و خدا و حال زلف و موی اوله کالی اولدر نماز کور بر سین که اعوذ
بالله من الشیطان الرجیم و یک واجب اولد پس بومقار ناز ایدر پس حکمت الهی بویتمیز
ایتدیکه بر انک کیم بویتمیز کار آورده اولد ایتمیز عزیز دن بری ایدر که کفر که ایمان و شدن
اوتد بر مقار خدای عباد سنده جابلور زلف کیم کیم که ندر کافر و ندر مسلمان اولد زلف
ایمانه اولان کفر ایمان جابنده قائم را اما مالک منتهی اولان حجاب کیم با الله دن غیر سین
فان انک بویتمیز رسول الله صلی الله علیه و سلم بوردی که لی مع الله وقت لایسعی فیه ملک مغرب
ولایتی مرسل درین عشق الله که عشق کیم در کیم اندن بویتمیز و بر سوز کانه بنده باقی اولد
و اول مقامه دلبر کیم شکرک و هو السمع البصیر و بکلن غیر بویتمیز و شرح مبدع اولان
لا احصی ثناء علیک کائنات علی تفک بونده بیان قابل اولد و غنم عذر در بویتمیز بیان
اولد که بیان الله قاصد اولور و فهم کداخته و کشته کندی دن فای اولور بومقار محب خوب واقع
اولدر بیت ای عشق نوزی نشان جمالی داری در اصل وجود و کالی داری هر لفظه نقل
و خیالی داری ای عشق درینا که چه حالی داری اگر عشقه نقل اولمیه جمله لکله کافر اولد
انک بویتمیز بر سنکه هر زمانه بر سنکه کوره لاندن وقت اولور که محال حاصل اولور اما چونکه
بر کون اولد ناز و خوبتر جمال کوره در عشق ذی زلف افزون اولور بجهتم و بجهتم
بومقار طمور ایدر ایلمی بویتمیز که معشوق خصل ندن اولور و عاشقک نصیب ندر عشق
نر بویتمیز در عشق خود در مزون غیر ایلمی بیان ایلمی امکان بوقدر اگر عشق بویتمیز قابل اولد
روز کار کافر عشقک معناسندن خیر اولور ذی ایلمی عشق در دلی بیان از تو
محالست خط تو خود باش خط از تو محالست ایلمی بویتمیز و بان زلف سیاه

قوت تو خودست و جات تو و حالت اسم تو شریفست و عین تو کمال است جان اول
ماجوی دیگر فال و بالت ای عزیز بلورسنگ عائق اندازد بچ کسین با دلمر بک چون معشوق عاقلند
ایله غره او رویا بدید که بنم جانم ایچون خور با سما و الارض بود و گاه اولور که سوی و
رویند سوکنه ایله الشمس و صبحها و الفرازا ایله با یومغادر بلورسنگ سکنه مراد نه در لوز
محدور از لکتر قدس کلندر و قون مراد نوز سباه غازیلی در که مغرب بدون کلندر و الطور و
کتاب مطوری رقی منشور و الین و الینتون و الین و الین و الین بوجونک معنایه دگر
بود یعنی سنگ جملک حتی و بوزک و غزک حتی و فو بندک ایچون و الین و الین و الین یعنی زلف عین
بوی و کسوی چون بندی در یفا بوجوی بر مقام ملک جملک معنی و عین ضلاله در عشق
مفادک جودر او نبی متمدن ان شانه نقالی کل عاشقک معشوقی حجاب راهدر معشوقه
کند و از اسنده حجاب را لبسته عشق عاشقک محو انک کر که هر نسه دن فارغ ایله پس عشق دن
عالم حجت حاصل اوله ای عزیز بجهتم و بجهتونه بونه بیان ایله که اول معشوق جانندن حجت
اول معشوق جانندن حجت اولور زیرا که تا سن کند و کی جمله افتاب تو جود ایله بر سینه افتابک
شاعی سنده حاصل اولور مخلقا با اخلاق الله بو خلوت خانه حاصل اولور و بسوق
رحمته فاجح الی عبده ما و حی دن خبر و یرو با بدید که اذا تم العبودية يكون العبد
عین کعبه الله تعالی ایله که حق قوللق تمام اوله قولک عین معبودک عین کعبه اولور
یعنی بنده دخی صفات خدایه که سمع و بصر و قدرت و ارادت و حیات و بقا و کلام
که چه خدایه قدیم آبانده در اید اولور ایوکن خفا بیور که انا اقل من ربی ستمین
اید که بن خدان ایکی پیش کوهک اولم یعنی دیکدر که چه خدا ازل و ابد در آبانده دخی
ازل و کل آتا اید در حسین منصور رحمة الله علیه در بنم ایله بریم از اسنده فرق همان ایکی معشوق
صفت ذاتیت و صفت قائمیت فرق بود که بز انکله قائم اولدق و ذاتی اندر دخی ایوکن
الصدیق رضی الله عنه ایله که فیقر اولد که نکند و نه محتاج اولد و نه در بسته محتاج اولد بیور
اذا تم الفقر فهو الله در احتیاج خود و هنوز نقصاندر چون نقصان ایدوب کمال بوله مخلقا
باخلاق الله بو مقاددر یفا که بو مرتبه بلند در هر کسبه اول توفیق و بر لوز بو مرتبه ادراک
ایله بو مقادربان ایو قناعت کرک بجهتم و بجهتونه در خبر و یرو بجهتونه تفری
قوله خدای سوکدر بجهتم و بجهتونه تفریدن اولوقت بر طوبار سنگ بوایت که ما کان لبس
ان یکلله الله الا و جلا و من در حجاب و پرسل رسولا سکایوز کولتره منکشف اولد و بو
جمله سکایبان ایله و سن کوره سین و بیه سین که بجهتم و بجهتونه کیدر شکر می و بیله سوکدر
بر مرتبه در و کوزله کورک بر دخی و طاعت بر دخی در من کان الله کان الله بو مقاددر

در یفا ایچ

در یفا ایچ بر خاندان قناب صفز زینر که یوز العرش الی یوز مین مقدر ایدر اما سنگ جملک آفتاب
نایک و ادر در سنگ نصیبک آفتاب دن خانک روشن ایدر جک قدر در فی مقصد صدق
عند ملک مقدر آیتندن نه فهم انک که مقصد صدق ندر مقصد صدق سر بر سر در که
کند و مجیدین انده ساکن قیلور حضرت مصطفی دن علیه السلام بشک جابر بن عبد الله با سه
عبد الله بن رواحه غزوه احد ستمیده ولد قده و بدیکه با ای حق تعالی در نایوب عرش کعبه
اوزنده موسی علیه السلام ایله یز اولور در یفا حضرت موسی که حق ایله یوز اون دوست
بیک کلام سویند بر که کرات محمد اولان خطاب ایسنگه یا جباب من امت محمد و یا مسکین
امت محمد و یا فقرا امت محمد بو خطاب لذندن بهیوش اولوب و خرموسه صغفا عالمه
دوشه چونک بنده کندوب کلامه و عایدوب دیدیکه اللهم جعلنی من امت محمد کر چه سوز ایش
ایله سوینور اما تری دوستدن خبر سوینور در یفا معراج کبیره مقام اعلی دن حضرت
محمد علیه السلام دیدیکه ای محمد غیری زمانده بز سویدرک سن ایسیدرک و بز کوسر در کسن
کور و درک بو کبیره سن سویند بز ایسیده لم و سن کوسرین کوره بوم در یفا ملک بو مقصد معشوق
مصطفی اولد و اول عاشق اولد زیرا که عاشق کلام معشوقه سوررانی ایسندگی کبیرون
چون لیس کوریک کندیدن کجودی و چون سوزین ایسیده کاندوب کوریک زهی بو مقصد مصطفی
علیه السلام عجب و کدر ایوکن خفا رحمة الله ایدر که وقت اولور که دیرم که ای من معشوق
بو نفع بن سنگ معشوقم و بر و قنده دخی دیدیکه ای خدا سندن بکا عجب در حاصل اولد
و ای که سنگ خدا انک برنده در بن بودردون نور ظنم فاجح الی عبده ما و حی ای
عزیز اسرار وجودن خبر و بر ملک اولور زیرا که بو مقصد که بنده قربت ایله بر مقام ایدر شد در که
اول مقصدن سوال حصار بو مقصده شوال شده که بنده بجهتم بیدر لر و کوسر لر را کبیر لر
ایر که کند سوال ایله قطعی و وقت کوز لر مثلاً پادشاه اسرار ملک سویند اول کسبه تمام
عالی تربیت حاصل اولور اما اولور که برک بو اسرار پادشاهدن سوال ایله زیر سلطان
سکایر که بنم پادشاه ملک قنای سنگدر اصلا خط اولور اما سن پادشاه سنگ خط جاندر
و خلصون فی خطر عظیم بو مقصد در یفا مکر سن جنته وار مشی سین اولو بیور که
وجوه یومنه ناظره الی ربنا ناظره اول جنت که عوامه و عده ایشکدر خواصه زندان
شود دنیا مؤمنده زندان اولد و غنی کی زیر خواص حق تعالی ایدر اولور رنجی مکر سن که خدا
جنته می اولور بل کند و جنته اولور اول جنت در که شیخ نبی رحمة الله حضرت بیور که
ما فی الجنة احد سویم الله و حدیث شریفه وار و اولد که ان الله جنته لیس فیها حور
ولا تصور و الین و الین ایدر که خدایک بر جنته واردر که انده نه حور و تصور و الین و
عمل واردر پس انده اولان مقرر مالا عین ذات و لا اذن سمعت و لا خطر علی قلب بشر

وار در بر کشتک جنبی بود و عوامک جنگ طلب آنک رواد کلد که بوطانته نوزون زنجیر
ایله جننه چکر کتزر با عجب لغوم الی ایجنه با سلاسل و هم کارهون کشتک این آینه
خالقون آینه کچه کر که رویدری رتبان لی عنک جتا فی ایجنه بوعبدت خواص بهشتن قوی
نند کلد در بغا فی عبره راضیه فی جنه عالیه دن نه فهم ایله کر جنگ سزنگ عبارتی
درست بیکه سبحان الذی امری بعیده لیل سکا یوز کوسره با آینه النفس المطفئه
خط بنه سنی اوله سین یعنی ایله که بنم قولدم کوکلنه کلکه با بنم جننه کله سین اوله بر اولونه
سنو لا یتدیر که زنگ سکا یلیقه جواب ویر دیگر که بنه جنه قدسه داخل ایله بکا ذینر خطاب
ایله و صفایه منکف اولور فی عبره راضیه فی جنه عالیه بومقادر قطوفها دایته
بو بهشته رزقندر که عده رزقندن غیری رزق قلب درزق روح و رزق قلب
کر چه جان و دلان غیری برکتی ویرورر آتا بونه برکتی ویرمزای دوست سعادتن
مجت حاصل اولور و مجتدن رؤیت حاصل اولور علامت مجت بودر که محبوب چوق ذکر
ایله و خدا نیک کشتک علامت بودر که غیری محبوبتر کر ایله مجت خدای اختیار ایله کر ایله
هنوز مجت خدا حاصل اولور کلد اولور و مال و جاه و حیات و وطن بوجله محبوبر و نه
پس بوجوبت ترکایدوب خانه خدا کشتک ایله و صوم و زکوة اختیار ایله پس کور کند و که
اگر مجت غیر خدا مجتند غالب اوله بیکه اول کشتک خدایله هیچ حساب بوقدر پس بومفاده
خاطر کلو که حضرت مصطفی علیه السلام دنیا و ارج نسته بکا محبوب و بر هر دم و فی پایتیه
سنگ کشتک بنم قلبه ایله و سنده در پس بوجت بنم اولور که خدا کشتک فریدر جواب
اولدر که بوجت اصلی کلد ر بکه مجت خدایلی بچوندر اینته کی که بر غیر برم بودر که اگر بن خدای
غیر و دست طوق جانر و لینه ابوبکر و دست طوق آدم نبی و اولان مجت کال عشق
نقصان ویرمز اگر کشتک لعلی محبوبه و که شرکت کلد و اول در فی محبوب مجت
اندریدر مثلاً بر عالم که کاغذ و دوانی سورا کا دینلز که علی سوز پس محبوبا اصلی بر کدر
اگر غیر نسته را نیک چون محبوب اولور بر فرایتز هر کشت که خدای سوه لازمه که رسو ک
سوه و شیخی و شی سوه و کند و غیرین و فی سوه که سبب بقادر و عذر تکر و فی سوه که سبب بقای
نسلان که مراد الله در بر ذمه التون و کومش و سانه نوازی جمله سور که بقای نوع و تحسین
قوت افکاره و آنا کر بونتر محبوبا اصلی ایله اول مجاب راه در

متممید اصل سابع

و یسلو تک عن الروح قل الروح من امر ربی ای عزیز بیلور سین سنگ با طکره نه واردر که
طالب حقیقت روح اولور سین دیر سنگ بن قالب و روحدن غیر نه اوله که شوی ایله سنگ
ان خاتمه الرحمن بر مقامه ایله سین پیش یک صورت سکا عن اولنه هر صورتی کندی شکلنده

کورد و دیر سنگ

کورد و دیر سنگ بن خود بر ایدم پیش یک نیجه اولدم و بونک و جلی اولدر که پیش یک خاصیت
وصفت بنه آدک هر برنده ممکنه از بر خاصیت و صفت بر صورت و بر شخص اولور کشت
چون بوضفتم و صورتی کوره همانور که کند و اول اوله اما اول کلد ر بکه اندر و بونک
بعینیه محود و بعینیه مذموم اولور اول صفتی تقدیم قابلیت بوقدر که بکه روزگار ایله ک
ایریشیلور آتا بیکه سنگ قابله سنگ که بر نسته تقیله و نسته که سن حقیقتده اول لطیفه سن که
او حاصل قلب اولندر در بغا بوسین که قلب لطیف عالم علویندر و قابل کشف و عالم غیبی
پس قالب ایله قالب راسته بر واسطه و بر رابطه وضع اولند که قلب ایله قالب ترجمان اولوب
اول نسته که قلب نصیب در قلبیا اول لطیفه خبر ویرور و اول لطیفه قابل خبر ویرور قلب
بوده قابله تقیله تمش اولر که قلب قابله قرار ایدر بانس طوفی و در فی قالب حوالی
قلب قابله طوفی بولطیفه حقیقی ادمیتده واسطه و حاصل ایله بیکه قلب ایله قالب
اراسته همماز قلب ایله قالب عیب ایله عیب کوز بری بر نیکه لک اینجی ترجمان ایله بیلور
معلوم اولدر که بولش خواص ظاهرین غیرین بش خواص باطنی واردر که ادک نهاد که تقیله
اولندر در بغا سن قالب سن ایله نفس و قلب و روح در واکر روحدن
غیری بر نسته و ذی وارای اکا بنشیک معلوم اولور حضرت مصطفی علیه السلام بر طبیب جاذدر
مصالح و مشاهدت صافقه ضرورت ایدر که بواسطه ای کشف ایله که اگر ناس فهم اجتناب حمل
حاصل اولور کاتهم جواد منتشر بویرواندر و جواد که فردن طشره کلو ریرت و
حقیقت در که بارین صورت زکند اولور حضرت مصطفی علیه السلام ایدر ان الارواح
جذمن جنود الله لیس ملائکه لهم رؤس و ایدر و رجل یا کلون الطعام ایله ایله کدی که
روحانی و ایغی اولوب طعام بید مجاهد رضی الله عنه ایدر بنی ادک جسد نه حضرت حنک
خلقندن صورت ناسده بر خلق واردر ناس کلد بر حدیده رسول الله صلی الله علیه وسلم
بیرور که بنی ادک جسد نه بر باره ات واردر اولیو ایلیق جمله ایو اولور و اول کم
اولیق جمله جسد کم اولور پس اول کلد چون قلب و قالب و نهما و ولطیفه ندر بیکه بیکه
نفس اوج در لودر نفس آتاره و نفس نواحه و نفس مطمئنه بونتر نکره کند و مقامک
سکا کوسر در بغا ای عزیز قلبک بوقدر اگر اولیده قلب ندر کندی سکا بیلور رسو ک کل
بو که بر ایله کول کلد کول خود اصابع رخاندن بین اصبعین در منظور الهی کول در ای دست
چون قالب کول زکین طونه قالب و فی منظور اولور مثل القلب مثل ریش بارض فلان علیها
الرایح فله و ایضا کول کلد در رحمت الهی کند و عالم دینه شوال بر توی کیه گاه التمه و گاه و سنده
دندر فهم ایله بونقی بیدر که کول کلد دندر لاسبتو الریح فانه من نفس الرحمان بودر که
وادی بین اصبعین اصابع الرحانه اسر در بغا کور حان خلقه جمال کوسر تدیکه بنه

قلب المؤمن من عرش الله در زین کواکب بود و اسعد که عرش الرحمن اوله اسمع بن عبده
 شمر تا بد که القلب هو العرش والصدر هو الكرسي ایدر که عرش کواکب و صدر که سید
 بن هو قران مجید فی لوح محفوظ ابن عباس رضی الله عنده ایدر لوح محفوظ موهبت کواکب حضرت
 مصطفی علیه السلام ایدر عرش جبرئیل خلق الله و کنه ایدر نور لایسن سماوی و الارضی
 و وصفه قلب عبدالمؤمن عبد الله بن عمر رضی الله عنهما ایدر بر کون رسول الله صلی الله علیه و سلمه
 سوال ایدر که الله قنده در جواب و بر دیگر که عبادت که قبله در چون کس کواکب بود
 کند و غرضین کواکب در یفا که شریعت دیوانه حقیقت بنده اوله روح نه نشد در دردم
 آغوش الهی تو که و بنده حضرت عیسی علیه السلام بود قدر و رفعت که طو تارخ اندر که
 اکاروح القدس خلقت کبیر مشهور و انی دو کلی روح ایدر و اولاد صفتی که کرامت
 و فضیله وارد اول فضیلت روح ایدر در روح عالم بقا و عالم قابله کوند و پیر و غنم
 نیه من روحی بود در یفا که غیر حق که ان الله غفور مافتد که روح شریخ اوله انکی کبیر
 و یسئو که عن الروح قل الروح من امر ربي بیوردی قدر کبیر که قدر و منزلت بود که ملائکه
 و روحان بود ای عزیز قل الروح من امر ربي تمام شریخ در کن اهل موفقه زین که روح ام
 خدا و اولور امد ارادت و قدر زار اذ ارا و شینان بقول که کن فیکون دن فیم
 بودند و که مقابلی رضی الله عنه من امر ربي من نور ربي و بکله رید ابو بکر مصلی رحمة
 الله ایدر روح عالم کن در داخل و کله چون که عالم کون و مکاندن اولیه عالم مخلوقدن اولماز
 بلکه عالم خالقدن اولور زین چون که ام مخلوقاته و اشیا ظاهر الین اولیجنی روح خود ایدر
 پس خامور اولماز بلکه فاعلا اولور مفعولا اولماز قاهر اولور مقهور اولماز رسول الله علیه السلام
 بیوردی که ملائکه رب غنم دیدر که بنده او مده دنیا بی سکن ایدر که ایدر بیرون که دنیا بی
 انکه نصیب ایدر اخوی بزه نصیب ایدر رب غنم جواب کله یکن بن الیم خلق ایدر و کله
 کن و بکله اوله برابر ایزم ان الله تعالی خلق الارواح قبل الاجساد بالف سنة یعنی
 ارواحی اجساد و انکی بیک کله بیک کله بیک بیک اوله برندی محققه فتمنده بو خلق
 اظهار دن عبارتند بو انکی بیک نیم بیک در که هر کون بیک بیک اولور پس جان غیر مخلوقاته قیاس
 ایدر که جانک عجب غلغلی و لطافت وارد بود روح قدس دیر لایکی روح دخی وارد که
 حکما برینه روح حیوانه و متحرک دیر اوله برینه علم روحان دیر که انی قابله اضافه ایدر
 اضافه روح با قابله یکی و جمود اول بود که شویله بگو جان اوی حقیقت ایدر و انک
 انکی حالی وارد بر حاله متفرق بر حاله و کله پس روح کن و قابله تفرقه حیات
 دیر و بو تفرق انقطاع عن موت دیر لایقطاعی نهد که بنده تفرق و بر که اجیا دیر
 بعث دیر و اگر انقطاع جانی اوله نوم دیر و اگر کلی اوله مرکب دیر لایقطاع جانشین

بنه کلی

بنه کلی انتباه دیر کلی بنه کله بعث و قیامت دیر لایکی عزیز است که یقی الروح من
 امره علی من یث من عباده سکا یوز کونزه کون و مکاندن کج چون انکی جهاندن کج سین
 کند و کن دخی کج سین پس روحی کور سین رفیع الدرجات ذوالعیش کور سین پس بو
 مقامه سن اسنان و زمینک کلبه اولور سین شیخ ابو سعید بوالخیر رحمة الله ایدر که ای در یفا
 جان قدس که بر پوشیده است پس که دیده است روی او نام او شنیده است هر که چند
 در زمان آن حسن او کافر شود ای در یفا کاین شریعت گفت ما بریده است کن فلان بزم
 زن و زخود بر و شو تار پس کین چنین جانرا خد از دو جهان بگریده است سنکه هنوز
 کند و کواکب کور مدک جانکی قنده کور سین چون جانکی کور می سین خدای قنده کور سین چونکه
 وقت ایدر که الرحمن علم القرآن عالمه سن کتوره در وجه اسرار الهی بسم الله و انکه
 و ایهم بسم الله و انکه سنده سکا کوسره در علم بالقلم علم الا ان عالم بعلم سکا معلوم
 اولور بو جمله سنک کواکب منتقل اولوب کواکب لوح محفوظ اولور انیکه روح امینه
 وحی ایدر سکا ایدر بر علم لیدن بر قطره سنک تا که طرد دیر علم اولین و آخرین سکا
 روشن اولور قیامت قطره فی قیامت بهما علم الاولین و الاخرین بو مقامدن اقا
 امره اذ ارا و شینان بقول که کن فیکون قل الروح من امر ربي بود و شاهد در که امر
 ندر پس ام کبیرا که در که نقطه عبودیت که اکا قابله دیر بر بر و انه مثال انکه اورسک تمام
 باوک ز خالص اولور پس علم کواکب لوح محفوظ دیر اول سنده که و بس لایندر و کواکب دخی سکا
 دیر و بس لازم اولماز انا بو اول وقت اولور که کواکب مرید و خادم اول سن چون کواکب
 پیر اولوب سن مرید و اول مذوم سن خادم اوله و کواکب ام سن خامور اوله سین اولوقت که
 بو جمله اهلیت سنده ظاهر اوله کواکب سنه قبول ایدر و سنه تربیت ایدر و هر کون خدمتک جنس
 سکا ایدر شور صبر ایدر که بی سن جانک قابله نسیت ندر ایدر و مدر یا خود طرره مدر در یفا
 روح هم داخل هم خارج ایدر و دخی هم داخل هم خارج روح نه داخل و نه خارج
 در یفا فیم ایدر که نه دیک روح قابله نه متصل و نه منفصل باری عزوجل و فی علمه نه منقول
 و نه عالمه نه منفصل بوجان قابله اضافه انک ایجنی و جمی بود که لفظ انی اکا اطلاق
 انکدر المؤمن حق فی الدارین بیوردی معلوم اولدیکه قابله اولوب جان زنده اولور شری
 اگر قابله مقبیه التور لای جان مقصد صدق التور دخی بیوردی ان الا ان نطق
 کفار پس علم و جهل صفت روحه نه صفت قابله حضرت محمد علیه السلام حقه انا انابله
 مشکم دخی قابله شارته اما کنت نبیا و اوم بین الماب والظین اما جان انکه تدر و خدا ک
 نظری جان و کواکب در قابله و کله در یفا هر کس که جان حضرت مصطفی علیه السلام بشردید
 کافر اولد خدای تعالی بیوردی قالوا انشره یهد و نسا فکفر و ابو حاتم جاندر که بشردید صافی

حق بجانب اندر نمان و اول بجانب اندر نمان
 ای نمان اندر نمان اندر نمان

اولی انما انما بقره مشکم عالم فالله رب العالم جان دکله در یفا جمود و تر سار دیه بقره
 بنزله انک مناسب و اجناسی جواب پس بچون سزه عذاب بکه سز بشتر بیغ هنوز بشرب
 کوه سندن منسج اولش دکل سز سز تا که صورتن حقیقته انتقال انده سز دوست خدا
 اولمز سز ای نیز تا که اول مقامه بر شمشیه سز که حقیقت عناصر و طبایع و ارکان سکا ظاهر اول
 بودورت ارکان و دورت طبیعت صورتی اب و خاک و آتش و هوا و چون حرارت و برودت
 و رطوبت و بیوست که عالم دنیا تک مداری بونکر که وزرینه در سه برهه ای بر شده که بودورت
 ارکانک حقیقت سکا یوز کوستر در یفا بوابدن غیر بر آب و دخی طلبیله و جعلنا من الی بقر
 شینی حتی آینی طلبیله و کان عرشه علی الماء بواکاد لیله در دخی بوابدن ایجاب و البی المسجود
 پیور علی بن ابی طالب رضی الله عنه ایدر بوج مسجور عرش او سنده بر دیار و دخی بوابدن
 غیزی بر ابد و دخی طلبیله لانتوا الریح فانه من نفس الرحمن بود و دخی بوانشدن غیر بر آینه
 دخی طلبیله و لکه نار الله الموقدة التي تطلع علی الافئدة انذان نکان و پیور و دخی بوانشدن
 غیر بر تراب و دخی طلبیله که ان الارض لله یورثها من یشاء من عباده اکاثر رتد حضرت
 عیاض صدیق رضی الله عنه ایدر که رسول علیه السلام دید که الله تعالی را وحی ملائکه نور غیبت
 پیرانی و جانه نار غیبتن بر آینه ای نیز صبر ایله که عالم جانده جولان ایله پس و جانه ندر پس
 و بوجمانک ارکان و طبایعک سید و کلک کج اول جهانک دخی طبایع و ارکانک بیله پس که
 الغاصر الاربعه قرینه دید کی بائکه معذ و اوله که بوندن مراد عناصر حقیقی در عناصر
 کون و ف و دکلدر در یفا بو خلق عجب مختصر فتم و مشکدر و ارکان حقیقتن دور
 و دشن مشکدر تمیذ اصنامن

کلمات م ا د

کلمات مراد و بیور لربوا اطلاق مجاز پرانی کا ذر در دخی ایتمک جان زور اما حقیقت قرانه اهل
 ایابا غیر کز ایتر بو مقاد حضرت عمر رضی الله عنه پیور که قرانه ذکر احد او کفر لخطب
 بو قدر بکه ایتر و سئل ایکن کار در یفا سلسلهک یولنده بر مقام واردر که اول مقامه بر شمشیه
 پیور که جو قران بسم الله مندر جدر بکه نقطه با بسم الله مندر جدر صبر ایله که هر سنده که اسان
 وزمینه واردر بکایک ناملر بن صایه سین تا دولت ال و یور ب کند و کی کوره سین ان
 شانه بکل شیش مقامه ای ریشوب سن کماط اول جیلا اولر کند و وجود کی نقطه با
 بسم الله که کور ب جلالت با بسم الله قرانه در کاهنه نه و جهه جلوه ایدر کوره سن اگر حال
 سین و یا میس کوره سن اول وقت پیور سین که حرکت نده سنده در یفا نیز قرانن حروف
 سین بدن غیر سنده ایتر و کور مرز چونکه وجود اول سین بیاض و سواد خیرک ایتمک
 اولمز سین چون وجودن طشره کله سین کلام سنه محو ایدوب نمودن دخی اشارة ایدر شده
 چون اشارة ایدر سین غیر سواد کور سین همه بیاض کور سین اگر نقطه جلالت با
 بسم الله عرش او زرنده وضع اولن در حال عرش و کورس و اسمان و زمین اریبیدر
 حروف قرانن هر بری لوح محفوظ او زرنده جبل قافن اعظدر بولوح ندر و اول
 قاف ندر پیور سین ق و القرآن المجید در یفا قران خدای تعالی حضرت نسیک هر بقره
 بر سله مستماد بر بر قرانه مجید دیر بر اخر بر مبین دیر و بر اخنده عظیم اطلاق
 اولنور و عینر دخی دیر و حکیم دخی دیر حضرت مصطفی علیه السلام پیور که اقروا
 القرآن و التوا غایبه قرانک غایب ایتمک هر کشنک کما دکلدر ای دوست صبر ایله
 او بنی ربی فاحسن تأویسی مقامه ای ریشوب قران بلا واسطه کولکل لوحه یازده
 اولوقت پیور سین کن والقلم ندر ای نیز چون ارادت ازلی مقتضای اولدیک
 دوستدینه کندی از این بلیه بر و بر وجهه که تا محمد صلا کا مطلع اولد پس قرانه بوزمیری
 پیور دیک الم الم مص الر الر الم الم الم الم الم الم الم الم الم الم الم الم الم الم الم الم الم
 الم
 غیر کسده واقف اولمز جمیع عالم حقیقی در جمعی دیرل و حروف ابو جابو دیر لای غیر جمعی
 قرانی اولوقت کور سیک عادت بر سکندن نوزمده و اهل قران سن که اهل القرآن اهل الله
 و خاصته اهل قران اول طاقه در که حقیقت سین کلامه ایدر شمش اوله زینهار سن ایتر که
 قران ایچ بر نامحوی قبول ایدر و انکه سوز سولید ان فی ذلک لذکر ی لمن کان له قلب
 شهادت ایدر که قرانک نمیشد اول مقاد بوجوف مقطع انکه سولید در یفا
 قرانک خلق ظاهره قناعت انشد و حسن بصری حضرت رحمة الله ایدر قران انکه عمل
 ایتمک چون نازل و انشد راتا بومر قرانک در سین عمل ایدر ایدر ابو جهل بو قدر فصاحتد

زانند بر حرف اکلله زین که من عرف نفسه کفر کرد که عرف به حاصل اوله ای عزیز
 قرآن کوندر یک و بی غیر کوندر یک سبب رحمت الهی در کسب بعضی ذکر رحمت ربیک
 خودکام بدور بمعنایه و ما ارسنک لارحمة للعالمین بی غیر رحمت ابد و کند شاه در
 درینا السعید من سعد فی بطن ائمه اولشقی من شقی فی بطن ائمه در هر کسی که ارادت
 خداون شقی که انا فرزند شقی کلور و یعلمهم الکتاب و کلکله بود که جمیع طاعات و صفاتی
 حمیده قرآن کریمی بیان ایدر که عوام عالمیان بیدر و کسب ایدر راه سعادت فرق ایدر
 انذره شقاوتی بیدر رب عزت ایدر که یا محمد بز سکا او کرسه لازم سنه که تعلیم
 اینک ای عزیز ایدر که یسن و القرآن اکلیم حکم اولد که هر سنه که وارد و اوله
 کرک بیدر یسن ای عزیز هر کسی که غیره منسوب کوره یسن خداون می زیل یسن فاعلی حقیقی
 خداور یفضل من یش: و یش من یش: حقیقتدن اضلال البیر نسبت مجاز در آنچه مذکور
 حضرت موسی علیه السلام انا اهل الاقمتک بورد خلق کر چه هدایت احمد علیه السلام حواله
 ایدر انا عمو سب ابوطالب حقیقه و بیدر که انا لائمه من اجبت و لکن الله یش من
 یش: درینا عاشق بوندن شکل با اولیده که روی معشوقدن دور اولوب ایوانه مبتلا
 اولد و انک بچون ایکی با اولور بری صحت اهل و بری فراق معشوق انک بچوندر حضرت مصطفی
 علیه السلام بورد که ما او ذی نبی منقلا او ذیت به ایدر که بنم بنام کیه بلایه بیج برین مبتلا
 اولد بیدر بچوندر که اول ولایت که اکا و بر غیرت الهی ستولی و شکر قوت که بوندن رقیق
 سوز سوینده تمهید اهل باسع

ای عزیز ایشیت بواجب که و ما یوم من اکثرهم با بدالاهم کون ایدر که انکر کتری
 مود من اولد که انا انکر کتر کله در ای غیب مکر که حضرت مصطفی علیه السلام بوندن بورد
 کاد الفقران بکون کفر او دوست بیج کوردکی دیوانه لره بند او میدر صاحب شریفیت
 نور نبوت حقیقت دیوانه ربی بیکه و حی انکره شریفیت بند او روی اولور دن بری برینه
 ایدر خدا یله دیوانه اول محمد با مقل اولد درینا عشق سوخته سو دانی اولور
 سو دا خود جنونه نسبت طوبی و جنون خود کفره نسبت طوبی صبر ایدر که بزم جمعی بزمی کوره
 اول وقت بزم دیوانه اولد و عزک و جوی ظاهر اولور ساکنان حضرت الهیت برینجه فن تفاوت
 اوزره در انردن بعضی و یلین و حقیقتدن بیلور و کورر با طنر بی کورد بیدر
 زار وار درین ظاهر لنده و فی زار بفلن بیدر و دید بیدر که باطن که منتظر خدا در زار بسته
 او یمن ظاهر که منتظر خلقه زار بسته اوله غیب و کله را ما و فی مست شکل اولد بیدر بفلن بیدر
 و ستانه سوزر بوی بیدر بوندن بعضی اولد بیدر بعضی مبتلا عشق اولد بیدر بعضی
 دیوانه که نسبت اولد انک بچونکه جای خلقدن قوت لره درینا خلق بیدر که کفر و

زندان انکر

زانردن انکر معصوم مذر ای عزیز لازمه در که کفزدن بر شمه سوینده بلکل که کفر بچونسم
 اوزره در ای دوست صبر ایدر که اول مقام بیدر بین زار و رقیق و بت پرستک مقامی ندر
 بیدر یسن هشیار اولد عقیقه مانعده که بیگانه کند و لک جنون و سودا سنه مطیع اولد
 اول شمی کفر ظاهر انذون کفر نفس انذون کفر قلب انذون کفر حقیقت کفر نفس البیر
 نسبتدر کفر قلب حقه نسبت طوبی کفر حقیقت خدا یسن بندر بوندن فکله خود جدا باند
 درینا که گستاخند بوسوز لره بوجمانه و اول جهان صغیر سو بیز کفر اولد که کفر ظاهر در
 عمو ما خلق بیلور که شکر انکار بیدر کافرا و لور بو کفر ظاهر در ایکنی کفر نفس متعلقه در نفس بندر
 النفس ای صغیر الیکبر بت و هوایی خدا ایدر بنور افزایت من انخذ الله هواه بو کفر با دیک
 کیش کون و مکانه اول اول کیش لازمه را تا چونکه زحک کون و مکاندن قلدره بر مقامه
 ظن ایدر که صانع اولد که بومقامه قلوب تو قضا یله و کان من الکافرین عالمده قلدر
 درینا نیجه بیک سبک بومقامه ایدر بیلوب هلاک اولد بیدر بومقامه بلیس کوروب بیلور سبک بیدر
 حسن بصری رحمة الله تعالی بومقامی شرح ایشد که اگر ابلبیک نوری خلق کورن کاد خالف
 طبر لروی زبیر کور نور ابرس من نالغزدر پس انذ فکله کفر حقیقت مقامک کا و من ایدر
 درینا که بت پرستک و اتش پرستک و کفر و زار بومقامه اولور بوسجید بو ایجز ایدر
 هر کسی که انک حسن کوره همان اولور کفری حقه بومقامه سبک که حضرت مصطفی علیه السلام
 دیدر که من زانی فخر زانی حق هر که بچون کوره خدای کور شما اولور نه قدر که بومقامه
 اولد سن کفر و ندر ک اولور چون بومقامه که اول مقامک خداوندک کوروب جمیل و ندر
 اولور تو جود و ایمان او کنه طلب بونی سو بیدر که انی و حمت و جوی لذی فطر السموات و
 الارض اگر اعتقاد ایزسک ایشد خدای تعالی ندر فلا جن عبده الیل رای کو کبا قال یش
 ربی چونکه کند و جان کو کبک کوردی دیدر که بنار بی ایکنی بوی دیدر که کعب الاخبار
 رو ایدر که نورانده کوروم که مو: منک ارواحی نار جمال الله نورندندر و ارواح کفر و ارجال
 الله نورندندر چون جمال کوردی ظن انذ بیکه معشوق کور و اما جمال معشوق دکل ایله انذون
 فلما رای القران غافال بنار بی بعضی که ما هتای نور ایل کور بیکه یش بنار بی بعضی نور
 جلال الله دندر دیک او ک پس انذون کجوب فلما رای الشمس بزغته قال بنار بی بومقام نور
 محمد در علیه السلام بونور لره دیدم بو عالمده نور در اما اول عالمده ندرک و کفر در ایکنی کور بول
 الله دیدر ای عوذ بیک من الشکر کخفی ای دوست ظن ایدر میسن کفر بنی اولن کار سبیل اولد
 رسول الله ای اکلده و غنی ایکنی دیدر ای اللهم انی عوذ بیک من الکفر مکر بوندندر با یزید رحمة
 الله مکر و قنده زار بسته و میانه با غنیه و دیدر که الهی بکون سجاده ما اعظم شانه
 دیدم ایله بو کون کافر بوسم زار قطع ایدم و دیدر مکر الشهدان لاله الا الله محمد رسول الله

سازگار عالمه بگویند کفر جلال دیر و برین کفر جمال دیر در بیغای عزیز کفر الهی است
اول کفره بینا اول پس اندن بولکه کیر ایان الکتور اندن جان و بر که تا کفر ناید و مالک و کفر بید
بول بولکه سین پس اول وقت مو من اولور سین و جنت و جوی ظهور ایدر و و کل اول اولور
پس بوردن قدر یوز کوستر و تمام اولور اذاتم الفکر فمواسه سن اولور سین چون کس
اول اولور سین کفر اولور کاد الفکر ان بولن کفر بومقادیر حسین علاج رحمة الله ایدر
دین الله کافر اولام بنم باند کفر واجب که چه خلق باند کفره قبیله حضرت مصطفی علیه السلام
ایدر ما خلق الله سینا الشبه من ادم اگر ادم انک شیبی و لیبی غیر مخلوقات کیر اولور
ای دوست بوسوز لون دکر کیر ذوق انرا الا عشق ذوق اولور اولور اولور اولور اولور
یوز طغان بیک نغظه نبوت که خلق کوندر که انک بولن که سیکانه لا شانرا ایدر حضرت مصطفی
علیه السلام ایدر حضرت حق اگر چه خلق مقرب ایدنک مراد ایدنمش اولید الیس حجاب راه
قیلیدی در بیغای صنومش که خدایک حضرت مصطفی علیه الصلوة والسلام جمع انک
دکله بیک کوز و ایچوندر بر اولورون روایت اولور که خدای تعالی اولور کوز و عشق و دوستی
دوستی که انده بر وادی ایچ کوز بوقده کسبه التفات انرا اولورون بر ایدر جود عالم خدای
بیدر بیکن اکله بر اما محوری نه بیدر و نه اکله بر در بیغای من عرف نغز فقده عرف رب بو
مقاصد ایچون اول عاشق دیوانه کاد انیا المیس و بر سین اگر انک عالم الهیه نه نامزد
اولور و فک بیدر الیس نامر انک کفر دیر و کیر اول بر محکم که عاشق صادق اندن ذوق
اولور کال عشقه بر مقام وارد که عشقون مهر و عشق لطف و احسان یک کلور هر
کیم بومقادی بلید هنوز راه عشق در زین عشق اهل ایدر که بزر و و بلا اختیار ایدر
رحمت و لطفی عزیزه نصیب ایدر کسین منصور ایدر فتوت ایکی کسبه کسبه بر بر احمد علیه
السلام و بر الیس علیه اللعنه یعنی معشوقه کسبه اهل بارگاه ایلیم سپید و سیاه بر در
اگر کسبه بوفرق ایلیم عشقه هنوز حاد بر کیم عاشق لطف اول اول کسبه کسبه عشق معشوقه
عاشق و کله ایلیم دیدر که کلیم سیاه لعنته نیچون کند و کن کدر مر سین دیدر که اگر کسبه
کیده رسم حالی قالمق لازم کلور بوفرقی محبوبه نوسکدر خیره منظر اولور سین ایلیم ایدر
بوقدر یوز بیک میل کوی معشوقه معکف اولدم چونکه قول ایدر روایتک نصیب اولور
و بکار رحمت زمانه کلیم نصیب لعنت ایدر و ان علیک لعنتی الیوم الدین خطابید
مشرف قیلیدر صبر ایدر که فغرت فیه من رومی بایسندن کجوب بسن و القرآن اکلیم
سکاید که پای لعنته ایلیم نغدر و کسب بعض خبر و بره که سلام علیک یا ایها النبی
و رحمة الله وبرکاته حضرت محمد علیه السلام نغدر جلال و جمال حق که از لدن ایدر دکر کاف
سلام علیک و یا: وصلت ص و القرآن بر ساعت محمد علیه السلام دن ایدر کله ریا

لعنته دفر

لعنته دفر ایلیم بولید در زیر که بولیمیند یعنی محمد علیه السلامه رحمت و ایلیم لعنته خدا اولور
ایچ بر شخص خدا سندن ایلیمه امکان اولور در بیغای شوی که جبرائیل و میکائیل و اسرافیل
که قیبه سجده ایدر دیوندا کله ایلیم قیبه لغیدن سجده ایدر دیوندا کله ایچ بیلور سین کرم
معاینده اول کسبه اسجد لادم خطابه کله اما تر اذ اسجد لمن خلقته من طین دیو خطاب
کله ایچ بیلور سین خدای تعالی حضرت نیک ایچادی وارد بری الرحمن الرحیم و الجبار المتکبر
صفت رحمانیتدن حضرت مصطفی علیه السلام وجود کله و صفت جباریتدن الیس وجود
کله پس محمد علیه السلام اول ایلیم بولید اولور الیس بودر کاهک در باند راکا وینلر کس
بزم عاشق سین زینار ایدر ایچو قومه ایلیم کسبه ایچادی سو و کیدر محمد علیه السلام خدای
سو و کیدر انک بولن بیور که لیفکر لک الله ما تقدم من ذنبک و ما آخرو روایت اولور
ایچ بیور که ایچ کسبه خدمت سلطان اکلر مکر سلطان بن کسبه کوز بکسبه پاینده اولور
دفر دیر و کله ای شول کسبه سنگه بنم ولایتی سرف بولور سن بندن و بن سندن و ن در بیغای
دیگر قدرت بوقدر که مکر شریعت کسبه ان اولش هر کیم رازی کشف ایلیم انک قانن دو کور لو
لم نذنبوا لجا: الله بقوم یذنبون فیغفر لیم و یدخلهم جنة پس بولر کسبه هر کیم هر کیم صادر
ایلمه اول کسبه خداوند دکلر بیک بولن کسبه ترک کفر و ایشک طاعتدر در بیغای بو
جنت القدره برای بویچاره فی قودیلر خلق شوی ظن ایدر اولش اولام اندن تمام اگر ایدر
بر مقام دفر کوندر و بیدر بر نیت اول مقاصد اولدم بولیمین مقاصد بدن بر کسبه وجود
کله کسبه اول کسبه عقوبتیمون دیر مش اولور بومعنی بویچاره بر بر در و و شیدر ایچ بولر که در مان
بولام پس کسبه عالم الیس در دایر ایلیم عالم محمد علیه السلامه در مان ایدر شور زیر که کفر
رقم قنده طوار و ایمان رقم بقا طوار که قنده اولیم بقا اولماز هر نه قدر که قنده زیاد اولور
بقا زیاد اولور بولن بر مقام وارد که تا کس اول مقاصد اولر خطرون خالی اولور
المخلصون علی خط غظیم بومقاصد اکام مقام هو ایدر هو لجان نفس و راکه بو عالم دن هو
رغبت کسور میده و صحرا ای الیس یا ایلیم خوقدن نجات بولمق قادر اولماز و اما من خاف
مقام رب و نمی النفس عن الهموی فان ایچنه ای لماوی یعنی هر کیم ایاغک هوادن کس
قدمنه جنة بصرا ما اول جنة خدان غیر کس اولماز شیخ شبلی رحمة الله ایدر جنة الله دن
غیر کس شیخ سیبوش ایدر بر کیم حضرت مصطفی علیه السلام واقعه کوردم
فتودن ایچو کیردی دفر دیدر که عین القضاة بکایدیدر که هنوز ساکن برای سکونت الیس
اولمشر زنجیر بر شویده اولور سین بر قاج کون صبر ایدر که اول وقت اولور که قرب بی بعد وصال
بی فراق اولور چون بود و شت بکاحکایت ایدر بویچاره نک صبری تمام اولور بار ایدر نظر
ایدر کوردم که حضرت مصطفی علیه السلام فتودن ایچو کیردی شیخ سیبوش و توفیق

دید و لکن آشکاره و بیحک طاعت کتوره میباید باینده خلق ظن آید بدینکه سحر و شعبده اوله
درینا اوله کونکر سرور عاشقان و پیشوای عارفان حسین منصور بی دارا و زینب الهی پیر
شیخ شمس ایدر اول کیم بنم حلقه مناجات اوله دیدیکه الهی مجید کیم چون اوله درینا دیدیکه
کر چه اوله در رم آما و نیک و بر ورم یارب ویت نذر دیدیکه لقای و جمالی ویت المجهتین
اگر باشکده هوای لقای عشوق و ارسه کل بو میدانه باش و پنهان دوست حضرت مصطفی
علیه السلام دیوانه لک و مستدرک عذرک و بلوب و بد بدیکه ان الله لا یأخذ العشق با یصدر
منهم درینا بلور سیم مجید کیم عشوق و زخی نذر عشق خدا و بوند که شیخ ایدر که العشق
نار فی القلوب عشوق ماسوی المجهتین درینا حضرت ابی بکر الصدیق رضی الله عنه ویردیکه یا
ذیل المعتبرین ذرفی فیک خیر ایدر که حضرت مصطفی علیه السلام تاز خلدقه مبارک
قلیج چو لک کیم قیناروی درینا سن هنوز جمال بر لایق کور بدک جمال حقیقتی قندن کور
استرک که سکا بر مثال کتوره کیم که اکلید سیم منظر و انکه عاشق اشدر اشدر تمام حقل اولوقت
اولور که ان طوقنور پروانه لک اثری فالیده تا بوسوز سنک و بنم حلقه و کله که سوید و زینب
سن صانور سیم هر کسید با و بر بد بر مقام وارد که بلای خدای جان ایدر صانور الورد شیخ شمس
ایدر خدایا کلی مخلوقات سکا لطف و رحمت چون عبادت ایدر را بان سنه بلا ایچون استرین
بو طیفک شیرم و کیم و بر لک دعوی عشقه صادق و کله او که عشوقک جز بیه منتقد اول
و عسای عشوقی چکه وصال معشوقه ایدر درینا اول حرف که لوح محفوظه پیدا اوله حرف حقیقت
ایده ای بیز اول کفینو بنده زید اوله زید عیده ایلر که اول چوق اولور که انک و دستدر
نیست دست اوله و بوجرا ایدر خطاب بو اولدیکه اجمیر و صابرو او را بطوا و انقوا الله
تغلبون بر هر در که صفت خدا زندر القیودور و اصبر فانک عیننا ای عزیز المور
بوفونک شکر می بود که سالک چو کیم بو مقام ایدر اوله شکر می کند و بر واجب بلک کر تک
کند و بی قاهر کوره شکر نعمتین و کند و بی محکوره زینب خدا ناک بر آوی شکور در و بری حمیدور
ایچن شکر و حمد زاننده لایق بنه کند یاده بلور چو کیم سن عجزه معترف اوله سیم مقرر دیکه
اول سنک جابنگدن پنه شکر ایدر جور که شکر الربه بارت بو معنادر عرفت ربی
بر بی معنایین بلندر بلور شکر الربه نفس بنف فنهو الشکور بو معنادر بو شکر حمد
اما شکر قالب بود که حضرت مصطفی علیه السلام بیور که بکر ایدر دیسه بری نور
ایچن و فود دیسه سمواته طولدر را و صبحی دفعه دیسه کواکب ایدر اسیین طولدر رحیم
ایدر چن زینب قولند و سئل انک استر اکا باب ذکر فی فتح ایدر ان باب قریه فتح ایدر
اندر توحید کرس سنده اجلاس ایدر و جی ایدر کوسر و خن باب هده افی کورر ساندن
دار فرد انیته او خال ایدر و بر دای کبریا و جمال کشف ایدر چو کیم بصری جماله واقع اوله بلا

قالور پس بو مقامده عبده فای اولور و حقیق باقی اولور الله سبحانه و تعالی حفظنده واقع اولور
نفس و عوارزندن بری اولور سیم بن عبده الله ایدر که حضرت مصطفی علیه السلام بی کسوت
بیشترنده تشبیه و تمثیل طریقیه خلقه کوسر دی و کر نه انک قابلند نسیت و ارا یه زینب اولور
نور فد جا کیم من الله نور انکیم ندر که سایه سیره و و شتر دی چون قالب حقیقتیک زینک
اوله قالب و حقیقت حکم کیم کافرم اگر ندر دید و کیم بلور سیم درینا کیم کوننده ندر دید و لکن
بلیجک شینوننده ندر بلیسون اگر مصطفی علیه السلام قالب سنک و بنم کیم اوله پیر مغلندن
چشمه رمی قاروی و اغوی یاز انجور رمی اولور دی و اگر بر کسید پنجه طهارت لی بنشیند یعنی
مبارک لی طوقنیده هر کسید پنجه طعام اولور و بو عجب اولور که شیخ ابو عمر و علوانی اولور
اوچ بیل هر طعام بره زینب اگر بر کسید طعام جنت و پیره لکن بلنک بو طعامه هر حاجت اولور
اگر بر لایق موافقت ایچون پیر درینا کیم کیم کور کیم ایچری نجه زر خالص ایدر بو
حکایت ای شکر بن و پیرم و انتمه اشردن بر جماعت حاضر ایدر بر صوفینک اوند بیز
رفض ایدر دک و ابو سعید نر میه جنت او نور کیم پیرم اغلند و بدیکه خواجه امام احمد غزالی کور
بزمه بلور رفض ایدر کیم لبا سیم شویله و شویله ایچ شیخ ابو سعید و بدیکه کور کیم موت ایسترین و کیم
دخی دیدیکه اول یا ابوسعید امان فوت اولور دیدیکه چو کیم در بی اولو قیلور سیم اولوی دخی
دیری قیل دیدم اولی کیم دیدیکه فقیه محمود و بدیکه ارب فقیه محمود زنده قیل ایمان سن
زنده اوله پس بکا دیدیکه سفر لو و بر لک عین القضاة خدایق و موسین المرقونند
فتوی و برورل دیدیکه ای دوست سن دخی فتوی و بر حسین منصور ایدر بن و سن ایچر خدا
اولق اولور پس بنم وجود کونور انستین کسوت حضرت مصطفی علیه السلام ایدر الناس
انسان کاشمان المشط بوسوات بین الناس قابلنده در که خاک و بشریت جمتنده
اما حقیقتیه مختلفدر الناس معاون کفادون الذنب و الغفنه بو مقامدر و لیس
شینی خیر امن مثله لایق المؤمن ایچر بنده مثلندن بیک مرتبه خیر اولور المؤمن اولور
و بانه التوفیق

تمهید اصل عاشر

بو اصل جمیع مقاصد شکر را می طالب تحقیق حقیقت و رغب ندر ضیق طریقت و دست حقیقی
شکر سنو المکر که جواب و بر سیم کر کدر بری بری الله نور السموات و الارض ایچن اوله
خلق الله نور ایچن المومنین مرات المومنین جواب الله نور السموات و الارض بونیک
تفسیری و عنده ام الكتاب و بی حروف و بی صوت کور شد تا بایک حروف ایچر تغییر
اولور ندر و جهود اوله مشکلمان و علما و هر که خدایه نور و بیک لایق و کله زینب نور عبارتدر
شوندن کواکب زمان بقاسه اولیدر و کدث اوله کر چه بوسوزر سندر تا بونی و بدیکه انک نور
دخی بو صفت اوله درینا کیم نور بر پنجه قسم اولور در نور ختاب و ما بناب و نش

و کوه پر و زرد لعل و فیروزج امام محمد غزالی رحمة الله خوب بیان آنست که در بونوبه نوری
نور برشته در عبادت که آنکه شبانها بر او نور چون که معنی نور بواوله خدا به نور اطلاق حقیقت
و غیره مجاز اولور زیرا جمیع عالم کم عددن صوای وجود الکل کلمه حضرت مصطفی علیه
السلام بیور که ان الله تعالی خلق الخلق فی ظلمة ثم رشح علیهم من نوره الکیونیک وجود خلق
ظلمت منقوت ای نور الهیت ای موصوف اند بظلمت نور مبتدا اوله بوندند که سبیل
رحمة الله بیور که مافی الجنة احد سوی الله و موصوف کرضی رحمة الله ایدر که یس فی
الوجود احد الا الله بومقادیر علی بن ابی طالب رضی الله عنه و یسدر که لا اعبد الا الله
حبیب الله صلی الله تعالی علیه و سلم بیور که لاراحة للمؤمن و دون لقاء الله تعالی درینا
نور نه اید و کک و یس اسم کل ایزسین و عالم بر برینه و در انجا بر مرز سوبه لم الله نور
السموات و الارض و بکدر که اسما و زمینک وجودک اصل انک نوریدر حسین منصور
ایدر الله مصدق الموجودات الله نور السموات و الارض انک ذات وجودی جوهر غنچه
و نور صفت ذات الهیت عرض اولور فهم ایدر که خدای تعالی موجود در پس جوهر اولور
جوهر پس عرض من اولور پس وجود الله جوهر اولور و نور عرض اولور بوحیثی استماع
ایله که لفظه الله عبارة عن بیان وجوده و نور السموات و الارض عبارة عن نور وجود
و نوازمه بوسوزک حاصل اولور که الله جوهر در یغنی قائم بذاته در و نور وجود در جوهر
عرض من اولور پس بونور که عرض جوهر الهیت در در وقتده در انک الله بر بر و نیک
بر وجهی و فی بزم شیخ و یسدر که اولور که الله نور السموات و الارض یس بلیور
بوسموات و ارض در بیکر بقره الام من السما الى الارض سکا کشف اولور که سما و ارض
نه اید و کی سکا معلوم اولور در یغنی مثل نوره کشفه فیها مصباح المصباح فی حاجه
الزجاجة کانهما کوب در می بومغنیات رتدر بنیده که خدای کوره شوی کور نوز که
نور جواغ صرجه قندیل ایچیدن کورنه و قندیل در مشکات ایچنده اولور مشکات بدینک جانده
زجاجة نور محمد در علیه السلام اگر مصباحی بیکر و یسدر که هو الله الذی لا اله الا هو
اوقی تاکه بلیسین در یغنی مثل نوره کشفه ابن عباس رضی الله عنه ایدر مثل نوره کشفه
بورام کولک مشکات در روح زجاجة در نور محمد علیه السلام مصباح در بوکا و یسدر که حسین
منصور و یسدر که قلب المؤمن کالمزات اذا نظر فیها کلمی ربه در یغنی سکا که بر مقام اولور
نور مصباح زجاجة مردله خدا را سنده اولور پس زینونه مبارکه در بر نش ظلمت
بر انشدر که شراب کافوری تم تعبیر و نشدر و انک تنی مصباح در اوزان پر و انیه دیر که
قوموا الله چونکه پروانه و لا نور علی نور عالمند ایزسین علی نور کادیر که و واجد ریح
چونکه پروانه انشده بایوب سوخته اولور انشده بر اولور بومقاسده نور علی نور اولور

در یغنی بزم

در یغنی بزم شیخ بر کون دیر که نور علی نور قلب سکا طهارت و بر که پس اول باطن وجه
و شمع مصباح ای نور و حجاب اولور پس اولوم منسه از نور کوسر سکا که بوجواب
دری خالقیا که مصباح و نور معشوقند اننده اولور بوعالنده پروانه معشوق نور اولور
ایین القلب ابو حسین نوری رحمة الله ایدر بر شیکه خدای دوست ایدرینه خدایک عیش و
خدا س اولور خدای دوست ایدرینور اولور پس قرنی رضی الله عنه ایدر عبدک عبودیتی تمام
اوله عیش کجا اولور بر اولور صور دیر که عبودیت ندر و دیر که زاد اولور که بنده اولور
ایا بوزاد لوق صند و قن عبودیتده تعبیه و نش بر طیفه در اکانتان و انیت و بر کوه
امانه محل و موضع بونان اولور انان ندر ذات احدیته صفته را بوبکر و زان ایدر
یس بزم و بنده ذوق الا ان فتمت بالعبودیه شیخ ابوسعید احرار ایدر یک خدام صلاحت
و نیاد خلق کفکر الا الله و کل سماندن بنده ذات الله و با شکیوب قدرت الله خطنک
کمتون کوره پس اندن عبد فردیت خدا و منفر و اول بویله و یغنی الله ایله الله و غیره
اولور پس واحد و حید قالوز شکر زلده و فی بویله ای دست ابوهریره رضی الله عنه ایدر
مشکات صدر در زجاجة قلبدر مصباح روحدر بوقدری کلکی سهل کار در شمره ایسکه
بوقدر من سحرة مبارکه زینونه لاشرقیه و لا غربیه ای عزیز بزم شیخ بان روزگار بودر حق
و نیام بلور ایابنزر که چنده و فی بوقدر حسن بقره رحمة الله ایدر که بوشیوه و نیام اولور
البتة با نری و باغی و اولور وی لکن بوبر مشدر که حضرت حق نوری بچون ضرب ایله ای عزیز
سند فی حضرت محمد صلی الله علیه و آله ایدر بر کون خدا و دیر که اللهم بیغنی و جمی بنور
و جهنک الکبیر شیخ ما ایدر که لاشرقیه و لا غربیه یعنی لا ازینیه و لا ابینه هر که بودر حق
صمدیه کوری و اندن زینون باغی که اول سؤل مشامه ایزسین که از لایک اننده ایدر اولور
و ایدر اولور بویله انان بیدون و ندر اولور خیر اولور و فی بویله زینونه و لا اخوین بیکر
خدای اولور و بیکر سئوال و جواب ایف قال علیه السلام اول ما خلق الله نوره
ای خلق بویله بر نجه معنا بکلور اولو لایتمی و تقدیر معناسنه و فی کلور حدیث شریفین مراد
ظهور معناسنه پس که علیه السلام کنت کنزاً مخفیاً فاجبت ان اعرف عالمنده مخفی ایله
ای لولک لما خلقنا الکونین عالمنده کنوز دیرای دوست نوره سحور کانه و رج اولور و فی حاله
نه دیر علی اکادم دیر چون ظاهر اولور اکا ظهور دیر چونکه در خنده اولور رجوع دیر
ازل نره تک سحور اولور و فی در ایدر مراجعت در بعضی بنده در خنده رجوع ایدر پس محمد علیه
الصلوة و السلام خدا و کل و کلا اولور و بنده خدایه کتس ایدر اولور نره تک سحور
تکلیف عددن عبارتدر الانقسام و الاختلاف فی العدم و الکنس زینون انها فی الوجود
چون بوعده در حضرت مصطفی علیه السلام وجود کنوز دیر اول ما خلق الله نوری

ابتدا اولنا اختلاف و تشریح اوله بومقادله فاطمه که کفور که محرابه السلام مراد شجره
 الهی اوله ایوا شکستند برین اگر بوسوزا چون قائم دو کور که سوبله که است کاحدکم
 خبرین ایست هم بیور که ان الله تعالی خلق نوری من نور عترة و خلق نورا بیس من نار
 عترة سهل بن عبد الله ششمی و شیبک را ایپدر کندی نورند نصورید و یوز
 بیک بیل بین پدی بعد طوروی هر کون یکش بیک که اول نوره نظر ایدردی و هر نظام
 انک نظری کانور جدید حاصل ایدردی انده که جمله موجودات اول نورون پر ایست حضرت
 خشک بصفه و ارد که اکا صفت اخص و بر که جمله اوله و از کشر مکر نور محقد ای
 دوست چونکه آنکه فای بر در صفه کز اولق ندر صبرایه که اول بر خاصیت بوسکر صفه متقل
 کوره سن ای دوست چونکه بیک کز کوره اوله لاشدر من مراد اولنه کنذک کالجور کور
 کوره جک کوز و پرورد و قولاق و پرورد کنت لم سمعوا و بصرا ویدانی سمع و
 بصرو بی بطلق بیان صفت اولش در بومقادله کشر بشیرت که هسندن طره کلوب ان
 الله خلق ادم علی صورته الرحمن اکا مکشفنا و لو لبس اتمت ایدوب ترقی بولوب کتشفنا
 باخلق الله مقامه ایدر شور جواب سنوال ثلث المؤمن مران المؤمن
 درینا ایشت کسکه المؤمن المبهین خدائک نامی در پس چونکه خدا مو من و مصطلق علیه
 السلام مو من و ساک طریقت مو من پس بر بیک مرائی اولور المؤمن من مران المؤمن
 بومضایه بیاذ بریم شیخ دید بیک شیخ ابو بکر منا جانده ایدر یک بار بی پر ایتمده
 نه حکمت و ارد در جواب کلاه حکمت بنه کور بکدر روحک مرا آنده و محبتی قلبکده فومقد
 ای دوست چون استبک کندی کوره بزم آینه ر و حزمه نظر ایدر که المؤمن کنفی
 واحده در بومقادله ساکک شاند و ارد ان الله تعالی فی یوم ویلته ثمانه وستین
 نظرة الی قلب المؤمن روح او جیوز النور که کونده مو منک قلبه نظر ایدر که شخصی
 حاصل اوله من زانی فقه را الحق معنایه من بطع الرسول فقه اطاع الله بومقاد
 پس منصور انما الحق و بیس و بایزیک سبحان ما اعظم شانه و بسم همان بومقاد
 پس هر یک بومقادله ایشه بایزید و منصوره معذور طوار ای دوست اول مو منند
 بزم عبودیتزه و بزمه منوز انک ربوبیت عبودیت بر پلامقادله که آنده کشته نعمت
 فید من روحی شربک بجزر و پر خالدر جمال ربوبیت هجره سنده و ما خلقت اجن و
 الانس الا ليعبدون هم ربوبیتنی و هم عبودیتنی بایز شب معاهده ویدیلکه بونجه
 زماندن بروسن ناظر و مستمع ایدر که تا بویجمن ناظر و مستمع اولایم سن منظور و قابل الح
 نم دنی فذلی فلان قاب فوسین او ادنی بو قرتبکه ایی بایه فز اوله فاسیالی
 عبده ما اوحی نقیم قریبکه نام بقتین اولوباسر سوریه مثلا بر کس مشق قیوسولیکرن

آخر که کور که بهانه ایدوب بعضی خبر صورت و بایر صلیت اصولی کوسنر انک بچون که ایدر
 لغزای من ایات ربه الکبری ایات صفی ما دون ایدایات کبری کبریا الله در
 بر سنوال دخی بشیدک کار طالب می ایشر و یا مطلوب می ایشر صدر کتابده بر شکر ایشدک
 آتایند و کله اول سر مایه طاب کله لازم اولان عشق بزم شیخ ویر ایدر که لاشیخ ابغ
 من العشق بروقت شیخ صورت کله خدایه دلیل ندر آیتینه خدارا تا مبتلا اولند دلیل
 معرفت الهی عشق الهی در درینا که عشق الهی کچی قسم ایدر برین بر جو نرد الهی که احمد
 علیه السلام و برین ابیس علیه السلام زده عشق مو خدله بخش ایدر
 مو من اولدیلر و ابیس ذره عشق مثل کله بخش ایدر کافر اولدیلر ای دوست
 عاشق کدین و مذهبی عشق و انک محبوب عشق اللهتم انی عوزیک من عذاب القبر
 بشیرت طلخ قبر طلخ در برینه صور دیر قبر عذاب و ارد و دیدیک بشیرت قبر در قبر
 خود کل عذاب هر که عذاب قبر بیان اولشدر فاعی واقربدن جمله مقتضای بشیرت
 سنوال منکر و کبر و نسی بشیرتده اولور که ابو علی سینا ایدر منکر عمل بشیرت کبر عمل صالحدر
 بعضی کس آینه نفسه خصال ذمیرمش هده ایدر و آینه عطفه خصال حمیده مش هده ایدر
 و نونتر غیرین طن ایدر آینه کندی ندر حضرت مصطفی علیه السلام ایدر صلوات مکتوبیک
 مثالی خیراته بکزی یعنی بر کفسه از لدر و بر کفسه ایدر هر کیم از لدر ویره ایدر بنه اولور
 ای دوست جنت دوزخ و می باطلکده و ارد رانده و ارد من کر که کچه آخنده اولان جنگه
 کتبه ذکر اولند و غی اوزر و عجایب و غرائب جو قدر تا خدایک بشیرت به شیخ غیدر
 اعدت للعباد الصالحین ما لا یین رات ولا اذن سمعت ولا خطر علی قلب بشر و بشیرت
 جنت بود بونی کورمیند جنته دخی عذابده اولور و دوزخ بوندر برورد اولنک
 نیادون من مکان بعید حضرت عتدن بعد تمام دوزخدر هر لرون و پیدر عشق
 طریق رؤتدر و رؤیت معشوق جندر فراق محبوب، رجهتمدر مثل القلب کالمزات
 اذ انظر فیها یخلی ربه احوال اخوت تمثل در و تمثل کلین اذنا کار و کلدق فتمثل لهما بشیرت
 جبرائیل علم روحانیدن کسوت بشیرتیه مثل ایدر بر حضرت مرتبه کونردی و اصحاب دخی
 ای صورت اعرابیده کوردر ایاکم والنظر الی الامر و فاقان لهم لون کلون الله تعالی و
 بر برد دخی دیر که رایت ربی لیل المعراج علی صورة ثاب امر و فسطط بودنی عالم تمکندر
 تمکنده مقامدر و ارد که بری اولدر که بر مقامه مثل بولر و اگر بنه اذن فراق واقع اوله
 هزندن تفکرون خالی اولیه تفکر رسول الله مقامزندن بر مقامدر و پری دخی جندر
 حضرت عیار صدیق رضی الله عنهما و عن ابیها ایدر که رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم
 دائم الفکر کثیر الاخوان ایدر رایت ربی لیل المعراج فی احسن صورة ان الله تعالی خلق

اوم علی صورتی نفع تشکر در بیضا آمدن بری مستور در صورت دوزخی دیگر اما
بن دیر که صورت کوسر جیدر بیلو رسین صورتی فغنی بازار کوسر زر و هتار بازار
خواصده بی علی السلام ایدر جنته بر بازار وارد که انده صورت صانور مگر بو بکر محفل کشیدن
خبر و پرو باید که زایت رب العزة علی صورت اتی بواتم فغنی ایدر التبی الامیده اولاً
و عنده ام الكتاب در در بیضا شود دن کیم خبر بیور و کیم خبر ویر که فادرا و لورسن
بو قدر بیور رسین شاد بی بیون محبوب اولور انکی بوی که حسن از لیده بو شاد هر بر شمه مثل انکی
جانم اولکته بی فخر اولسون شاد بی جازه طبعه شاد بی حقیقی بی طبعی خودا در در اما محبت نفسی
دلدر که شوان اوله بلکه کولک مجتبی در کوزا و اولور اول مفاصله بی رسین که تیش بیک صورت
سکواضایه لهر بر صورت کند و صورت کوره سن و بو اولدر که هر بر صورتی ش
بیک صفت مندر بعد پس هر بر وصف و خاصیت بر صورت و شخصه منمثل اولور کشی
بو صفت کور بیک ظن ایدر که اول اوله اما اول دلدر بیکه اندر بر وقتیه پریم ایدر
مجد بیوز که حضرت مصطفی علیه السلامی کور و بظن ایدر که ای کورش اولام بو کون
معلوم اولد که کنیدی کور میثم در بیضا بشریت قوماز که ربوبیت رفتک صحای صورت
کتوره شیخ یا زید دن ایشت بشریتین شکایت ایدر که البشریه ضد انبوتیه
فن اعجب البشریه فاته الر بوبتیه یعنی هر بار که بشریت کیده ربوبیت کلور انکی بوی
الان جنت الحمد الی ذی ذی ان کن دیر در بیضا بشریت مخفجر جاید که خلق
عالم التیندن کبر و طوار و سپه عالم علیه السلام ایدر قلب لر شول و مور لکبی با بسنور انکی
جلاس ذکر موت و تلاوت قراندر بو با سن مراد کور و بشریتیه چون موت که موتوا
قبل ان موتوا مقامیدر و جذبه من جذبات ان کن ظهور بول اول عین عین جاندر
کیدوب زای قلبه ربی مقامه ایدر بیور در بیضا بیور سنکه حضرت مصطفی علیه السلام
قلبنده عین نذر بیور که انه لیغان علی قلبه حتى استغفر الله فی الیوم واللیله
سبعین مره بو عین خداون غیر کبر بلز ای دوست اگر استرک سعادت ایدر
سکامیتر اوله بر ساعت بر خلوة صحبتک بول تا بسین که حلوی کیدر مگر حلوی صوفیه که
انکی چون دیکلدر که الصوفی هو الله شیخ عبدالله انصار رحمة الله ایدر که عالم علمنده و
زاهد زهد نه نماز ایدر صوفی ایچون نه دیلوم که صوفی اول کند و سیدرسین هر شنه که ایندن
ایستد رسین خداون اشمش اولور رسین هر کشیکه استید که اسرار الهی بی بی واسطه بیست
عین القضاة هدایدن ایستکه ان کن لینطق علی لسان عمر بو در تخلفوا با خلف
اسد بو سوزاندن عالی تر در که هر کشه اکلید بعضی سالکان تحقیقندن بوته دیر که حق
نقانی بی بول مناسی ایدر لاجرم هر کون تیش که در تحت عبودیتی منازل صحای ربوبیتیه

اینگر که کور که بونی بیست اوله عین القضاة کنج و علفاه من لدا علی خزانه سندن بر
بوره حقه طوئندر در بیضا که جان کلنگ اسرارندن که طه در حقیدر طه یعنی ای ماه
چهارده کی جو نو خلق فتنه نور طه اول عالمده بدرا و لشی ای نوز کی در جمل سالک که
تا از لان خدا تو فقیه فدا به کتشد در حضرت مصطفی علیه السلام خداون خلقه کلنگه تشکر
بر مقام و خوا اولدر که عایشه صدیقہ رضی الله عنها ایدر رسین زعم ان محمد اذ ای بی فدا انفری
علی الله العذرة عایشه حضرتیند دید که ان کوردم ذاتت و حقیقتا اما بن عباس رضی
الله عنه حضرتیند ایدر که کوردم صورت و نقل ایدر در بیضا بیور رسین که بو تمهید بو
بیک مختلف مقامه ایدر که قودم و هر بر عالمده بو عالمه نه کتور که قدرت یتر بیکه در یادن
بر قراه و شکر بر شاعر بو حقیقه ایستکه بیور من رکن الی الدنیا و مال الیها اوقه
الله بنا رفعا رما دا تذرو ح الزیاج و کان الله علی کل شیء مقننرا اهل دنیا بی کوره
بو سوز که هر کیم میل به حقان ان شه با قوب کل ایدر که بیلان صا و راء اهل عقبه حقیقه دیر
من رکن الی عقبه و مال الیها اوقه بنا رفعا سبیکه ذهب ینتفع به الناس ارباب
اخوة دیر که هر کیم عقبه میل ایدر ان نار ایدر اوقه ایدر سبیکه ذهب ایدر که اسانندن انشغال
ایدر اما ارباب عالم الهی و جبروت حقیقه بیور که من رکن الی الله و مال الیه اوقه الله
بنوره فضا جواهر لایقنه ایدر هر کیم خدایه رکن ایدر الله ان نور ایدر اوقه ایدر بر
جوهر اولور که انک قتیق اولمز بو اوج عالمی بوندن و حق واضح بیان ایدر ویدر که مسافر اوج
صنفر بر حقیقی اولدر که دنیا سفر ایدر زاس مالی دنیا در و ربی معصیت و ندامت در و شرف
اخوة سفر ایدر زاس مالی طاعت و عبادت و ربی جنتدر و بر صنفی و حق الله سفر ایدر زاس
مالی مغفرت و ربی لقا الله در در بیضا صوفی و مرید و زاهد و صفات تشکر در دیر که
مردا کا دور شور که نه بیده صوفی کا دور شور که کیمکه بید زاهد کا دور شور که بید اما محبتان
خدا کا دور شور که اندن بیدر لقصودن اول مقام زهد در وجه موجوداتن اعراضه
پس صفات حق بوجودن صفا و بیور زاهد صوفی حقیقی اولور اندن فقر یوز کوسر که اذا
تم الفقر فهو الله اولور اول بر عزیز صوفی دن سوال اولند که الصوفی هو الله دیو
جواب ویر و کی بو مقامدر بر کون با بیزده صور دیر که زاهد کیدر دید که هو الفقیر فقیر
کیدر دیو سوال ایدر کلند هو الصوفی دیو جواب ویر و صوفی کیدر ویدر بیدیکه هو
الله مزید رسین اگر عروکی بو کلماته الکفه قومیه رسین زیدر بونی بیک ضرر عظیمه که اصلا
اکاندر ک قابل اولمز فقیر لقی و صوفیکه زاهد لک و عار فلک شول طه نکر گفت و کنبیه
در که عکاشه رضی الله عنه روایت ایدر که رسولا الله صلی الله تعالی علیه و سلم بیور که بنم
امتنن تیش بیک کشه بغیر حساب جنته کیر لکه انلک یوزی لیده بدره فر کج در انلر

جنده سماه کبیر ای دوست ابو ذر غفاری کزنده امت احمد رسول الله صلی الله علیه و سلم
سپه پور که مسکین ابو ذر پیش وعده فی السماء فردی کن فردا للفرق انذ ویدیکه یا
ابو ذر بیلورسین بنم غم و فکرم ندر داشتی تم نیده در اصحاب ویدیکه یا رسول الله سپورک
دیدیکه و اشوقه شولا خوانده که بدفکره کل لیکه را نکرک شانه انبیا شانه کبیر را نکره
قتله شهید منزله سنده با بارندن اما لردن قهر را نکرندن قهر را نکرده رضایسین سلطه
رغبت انیز را نکره کجندن مغموم و محزون اولور الله کجندن قلبه الله در و حله
در اکبری حسنه اوله بر جیل عبادتدن افضلدر و الحاصل بر فطره عملکر بر در با مقدری
عکله نسبت بنه خیر در رب عزت ایدر الاطال شوق الابرار الی لقاء وانا الی لقاءهم لاشه شوقا
اما بوط لفظه تمام شرح و بیان انکه خاطر تحمل ایز و غیرت الهی دخی قوماز و با الله التوفیق
بلکه موجودات اوج شمس منقسم در جوهر و عرض و جسم اما جسم بو یکسینه با بعد از انده
واسطه بو قدر و بوزندن هر بری حقیقی و مجازیدر موجودات واحده و کثیره منقسم اولور
واحد دخی حقیقی و مجازیدر اولور واحد حقیقی جز معین در لکن اوج مرتبه او زینده در
مرتبه اولی حقیقه اکفیندر که انذن اصلانه بالفعل و نه بالقوه کثرت اولیه نقطه کی بو
ذات باریدر جوهر فردید و کز بودر بو نقطه در که منقسم و کله انقسام قابل دخی و کله در جوهر
امکان قوتش فعلی دخی قابل و کله بو ذات باریدر مرتبه ثانیه واحد با اتصال در که انده
بالفعل کثرت اولیه کله بالقوه اول یعنی فوه زبانه بو مرتبه انوار منظره من ذات الله در
درگاه ایدر که فرد منقسم الیک جوهر فردیدر جوهر دن مراد قیامده غیره کما ج اولیندر
موجوداندر مرتبه ثالث بدین الموجودین دن منعکس میژور اما منفرد منسوب با عالم دیر
بودی یکی منقسم در ملک و ملکوت اما ملکوت عالم روحانی در که عالم اخره منقسم در ملک
عالم دنیا در نسبت دخی جوهر موجودات اوج شمس واجب الوجود که زیاده و نقصان قابل
اولز ایکنی قسمی زیاده اولوز نقص اولز مثلا نورل و روحل و عالم اخرت بو بودر او غیر
قسمی بودر که هم زیاده و هم نقصان قبول ایدر بو عالم جسمانی و دنیویدر در بنیابو یک
ره رو بو مقاصد بهیاره اولور ایز یکی جهانده ناندون اثر قائله و انکر کندیلور دن خبردار
اولاز لاکر کل خار نزا اولید هر مرغ بر بیل اولور و اگر پشایک در بانه اولیسیه جمله
کسیه قرب سلطان یکن اولور و ایز تفاوت اولاز و غلام صفت در بان برگاه ذات
فیقرتک لا غوتنهم اجمعین شمس علی قبوه حاضر اولندر اختیار کفرت خانه عزته دخول
مراد ایدوب با سهولت ستاره سلطه ن توجه ایز مانع و دافع اولوب خلوت مراد عزته
نام در لکن ایز کله دخول بول اولاز اما خواص برگاه الاعبادک منهم المخلصین
مشوریتش قدر و انکر دن خلاص اولوب درون خلوت بول بولور ان الله تسعه و تسعین

خلق من خلق

خلق من خلق بو احد منها دخل الجنة اول کبیر که جوهر کبیر ایدر بو کلامه بازوم بر مقام ایز
هر شسته که ازله و ابد و وارور و اوله کزک ایز جمله سین حرف لفظه کوروم در بنیابو
کر کدر که سوزم کبیر اول طالبه مظلوم با بر شمش اوله در جمله سرار علوم العالم طیننده کورور
انده ایز بو اسمد که الله مقلوب اولوب ایز قائله کزک ایز شمش اوله ابن عباس رضی الله عنهما
صور دیدر که الله دیکدر ایدر که ایدر هت بدین عبارت در الهیات هدایت طریق بو نکر در
البدیع علامات نعم المولی و نعم النصیر بوندن ظهور ایدوبانی بر مقام ایدر که الباقی
انکه صفت اولور پس بوندن اکابر خلعت و پرور که الوارث نه اید و کن بیلور پس انکه
اکایوز کوسر پس القطار اکا مانع ضرر صور حاصل اویج النافع اکام هم اولور
المقسط اولور که بو مقاصد لازم ندر بیلور الممیت اکایوز کوسر الحی انی زنده
ایز النورانی منور ایدر المبدی المعید بو مقاصد انکه ابتدا و انتها ک کجندون
کوسر النظر الباطن انکه هم ظاهر و هم باطنک کما ایز شدر السمیع البصیر
انی حقیقت بین و معصیت شواهد الجبار المنکره انی هست و هست ایدر المومنین
المؤمن انی و ایزر القدر و السلام انی تربیت ایدر القدر انی یکننا ایدر پس انی
قبول ایدر هو کنت الیه سکن ایدر هو در انزه سانی پناه و عزته طوره اوله بر
عزیزک سوزی بونده کورینور که مرتبه صور دیکه سنک شمش کبیر دیدیکه الله و دیدیکه قند
دیدیکه الله دن اول بری دخی بودر که صور دیدیکه قند کورسین دیدیکه هو دیدیکه قنده
کبیرسین دیدیکه هو دیدیکه ندر استرسین دیدیکه هو دیدیکه بو عالمن نه خبرک وار دیدیکه
دیدیکه هو ای دست شیخ ابوسعید اماندن سنوال ایدوب ابو علی سینا بر رساله بازوب
کوندر شیخ ابو علی سینا دخی رساله جواب ویردیکه الاصول فی الکفر الحقیقی و کجندون
الاسلام شیخ ابوسعید ایدر بوز یکسین عروه و اصل اوله و غم بو کتاب بن و اصل انده
آبان ایدر که شیخ ابوسعید هنوز بو سوزک لذن طامش و کله زهر اطامش اولید ابو
علی سینا بو نکر امثالی کج مطعون اولور کج بیت اندر عشق کفر و ترسای بی در
کوی خوابات نور سوابی به زنا رجایی دلق یکنایی به سودایی و سودایی به
در بنیابو که تمام سنک بشه لک حل اوله کله هر مذ بهک و ارد اول وقت ثابت
و مقتر اولور که قالب و بشریت برنده اوله نیر اخطاب و تکلیف قابل در اما بر کس قابل
ترک ایش و بشریتی بر ایش اوله و کند و دن طیره کما اوله تکلیف و خطاب اول کشیدن کید
جان و دل حکمی قائم اولور کفر و ایمان قابله متعلقه اول کشیکه تبدلا لارض غیر الارض
اکا کشف اوله قلم تکلیفی انذن مرفوع اولور و قلبک حوالی عده و صبطه قابل اولز نگاه
اولور که مریدک رویش به او یماز اول نه حاله در بنیابو چونکه هر بر نیک حالی بر نوع

آخرا وزره اولی حق امر و نهی کننده و ضبط و قلم کننده اولماز اما شریعت که بشریت منتهی
جمله عمر بر حال و برینوال او زره اولور ضبط و قاعده به قابل اولور جمله موجودات ملک
ایکی طریق وار در بری علم فریضه در که علم ما دون الله در بر صنفی در علم البصیر و ملک
ما تمکن تعلم علوم معلوماتن رمزون غیر نشناختن خبر و بر که امکان در حق یوقدر که
العلم لا تعلم مبیغه اما علم با بیان نزد بر خود پاینده ایر شکک یوقدر پس نه علم وار و نه
جهل و نه ضلیم وار نه ترک نه حاصل وار و نه بی حاصل نه مست و نه ایشمار بوزن
سخت برشته اولوری بوقیل و قاله نور تلاوز بیت نه دست رسد بزلف یا که مرا
نه کم شود ارسدم خار که مرا هر چند بدین واقع در می نگرم در و دل عالمست کار که
مرا بوجدیک معنا سک خوب بیان ایتک دیکه بو کیم جمعه کیم سه اید ماه رجک بیکم
طغوز بخی کوف شیخ ابواتلی کوردم کلک و بیکه حضرت مصطفی علیه السلامی و قهر کورم
وسکر عین القضاة سن اتم خدمتنده ایدک بو کتا ابوب سکا و بیکه ای عین القضاة
بوندن ارتق ادراره اشکاسه ایزه جانم سکا فدا اولسون دین اول ساعته الوالی کندوم
حکوب عالم کتا بدن ال حکوب بکل اکاشول اولدم تا که بر که در حق نبیره ناز و دم
در امدان و کبرست جام می لعل نوش کرد و بنیشت از دیدن و از گرفتن شوی خوش
روم امد چشم گشت و چشم امد دست ایدر صیر ایدر کتا بنم عالمه بنیوب زحمت بیه تیرن

نور تیلوب بسمت سکا تم ای که دیکه در عالم حروفده بوندن
ارتق عبارت کنوریک اولماز تجان اوله که کنده اوبار بدن

نور تم حسب الله لا اله الا الله وهو نعم المولی

ونعم الرقیق وهو المرشد الی سواء القربین

تت التوتیر الی الله فی البین کما یهدی الله

البعث سکر ذی الحجة عن ید فیضنا

المعروف بحافظ القرآن الملقب

ببیل عن اغایان خاقه سنه

سبع و عشر و مائین و الف

من الهیة النبویة

من له العز

والشرف

محب

محم

محم

محم

1 64

نما کن سخن تم انصاف کن ای سخن تم انصاف کن سخن الان سخن ای سخن
کمالاً سخن سخن

کن سخن کن اولاً سخن کلمه سے انصاف قطعاً کن کمالاً سخن سنی اولاً نام صبر یعنی تاکید و
زیادہ تقریر بجز ان کی کہ سخن کلمہ سے کمالاً خبر بدیہ ظاہر عالمہ شوق کبیدہ فائدہ خبر
یوسف زہرا طرہ معنی بویا اولاً کہ بزرگ زمانہ صیدہ بزرگ اولاً کہ سخن کی حقیقت
فائدہ خبر بویا انما الی الخ و شوق و شوق بیلین اولاً فائدہ خبر بویا یعنی ترجمہ آیتوں
مسلم اولاً روح قدس سرہ حضرت جواب بجز و معنی کبریٰ اشکال بجز جواب بجز جواب
نہ و جملہ اولاً یعنی عمدہ و میثاق آیت کریمہ سخن بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز
اولاً آیت کریمہ اجالا تقریر بن بیان آید لم بعد و مقصود شروع آید علم استغنیہ آیت
و اذا اخذ ربکم من بنی آدم من کل ھم ذریئہم و انزلنا علیکم من السماء مطر فامسکوا
سھذا ان تقولوا بولم یقتلہ اماکن عن ہذا غافلین او تقولوا انما امرک باذنا من قبل
و کنا ذریئہ من بعد ھم بوایت شریف ایچی وجہ بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز
و عدا حضرت بنی آدم من الابد الی الازل اصلاً بنی آدم من وجود انما فان اخراج
نتہ کم قرابہ قرآن تو الایدہ یور و حق تعالی حضرت بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز
شرفی و نظیر ہا اولاً یعنی و مرتب حقیقی اولاً یعنی اولاً جلیلو و ضو نعیمی بجز بجز بجز بجز
سائر مخلوقا تمدن عقل و فہم احسان امتیاز و تفضیل بیور و بجز اولاً منصوب اولاً اولاً و ضو کمال
و ضو حقیقی اولاً یعنی و اجب لوجہ و جل جلالہ و عم نوال حضرت نیک بنی آدمی علم و عقول و فہم
اقدار و تکیں السع و بنی آدم کقدر و عقلی اذار و عقول و اشہا و منزلہ کما استعارہ
تشبیہ طریقیہ تزیل و انور • تقریر شریفہ کہ الستہ برکم قولہ سوال و بنی آدم کما قالوا الی اللہ
خوب جواب حقیقتہ کجولہ مصابیح شریف حدیثکون حضرت عرضی اللہ تعالی عنہم روایت
اولاً کہ حق تعالی حضرت آدم صلب بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز
شکل اولاً کہ اخراج آیت بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز
حق جل و علا حضرت بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز
و خالف بین و سندن بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز
اوزر نہ آیت مستقر اولاً بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز
انکہ نصیحتہ اسلام ای سو فقیہ اولاً بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز
تفصیل عمدہ آیت بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز
تعلق اولاً کہ مقدم جناب حق ای عمدہ و میثاق آیت بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز
اوزرہ اولاً یعنی انصاف قطعاً و اولاً کن کلمہ سے شرفا بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز

بجز بجز

خبر نیک اسمہ بنو نیک سترابن افاد و آید موضوعہ تم انصاف کن ای سخن صکرہ بزم عمدہ و میثاق
منصف اولاً کہ اذبح حجرہ و اجاد و قولہ متصل و منقطع اولاً اجاد و تعلق منقطع اولاً بجز بجز بجز
و میثاق آیت منصف اولاً کہ سفارت و بساعت آیت تم انصاف کن سخن من کن اولاً اجاد بجز بجز
منقطع اولاً الان کن ای سخن شکر بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز
کن کن کن نہ کم بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز بجز
بجز بجز

بیان تقریر السنوالبین الوار و بین علی الامتیاز بن ذاتا او اعتباراً او اشعاعاً مشتبہ
او اشعاعاً ذاتیاً او انحصاراً موتیاً و ہذا الامتیازات فی ہذا الکتاب ہو موجب
الایقان اجوبہ لاسئلہ اہل الفرقان اذ یبحث فیہ عن احاطہ الوجوب بالامکان
بالمقیمۃ الذاتیۃ من حمتہ الاتصال والامتیاز بتحقق ہذا الحدیث کما قال التبی علیہ
الصلوۃ والسلام ان اللہ خلق الاشیا فی ظلمات من نور و بتحقق ہذا
الایۃ الکریمہ وہی قولہ تعالی ہوا الذی یصل علیکم و ملائکہ لیکرمکم من الظلمات الی
النور و کان بالمؤمنین رحمہم ومع ہذا ان اتصال الوجوب بالامکان بتوقف
معرفة علی معرفة امتیازہ تعالی عن الاشیا اذ انی ہوام اعتباری فان کان
الامتیاز ذاتیاً فیکرم منہ ان التوحید اللہ علی حقیقی کمال او الاشیا مختلفہ المنفصلہ
حقایقہا لاتحد بالواحدیۃ فیکرم قولنا لا الہ الا اللہ بتعلق بالمحال وان کان الامتیاز
اعتباریاً فیکرم منہ ان السع والتکوک عبث و تحصیل للحاصل او الاشیا بالمحدۃ
الحقایق واحدة فتوحید الواحد کمال والسع فیہ عبث و ضلال لانه تحصیل
الحاصل فاجواب بحق لدفع ہذین السنوالبین کسرو ح فی ہذا الکتاب • چون سنوالب
اولاً تقریر کلام • پس جواب یک اولاً تحقیق بالتمام •

و مساوات شرط در لو كان فيها الهة الا الله لفسد تايه كريمة مع توحيد مانع اولان
 ايكيكده هر طرفدن غيرتت مساوات شرط اولد يغيغ بيان بيور مشدر الا غير معتقدند
 و انده استثنائنا منفسد رتاني اولد تداخل و توافق استمك او زره بيان بيور لد يغيغ
 لغتنا ملازمه سندن انك بكون كل صوفيه لا اله الا الله كلمة معناه وير ميوب
 تركيب فزج اولق او زره بعليك كج جناب حنك بر آيد و ديور زير لاله كلسندك
 مراد عالم ازل و عالم غيب و عالم البقوة و عالم اجمال بيان بيان و الا الله ان مراد حق
 عالم ابد و عالم شهادت و عالم بالفعل و عالم تفصيل مراد اول انفلاحي عالمك بو ايكي
 كلمه اي فزج ايدوب توحيد و جناب حقه علم ستميه ستميه ر لاله الا الله حقيقه حديث
 قدسيه بو حقيقه اشارت در قالد كيم امتياز اعتباريه خالق ايد مخلوق عابد ايد عبود
 وحي بر كوز تك ايمه سعي عبث اولوب حاصل حصول لازم كلور سوال مند فغدر تكيم امتياز
 ذاتيه حقيقته ايكيك لازم كلوب توحيد محال اولور سوالينك سابقه اند فاعلي
 زير توحيد و سعديه مراتب اعتبار واجب اول مغز اول اعتبارات ايد تغيغ و امتياز
 كافيرو اعتبار وحي شابع حفر تك كند و س اعتبار تيمدر بيزم اعتبار تيز و كلدر اول
 سبدن جانينك بر مؤثر و بر مناير در مثلا حاكميت مؤثر و حكومت متاثر در
 كذلك روحانيت مؤثر و جسمانيت متاثر در بو اعتبار ايد امتياز كافيرو حقيقه تيك
 بر كيم عيه مفر و كلدر بلكه هر شينك جهلندن علمي اولدر فوا سعي حيد مراتبه كوره
 فرض عيندر و بو لغت وحي الفعل حق و الافعال مخلوق قاعده سنك ظاهر و مبتدر
 كذلك شيخ اكبر حفر تك تيك الرب عباد و العبد رب و لبيت شعري من المكلف بيور در
 امتياز اعتبار اولد يغيغ افاد بيور در هر حاله امتياز اعتبار ايد ر لاهوت ايد مؤيد
 بر تر ل رينه غلبه اعتبار ايد در زير بعض وجود لاهوت كند تا سوي او زره
 فالبد ر اول سبدن لاهوت ايمان و علم و عرفانه و ذوق و وجدانه طالب و لمق جميع
 ايد تا سوتني كار و كسبدن غل ايدوب عالم بقاي تغيغ ايد و بعض وجود و تا سوت
 كندى لاهوتى او زره غالب اولوب كار و كسب و مناصب دنيايه و حيت رياسته كزنا
 اول مغز جهل ظلمنده قلوب اخوان مضمون اولوب الحق تغيغ دنيا سعنه مخف اولور لولا كفا
 لوزيت الدنيا كلامي بو حقيق ادا ايد و وحي درجه عقده اولان امتياز اشتمالدر حق
 ايد اشتمالك عقده اجتماعي شنده عقلك بينهاد بر امتياز و ارد زشم بر اتصالي
 اولد يغيغ يكي كمن امتياز و اتصالي وحي في كميضرو و قيا سر بو و عقلك اورا كى فنده
 نه خارجه تغيغى مكن و نه حقيقته امتيازى مدر كدر ايمسندن عا و ايكيه جامع
 بر امتياز در و بر اتصالدر كندك بر امتياز وحي و اردر كه اتصالك اسلاحى ضمننده حال

بسم الله الرحمن الرحيم و به نستعين

الحمد لله الذي انعم على المؤمنين من عباده المفازة والعمولة والسلام على سيدنا محمد خاتم
 الانبياء والرسل الغزاة وعلى له واصحابه الواصلين بالجمعة الى جنابه تعالى والراغبين
 عن الامتياز انا بعد فلما تسليح بعض الاخلاء عن امتياز الحق تعالى وحلقه اذ اتى بهوام
 اعتباري وطلبوا مني الاجوبة اللائقة الفت هذه الرتبة التميقة في تحقيق مباهات
 الحقيقة وسميتها موجب الايقان لاهل الفرقان ويا به التوفيق وهدية التكاليف
 معلوم اوله كه صوفيه مذاق اتصالدر كجش ايد ر زير الفوق فرق الله فوا سعي
 جناب حق تعالى حفر تك كند ايد اشيا ساسي راسخ قولد تيك فرغنه كوره بنف كنديس
 امتياز كوز مشدر مثلا كيشنك كند ذاتي ايد بس سنا امتياز كيم اويده ك لباس وحي
 كند ذاته اولق شرط طيب زير الناس مع اللباس كلام شرعيني لباس كيشنك كند ذاتي
 اولد يغيغ مبتدر بو حقيقه كوره امتياز اعتبار اولوب امتياز باذات اولد يغيغ ظاهر اولد
 حقه سيد الصوفيه محي الدين عيا قدس سره العزير حفر تك تيك بيزم مشر تيك سوالنه جواب
 و بر دكلام كلام شريف بو حقيقه مبتدر من زيك سوالنه جواب و بر دكلام بودر زك
 اول نور شيخ حفر تك بيور مشدر كه كفا حقن عم اتصلا حقن الى حقن عم اتصلا حقن
 عن حقن الان حقن الى حقن كما كنا حقن حقن قالد كيم احتمال عقلي او زره امتياز ذاتي بجز
 ايكيك يند كالد ر زير حق تعالىنك كند ذاتيه سبدن و فكر دن جناب بيغ حفر تك
 نهى ايدوب لا تفكر و اتى ذات الله بيور مشدر كذالك حقايق اشيا نك كاهي بيلمنه
 و ارانه سعي وحي عايله تحه ايلوب الهى الهى خالصنا عن الاشتغال بالملاهي و از حقايق
 الاشيا كاهي بيور مشدر در طفتيك ذاتيه معلوم اولايحي امتياز ذاتيه كيم معلوم
 اولور انصاف ايد فهم اولنه كالا امتياز ذاتيه في كوز ايكيك ملازمه اولان ايكيك
 توحيد و وحدت مانع اولد يغيغ لفظ حق و لفظ خلق تغيغ سندن معلوم در زير بو لفظ
 حاكم ايد حكومي و غالب ايد مغلوبى بنفسها كند يكر او ايتش اولور بو مثلي ايكيك
 توحيد و وحدت ضرر بو قدر زير توحيد مضر اولان ايكيكده هر طرفدن غيرتت

اولور را بقدر و نوزده اولان امتیاز که زیر اسلحه اولان امتیاز که مرتبه
 حقد عقل حقیق بود در حدیث مشهور است اولوب میت حکمده اولد نقیضدن
 انک میت وانهم لیتون اینه کریمه بو حقیقی بیان ایدر و بر امتیاز و خمی وارد که
 موت نمونده حاصل اولور ذی روحه کوره روحک بدنن نزلده و انفصال اینه
 امتیازی که واسه علم بحقیقه الحال موجب الایقان کتاب حق جواب سوزلرین
 اکلا این اولد کجابه چون بر این بهر بیدر دلیل بشهد سزایقان ایدر ذهن صواب
 ال تحقیق کلامی جان و که فهم ایدر عارف بلور قدر نصیحت اتصال و امتیاز دن
 کت ایدر ابرامکان و جوی فوج بابت خلق اشیا امکان اصل و جوب هم جوبیک
 علمیدر با شعاب امارک اشقه وجود بودر بکر مشدر فصل صیفده با نثر
 حکمه وارن و جوب اولد امانه خوش مثالدر ذره ضیافت کت کت محفی عالمی صورت
 ظهور اینه تفصیل شهادت من غیاب اسم ظاهر اسم بطن اولد اخر جمله حقد
 طلوع غیاب قیب و جمال رزل تفصیل اینه امتیاز دن انفصال جمع لبابه جمع
 صرف جمع فناء بقا و فقر و فادیت اقربا قرب و فض قرب نوافل قوه فعله
 هم نقیض هم تصرف انتخاب عبد و حوظل و رجولیت بلوغ سر صحو وجد و جذبه
 ذوقیاب انصبغ انعکاس محو و ثبات در عشق احد مجتهد کت علم ظاهر علم باطن
 جمله بر تتریز بر تشبیه و قیاس سیر الی سیر فی الله مستدیر بر مشیطین و تکلیف انظار
 فصل وصل وطنی و معراج قیض و بسطه هب کسان صوفیانه اصطلاح اسم منحید اولد
 جامعوره هم و ایت معتبره بالکتبه بو نواز کندنده اولد مستقیم امتیاز جبهه
 ایا جان جلب ذوق ایدر مستقیم صوفی مزاج جمع ایدوب بوجده کت مستطاب
 بیان قدرت هذا کتاب المستقیم القوم و الاطرط المستقیم الف السیخ مصطفی
 مستقیم نبیره نقیضدن بن احمد الارطوی لقمان و هذا الکتاب یوقف به احوال سکوک
 النقیضدن من البدایه الی التمانیه مشتملا بالمقدمه و الابواب العشره و الخاتمه مقدمه
 مؤمن و مؤحد و عارف کوره بو عالمده خیر ایدر اولد لغفه و سبده بر اثر قیود و ثمان
 خیر ایدر اولد سبب بر تتریز خلاص و لغفی و سبب الیقینی بیان ایدر ایدر اولد حضرت
 خمس الهیه و تفسیر ایت قلب سیم بیان ایدر باب فی شیخ کامل و وید صادق و بیباک
 بعض معانی بیان ایدر باب کت نقیضدن یک نه دیک اولد یغنه و نقیضدن
 طریقی وصول جهتی ایدر جمله طریقی قری و افضلی اولد یغنی بیان ایدر باب رابع
 نقیضدن طریقی رسم جهتی ایدر و اطوار سلوک احاطه طریقی اولد بر کله اولد زیننه بنا
 نقیضدن بیان ایدر باب خمس علم باطن و تصفیه قلبه مقام سالک غیر مجذوبی بیان

اللهم صل علی النبی و علی آله و صحبه اجمعین
 و ایدر المنیر و علی الیوم
 من الصفی و الکبیر و علی کل مؤمن تقی الیوم
 اذین رضوان الله تعالی علیهم اجمعین

ایدر باب سوس علم کیمت خدایی و بشریت حسیله اولان آلات عفوئی و در عشق بیان
 ایدر باب سابع علم حق البقیع و جذبه اینه ظهور ایدر قنای الیه و بقا الله بن بیان
 ایدر باب هامن علم لدنی و طفلیت و بلوغ نام و حریت و عرفانی بیان ایدر باب
 اذ ان یقیمت و عمد و میثاقی و اول عهدک اولد زیننه بر سر زیننه روز عشره سنه
 بیان ایدر باب عاشر کیمت نقیضدن اونه ایکی اولد یغنه بیان ایدر غایه اولد
 نقیضدن بی و قرانت ختم خواجگان شریف ترمینی و سلسله ذمینی بیان ایدر
 نقیضدن زمره سنده جمله به واجب اولان بو کتبی اخذ ایدوب حفظده اولد
 حوز جان کل سلوک نقیضدن تترنه وصلت اولد بو کتبی اولد کل مشکل قابله
 مستقیم بو کتبی اولد قبان اعلا بلوره قدره عذر اینه اصلا کلا اولی بلور خوش مبارک
 بو کتبی ملتی حسن نظره بر لطف قدر درونی لعل و باقوت کتبه منصف و عادل و کتبه
 عارفی ایدر نه مراتبه بلور حقیقه اظهار ایدر اباب اولد اولی بیان حضرت
 خمس الهیه و تفسیر ایت قلب سیم اسم و جمله مصیبا علی نمیه محمد و ال و صحبه اجمعین یغنی
 ذوق کمال اینه کت اولد اتصال و تصرف الیک الکمال و تحقیق کتبه کمال و تعاین کمال و مشرف
 و مشرف کمال کمال بجه نبی حضرت المتعال کت کت اخذ ایدر اینه ان ارف خلق خلق لایق
 یاز ادم خلق کت لاجل و خفقت الاشیا لاجلک و انت لقرمغه ابن المفه من بر طبع اولد
 فقد اطاع الله الشیخ فی قوله کالیق فی امته ان الله خلق ادم علی صورته او علی صورت
 الرحمن علیکم بالوجه فی تفسیر الله کمال الکشف و الله لعل لکن و هو هیده السبیل هو حقیق و انم کت
 بیان حضرت خمس الهیه و تفسیر ایت کت حجاب حق و ذات مطلق ایدر عاقل و حقیقه ذات و سما
 وصفات و انفال و اما ثابته اولوب حقایق ذات عالم الهوت و الهیه عالم الهوت صفات
 عالم جبروت و انفال عالم حکوت ایدر عالم ملک و یوا و ویر و سیه و ذوق ذات کت حقیقه
 ایدر حضوره اعتباره حضرت غیب مطلق ایدر ایدر اعتباره حضرت مشهود مطلق
 اسما و صفات و انفال ایدر ظهوره و انصافی اعتباره حضرت غیب مضاف اینه حضرت
 غیب سیه تعبیر اولد تفسیر حقیقی ایدر حضرت طریقه اینه اولد ایدر غیب مضاف کت حقیقه
 مطلقه اینه اسما و صفات اعتباره ایدر ظهوره و ذوق مشهود مطلقه اینه ایدر
 تعلقدن باه اولوب بین الصوفیه حضرت خمس الهیه یونی اقیقینه بیان نظری
 موجب اولوب ساکون اولان حضرت انقیضدن یک اولد اولد نقیضدن اقا و انفال قیه
 السهل طریق اولد حضرت انقیضدن بیان ایدر حضرت خضر کت جمیعده رهنورد جمیعده
 اولد حضرت رتبه و مرتبه مفسرده در حضور حاضر اولد مفسرده در یغنه جناب حق تعالی
 کت کت ایدر و اولد و اولد مفسرده در حضور حاضر اولد مفسرده در یغنه جناب حق تعالی

من الیوم که بودم که بودم که بودم
 چون درگاه خود را دیدم که بودم
 و یغنه که بودم که بودم که بودم
 بر درگاه این باب است و اولد
 من فی کتبه که بودم که بودم که بودم
 هستم ان کتبه که بودم که بودم که بودم
 چشم حقیق که بودم که بودم که بودم
 زانکه از مشرف که بودم که بودم که بودم
 چون نیازم بودم که بودم که بودم که بودم
 کل مشاهدات قیه حقیق که بودم که بودم که بودم
 قدیه اولد مشاهدات سوره حقه که بودم که بودم که بودم
 خدایه که کت حقیق که بودم که بودم که بودم

بوردت حضرت کتبه و اولد
 حید و علم ایدر عدل و صداقت
 اولان عاقل بود و اولد اولد
 مشاهدات حقیق اولد اولد اولد

مطلق و یک طرفه هر دو وجه ای که کورتر و بلندتر یکدیگر یعنی جناب حق غیب مطلق
رتبه سنده کنند بن غیر معلوم بود در مرتبه احدیت و دیگر کلمه بر رتبه در کنگه ذات اندک
عبادت را بنده ای که بوزن بهیا کارد و در حق حضرت شهود مطلق جناب حق اسما
وصفاقی و افعالی و واسطه سبب ایا که در نه تعلق رتبه شدن عبارت در بود تقدیر چه نبود
مطلق عالم ملک بر آدی و ملک و لور نیز بر عالم مکره بودند ان ایشیا که جمله هر
طرفه معلوم در ال که بر کوزه کورند که در نظر که اصلا مجهول شیء قالما از البتة
معلوم اولور عالم ملک و یوخت السماء و تحت الأرض به و آنچه جمله اجسام کثیفه
دیگر اما غیب نسبه فوخته کوره غیب رتبه کمانند و جسمانی کوره فوخته
و روحانی غیب رتبه مثلاً سموات سبعه که عالم ملکوت عالم جبروت عالم لاهوت کوی
زیر اسما دنیا و روحی بو عالم کوره غیب هر قدر ایچنی سمایه کوره اشکار سیده بود
غیب سببک افایله در اما حضرت خرمک وجودات نه کوره انفسه سے مثلاً
ان اشیا که شبهه شود مطلق در قلبه و فوادی و لیه غیب سببند در زیر قلب
کوره غیب در جسم و ن اچری واقع اولش در و ذمی فواد قلبه و جسمه کوره غیب در
ایکسندن اچری و و شکر کنگ لب که دم جاری را اوله ذمی غیب در زیر احد در
و قلبین و فواد در اچری در کنگ نفس متکلم که مبدی متکلم حقیقتن و معاد
ذمی متکلم حقیقی منتهی در اول جود در اچری واقع اولش در هر نه قدر جود در طره
اکتور ایسه ان ملک و انک وصفاقی اولن قابل دکل در اول سببند غیب مطلق
در شکره ما کذب الفواد ما رای افتار و نه علی ما یرى فواد ک کوره سنده یوف
بلا فیه اکا شبهه می ایدر من حق بانی ان فی احد قلبه و فی القلب فواد او فی
الفواد لبا و فی القلب زبا و قلبه در فواده اولش در فواد و لیه لیه
رتبه بل سدا و بیگ ستر در بوش حضرت سن ایدم تحقیق اجمال بیان بی حس با جود
ایمانی ایدم بیان ذوق ایدم ایت بو حفراتی عیان سنسین اول بش سنده جمع
اوله کاله سن سکا ابرمک دید بر بل وصال عالم ملکدن صایکده چون جسم هم شهود
مطلق اوی ملک جسم غیب سببند بری قلب در همین اول فواد غیبک بری بل
یعن عالم لب علم اعیان کایدر غیب مطلق در سببان کایدر بر رتبه متصل عالم
اوله اره سندن بریره صایکده در فواده از ان کنگه غافلون و نقطه در علم کنگه
اجا بلون سو یکده که یقینند مستقیم ایدم فواده ایت بوله سین قلب سلیم بیان غیر
ایت قلب سلیم بوم لا ینفع مال ولا بنون الا من اتى الله بقلب سلیم نفع و برز سکا ای
دل بیه بین مال ایدر اولاده خلوص قلبه سوا ایدر اچن سکا ایدر اوله دکل کل تقدیر فی قلب

سلیم سکا ای بن ایدم تحقیق باین سن اوله سین مالکی ای طالب مولانا زغب و وجه اعلا
اول کون خاطر ایدم کنگه سینه نفع اولان بنم وصال در حبه مال و اولاده و سائر مثل
دنیا و عقبان زره نفع اولن بلکه عین خذلان و خسار ان ذمار وقت نیران اولور سخی
ایدنکه جب ذامع و ارزوی وصال و داعیه رؤیت جمال ذی کمال قلبه سیه اید جان و
کوکلدن بکا عاشق اولوب و ابتغوا الیه الوسیله امر شریفه انشال ایدوب نفسک ایدم بنم
از نه عارف علم ربانی واقف بر سخا فایح مشکل و جدانی موصل جذب رحمانی سکا ایدر
سلطانی فولد کس مسلا و معضن جیبندن الی اخر الزمان تعین ذکر و توجه قلب خدمت
و رابطه ایدم بری بر لندن اخذ ایدم تر سعادت و واقف اولوب بکا و اصل اوله علم
سوی ایدر اوله کور در پیشا که پرورد نفس ایدر رجوع تمویه حقه اولدر دره شریفه طریقه
تن حقیقت معرفت سرور بود در ایدر اولور و صلت اگر شیخ حق پرورد و سید امری اکلم
ایر حقه یقین از دره کجند کابرش موحد حقه بر در ایزلر لطق و شکران حال صحبه سرور
ایر در ذوق و جلاله و وقت سراسر ایدر ذوق و صور مستقیمه فاج سبب خدای و بر سرور محمد بر علی
ایک نیاز و در دخی سرور در انک ایله بر اول ذوقه در و نرسه غله پرورد جو بولد م لذت
و یدار وصال بوم اولدر در انکار در برین ملک طوب صدق و محبت و خلوص ایدر حفصا
بنه بولن ایچون کجش عقلنگر نه توبه نصوص ایدر اول عزیزدن ذکر شریفه مطلق اولوب
انک خدمت شریفه سخته از دل و جان هر وجه قبول و اختیار ایدر و ایدر فی بدایع کماله
فی بدایع کماله سنده اوله کنگه کیف ماک شیخ نرزه نصرف ایدر سکو کنگه مانع
اولان سنده از در نرسه خلاص ایدوب و صامله لایق ایدر ایت بو مستقیم در بطول
اون ایدم تحقیق سزا در شیخ و بر کنگه خدا ایدر ایت توفیق و ذمی در ایتل اولش در
اوزره عقلنگری و فکر کنگه اول عزیز بنکنه نام انک فائز اوله بغی فیه کمال اوله من و انک
کولن بکا قرآت ایدر نوب بن اول کوکلدن طلب ایدر سزا و ایتل ایدر اوله قلبه و لغوه انک
بوزندن کوکلن اوله قدر بخنی ایچک اول ذوق بی مثل ایدر است و جود و نفع مستوف اولوب
فارغ و در جهان و ناسی کون و مکان اوله نواب و کل زحمتدن فو نوب جان و دل صحبه
داخل اولوب قلب سلیم حاصل ایدر سزا اول جهل وجه بیخه و ذرات عالیه نامل اولوب فی سعده
صدق عند ملک مقدر سب طوب عنده اولور و وجه بو مندره الی ربها طره
فنا یمه لایق اولوب بوزن هر دم تازه کوزیکر جمال زبکده ناطق کنگه جودیه ترک و صلبه عقل
و روح و ذوق و جنبش و محققه کجه عالمک ناسوت لکن حقیقتده مقام کنگه لاهوت اولوب
فروح و ریحان و جنة نعیم اکمل و شکر نغم جنت فو کوز بوی صحت و محبت و وحز راحت دم
وصلت اوله اصل کار او فی وسی عظمی و نفع بی ایتل بودر و فی کنگه فلینا فی المشافون

مراجعه من مستقیم عیناً بصری بها المقربون . هوس ایدن بکاره استون اینجونه تنفسی
منزلت کون . بیان خودمان حسنه الابرار استیات المقربین . ما شول طاعت کونیت
خدای بخود او مرشد اعتقاد و نوا هیدن اجتناب طبع ایله امتدین ظاهره عبادت و
طاعته تفرایدوب وسیله و رشید و انک بوزندن ظهور ایدن عشق و محبت رب لغز
انکار و غفلت حسبه ذکر سعادتن خود ملو و ندامت و حسرت ابدیه ایلمه بهیور که
انگه ابرار و نیکو و عجب المهدر اول زاهد خدای بی رسول استره ایدوب با نکار و سپرد
عبت یره و صول استره انک نه کور اولان عبادت و کفیل ایدک علم و عمل و اخلاق
و حسنه زوره مقربینک حسبه ایدک کز ذلات و سنیات مشابه سنده اولدیغی
حالت سکت موت او زربنده حواله اولدند فزه معلومک اولوب وصلت حقدن غیریه
شغلک کنذیره مانع اولوب عین خسارت اولدیغک یقین بلور و غفلتینه نادم اولور
اول ندامت ایله ایست قانور بیان شیخ کامل روحی شیخ کامل کادیر که فاتح مشکل اوله علم
سلوک و علم وجود عالم اوله تکبیم نظر علمی عبدی کبی و درخ علم کشفه و علم لدنه و علم ربوبیه
عارف اوله علم تغییر نهایت مرتبه واقف اوله و علم جلال و جمال که هر بر شیادن و افاق
و انفسدن و ذی روح و بی روحدن اهل بصیرت اولان سا که معاینه سنده و عبرت کوره
ظهور ایدر اولدیغی تقریر اولدند فزه حقیقتن بلوب لک استعداده کوره بنان
اجیم و علم واردات که اشاء تو جمده سا لک قلبنه وار اولور اول وارم بی سا که شیخ
سویکده فزه قانور اوله زبر واردات دورت فوعدیه سیطانیدر کا و سوسه
و خطورات دیر و بری و خرف نیدر کا آثاره و جمعه دیر صاحبینه اول خاطر
اشکله جبر و ابراقی اولدیغی ایدن و سا لک بود اثره ده جوق زحمت حکم و شیخ بو
دائره هر سرکش اولور زبر انفس خلافته میل ایدر اوله اکثر مشایخ بود اثره
مریده تابع اولور جبر ایلمه مرتبه اول و رطبه هلاکدن کورسک اچون بود دائره تک
مقام مخصوص بود سا که مقامده بولنر آثاره نشانی واردر سا که لازم اولان
کالا نقیبه دور و بر روحی الهامیدر لک الهام ایدر نفس مله دیر صوفیه سنده و حی
جبر ایل اندن عبارتند مثلا سا لکی عبادت میل ایدر روار ذوی تحصیل علم کورسک کورچه
بوعلا رنفسنده خوب بشیدر لکن سا که رهن اولوب سلوکدن واردر اینج و وصلت
حق اید اول مطلوبدن کور و تور بود حی سا که خذلان اولمش اولور بو کاجاب بوزان
دیر لاول بر لرنه حجاب ظلمت ویدک کورچه و بر ذمی رحمانیدر کا علم لدن و علم ربان
و علم حقیقت و وحی غیر مثله و علم بی حروف دیر سا که بونکر هر بر شیک تغییر
و نشانی سن و برن عزیز ذات محرمه شیخ کامل دیر لاین نه نیست و نه رملت و نه خواجه

و حی و الله علم بصواب البای الثالث فی بیان اخذت طریق النفتینه قرب صحت
استر ایک کل بر و اوله نقشنده جمدن اعلا طبعه راولق استر ایک بلنده نقشنده
دیگر قیمت ایله برنگ صورتی خاطر ند ه طوب شیخک صورتنه توجه ایدر کجی دیکر یعنی
طریق ذکر بدلی طریق رابطه ی اختیار ایدر کجی دیکر بو ذمی معلومک اوله که اوزب نظر قالی
الوصول و احسن السلوک عند العقول و اذ فن باله یهم من العقول و النقول معراج النبوی
و السلوک الصدیق و طریق النفتینه الموافق بهایین الایین . و اذکر ربک فی لک
نظره و خفته و دون کجهد من العقول اللفذ و الاصال و لا یکن من الفاطین . و لا تطع
من الغفلت فیه عن ذکرنا و بدیل بزه الاحادیث ما صبت علی الا و قد صبت فی صید
الی بکر رضی الله عنه . سدوا ابواکم الی المسجد الا باب الی بکر رضی الله عنه فی مع الله
لا یسغ ملک مشرب و لا بنی مرسله من القلب الی الرب روزنه لا یسغ ارضی و لا سما
و ککن یسغ قلب عبد مؤمنه . و بو طریق نقشنده طریق خفته و جهره و کدر زبر
ایله یقین اولدند کورسدن زیاده جز ایدر لور و سخن اوزب ایله من جمل لوریده بزان نه
یقینز دیکه مولاه اوزاق صانوب جاغرمه صاغه صوله و یقین ذکر کور ذمی قلبدن قلبه
و کور کلدن کور کلدر لسان ایدر کدر طور و حال کد بوایت شریفیه مطابقتد رجال الالمهم
کجاره و لا بیع عن ذکر استه و رونی اشنا اول طشره دن بیکانه صانوب عجب زیار شکر
عاقل اول دیوانه صانوب لک و سا نر ایلی طریقک بر سنینه شغلک انما سنده روحیه
بو طریق و اکر کا اهلایه و اکر حین استقاله غافلدر سا نر عوام ناسه کجاق اولور
و کاصل ذکر ایله جمیع ازمانه محیط اولق و غفلتدن بالکلیه فو تعلق نقشنده رجاله مخصوص
که هر خواهی که کور سر بلنده در طریق نقشنده نقشنده خاطر کجی رخ فیض بیزیرت
ایهات . مکر از نقش بر کنده ورق سا که بیان جذبه کورسورسک دیکر ایله جذبه تک
مفهومنی و لایره ذوق وصاله اولور موهومینه جذبه اولدر قلب عاشق ذوق
بوله جسم و جانی جمد ذوق ایدر طوله . و بو طریقک جمله طریقتدن افضلیتیه مانقد
ظاهر و باهر دور و بر وجه ایدر ذمی رجحانه واردر جذبه من جنبات الرحمن
توازی عمل الثقلین حدیث شریفیه بنا . زبر بو طریقده اصل سلوک جذبه ایدر و جذبه
مبادی و وصولد دائم اولور ایله حال اولور کال دوام ایله سا لک اختیار نه کورسره
کجه مقام اولور جذبه سیه اولمشانک ، لذات اولان سلوک کور ذمی و کز کنذیره نوز
عارض اولوب بولدر فالورر و مقصود ذواته ناکل اوله زله اما جذبه سا لک کنذره حاله
قومان کور کلدر نه ذوق و بر و بر غیردن میلک کسوب محبوب حقیقی ایدر ایصال ایدر
اجذبه عبارة عن الذوق الوجدانی الذی حصل عن التجلی الذی فی کرامه الولی حبیب

از حال و بد کلامی بوجهند ندر زیر اخوانند که حیض کور مک و جود درنده عارت
بولوب و لود کور مک مکمل اولد یعنی که سالک در حق مادام جذب و دیر البته مطلق
مان اولوز چون بولود ذوق جذب بولود برحق عیان غیر کونه ارامنده ایندیکسی نمان
و ذوق رشک سالک تریبه سنده زحمته سالکده جذب ظهور اید بخدر بعد انظهور من وجه
زخمتن قور بلور. باب رابع رسم طریق نقشند به بود حق معلوم اوله که نقشند
طریق رسم جمعی اید و اطوار سلوکی حافظ طریق اید اون بر کلمه و زین بنایند
هوش دردم نظر بر قدم سفر در وطن خلوت و راجح و قوت عدد و خوف
زمانی و قوت قلبه یاد که بازگشت نگاه داشت یاد داشت هوش دردم سالک
عقلی نقشند ویر کدر یعنی نفس الوب ویرد که و یکی نفس را لغذه حق سبحانه و تعالی
حفر نیدن آگاه اوله که وقع ضایع اولیوب قرب معنویه به اطلاع حاصل ایدیه زیر
نفس کرمه و جفا سه حروف تجتید هائده واقع اولد و هتیت ذاتین عبارتند
نخارج جهت اید حروفاته اساس و جمله کلام و کلامه مینا واقع اولد و نفس کدر وجه
و ذوقی اعتباریه متنفسک ذکر اولد حقیقته اسم ذات و مجتمع لجمع الاسماء و
الصفات و الافعال و الأثار اولان اسم شریفه کثر اولد و ایش اولد کرم متنفس
بوز کرم بلیون کرم بلیون وان من شیء الا شیء مجده و لکن لا تقفون بجمع
مفهوم شریفی اوزره متنفس ذی روح کوره طبعی غیر متنفس و مجادته کوره قدری
جمله اشیا تک حرکات و معامله بوالله احد ذکر شریفه اولد انز قابل اولد ذکر کمال
خیرتیه کرم فعال شریفه کرم طبعیه کرم قدرتیه رجمه سه ضعیف بود ذکر شریفی ادایه مجاهدتیه
حتی کندی او فعل کوسره بید مثلا فعل طبیعی مشی و ذهاب کنی بود کندی قدمینک
بر بر رخطوه سنه محماید بوالله و کل الا الله اسم شریفه اولد کذک فعل شریفه
صو حاشد سی و کرم کور لدوسه و هر به طا قدیس بولود غیر کرم بیزندن حاصل اولد
بر فعل کرم اولد انجق الله اسم شریفه ذکر لرد و ا کاصل جمله حرکات و ضایع
بوز کرم اولد انز حصوله کلز اول سبیدن بوالله الله اسم شریفی اسم اعظم اولد
سائر اسماء الله عظام بورتیه و کدر را اولد فرقه بوجهتیه ظاهر که الله اسم شریفه
غیر اسماء شریفه ذکر اولد فرقه یا لفظیه یا نموده بوالله اسم شریفه کوزه دوب
اول اسمائک هر بنده ضمیر جامع لازمه مثلا الله لا اله الا الله و نیز الله لا اله الا هو
و نور الله الرحمن الله الرحیم و نور الله هو الرحمن الله هو الرحیم اعتباریه ضمیری
اعتباریه و تقدیریه اولد بوقدرتیه جضمین بوالله اسم شریفیدن الله اسم شریفینده
اعتباریه ثابت اولد بلکه لا اله الا الله و یکم اخود الرحمن الرحیم و یکم ضمنا بولود

الله و یکی و ایش اولد بیدر ایکجه فرقه بود که بواسطه هر بر شیان و کلنز در
بر حرکات و معاملاتن فهم اولد مثلثه اسم شریفی ناکولات و مشرب و با یک غنیمتی
و جود خلق و قنده ظاهر اولد کرم اسم شریفی ارباب کرم کور دکه خاطره کلور علم
اسم شریفی علماء اسنده معلوم در جمله هر قدر حق تعالی حضرت تدبیر علم و اعلام بیلور
ایده سمع اید در کندی بولود که دکدر و اسم ذاتن غیر اسمائک ذکر شد حق منتقل
دکدر بلکه هر بر کرم برستی ویر فائده ضمننده ذکر اولد نور مضایقه و قنده شکایت اولد
الله با سطر با سطر اسنده مشغول اولد یوشی ویر بلور و یا بر ار مشکل اولد انز واحد
فتح ایدر ایضاح اسنده مشغول اولد بوجوب ویر بلور کذک مصائب تو ختمنده یا بصورت نظام
مشظنده یا واقع یارب و عطا یا امینه سنده یا ارباب یا تعقل یا منعم ایدر
شقی و لنوب و اول اسمیه ترغیب اولد یعنی که اسم الذات و مجتمع لجمع الاسماء و
الصفات و الافعال و الأثار اولان اسم الله اسم شریفی جمله اشیا ذاتی و صفاتی
و اسماء و فعلها و آثارها جمله بی باوی و جامع اولد بجله اشیا تک ذاتیه و صفاتی
و اسماء و فعلها و آثارها جمله کانتیه و ظهوریه و طبعیه کرم و کسرتیه کرم الله اسم
شریفه اولد انز قابل اولد کرم بلیون بولود بولود بولود بولود بولود بولود بولود
صفات و توحید اسماء و توحید افعال و توحید اثار بولود بولود بولود بولود بولود بولود
بلیون بولود بولود بولود بولود بولود بولود بولود بولود بولود بولود بولود بولود
خیر اولد دیدلر و اهل تحقیق قنده عارف با به و صاحب امانت و دوام اکامین بولود
بیلور سائر اسماء الله عارف اولد عارف با به و نیز جمعیت کلی و احاطه کلی اولد یعنی
اجلندن زیر سائر اسمائک ذکر کرم خضدن خالی دکدر در بولود بولود بولود بولود بولود
فائده کلمه و سعادت بر مدته و رضایه ذات خدا و ذوق لذت دیدار حاصل ایدیه هزار
لا تقوم ات عه حقه بغال فی الارض الله حدیث شریفی بومعنی تحقیق ایدر و لکن الله
اکبر بولود سعادتی مخبر بیان نظر بر قدم اولد سالک کدم سیری اقیق نظر ندن قالمقدر
یعنی کوللی اینه قدر ذکر اوزره بولود بولود بولود بولود بولود بولود بولود بولود
کنویه ذوق و جلال و جذب الهی بولود کوسره و بر معنایه ذمی صو قافله و جار بولود
کز اینک نظر فی ایاق بصحیفی بره ایدیه که بچه شید مشا هده سه اید کند و بر برش خلق کلمه
باید سفر در وطن سالکد دانا و طور دینی بره سفر ایدیه یعنی حالتی ناظر اولد بولود خلق
رد پیسندن و کوفی خوب ندن کوب خلق حمیده و اید خوب اید متصف اولد بولود بولود
قلب حاصل ایدیه که کنویه جذب الهی بولود کوسره سیر و سفر دن و اید بر شیخ کمالک سینه
قلیب سلیم حاصل ایدر بولود بولود بولود بولود بولود بولود بولود بولود بولود بولود بولود
بولود بولود بولود بولود بولود بولود بولود بولود بولود بولود بولود بولود بولود

نزه و ارسته خستند مفسود و خباثت کیدر کدر بولوب بر سر شد استسليم من اوله بيان خلوت
و راجح ساک ظاهر در خلق ايله باطنده حق ايله اولدن عبارتدر بغيه ساک کز ليد و
اشکاره در نهاد و خلق ايکنده حق سبحانه و تعالی حضرت نیک ميل و مجتهد اولوب و انما
اول ذات بهمتنا به طالب و راجع اوله که اصلا خلق ايله الفت و بر کار ايله مشغول اولم اولم
طلبنده و مجتهد مانع اوليد **بيان و ذوق عدل** ساک محبت ايله کولندن حق تعالی حضرت نیک
اسم ذاتيه اولان اسد اسم شريفه مشغول اولور اکن عد و دن خیر اوله بغيه هر نه قدر که
ذکر اوزه بولور ايله محبت و تعظیم اوزه بولنه که جذبه خدا نامل اوله **بيان و قوت**
زمانی ساک کتد و زمانک مفتیش اوله بغيه سعی ایلید که کجهه و کوندر اوله ادرای
متعالت رضانه و مجتهد مخالف کاره بولید که لیسرت ایل بر غدر واقع اولور علی الفو
استغفار ایلوب کولکته بو ذکر شریفه مشغول قیلد حاسبوا قبلان کاسبوا صیبت شریفی
بو کاشا رتدر هر ساک و هر موامنه لازمدر که اخشامده و صبا حده اعماله و انفاثه
محاسبه ایلوب حسنه زاید ایل حق تعالی حضرت نیک حمد و ثنا ایلید و لکن شکرتم لاریتکم
مضمونی اوزه شکر توفیق زاید ایلر بوردیدر اگر تیبانی جوق ایلر اوزرون استغفا
ایله لاکبیره مع الاستغفار و حق اسبوح حق عبدا و ولد قد نضکره کبیره اولور اوله خدا
حضرت مغفرت ایلر بوردیدر حق عبدا و ولد صا حجه ایلر حلال کتد محاسبه استغفار ایل
ساقط اولم جان و قوت قلب ساک و انما قلبک و اقی اوله و بید که قلب نیه طالبدر
اگر حق تعالی حضرت نیکه طالب ایل کتد و حق برابر طالب اوله اگر کولکل حقن غیره میل
ایتمش ایلر یوز بیک شیمانق ایلر و کال تیار ایلر اول ذات ذی الکمالک محبت جانینه
اقبال ایلید حق تعالی حضرت نیکدن غفلت بر لحظه اولور ایلر جانر کور مشدور و انک
ند استغفا و عارف کوره المنع کوزه دوشن چوبه بکن شکر در هر نه قدر صغیر ایلده ایلر
زاد و ن زاید در و لوا قبل صدیق علی الله تعالی الف سنة ثم اعرض عنه ساعة فاقامه اکثر
تاتاکه بو نظر بیان ایلر بیان یاد کور ساک و انما حق تعالی حضرت نیک کولندن ذکر ایلید
و ذکرندن بر نفس اربابیه و بر شین حق تعالی کتد ذکر نه مانع طوبایه حجه حامده و ایاق
بولنده و جنابتک خالنده و حق کولکته بو ذکر شریفه مشغول قیلد زید ایلر بغم خد اصلی اللدیه
وسم حضرت نیک هر ادر حق تعالی حضرت نیکدن ایلر و قلب ایلر ذکر ایلر ایلر بو اوج موصوفه
ذکر ایلر ایلر بو اوج موصوفه یا کتد کولندن فکر بوردیدر ایلر بیان باز کتد ساک
مشد ایلر کولندن ذکر ایلر کولدی و انما شوق و مجتهد اوله بغيه اول ذات ذی
اکمال که حضرت الوهیت و ربنا لغو تدر ایلر ایلر اوله و بیلد که کتد و جمیع اشیا
ذات و صفة و اسما و فعلا انک حفظ و حایه سنده اولوب ساندن ایلر بر سر نه موجود

اولوب و اندن اوزاق بر سر نه اولدی بغي معلومی اولدنه معیت ذابنه بلیه محیط اولدی
ذوق کله و صفاتی تاه و اصل اولوب اصلا کتدیده کدر قالمیده بلکه کدر بیلیدکی عین ذوق
و دشمن بیلیدکی کتد و یه دوست اوله کان اسد اولم کن معنی و هو الان علیه کالکان لا
سند الله هر خانه هو اسد حیت شریفه بومعنی تحقیق ایلر ساک اگر غزیه خلوا و برن
اگر کتد شمار اوزاق ذوق ایلر کتد توجیه و تصدیق بوردیدر و بعضی عارف توفیق
تحقیق و تصدیق ایلر سو یاد و الله مافی الوجود دیوبین ایلر صوفیه قدس سانه انفسهم
حضرات الاعیان ما شمت راجحه الوجود قاعده سین نور دیر اکا صل مشتمل کتد و
بر در حقیقه قدیمه در ظهور و شئونانی حادثه در حصول و ایجا دین جامی است که
در وحدت رومی عین ضلال است و شانی داد اندن از حوایات که از توحید استسقا
الاضافه در ذات و صفات ایلر که رابا شد کبر هر کز بنود در نظرش صورت غیره
در ضرب و یکی بود با و اب در مذہب و یکی بود مسجد و در بوسیدن عارف ایشدکی
ایشه شرفه وار و اولان او اوه امثالا ایلر غیر بر غرضی بود و ترک ایلدی کتد
ذخی شرفه منهی اولدیغندن ترک ایلر فی الحقیقه حق حضرت ایلوب حق حقه ترک ایلر
اولور غیر بر عله غفیلر از رز امثالا اصولیتن او تا مور بهک حقیقه اقتضا ایلر و نه
منهی منک حقیق اقتضا ایلر دید کتد که زیر اعراف ایلر هر شکر حقیقه ظاهر اولدر
صورت حقیقه بالعدربان نگاه داشت ساک بو ذکر اولان احوالی است پرو
استغفار ذکر ایلر محافظه ایلوب کتد و بی بو حالات ایلر خالندروب ایلر حال و صاحب
جذب اوله بیان یاد داشت ساک و انما بو ذکر اولان حالان کما فظم غنایت پیر ایلر
نهایت مرتبه قوت بولوب و کمال قنانت ایلوب مرغ ایلر اولقدر بر و از ایلر کتد و
جذب ایلر قناتی التمدد و قنای ایلر بقا ایلر و صلته و صلته ایلر و وحدت ایلر
هویتیه هویت ایلر تر سره و انما جز ک مطلق اولان اول ذات ذی الکمال حقیقه
احضایق و نیکد انک ایلر معنی اولوب شرف حضرت الهی و مصداق شوکت امتنا ایلر
اولمغه مع و الاز و مقبول ایلر اوله بفضله و کرمه تعالی بو سعادت عظمایه و دولت
کبرایه نامل اولم اوج سنه به توفیق ایلر میسر اولور اولکی بر شیخ کاملدن ذکره ملقن اوله
ایکینجی محبت ایلر و او شیخ ایلر اول ذکره مداوم اوله اوجی عین و عطفه و فکر اول
عزیزه و بروب خدمت شیخه کتد و فی انفا و کمال انقیاد و تسلیم ایلر شیخه ارضایه
بولندن انک خدمت و رامطه ایلر حقه طالب و شیخ مرید و مخلص اولان مفسود
ذات فائز اولدر بوسیدن اکثر درویش ن بکده کتدنه کمال عدایدن عزیز زار
نار فتنده اه سرد جلوب کمال حضرت کور سرد ایلر جمه مضر انک شیخ و مرید سولدن

کبر و قویان و شیخه مرتبه سرکشیدن و جناب حق طلبان تدریج بشنیده در عقلمت و تائید
و بیکورک و جت دنیا و سوسطن علاج آگاه اولوب تو اضع و مجتهد و تسلیم و انقیاد یوز
طلب هر که شیخ طوفان ظهور ایدرانی ارحم بلیوب جان و کوهکلون اول شینه راضی اولوب
اره فرمان بر اوله ذلک فضل الله یوتیه من یشاء و الله ذو الفضل العظیم **باب الخامس فی**
بیان علم الباطن و ما یختص به و دخی سلوک علم باطن در علم باطن نفس بیکدی اعمال و افعال
و اخلاق و اعتقاد و معاملات دن رضا: اللهم موافق اولانی اخذ ایدوب خلاصه رضا و ان
ترک جمعی اینه یونقدیر به علم باطن علم ظاهر موافق اوله اول سبیدن بیور و یلکه کل باطن
بخالصه ظاهر تو باطن رضا و عدم رضا دخی نتر بختدن سکر منکر اینه یلکه فرض واجب
سنت مستحب مندوب مباح مکروه حرام التیس اینه علم رضایه موافق ایدر بختدن احترام
لازم در حق الانصاف یوزکر عالم اولوب مقتضای اینه عامل اولوب علمنده فلهن اولات
مکنه نر کینه نفس پیدا ایدر لکن تصفیه قلب حاصل ایده فرا اولا یوزکر بر آدم جمله خنیای
ایله حافظه و هر بر اینه علم قابل دکلدر زین بعضی کره جمله: نفس ظهور ایدوب حرام فرض
صورته کوسر مثلاً بر عالم بر جانیه دعوت اولنه اجابت ایلد کده کند و به عاوانا کر اینه
نقصان واقع اول کند و بگردن ایش صاحب جانیه سوسطن ایدوب استخفاف مسکنه
ذاهبا اولوب فی الحال صاحب دعوت و انده اولاند طعن و تقصیر ایدوب تکفیر به باشد
بویزه حرام عالم متکبره فرض صورته کور نور سوال اولند فده علم تعظیم فرض و
علمایه اکر ام واجیدر یوجوب و بر سوز برنده اکر قصد اولور و اکر بر نشسته یلکدن
و یاسودن اولور اینه طعن و تکفیر اقتضای اینه تکفیرنده کند و به خط و اردرانی بیز
اولقدر بصیرتی یوزکر حکمت بین اولوب اندر عدم اکر ان عالم کندی تصور زدن
اوله انقوا فراسه المؤمن فانه یظفر بنور الله تعالی حدیث شریفی اوزره صاحب جانیه
وانده اولاند اوباب کشفدن اولوب نقصان معاصی اینه اول حال شنیعی عالم بدخصاله
بیدر مش اولدر در دمنک ذاهبا ولد یعنی سوسطن نزهه قائم یونقدیر نزهه
قائد انصاف اینه فهم اولنه اما علم باطنه ساکت اولاند اشتغال ذکر و همت پیر اینه نر کینه
نفس حاصل ایدر کجه تصفیه قلبه دخی ناک اولور زین اصول شیان هر صورتکه وارد
ساکت بر صفتنه علامت اولندر کرک مذمومه کرک مدوحه لاجرم اولی ترک
تانی فی اخذ اینه نشویش خاطر دن قور تیلوب جمعیت دل حاصل ایدر یوزکر کور مک
کشف و مش ایده دیر کوروب و بلیوب ارارین تمیز اینه علم و کشف و علم مش ایده
دیر او کچی در ویش صفتی اینه علمی مرشد حالیدر بود ذکر اولان صورتکه او یوزکر کور بنور
ایسه واقع و زیاده در ترکیب دیر و هر بر بر مناسبتی اویه تقبیر دیر اول تقبیره

در ویش

در ویشک راضی اولسته تکی دیر اما اثنای تو جمده ساکن خاطرینه صورتنه منفذ
ایو خطور ایدر اول خاطره به تفال و بر منکر ایدن اولور اینه قبض دیر استحضار
لازم در مستحساندن اولوب کند و به صفا و بر اینه سبط دیر جمله زیاد اولور بو مرتبه
مقام ساکن غیر مجزوب دیر لکن بوندن اعلا مقام بو قدر مرتبه عبودیت بود درجه
تمام اولور زین ایدر بوی و صلح قور تیلوب **باب ششم** اوجوب کتاب عشق او قور تیلوب
بویله بر بار مجاب نورانی اینه مجبورد اندره فردوسیان دیر **باب هفتم** در بیان
بیان محبت خدا و در الهی و عشق سولابو علم باطنه علم محبت مکتودر فتح اولور اینه
ساکت عتباتدن بر حیوان جملش اولور زین علم باطنه علم شریعت کجه ادب لازم اولور
جمعتدن الطریقه کلها ادب بیور لشدن ادنی ادب ترکی ایدر ساکن مواخذه اولور
اما محبت اندازه یوقدر محبوب نه یوزون تجلی ایدر اینه صوره محبت اول طرفه میل ایدر
کرک جلال اولسون کرک جمال اولسون انصورت بیخ المخطورات اینه مقام اولوب
محبته یوزندن ظهور ایدن ذلالت و تسلیات معذور و معضو اولوب رفع خطا و التیسان
عن آینه ویلنده داخل اولور جان علم در اکر محبت افراط و اریاب در اولور صاحب
اهل در و دیر بر بویله موصی السعاده دیر که گرفتار اولین بیز من لم ینق لم یعرف
صاحب اینه جهان سواد سندن فارغ قیلوب مبتلا سندن غیر نیک فکرین قوما زاکر
در ویش نه عزت و تنهایی بر رده خلوت و خلقت کار زدن و صحبت زدن لغت اولور
یوز طوتر و بودر و کوهکلدر ماقه پیدا ایدر بعضینی سکوته مداوم قیلوب بعضینی
های و هوایه ملازم ایدر بعضیک بر جلال ایدر بعضیکسک جمال مقیده مبتلا ایدر
بعضیکسک سبحان ایدر کوز دیر بعضیکسک تکبیر تکبیر ایدر بعضیکسک فنا و اینه خلق بیلد
اکمال صفت اوله بر اینهات المقربین شاندر دن بیور یوب نه اشکله اولدر و اینه
مقبول حضرت اولور و بو علم در ذمه علم عشق مکتودر ختامه سک فتح اولور اینه ساکن
فنا بنده ترقی اولوب سعادت نر ذانک بر قدم دخی خروج ایدر عشق نر کچی ماسوی
المحبوب عشق بر اشد که مجبوسدن ما خدا سین یا قوت کل ایدر کند و دخی بیز اول وجه اینه
دوسته بول ایدر قبالی دائم ذات اولور مظاهرون ال جکر اولقدر اینه قیلور که عقلی
و علمی دخی یوب معشوقه و معشوقه طالب اولد یلک دخی اولدوب همان بر اینه
قالور بو مرتبه حق الیقین دیر **باب سابع** فی بیان علم حق الیقین و حق الیقین ذوق
ذات بی زکر و صفت دن عبارتند اکر ساکن اول ذوق مست و بنجود لغه مستوف
اولور اینه مقام استغراق و استملاک و جمع صرف و کندن و بیوستن و واثره بی
زبان دیر یومقامک نتیجه فنا فی الله در عالم لاهوت دیر لکن بیخ ملکوت محسوسات

حقه بولد مرتین و بومقامک صاحبک فی شعور و بی علم بر و نسیان کلی بود از هر دو طرف
ایر موی تو اقبل ان تو تو ایو مقام اشارت در و بولد بو منزلده مکلف اولاد وجود
بیار شکل اولوب حرکت مجالکر اولاد بولد کند عالم زنده جوق قاش را ایدر ر فلیه
ذوقدن ناسی بیانه قاور اولاد بومقام سیر فی الله و شهود و وصول دخی بر
و دخی وجود بیشتر زدن با کلمه قانی اولوب وجود حقانی اولاد بوعالم ارشاد و چون
تو محمدینه بقا با به دیرر و علمدینه و فان و حال دینه جذب دیرر اگر جذب اولاد کند
مکنت و تواضع ظهور اعیوب و فالتک حسب نفیله فی وجود حق اولاد موجود اولاد قدر
بلوب حق لقا لی انکه صفات بنوئیه سه ایله الت اولوب کورمک و انشکر و انشکر
حق ایله اولوب حقین کند برنی وجه عالمی معدوم صرف بیلک ارب طغلیت و متبرک و عیو
فقر و رتبه قرب نوافل دیرر و جمع صرف دخی دیرر الفقر فی ریس فی جمیع سوی الله
الفقر لا یتجاف الی الله سبحانه ما اعظم شانه لیس فی التدرین غیر بومقام اشارت در
جذب انکه شجاعت و بیرو ب یوزارنده مهابت صحبت زنده حلاوت نظر زنده ملاحظت
نطق زنده اصابت زنده استعلا ظهور ایش از انکه صاحب تصرف و ذوق
دیرر نطق دینه انطوق حق و کلام مطلق دیرر اگر نظر دینه دوش اولان نشه تدر
و تعب قبول ایدر ایه نظر عنایت دیرر مقام دینه رحلیت و حقیقت و بلوغ نام و قرب
فرائض دیرر زیر بولد حق لقا لیک صفات بنوئیه سه ایله الت اولوب نه ایشک حق لقا
بواهل صا و لیک یوزندن ایشک بونار دن ظهور اعیوب کند برون و کلد و حقه قدر
قل کل من عند الله و مار میت اذ میت و لکن الله رسی بومقام اشارت در و بومقام
مقام جمیع اجمع دخی دیرر بومنزله صاحبک عیو فاندینه علم لدن دیرر الباب
البش من فی بان علم لدن علم لدن دیک علم قرب دیکدر یعنی علم ذات مطلق علم
حقیقت دخی دیرر و بوعلم علم عبودتیک علم شریعتیک و مقتضای عقول ملائکه و انس و
و جنک تمام خلاقی و دوشمندر ضرب بهم سورله باب باطنه فی الرحمة و ظاهره من
قیل الغدب ایه کریمه علم لدن اشعار اعیوب ایا لیس اولان فقرا و دور و یک نه و یک
اول الاحرامه نهایت ربه جسمال اولوب عاقل و منکرین کت الثری مذمت اولمدر زیرا
بوعلم و اخلاصه اولانکه عین رحمت اولوب هر نه قدر ذوق و جدان و قرب سلطان اولاد
ایه خارجه اولان غافلده دخی زیاد عذاب انبیران و بعد خسران و ظفیان کوریک
ایله وصال ایدر دن دور و مقاصد دنیا امیندینه مغرور اولدیر اولاد اهل دن بوردیر
عقل بولد کونا هدر و لشکر فاند سه یوقدر و مشاوره دخی بوابیده ممنوعدر زیرا
مشاوره من وجه معلوم اولان سیده اولوره موحد قنده کیم با ت عیان اندر عیانیت

سن کوزندن

سنه کوزندن اهل انکارک نهان سین سنه و سوال دخی جائز و کلد ر صور و قده کوج
اولوز اولاجدن بوط بقده صحت کولک ایه من القلب الی القلب سبیل و سوال جواب
دخی بیره توجه ایدر ظهور ایدر المؤمنات المؤمنه عزیزر قنده صحت اکییدر بری
الله ایدر بری دخی اهل الله ایدر اصحبو مع الله فان لم تطبقوا فاصحبوا مع اولیائه
یا کول اولاد حضرت ابرمش کرک یا ایره نه اول کولک و ایش کرک کر بولدون سنده کولک
بواکیدن غیر کولک صا نفیدر الله صحته و راقبه دیرر راقبه ساکک و انانکه کولک
ذات حقه بختینه انتظار دن عبارت در اهل الله ایدر صحته ر ابطه دیرر ر ابطه ساکک ذکر
بیرینه شجک صورتی صحت ایدر کولکده طو تقدن عبارت در دخی ایشی بولد ترک
جائز در الدنیا حوام علی اهل الاخرة و الاخرة حوام علی اهل الدنیا و اها حوام علی اهل الله
نقالی خدای کورسک سوادن کسه بجمع ترانی بجد و فضل و دخی جبر ایل بوعلم خیر اولاد اول
اجلدن ملائکه شوق و محبت ذات یوقدر نامور اولاد قدر نشه با طاعت و زره اولور و
دخی بعبودت علم لدن جبر ایل واسطه سید و حی اولمدر هر بر رینه بر طریق ایدر اشارت اولمدر
مکلا دم و حوا علیهما السلام شجوه بر صورت زنده اکل ایه معلوم اولاد حضرت نوح صین طوقا
سفینه یه بنوب ما طوقا نه کتمه سه ایدر بنده حضرت ابوب علیه السلام خسته ککی خالده حضرت
یونس ابق و زنده حضرت ابراهیم علیه السلام نش فرود القاز زاننده حضرت موسی علیه
السلام حضرت سلافا زاننده حضرت عیسی علیه السلام یهود کرک قتل ایدر اجهتک اناننده
حضرت یوسف علیه السلام جاه ایدر بنده حضرت یعقوب علیه السلام وقت یوسف زاننده
حضرت اسمعیل علیه السلام ذبح ایدر نامور اولاد و کاشاد حضرت داود و سلیمان علیهما السلام
ابتلای مشکو حه اوربا و ابتلای دعوت بلقیس زاننده و حضرت محمد مصطفی احمد علیه الصلو
و السلام لینه معاجده رؤیت جمال ذی الکمال جل جلاله و عم نواله میره اولمدر و حضرت ابی بکر
حضرت رسول ایدر مکة دن هجرت ایدر ککر کچونک کوندر زرها مان و پنهان اولاد قدر غار
ثانی اشین اوها فی القارذ بقول الصاحب لایحزن ان الله معنا ایه کریمه سه ایدر اشارت
و حضرت علی یه معاجدن صکره پیغمبر علیه الصلو و السلام روز بوردی ذکر جهت ایدر کند
وضیفه قیلندر جسمش نفس و اول حضرت بروج محبت ر ابطه ایلکی و توجه و راقبه فی و بدل
مال و جان ایدر خدمت حضرت ابی بکره نش و علامت و ایشدر و اندر نضکره بوساوت
منظر اولان اهل بصیرت اوج بشی ایدر و اصل اولدیر مکفین ذکر محبت ایدر شیخ ر ابطه بدل
مقد و ر ایدر خدمت و الله ولی التوفیق و هو حسیه و نعم الرضی ان الناس فی بیان
اجوز الله من الشیطان الرجیم بسم الله الرحمن الرحیم ان الذین یابغونک انما یابغون
الله و الله فوق ابویهم فمن نکت فاما نکت علی نوره و من اوفی با عاهد علیه الله یوفیه

اجرا عظیمی توبه کردن در حقیقت بازگشت دل بود و دل بان توبه دوه توبه تیک
حقیقتی که کل حق تعالی به ویر مکرر شده و کوه کل حق تعالی به ویر مکرر شده
وید مخلص زورون ویردم ویر بالغ اولد نیک کوندن بوانه کلخه هر نه قدر صغیره و
کبیره کناه ایشک کس توبه ایشکی دید که بلا تر و صدق ایله ایتیم و یقینند
طریقده شجک و ویر لک یوقدر عهد برادر لکدر فقیر سن برادر که قبول ایدم سنده فقر
برادر که قبول ایدکی دید که وید صادق زجان و دل ایتیم ویه اگر روز محشر بنم الیه فرصت
کیر ایسه بن سنه او تمام سنگ دخی ایسه فرصت کیر ایسه بزرا و نوتماز سبن دید که او تمام
وید بنم طریق رسول الله و ابو بکر الصدیق طریق قدر انکه و بوط بقدر گذران ایدن مشایخ
اهل بیخک حد سنه و فقیر دخی شجک قبول ایدکی دید که ایدم دید حاضر مؤمنین بودم که
شهادت سوزلری دید که اولسونکر دید بوندن صکره اوج که کلین شهادتین جمله برابر
سوعید را شهادت لا اله الا الله و الشهدان محمد رسول الله حقا و صدقا و بینه را بانه محشر
دید که بولکل و در تهم عظیم بوندن صکره اگر وید اسم جلاله استغذیسه شیخ ان یقین ایله تفصیل
آئیده کلوزان شانه تعالی خیر فرستده توبه و انابت و عهد و میثاق و تلقین ذکر و القاء
محبت الله و برابری ربه روز محشر شهادت بوندن عبارت در و کذک جعلنا کومه و طلاء
لتکونوا شهداء علی الناس و یكون الرسول علیکم شهیدا و قوله تعالی است برکیم فالواجب
و قوله تعالی و الیقین علیک حبه منی و جهنم و حیونیه فا ذکر و فی اذکرکم و لذکر الله کبر
و اذ قبل لهم لا اله الا الله سیکرون بوعده انشاد در اذوا بعد الله اوف بعد کم لو
عهد مصر صدر صیغه الله و من احسن من الله صیغه و ایبوا الی الله و ابتغوا الیه الیوسیر
بو معنای محققه نه سببیم و شب برستم که حدیث جواب کوبم جو غلام افتابیم همه از انبیا
کوبم اباب العاصی بیان یقینات یقینات یقینات یقینات یقینات یقینات یقینات یقینات
رابطه توحید و اقیه مشاهد معاینه حق الیقین فنا فی الله بقا الله جذبه طفلیت بلوغ
بیان جسم نفس تا جس نفس ای نوعی را اسم جلاله ایله خود نفسی و انبات ایله و یقینیه
کوره طریق اولدر که سالک اسلوب حیات کیه ایدست ایله قلبیه متوجه ایکی و نیز اوستونه
او نور و کوزنی و غرق یوموب و یشرین بر بر اوستونه قیوب و بلوغ اوست و مانده
یا پدر و ب نفسین در و نه جنوب کوبکی التمه صا قلیوب مخلص قلب ایله کولکند
محبت ایله لا اله الا الله کلک سینه مشغول اوله اما لای مقراض کج فرض ایدوب خلقه سبن
کوبکه و او جلین و ما غیر صانع جانین احاطه ایتدیر و ب الیکه سبن ماسوا اعتبار
ایله صاغنده طلب لامقراضه ایله علاقه سبن اذن قطع ایدوب لا اله الا الله کلمه سنه حصول
محمد سبب او زینه اوله ضرب ایدر که حواری کولکونه ایدر الله و الله دن مقصود اول

ذات ذی

ذات ذی البکر در که انی محبوبیت و مرغوبیت ایله فکر ایدوب و کندونی کانه شیخ و مبتلا
ملاحظه سے ایله و شیخی در دینه در مان و مقصود موصول حیالی ایله کولکونه بود ذکر توبه
مشغول قیله تا نفس صنیق اولدر توجیه تکرا و زنده نفس له مثلا ایدیده و طقوز و اوان
بره کیری بره و ارجحه نهایت بوله و نفس الیه یعنی انا که بود عالی او توبه التهم انت مقصود
و رضا مظلومی و الیک لوسیده شیخی و یوب تزوج ایچون بر مقدار سکوت اوزره
او طور و ب سلو کنه اقبال ایچون درونی شیخدن مدو طایط ایلیوب سلوب سابق اوزره
کولکونه مینه بود ذکر توبه مشغول قیله نتیجه سے اولان عمارت و استغراق ظهور ایلیوب
افکار فاسده بالکل ایلیوب تصفیة قلب حاصل اولوب جذبه الهی یوز کولکونه اصل
مقصود او در که الیکره و تکرا و زنده طور ماغذ رعایت ایله ان الله و ترجیح الیتر
وقوف عمدت بوندن عبارت در و مزیدن خیر اوله که علم لکن ذل مرتبه سیدر و باز کشتک
مضامین بود زینر واحد و نیک سبز عدد در سر بازا اولوب عدد نه مرتبه و ایشایه
واحد اخراج ایله عدد مرتبه سندن دو سوبیا تا عدد یک واحد اصلا تا یزاد ایلیوب و واحد
عدد اولد یعنی کج کذک واحد حقیق دخی سما و صفایه و افعالی و انات جنت ایله جمله اشیایه
سما و ذات اعلا سے اعتبار ایچون عاشر و عشره اولوب قطعاً ایشاکل ذات بر وجه
ایله ایشایه و ایلیوب کیف مانت ذات انده استغذ در نه کوره تقریف ایلیوب کج استغذ
ویران دخی و از ذات بی مثل اولد نیک سبک علم الیقین بلیوب و اعتقاد ایلیوب عین الیقین
کوروب ایتت پیر ایله کندوبه حال ایلیوب حق الیقین اشیایه و کندونی دخی بر توبت مانت
الا اله باقی حور رفت اوله داد حق را قابلیت شرط نیست بلکه شرط قابلیت داد
اوست از نسبت میرسد هر خبر و سبب است اسباب و سائر را انزه و اگر اسم جلاله
محقق ایله سلوب سابق اوزره نفس در و نه جلوه با اسم شریفه قیله ایله مشغول اولد
صنیق اولدر توجیه تکرا و زنده طوره مثلا اون بره یا کیری بره یا اوتوز بره یا قوق بره
یوز بره و ارجحه نهایت بوله و نفس الیه یعنی انا که جل طلاله و عم نواله و یوب نتیجه ظهور ایدوب
عالم استغذ غرض ایدجه مشغول اولوب اول وجه ایله حقایق اشیایه کندوبه ظاهر اوله
نتیجه پیغمبر خدا صلی الله تعالی علیه و سلم خضر تر بود مرتبه بی امتنه و عا ایدر غیب ایشدر الهی
الهی خلفنا عن الاشتغال بالملایه و انا حقایق الاشیایه کاهن بود در جبهه و رجه اولی
الابصار ویر بود مرتبه تک و ننده بوشندره اهل غفلت ویر و شغلکرتنه اشتغال
بالملایه ویر استر سه علم و عبارت و انواع غیرات و حسنات اولون زینر او ما خلقک الحق
والانس الایعبدون لیوقون ایله تفسیر اولد و علم و عبادتدن غرض موقت حقایق
الاشیایه کاهن ویر اولد دخی نفسی بلکه توقف ایچون من عرف نفسه فقد عرف ربه نفسی

بلکه اولاً ذکر این بخود لغوی و بی وجود که یوز طوطی اینها اولاً در قیاس کمال اشتغال
 ذکر و عنایت پیرایه بی وجود او و لور حق این موجود او لور او را لاجل آن بیور و دیگر که وجود
 ذنب لا یفاس علیه ذنب او یعنی سن کند و بی و از بیگ بر کتابد که اکامع اول بر کتابه
 یوز بر سالک و جوئی کوه قاف و مطلوب حقیقی و عنقا و اکا و صلیح یوقلن ایه بصیر
 اینها در و یوقلن حاصل اولاً الا و شیخ ایه ذکره لعل و کمال اشتغال این عالم متفکر
 و خوار است و بجز و لغو و حصول و عالمش هده در نفعه بیوب و نفعندن افاقه اینها
 اینها حقانک اشیا که هر فی نفس الامر عارف اولمق ایه اولور بیان رابطه رابطه اولدر که
 سالک محبت ایه شیخه کوکل و یروب ذکر برینه محبت ایه شیخه صورتی خا طنده طوط
 فکر و خیالی و افغانی ایه اولور اینها در غیر نیک حکمک او نوقن ایه رابطه بر مرتبه بی
 واره که جو احوالنده شیخ ایه اولمق خصوصه شیخه نکل اولدر یعنی فیوضه نامن اولور
 حاله ذوقی ایه حالنوب و اصل اولدر یعنی مقامات و اصل اولور باصل مقصود حق
 یوز طوطی اول وجه ایه یوز طوطی اولور زینر اینها بیور در که والله هم باصله نفس بلکه و حق
 یوز طوطی و ذوق کل و اصل اولور که رابطه دن یعنی بول یوز طوطی را رقیق هم الطریق
 رابطه نیک ظاهر در مثالی بوله کید جمالی و ملک الاله و یروب صحبت ایه بوله کید نه بکر
 اللهم انی استلک حبک و حب من حبک و حب عمل بقربتی الی حبک و بر لطفی و فی محبت ایه شیخه
 رابطه ایه کی جهمی طریق ذکرک مقتضای اولان مجاهدات نه یوز طوطی ظهور اولدر که
 انک ایه عمل ایگدر مثلاً ترک و بجز کجه انزوا اربعین حدوت کجه پر بهیز و ریاضت و سباحت
 صیام الیه و صیام اللیل کجه یوز طوطی در و بشکر و طبیعتده سرکش بولیدر کجه هده انزه
 کونک و تربیه اولور انک ایه شیخه رام و رابطه استعداد و حقه بول بول که کدر و بر
 و حق تعالی رابطه در که کونده بش وقت نماز سنده بر ماه رمضان صائم اولور محبت ایه
 و خلوص ایه شیخه در خاطر ایوب ممکن اولان اکر ام ایه خدمتده حضور ایوب المعونه
 لکرمین بلکه حمدی شیخ بولنده فدای ایله لایوس من احدکم حق اکر اوج ابیه من والده و
 ولده و مال و نفس و النفس اجمعین اوله اعنفا و ایله که عندنده کنده نفعه کوره شیخه
 کوز و محبت و کامل و مشکل کند و بی حقه اولدر بکی کله اولیه بولیدر محبت ایه اهل کمال دست
 اولدر انک ایگدر و ایم صفا اولور زحمته خیر الله فی شیخه انده کولکله شیخه کولکله سر
 محمد علیه السلام ایه سر کله اهدم اولور جمله اهل سد ایله جناب حقه و ذات مطلقه و اصل اولمق
 ظفا و اهل بصیرت و اصحاب فراست کار بدر الاضلاع یومئذ بعضهم لبعض قدوالا
 المستقیم منوفی میره راضیه ایس بیلن کوج ایشله لاهج فی الدین عارف یوزک

اوزان نیز العلم لغوی کثر یا کما یقولون اولیا و متقین بر نیک صحبتده اولان بر یوزون
 کمال بر ران اولیا و الا المتقون اللهم و لکن الحق متقین در اما حقیقتده متقین بول
 کور که معرفتده بر بعد عالم شرعی طریقتده و اخل طریقتده حقیقتده و اصل اولور عرفانی
 یوزندن خواص عباده حقه داعی اول معرفتدن مراد مثلاً علم فقه کوره اصول علم فقه
 ایله علم عقانده کوره اصول علم عقانده ایله عالم اولمقدر یعنی هر علومه اصولاته ایله و فروعده
 حکمتیه ایله عالم اولمق کمال معرفتدر و من احسن قولامن و عالی الله و عمل صالحی و قی
 اننی من المسلمین الشرعیة اقوالی الطریقه افعالی الحقیقه حالی المعونه مالی و من
 و خوکان انما و لله علی الناس حج البیت ثم استطاع الیه سبیلاً بیان توجه اولدر که
 سالک کولکله و شد کولکله قبول اعتبار ایوب مطلوبک و کذب و متعلق اولان امور ک
 جلالدن استی و نظری اول فتون بر لجه ایوب و اما نظری اول کولکله اولمق ایله ذوق
 بجز لغو و اصل اولور عالم ملکوتی عروج ایوب فیسمان الالهیده ملکوت کل شیخه و الیه
 ترجعون تری کشفایه معلوم اوله بیان مراقبه اولدر که سالک کنته کولکندن مجال
 این کورک ایچون ذات حق کلمتیه منتظر اوله اهل عرفان کویک ای دل منزلیت ساینده
 انک دل حاصل ایته کورک استرک اکر بارک یوزک قبل توجه قلبیه و انک دل ایته
 کالکد قنده ایه مهم مراقبه در سیر فی الله بوندن عبارتدر عن زینر بیور شرکدر سیر الی الله
 نهایت و ارد و مرشدک مرید تربیه سنده نفعدر فی سیر الی الله رتبه سنگ قائمه و کدر
 اما سیر فی الله نهایت یوز طوطی اول رتبه سادکه متصرف حقد مرشد نفعه فندن قوزلمش
 اولور سیر الی الله در عالم و اشیا نیک انواعنک هر بر نیک نهایتینه و ازجه سالک
 کنته و جو و نده مرکز حقیقتده اولد نیک بیلرک کولکله مشاهده طریقی اوزره تا ما هر
 برینه سیر و سلوک ایگدر مثلاً جادات نوعنک بنای نوعنه دخولک تمام نهایت سالک
 رویا سنده و کرک مراقبه سنده جو مرجان مشاهده ایگدر زانی یعنی بیویجی و بنای یعنی
 بتیج اولدر یعنی اجلدن مجاداته نهایت و نباتات قبول و لور و بولور و بوتقدیر چه سالک کنته
 وجودنک جماداتی سلوکنی بیروب وجود نباتتینک سیرینه بائکد بنای سلوکنک نهایت
 شیخه جو رمانت هده ایگدر زان قطع اولد قده قور و مق ایله رتبه حیوانیه مناسبتی
 وارد در جاکله سالک وجود نباتتینه مشاهده اثنا سنده و فعات ایله شیخه جو رمانت هده
 ایله وجود نباتتینه نهایت بیروب وجود حیوانیتینه یوال تمیز اولور حیوانات نوعنه
 سلوک نهایت و قاصی فرس م هده ایگدر زینر فرس مرتبه انسانیته یعنی پندارسان
 فراجه اولور فراست اولدر یعنی اجلدن سالک کنته وجود حیوانیتینه سلوک انسانیته
 متعاقباً بجز کوره فرس مشاهده ایله مرتبه حیوانیت سلوکنی تمام اولور درجات انانیته

سلو کنده حاضر نشد اولور و درخی آن ن نوعه سلوکک تمامی نهایت و رتبه و درجه
جهتی اینه کالی و اکل بزم پیغمبر سیدنا محمد خاتم الانبیا و المرسلین صلوات الله علی
بنینا و علیهم اجمعین حضرت نیک کنده مراتب علیه و مقام محمود و ساکت کنده
وجودنده مرتبه وجودات فی سلوکی میره او لور با سفلیان اعلایه مراتب مؤمنین
و مراتب علیانی و طبقات اولیانی و درجات انبیایی کنده وجودنده بولوق و سید
سلوکی ایدوب و کاهی کنده سنی بنف او مقامک صاچه اولوق کنده کو کلندن ساکت
بومند اولور هده اینه بولوقه اها از ایدوب بتوفیق الله تعالی مطاب اعلا
و مقصد اقضا اولان رتبه پیغمبر از زمان سیدنا محمد صلی الله تعالی علیه و سلم خلف
ناقل و مقدر سیر الی الله بقیه اولان رتبه شریفه و خنی بودر جاب حقه و ذات مطلقه
سیر الی الله قوسندن ساکت سیر سلوکی جهتی اینه وصلت اینه سیر فی الله در بر لور
سلوکه نهایت یوقدر و کیفیت و خنی تکلیف و بی قیاس در بقیه اولان ساکتدن ظهور
ایدن بکلیت نه نسبت اینه محبت خدا و در الهی عشق حقیقی و ذوق وجدانی و جذب
رحمانی و وصلت حق و وحدت وجود و هویتی ذات بقیه اولان نور و بولوق عالیقدر
و ذوق عظیم الشان او در معانی اینه ساکت صاچه ذوق کلک و صفای
تا مک علی الدوام ظهور بی موجب در اللهم اجعل لنا حظا عظیما و نصیبا بلیغا من هده
الاذواق المنذرة فی القلوب بجاه نبینا محمد صلی الله علیه و سلم فی الدنیا و الاخرة و فی
المنام و المراقبه اگر ساکت راضیه مداوم اولور ایدوب و در امانده کالی بولور ایدوب
مث هده و معاینه ظهور ایدوب تا زایت سینه الا و قدر زایت الله فیه به منه مع جتله
بعده احادیث شریفه لرنیک رموزانی اشکار اولوق اینه کنده وار لقتن حقیق حق
الیقین ظهور اینه فانی الله و اخل اولوب ما کون فی شان و ما سلومنه من قرآن
ولا تعلمون من عمل الا کننا علیکم شهودا و حقیقه عیان اولوق بقا بالله یوز طنوب خیر
ایله طفلیته بول ایدوب ولایت خاصه اینه بالغ اولوب ظاهر و باطن تصرفه تا کله اولوق کله
الیوم لله الواحد القهار اینه کریمه بو حقیقه اشکار در کله هدای الله به من یت
الی صراط مستقیم **خانه فی بیان نقیضات** و درخی بولوقینا کله هر برنده ساکت
بر کونه سلوکی و بر دوری نریسه و بر نوع مرتبه سه و او اب و ستر و علی و ارد و ایدوب
او اب و ستر و طندن بعضی کله بیان ایدوب لم عمل اولوقه فائده سه کور عیان الله
تعالی معلوم اولوق که نقیضیم او عا سنده اولان ساکت شرط و لازم اولان و انما ایدوب
ایدوب اولوق و بکی نقض وضو و قسده استعدا و کله یعنی استبراه و قسده بیکه تپی اولوب
استبراه حاصل اولوق قدر تیم اوزره اولور و هر ایدوبست عقیبنده وقت مکروه و کله

از سلو

ایر شکر و ضو: بیت ایدوبی کعت نماز قیلر و دافا صنیق کو کله ای اولوب کنده برینی عجب
و اکنده بلیوب استغفار جوق اوقیم و عباد الله بکله جمله خلافته نواضع اوزره
اولور کنده هر ویره جک عمل اقتضا ایدوب ایدوب بولوقه کاجوب انی حقدن بیدر
اگر حسن عمل اولور ایدوب محض توفیق بلیوب کنده استعدا اولندن بیدر و کنده برینی ایدوب
مدح اولوقه حفظ ایدوب زیر ایدوب حقا تک مجیدن بر نوعدر در ویشک
ایر جک و ارفی حق تعالی خضر تکرید و پروب کنده سه بالذات و ارسوزنده بوق اولوق
افعال اللهدن از جوق ظهور ایدوب جک افعال و اقوال و احواله منظر اولوق بکله در وینه
بوندن اعلا یقینک مراد اولور و درخی صلوة مفروضه مداومت و جماعه مواظبت ایدوب
و قسندن اولوق جامعده حاضر اولور و حقیقه تا خیر ایدوب و کنده بر حق تعالی به قولن
اینگی مقبول کوره لر و اختیار کر ایدوب اولور زیر ایدوب قولن فرصت بولوقه تکر
و معاصی ارتکابنده مدار اولور نعم العبد لوم یخاف الله لم یعص حدیث قدس نعم العبد
انذ او اب اینه کریمه بو رتبه به اشارت در و کور شد کله درخی بو مثللی اهل در و تقوی
حقیقه صاچه اولوق با هلدون و ملاحظه لمر ایدوب ذوق ذوق سندن زیاد
احتراز ایدوب زیر ملاحظه کلامه شریفه غزالی کلندن انکار و ایا لیس طعن و شتم
و عداوتی مشهور را فضی ایدوب ملاحظه بر نوعدر و مذہب و شریعت درخی بر دور و درخی
زاد و ذوق سندن زیاد احتراز ایدوب که اند صانع عالمک و خلاق جهانک بولوقه ذوق
اولوب حقایق اشیائی و مدبر امور ایدوب انکار ایدوب بو عالم کنده کله بو ظهور در و بر
دیگر و خارجی بو نوعدر زیر ایدوب خارج ایدوب کر زندق و دهر مذہب اولوق را مشر و بکله
دید کله فیکه خاندان رسول حیانت و امانت ایدوب لاجل الدنیا ایدوب محقر و رزایه توب
افعال حیانت ایدوب رسول ال اوزر ایدوب جبارت ایدوب ایدوب نفاذ الله تعالی من شرو ملک
الزاد و الملاحظه و الکلاب الذین یحقون بهؤلاء الذین هم و وجوه بومند علیها فیه
تر حقیقا فیه اولوق هم الکفرة البقرة عصمتی الله و ایامی و انخانی من یصیبون بهم
همدی الله من یت الی صراط مستقیم و درخی عقیب فرانسده سوره خمسه مداوم اولور
مثلا صباح نمازندن صکره بس شریفی تلاوت ایدوب را اگر امام او قرآن ایدوب ایدوب کا فید
او ایدوب نمازندن صکره سوره فتح شریفی قرانت ایدوب را و قدر سه و کله را بکله نمازندن
صکره عم شریفه سوره سفا و قیه را و قدر سه و کله را اگر جامعده ایدوب خفیته ساکت
اینداسنده باز و بقیه مناجات بر کله او بقیه بقیه کره استغفار استغفار الله
تعالی من کل ذنب ذنبه عمدا و خطا تیرا او علانیة و اوقب الیه من الذنب انذ اعلم من
الذنب انذ لا اعلم انک انت علام الغیوب و غفار الذنوب و ستر العیوب و کشف

القلوب والاحول والاقوة الالهية العلي العظيم خذوا بحضرت جناب قدس توبانكم
ونوبه كرم هربه وخطابی که از من دانسته واما نشسته صا و ر شده باشد نشسته
ان لا اله الا الله وحده لا شريك له واشهد ان محمدا عبده ورسوله وبيوب بعده سورة
بقرة نك اخوي اولان امن الرسول اذ بعثنا محمد وارضوا بقرآننا وعلينا به دعا
ايدي اما ابتداء عم سورة سين او تود قد نضكه بركه والعصر وبراذا جاء سورة سين
واوج كره اخلاص سورة سين او قيوب مناجاة واستغفاره صكه كره لو وخر حاشام
نازندن صكه سورة واقصبي قرانت ايد له بعده اوج كره سورة برانك اخرا اولان
لقد جاءكم رسول من انفسكم عزيز عليه ما عنتم حريص عليكم بالمؤمنين رؤوف رحيم فات
تولو فضل حسبى الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم آيت كرم سين
او قيوب دعا ايد له رفاهه سه جو قدر رزقي آرت تر قبه قوت و برحق تعالى توكل
واعتماد كنور نفاق دن خلاص ايد ر قلب سيمه باعت او لور تواضع و مسكنه زام ايد
مؤمنينه محبت تاره رحمن خاتمه بسبدر والسلام نه كم صباح نازند نضكه
يس شريفى نماوت عقبنده سورة حشر ك اخرا اولان يا ايها الذين امنوا اتقوا
الله ولتنظر نفس ما قدمت لغد واتقوا الله ان الله جبير بالاعلمون آيت كرم سين
وهو العزيز الحكيم نهايتنه واربعه اوج كره او قومق ذمى بويله در و ذمى تا تو نازندن
صكه تبارك سورة سين او قيوب ر و هر خاشده و صبا حده تا غه يا نور كن و القاء
ايكن يش كره قل اعوذ برب الفلق والى كره قل اعوذ برب الناس سورة لربن او قيوب
او زر رينه او فوره كرسودن و مكدون امين اوله و بعضه نوجهات و خفته ذمى
ناخدر اما توت ترك استيمت بيلون صكه قال قلوبا بدست الوب سواك طم توب
ايكى و ورت يا اليعر كعت نماز قيه ل تعالى ون ايكى ركعتر بعده طه سورة سين
او قوبه ر بعده منوال سابق او زره مناجات ايد بيه استغفاره و عالربن او قوبه
و هفته ايكى كون يعنى پنجشنبه و بازار كو نكرا ايكنه و نضكه يا كذ بز قاج صلى
ايكم بيان ايد هك ترقب او زره ختم خواجكان شريفى او قوبه لم معلوم اوله كه
نقشبنده طيقنه امين اولوب ابا ليه مخصوص اولان ختم و يد كره و شريف مجموعى اون دور
فاخر بسمله ايد بيه ايكبوز صلوات شريفى طفقوز الم نشرح لك بسمله كرا ايد بيه ايكبوز خلاص
مع بسمله ايد بيه عدن عبار تد مقتضى عقل اقتضا ايد ر ايد كره بودورت نفع شرف دور
رتبه يعنى دورت نقبده او قوبه مثلا اون دورت فاخر اوله و خفته ايكبوز صلوات
ايكبوز و خفته طفقوز الم نشرح لك او صحنى و خفته بيه خلاص شريف دور و در بيه ذمى
او قوبه ايد و ذمى سان او قوبه ايد خود هر رت او برت او زرينه تقديم ايد دورت نقبده

او قومق قابل ايكن شرفى هم عدد زنده وهم ترقببنده او ملقد بو مقدار شرفى الى قسمه ترتيب
اولننه واسم نه ختم خواجكان شريف و يواد و بر كره ختم خواجكان شريف و يك خواجكان
ختمى و يكدر يعنى نقشبنده مشايخى ارا سنده او قوبه بر و و عظيم و يكدر ختم و يكدر
نيت خالصه ايد كند و به نشسته اولنوب انك ايد حصولى مطلوب اولان ايشه بتور نيكه
او توبه ختم و يد بيه ختم توحيد و ختم صلوات و ختم وجهه توبه بود بيان ختم صلوات
نقشبنده طيقنه هر جمعه كچه سه ايشه نازنى او اوان و سورة ملكى تلا و نضكه عود
و بخور قوب و بر طنلو شربت حاضر لوب تعظيم واحترام ايد بيه كره اللهم صل على محمد
وعلى آل محمد وبارك وسلم عليه او قومق ر بعده ثوابنى رسول الله السلام اهد او انك
شفاعتى الهامس ايد حق تقاليدن حاجتنه دعا ايلوب بعد الفواغ حاضر اولان شرفى
ايكه از نيكه ختم خواجه قراننده نيت و شرط بود راجحى فرتى شربت برينه بر طنلو كند
شك كبرى او زوم حور يا حلوايكه بيان ترتيب ختم خواجكان شريف اما ختم خواجكان
شريف قرانتك ترتيبى و لايت فاخر هر برنده بسم الله بيله او قوبه ر ايكبوز ختم
صلواته كچن صلوات شريفى يوز كره او قوبه ر او صحنى هر برنده بسم الله الرحمن
الرحيم ايد بيه طفقوز الم نشرح لك سورة سين او قوبه ر دور و در بيه هر برنده بسم الله
الرحمن الرحيم ايد بيه بيه كره اخلاص شريفى او قوبه ر ايكبوز هر برنده بسم الله ايد بيه
يمنه يذ كره فاخر شريفى او قوبه ر لالتقى مذكور اولان صلوات شريفى يوز كره او قوبه
صلوات الله و ملكنه و رسوله و جميع خلقه على سيدنا محمد و على اله و صحبه اجمعين و على جميع
الانبيا و المرسلين و محمد و آل محمد و رب العالمين و بيوب اللهم تقبل منا قرانت ختم خواجكان
شريف و اعطنا ما سئلك بها بركة الفاتحة و بيوب سورة فاتحة فى او قيوب بر طنلو
بيد ر يا خير منى تر كره باعت طويته را البته مدا و مع حصول مقاصده موصوله قرانت نكوه
او زره مداومت ايدن احباب و اصدقا و بوقير شيخ مصطف مستقيم اذن و اجازت
و يردم نه كيم بوقير جود رتبه و اداب و شروطى ايد بيه بزم و عزيم شيخ المشايخ روح الشفايع
موصول العالمورث الولا جند الغيب متعلق الربى فاتح القلوب كاشف الكروب صاحب
الكتاب مالك النصاب عنه به و دنيا و مولينا الشيخ نيارت البخارى النقشبنده اكنفى المودع
بحضرت ايشان عبده و منتسبه فى الكونين سلامة الرحمن حفر تندن و چه مهور او زره
طريق نقشبنده سلوكه اخذ ايد و ب مدت مدیده خذ تندنه اولد بيه حبه ايد بوقير
خلافت خاصه به لابين كور و ب خليفه ايد بيه انك و ختم شيخ شريفى حى صوفى و هفتان
بخارى حفر تندن مستخلف اولد بيه انك و ختم شيخ شريفى حى طالب حفر تندن نفس ايلد
انك و ختم بدم شيخ محمد نيارت بخارى حفر تندن اجازت ايد بيه انك و ختم شيخ محمد جان

زمان حضرت زین العابدین را بر او ولد بردند و شیخ میرزا خطاب سیوطی حضرت زین العابدین را زود
 اولاد بردند و شیخ حاجه با ششم و هفتم حضرت زین العابدین را و اولاد بردند و شیخ میرزا خطاب سیوطی
 خواجه کلان حضرت زین العابدین را و اولاد بردند و شیخ میرزا خطاب سیوطی حضرت زین العابدین را و
 اولاد بردند و شیخ میرزا خطاب سیوطی حضرت زین العابدین را و اولاد بردند و شیخ میرزا خطاب سیوطی
 الا حار الطاشکنده حضرت زین العابدین را و اولاد بردند و شیخ میرزا خطاب سیوطی حضرت زین العابدین را
 حضرت زین العابدین را و اولاد بردند و شیخ میرزا خطاب سیوطی حضرت زین العابدین را و اولاد بردند
 شیخ میرزا خطاب سیوطی حضرت زین العابدین را و اولاد بردند و شیخ میرزا خطاب سیوطی حضرت زین العابدین را
 خواجه محمد با سماع حضرت زین العابدین را و اولاد بردند و شیخ میرزا خطاب سیوطی حضرت زین العابدین را
 و خص او ولد بردند و شیخ میرزا خطاب سیوطی حضرت زین العابدین را و اولاد بردند و شیخ میرزا خطاب سیوطی
 اندر و شیخ حاجه عارف دیو کرد حضرت زین العابدین را و اولاد بردند و شیخ میرزا خطاب سیوطی حضرت زین العابدین را
 محمد و شیخ حاجه عارف دیو کرد حضرت زین العابدین را و اولاد بردند و شیخ میرزا خطاب سیوطی حضرت زین العابدین را
 اولاد بردند و شیخ میرزا خطاب سیوطی حضرت زین العابدین را و اولاد بردند و شیخ میرزا خطاب سیوطی حضرت زین العابدین را
 کورکانی حضرت زین العابدین را و اولاد بردند و شیخ میرزا خطاب سیوطی حضرت زین العابدین را و اولاد بردند
 اندر و شیخ میرزا خطاب سیوطی حضرت زین العابدین را و اولاد بردند و شیخ میرزا خطاب سیوطی حضرت زین العابدین را
 صادق حضرت زین العابدین را و اولاد بردند و شیخ میرزا خطاب سیوطی حضرت زین العابدین را و اولاد بردند
 ابوبکر الصديق رضی الله عنه حضرت زین العابدین را و اولاد بردند و شیخ میرزا خطاب سیوطی حضرت زین العابدین را
 و شیخ سلمان فارسی حضرت زین العابدین را و اولاد بردند و شیخ میرزا خطاب سیوطی حضرت زین العابدین را
 الصديق رضی الله عنه حضرت زین العابدین را و اولاد بردند و شیخ میرزا خطاب سیوطی حضرت زین العابدین را
 رضایه ایر و ولد بردند و شیخ میرزا خطاب سیوطی حضرت زین العابدین را و اولاد بردند و شیخ میرزا خطاب سیوطی
 سلسله شریفیه سلسله الذهب ویر رقیه النون زنجیر و یکدیگر هر یک بوی بی بو زنجیره کج و
 اسمی عزیز را که در ایله با اولاد او که ای جهان سادته نائل اولاد بودی الحکمه من
 بش: ومن یوقی الحکمه فقد اوقی خیر کثیرا و صلی الله علی سیدنا محمد و علی

الی و اصحابه المحبتین • بصمیم القلب المخلصین
 فی یانهم بقدره • اکتب اجمعین الطیبین
 الطاهرین و علی جمیع الانبیاء والمرسلین
 و الحمد لله رب العالمین
 تمت هذه الرسالة
 الشریف
 محمد

مصری و حوالت ذره با شرف علی اندر و حومه مکتوبیدر
 معونات انبیاء و کرامات اولیا و جمیع خوارق و اذات بعد الذوق همداوست بلا و یل
 قبولت یترش عرفا و ظرافاتینک آیات الله صمدیک یوزا طوبی اقدر تاویل یو یکیک
 التذکرین جیحاز زین القنفی برین مشهور مثلدر ذروه تاویل قبولتین و اسم عین
 مستی اولد یقینه بعد العلم عینا و ذوقا و قلبکدن استک و ذلده کی ذکرین و
 اکثرینک و تمیتید و کیفیت مخصوصه اوزره حاکت اعضایک هتج الله کی
 فکرتینک و اشیا بری بر نیک عین اولد یفک عین ایدم هده ایتک ذوقک
 اسد عزوجل میسر اید بنم جانم هر ضایفه که طوقته سین کند و صداسندن غیر
 صدایر و غیر بیلد و کن یو قدر معذور اولد بوندن غیر موفقی اصفا و شیخ
 جمیع کتین بعد الذوق همداوست بونده قرار ایتشد و نفس الامر قرار یوق
 ایسه و دائره تک نقطه ایله سی نقطه اولد تیشمین و دائره تمام اولماز زین
 جمیع معارف بو شمس المعارف در الله تعالی سزه و بزه ذوقک میسر اید این

محمد
 محمد

و متیاید رکن یقظه قادر و کلدربی رنگ اولان و بی صفت اولان طائفتی ق ایسه
 بو عالمی سباحت اوزره دور کیر ایدوب قذیل سکن و یاغی و قنبلی فونش طلبی بولمق
 همان با قوب روشن ایدوب نور محض ایدر اولدولر اولدولر لغم بولندن سلوک ایدین عشق
 طایفه ساین ایدلم و قنده کرک اولور ایتدای عزیز بکل و آگاه اولغلیکم لغم بولندن کیدر
 طریق بودر که حال اسم اولان اسم جلال اللهدر بو صحیفه رسم اولغلیکم ساین
 بنم روح اول اسم شرفی حفظ ایدوب هر کاه که امور دنیا دن فارغ البال واسود حال اولدین
 بر حلدت یرد بک ایدست اولوب و حلال لابس کوب ایکی رکعت نماز قلوب و جانب حضرت
 حقه تفرغ و نیاز ایدوب اول اسم شرفی مقابله و تفرغ یره قلوب ظاهر و باطن درون
 ولدن متوجه اولوب اول اسم شرفی ناظر و قلبک ایدر حضور حقه حاضر اولدین
 و ممکن اولدوغی مقدار نفسی طوب تیز تیز نفس المیده سین بو اولوب و وزره اول
 مقدار ملازمت ایدر سنک حتی هر نزه به نظر متعلق اولد اول اسم شرفی کور کور
 و هر چیک بو اولوب و وزره فراغت ایدین کیر و دیده باطن ایدر اول اسم شرفی
 اولوب و لبان قلب ایدر ذکره مغفول اولدین و کیر و ازاد لک اولر دکده مقدمات
 ذکر اولدوغی اوزره اول اسم شرفی ناظر اولدین شویکه بزنجی زمان مداومت
 ایدین سین سنک سنک اولوب کندو و ارفین عطا ایدوب زیرا حقیقتده اسم سماوت
 ایدر و کلدر بعده استعداد کوره سنه معنی یوزندن تریب ایدر حالازمانم حاضر
 اولان عزیز لردن کوروب مصاحبت ایلد و کک فقرانک بر سندن باطنک ایدر استمداد
 ایدر سین شول کسور کاک حسن اعتقاد اولر شویکه کک ظاهر اولدندر ک بر سندن اعتماد
 اولر ساین باطنک مثنی چون مثلا حضرت شیخ اکبر و یا عبدالقادر کیلانی و یا عبدا
 بیانی و یا زید بطاحی و یا جنید بغدادی و یا حسن بصری و یا زکریا انون مصری و یا
 عربن فارض و یا صدر الدین قنوی و یا جلال الدین رومی و یا خود حضرت بها
 الدین نقشبند کبی سلطانک روح شرفی نندن استمداد ایدین و لکن حالا
 زمانده حیاده اولندر ک برندن استمداد ایتک اولدین نهایت اندون برندن
 اعتماد صحیح ایدر اعتماد ایدر فزک مقدمات انتقال ایدین عزیز ک بر نینه جات
 و ولدن کولک با غلیوب استمداد ایدین اولد اولد
 از زمان ایدینه مرادینه و اصل و مقصودینه
 حاصل ایدر سین ایدر سین ان ایدر
 تقالی که بدای اول و آخر تمام
 ظاهر و باطن تو باش و سلام منت

بسم الله الرحمن الرحیم و به نستعین
 اکرمه الله علم الان عالم یعلم و علم علینا و علی عباده المخلصین بکشف الاسرار القیم
 و الصلوة والسلام علی رسول الله العرب و البع و علی ال واصحابه ذوی الفضل و الکرم اما
 بعد ای طالب علم لدن و ای راغب کوی هر سخن بیبکل و آگاه اولغلیکم بوطیقت بیان
 ایتیم کرکد زکامه بر زمانده کندو وجودک بیک استیوب و نوحه و دنیا تک علم بقدرت
 بری اولغی مراد ایدر که بو بیان ایدر حکم اولوب و وزره عامل اولد و غنده جمیع مرادینه
 و اصل وجه مقصود اینی حاصل قیدین زیر اینم روح بوسه کافر و کفر ایدر حکم طریق عشق
 و طریق سطر در زیر اسلک کاکری و ارفیق بولندن کیدر اولد اولد اولد اولد اولد
 ایدر مقصود و اصل اولد و بوطریق ایدر سلوک ایدین قنا بولندن کیدوب زمان قصیر
 مقصود و اصل اولد و بوطریق خاص خاصر و لغم بولیدر ساین و ارفیق بولندن
 کیدر کاکه قدمنه بولندر اول قدسیدر زیر اینم روح زمره عشق کک نهان خانه وصالک
 لغم بولندن و وصول بولندر کک کوی بکل نیک عو عو نندن فارغدر سین بوره نهانخانه
 وصالدن مراد حضرت حق و وجود ذات مطلقدر و عاشقندن مراد سکر مساک طریق و
 و اصل متواصل حقیقتدر و محله کوی بکل نندن مراد طائفه و نعل و تقوی ایدن زمره عوام
 کالهم و ایدر طائفه عشق ایسه بی رنگ و بی صفدر و رنگ و صفندن مراد و عرض
 صورت زهد و صلاح کین خلق اهل فلاح اولوب صاحب خود و کلاه اولدندر در زیر ایدر طائفه
 کمنه و وطن ایدر سینه و اصل ایدر کک قادر و کلدر و لکن شویکه کلدر ک بوطائفه و شی زواید
 روزگار دن اولد ک بوطائفه کک شی وجود خیری محضدر زیر ایدر کک مالک کک سید سید
 سپور کیدر زمره عوام ایسه زیره مرتبه سنده در و بوطاها مراد ایدر کک سید سید
 اولان مشایخ طالب حق زیره دن جباروب سبلوب و سپوروب عشق صومینه لایق ایدر زیر
 وجوداتن قذیل مشابه سنده در طایفه ظاهر کک شی و نشین اولان مشایخ واروب
 ارادت کک دکده اولد ککتن ذکر ایدر ذکر فائده سه بودر که دکده اولان خار خفا کک
 با قوب کول ایدر بعده اسم اخلاقیین ایدوب سنبوب بکل و لکن قندبه باغک و قنبلیک قنوبه

28

بسم الله الرحمن الرحيم و به نستعين
 الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله اجمعين اما بعد فبقره
 الشيخ نور الله عبد القادر سنه ثلث وثلثين والفاء هاء حمادى الاولى سنك
 او اسطنده استمدك بودر مكنوني وكثير مدفون و بوشو في طالبه ايجون بيان
 ونجم راغب ايجون عيان ايمه لم تاكه نجه عاشق وصادق بورساله سبب ايمان
 تقديرون ايمان حقيقه واصل اوله فده بنه و ابا و اجداد و امهات و تعلقات
 و صدق اولان اجبابى دعاي خيرايمه با و ثنا: جميله ك و ايله لر و بورساله نك
 نامه اجوبه الدقايق في اسوله الحقايق ديوشميد ايدم والله يقول الحق و هو يهدي
 السبيل ايدم اي عاشق و صادق و راغب حقايق شو كه معلومك اولو كه مدت
 عمرده حضرت على كرم الله وجهه حضرت نيك من عرف نفسه فقد عرف ربه
 كلا شك ترندن جيران و بو كلاك مضمونندن سرگردان ايدم على عظام و شايخ
 كنيرون و جوق كنيرون استخيار و استفسار ايدم اصلا شفا: صدر بولوب
 صون نغم قاغا مش ايدم ناهان سنه ثلث وثلثين والفاء حمادى الاولى سنك
 او اسطنده بر كچه عالم رويامده اولام همام و اول وارث علوم النبي و اول
 ابن عم النبي اول على بن ابى طالب حضرت نبي كوروب بو كلاك ترندن استفسار و
 بو سوزك حكمتندن استخيار ايدم لطف و كرم مازندن بيور ديدم كه يا عبد القادر
 بو سوزنم سوزمدر اما بو سوزك ظاهراون و جهله تقريبن سكا بيان و اون جهله
 تا و يلجه عيان ايمه لم بس سندن خي اولاون و جهله اولان تقري امت بو طالبه بنه
 بيان و اولاون و جهله اولان تا و يلجه قلبيده حفظ ايدم كه طالب الهى و راغب حقيق
 بولورسك ولدن اعلام ايدم و الاله فلا تقطع الحكيم لغير اهلها بيور ديدم فقير دخی
 دست سز تقديرن بوس ايدوب بيورك سلطانم ديدم بيور ديدم كه يا عبد القادر
 اولاون و جهله اولونى بودر كه بو هيكل ان في چونك بر تدبير و چونك نياج اولوب
 ربه لغت بر قالب و بو هيكل بجه بر روح نفع ايدم كه بو هيكل تدبير و چونك اولور
 بس بوندن معلوم اولدكم بو عالمك دخی بر تدبيرى و چونكى واردر اول الله و تعالى

بقی شایده

چنانکه در اینکجه اول تدبیر جسد ايجنده بودر که اول روح در تدبیر و چونکجه اصلا
 کمنه شریک اولان کذلک بو عالمک دخی تدبیر و چونکی بر در تدبیر و چونکجه اصلا
 شریکی و وزیرى بودر و ملکنده شریک اولمن دخی جانز دکلدر او جیبی و فقا که بوسید
 ايجنده بر عینو حرکت اتمک استسه حرکت ایدم من الا اول روح اوله و تدبیر بیه و
 تقدیر بیه و اول روح حرکتی ایدم بس معلوم اولدكم ربه لغت دخی جمع عالمه اولان
 ایشانک حرکتی و غیر و شردن اصلا بر شنه حرکت ایدم من الا اول ربه لغت
 ار اوتنه و تقدیر بیه حرکت ایدم در دخی حرکات جسدن و سکناات جسدن
 ايج بر حرکت و سکون بودر الا که ان روح بیلور جسد اولان عظام و عظم و عصاب
 و شعور دن ایدم و اول روح معلوم ایدم بس معلوم اولدكم ارض و سماه متقال
 ذره ايج بر شنه بودر الا ربه لغت انی بیلور شیبی عبده اولان جمیع اعضا تک
 قریه علی السویه در اصلا بر عینو بر عینو دن اوتوب دکلدر بس معلوم اولدكم ربه
 لغت جمیع ایشیا اولان ایشانک کذب و وجودندن اوتدرو بر شیبی اولان ربه
 لغت بر شیدن اوتوب دکلدر جهت و بده عرش سکا غرش ایدم فرشتگان
 فرشتگان علی السویه در اما قریبى جهت مسافه ایدم دکلدر زین ربه لغت مکانن
 منزهدر التبیح بوروب جسدن اول موجود ایدم و جسد و تشکله دخی با بقدر
 لکن معلوم اولان بس معلوم اولدكم تدبیر کائنات و خلاق اول بو مخلوق خلق اولون
 مقدم موجود ایدم و بو خلق فنا بولد قد تشکله دخی بنه موجود اصلا زائل اولد
 و بنه اولان زوالدن منزه با و شاهد یدم بوروب و حکم جسد اصلا کفیتیه معلومده
 کذلک ربه لغت دخی کیفیتندن منزه اولد یعنی محققدر سببى روح حکم جسد
 نامعلوم کذلک ربه لغت دخی سببى معلومدر واس و کیفیتندن منزه با و شاهد
 اس کیفیت ایدم وصف اولان طقوز بخی روح جسد در حس و لمس اولنم کذلک
 ربه لغت دخی حس و لمس دن منزهدر او بخی روح جسدنده در اما بصرا ایدم
 اولنم کذلک ربه لغت دخی بصرا بیه دنیا و ادراک اولوب و بر صورت
 ایدم نمیش اولنم چونکه حضرت امام بو کلمات طبعیه تمام ایدم فقیر دخی دست
 سر تقديرن بوس ایدوب ديدم که بنم سلطانم نوز ولايتک و شمس هدايتک و انار غنايتک
 شاعندن بو فقيره دخی بر ايكى معنی حاصل اولد جانز اولور بیه حضور عزته عرض ایدم
 ديدم که لطف و احسان و تبسم بر لبه سولم اولم ديو بيور ديدم فقير دخی ديدم که
 روح جسد و انما بجه که تربيت و انعام قصدنه اولور که اصلا و جهامن لوجه جسد
 انعام واحسان غیری بر شنه استیوب دنیا و اخونده بر ضرر تر تب ایدم و کونی

استرزه بردخی روح زمان ضعف و فتور و کسل بدنی ترک امتز کذلک رب الفوت
حصنورنده عین عاجز و انما یخو و اکثر یا غفله در اما رب العزت او یخودن
منزهدر و افزندن بر ایش هدر و انما بنده لرینی حفظ ایدر و حیاته صلا
موا مندرن لطف کریم و انعام و احساننی دورا تر بر حاله مو: مندره
و ظهیر در دیدیکده اول سده الفایب و اول علی بن ابی طالب کرم الله وجهه و
اول و عد بیور و قله کلمات طیبه و اسرار الهی فی دخی بیان بیور و بیا عبید
القادر عرفت فالزم دیوب غائب اولدی بر بو خیر دخی او یا یونوب بو ترکیجه
رساله بو تیری کشف و یوبانی فتح ایندم تا که بنی طایفه
مستفید و منتفع اولد قلنده بنی و ابا و اجدادنی
واجبای و شیخ الاسلام و المسکن اسعد قدر
حضرت بنی و عا: با بخیر دن فراموش ایتخاب
و ثنای جمید دن خاموش
اولیه اعلم بالقصوب

والیه المرجع

والعاب

محمد

24 82

والجمل سخيقة العلم عزيز بر يد شرف صاحبه العلم تاج للفن والعقل طوق من ذهب
 العلم سيف قاطع والجمل رطب العلم في امان الله دام في طلبة المذاكرة نصف
 العلم اول العلم من البصل واخوه حلون العسل الارس حوف والتكرار الف العلم
 نقطة كثرها الجاهلون العلم زين لاهله العالم جيب الله ولو كان فاستفاه العلماء ورثة
 الانبياء العلماء بين الناس كالمالح في الطعام الحديث العلماء روضة من رياض الجنان
 انا عبد من عتقني حوفا ان شأنا باع وان شأنا استرق انا مدينة العلم وابو بكر سقفا
 وعمرا ساسها وعثمان حيطتها وعلي ايها انا مدينة العلم وابو بكر ايها انا مدينة
 العدل وعمر ايها انا مدينة الكيا وعثمان ايها انا مدينة العلم وعلي ايها جليل
 ميث وان لم يدفن بيته قبره ولو به كفته الجاهل بطيب المال العاقل بطيب الحال الجمل
 بالفضائل من اربع الرزائل الجاهل عدو وان كان ابوك الجمل دار مظلم الجاهل اعى
 الخطا باني والرفاقى العبد صامى الرب عاقبه الخطا ببع للفقير الخطا مخفي في تعليم
 الكساذ الدنيا مزرعة الاخوة الدنيا سجن المؤمن الجنة الكاذبة الدنيا متاع خبير
 متاع الدنيا المرأة الصالحة الدنيا حرام على اهل الاخرة والاخرة حرام على اهل
 الدنيا وهما حرامان على اهل الله الدنيا جيفة وطالبها كلاب ولها عمود واخواب
 الدنيا قفزة فاعبرها ولا تقربها الدنيا دار المحنة الدنيا قاني والعقب باقى الجنة
 دار الاخرة الجنة فاوى الصلح السخي يدخل الجنة البخل لا يدخل الجنة السخي بشجرة في
 الجنة والبخل شجرة في النار السخي مالك الرخا في السخا العري ينقص والذنب ينزله
 الجنة سبي الزمان جديد العمر في الدنيا كيوم واحد فاذا مضى فليس يعود العر
 ما قد حوت والوقت سيف قاطع ان لم يقبل العمل فالعمر در صابغ الموت
 والحيوة فانما ان النوم اخ الموت الموت وكبيرة متلازمان الناس كلهم نموت
 الموت باب وكل الناس واخيه الموت حبر وكل الناس عابره امة من الموت وعالمة
 احق قلبى كرامة النوم مضى في النهار وكثرتها في الليل النوم على الحجب اخ الصبر
 مفتاح الفرج الصبر عند الصدقة اول الصبر شفا الوجود الصبر سيدة العظيمة
 الصبر النصر مع الصبر والفرح مع الكرب الصمت مفتاح السلامة السكوت
 خير من التكلم الوعظ خير من جليس السوء الفزلة في الكثرة مقبول ان الله وتر كيت
 الوتر العبد يدبر والله يعذره العبد وما يمكنه كان لمولاه العبد المسلم خير
 من العبد المشرك الوحدة عذلة ووحدة العذلة افضل من قرين السوء
 الصيحة مؤثرة الشئ اذا قرن الشئ الاخرة خذ حكمها اجتنبوا عن
 القرين السوء لان السوء القرين اجلس لاشئ المرء ولا تشل قرينة الجيا

الصدق نوح

بسم الله الرحمن الرحيم
 تحك يا من نور قلوب العلماء بانوار احكم وخرج المقربين من المعاصم من الظلم
 ونصلي على كل من اوتي الحكمة وحسن الشيم سيدنا وسندنا نحو المبعوث الى كافة
 الامم وعلى اله واصحابه الذين هم نجوم سما الكرم ماجرى لي حديث الف الف طير
 ما الحكمة من ميزاب العلم اما بعد فيقول العبد المذنب المستهام المحتاج الى نعم ربه
 المنعم محمد الشوقى ابن احمد المشتهر من الانام بكونه زاده يسره الله الرزق والرزق
 قدما كان تخليجى الى ان احمر رسالة مشتملة على المواظف والحكم ومجموعة على كلمات
 الانبياء الكبار ذى الهم لكن طمئنى عن هذا الامر كخطة فكم بضع عني وتبى في هذا
 الشأن اذ هو امر عظيم لا يقدر عليه الا الجهابذة من اشواذ الالف ان تمضى برهة من
 الزمان وقطعة من الملوان حتى يبع تسنى الى اثنين وعشرون عاما فرزقنى الله سبحانه
 بالكتب المعبرة من العقيدة والنظمية فشئت عن ساق الابهتاهم وتبعها في قلب من
 الازمان بعون الملك المنان فرسمت جلها من كلها على حقيقة اليال واستخضرتها استحضار
 تاما على حسن الاحوال فاروت نقلها الى هذا الاوراق لتكون رزقا في يوم التلاق
 على ترتيب حروف الهجاء كما الى اجل لطف رب العباد ومتوسلا بحضرت من هو افضل
 الامجاد وان ساعدنى العرو الاوان ووفقنى الله الملك المنان ساشرح ما في هذه
 الرسالة من الغفات اللطيفة والكلمات الشريفة لاجتياجها الى الشرح والبيان و
 الكشف والبيان لما فيها من لطائف الكتابات ودقائق الاشارات يسره الله ثامنا
 والحلم مجهولنا
 حوف الالف
 الصدقة تزد البنا وتزيد العرو الصدقة شجرة من الشارة الصدقة قديرة من المعاصم يوم يخذ
 المجرمون بالتواصي ان الصدقة تزد العرو وتقر الدنيا ان الصدقة والصلوة يعران الابرار
 وتزيدان في الاعمار العلم تملان علم الابدان ثم الاديان العلم فضيلة على كل علم وسنة
 العلم مزرعة والمطالعة مادة والمذاكرة ثروة العلم لا يحصل الا بجملة اشياء بكنزة
 السؤال وبكثرة الاستعمال وتبطل الاضال وباستعانة الجلال وبجزمة الرجال العلم
 في الصفح كالنقش في الحجر العلم بلا عمل كالشجر بلا ثمر العلم حسن والجمل فيج العلم عريف

والجمل

دين كله الجباة خير كله الجباة من الايمان الايمان كلمة الايمان اقراره من
والتصديق الجبان التوبة المذمومة بالقلب التوبة بيزن الجباير والصفير اولي الناس
عن الذين كثر لا ذنب له الدال على الخير كفاؤه الجسد والنفوس منه الصنعة كثر لا ينجح
الصنعة كثر من كنوز الله الصنعة راحة العفا راحة في الصنعة العزة في
العزة الرزق على الله الرزق مقوم في الازل الكسب بيزن المال ولا يزد الرزق
الرزق مقدر الفقر حزين الفقر كثر من كنوز الله الفقر راحة العقل الفقر في الاوان
غربة والمال في الغربة اوطان الفقر هو وسوى الفقر عرض الفقر سواء ولو
في الدارين الفقر اثر من رزوه الفقر شفاء والفقر مرض العفا واو الفقر
شفاء التوكل على الله كاف وهو نعم المعين الانفاق نصف الدين الكسب على والى
عليه الكسب على الكسب الكسب الكسب الكسب الكسب الكسب الكسب الكسب الكسب الكسب
القبالة مع الصديقين والشهد العيا العيا السفلا للسفلا البذل العيا
خير من البذل السلام مقدم على الكلام الطعام قبل الكلام الضيف اذا نزل
نزل برزقه الضيف نزل مع لفقته الى دار المضيف الضيف زينة ودار الضيف
الكرم الضيف ولو كان كافر الفتنه ثامنة لعن الله من يقظها الفتنه اشد من
القتل الفتنه اشد من الزنا العفو زكوة الظفر العفو عند المقدرة العفو عند
الصدمة اول العفو عن المظلم لا عن المظلم ان الله عفو كج العفو المشاورة
سنتي الحديث المشاورة حصين من الذمات وامر من الملامة المشاورة خبرني
جميع الامور الوضوء متفاح الصلوة الوضوء على الوضوء نور على نور الوضوء
قبل الطعام يعني الفقر وبعده يبقى الهمه الوضوء في كثير الاوقات يعني القلب
الوضوء وهو السفر خير مبارك السفر وسبب الظفر السفر قطعة من السفر من عكسه
السفر يتم من هموم الدنيا ولو خطوة السفر مبارك لا يلهي الناس بخربون باعمالهم
الناس تمام فاذا اتوا التباهوا بالناس مع اللباس الناس عصى على ما منع الناس
على دين طوكهم والملوك على طبع بلوكهم الانسان عبيد الاحسان الانسان مركب
من النسيان والنسيان مركب من العصبان الانسان سابق النسيان المقدرة
كاشه الامور موهونة باوقانها والظهور موهونة بميقاتها الذلة من كان لهيب الى
الذنب العزة لمكان لهيب الى العقباء الجلاء اعظم البلاء الهبة كان فيه سلامة
المجاهد من جاهد نفسه الكرم اذا عمد وقاه الكرم وعد والوفاء سببه انما الاحسان
الاب التمام العذر مقبول عند كرام الناس الرجاء عند الكبار مقبول خير الكلام ما قل
ودل الكلام صفة المتكلم الكلام كج الكلام الرويا الصالحة قطعة من الولاية

الرويا واقع على ما عبره الفحات في الصدق كمال الهلاك في الكذب الفاضل والمقول
في النار الفاعل والمفعول في النار العالم في امان الله ما دام في طيرة الخادم في امان
الله ما دام في خدمته المؤمن الطريقة كلها ادب الرجل خير من المرأة الحكمة بين العلم
بجفايق الاشياء الحكمة تعدد سببها البيت خالها الحكمة المنطوق بها الحكمة المكتسبة
عندها الحكم الاول الملك المعلم الاول معلم الملك النسيجي مهمل المشكل قولها الصنع
الحاصل عن الر با مشرة الصبي مشرة الصفة بابكر الصفة رسول الله الكتاب
الحكمت حسب الله الغريب كالا عجم لو كان كافر الغريب من العلم له وليس الغريب من
اقرب له الغربة كربة الغربة حرقه الاسما تنزل من السماء الولد سترابيه الولد
يتبع الامم الولد يتبع خيرا الابوين الولد اذا كان رشيدا مكان ابوه صا كما له السنة الخلق
اقلام الحق السنة الشعراء متفاح خونية الله الماضي لا يذكره اللبدي جميل لا يذرى بالمد
الابام بنينا العدل بعم عوايده والبذل يخسر فوايده التحصير في الكلام وعذب الحرب
خدعة ما تقبل لا يفرض ولو كان سما الدين بهم في الليل وخذلة في النهار الدين يعني العين
الدين نعم من غموم الدنيا الدين ولودرهما الفرض مقاض المحبة المقدر خير من السيرة او
الدين من الدين البيل بين النهار الجدة وسبب الجدة العارف بكفنه الاشارة والجامل لا يقينه
العبارة الشئ لا يبنى الا وقد ما يثبت الشئ يكشف بعنده العمد على الراوي
الكلب السوس و سيطان الميت يعذب في القبر بما ينجح عليه العائد من هيبته كالكلب
يعود في قبته الشيخ شاب في حب اثنين في حب طول الجوة وكثرة المال البئس احدى
الراحتين الخبر الواحد لا يعيد العلم الباطل لا يكون المغيب عليه الاباحة في الاشياء اصل
انساب كالفاضل الوكيل كالا صبر المقام في النار الفاضل في الجنة العوام كالهوام
ولو عاكش الفعام الويل محروم النادر كالمعدوم المنع الجليل حسن من الوعد الطير
الذالكلام اوجه واحسن المقال اعجزة الذالكلم قرب العظم الله الموفق والمرشدة
المؤمن مرات المؤمن المؤمن اخ المؤمن المؤمن من لا ينجو من قوله او عكسه او ذكوة المؤمن
يموت بعرق الجبين المؤمنون يمتنون بيمون المؤمنون لا يموتون بل يبقون من دار
الفناء الى دار البقاء الملم من سلم المسلمون من بده ولد نزه المؤمن في المسجد
كالمسك في الماء المنفق في المسجد كالتحفة في الفخس الجباة من الايمان المحجاب يمنع الرزق
العجيب من الشيطان التنتي من ارجان الانتظار اشد من النار النار كاهمة الشئ عكسه
فكهنه النجا بن خائف الخباب خاسر البادي اظلم التابع كلاس العلم فالاعلم
الاقدم بالمقدم فالاقدم الاقرب فالاقرب الايهم مهم القديم يترك على قدمه القفا
يزاد القديم يزداد العادة لا تترك الجبار سببك الخيرة ما خاره الله الجارم الذر

الرفق ثم الطريق الجنب مع الجنب بميل الى الجنب الصالح لا يحكم الامن واليس كفر الله فوق
الاذن فتوق قبل العين اجناسا السعد من تعظ بغيره الحكمة مع البركة النار ولا العار
الضرورات تبیح المحذورات المقابلة تجزء المراد فخذ باقراره المراد في الامتحان بكرم
او بهانه المراد عدو لما جهل العرب فصيح والجمع نصيح المراد مع من احب الوطن المناقب
اولى من وطن المولود اقرب الاقارب اقرب الاقارب بيمينضاي نه مكندر وفا
او متوجهاتك في وفاسندن نه صاوت في كدر كسبتك او باسندن البواقب لشترى
بالواقبت والمواقبت لا تشترى الواقبت السلامة في الوحدة الوحدة خير من
جليس السوء الشيبب الشيبب حالة راسخة في الدين لا يمكن العود الى الشيبب
الانسان شترى وان شترى الله التواضع عند الرقة والعفو عند القدرة والعطا بغير منة
الرحمة رحمة الرحمن رحمة الله القلب كيف يتم في بهجتي الكمية الطبية صدقة التكبر على
المتكبر صدقة السخاء والخفة ضدان الضدان لا يجتمعان العسر واليسر متلازمان
الضيق بر من الشدة ابرد الصلوة في الصيف الجود بالنفس افضل الغاية
الجود خير من حفظ السخاء شجرة في الجنة النساء ناقصات العقل والدين النساء يعجزن
ولا يجزون الطلاق بين الفساق الرضا بغير الطباع انما الرضا من الجماعة
البكرة ربح ونجاح الدعاء مفتاح الرحمة الدعاء سلاح المؤمن وعماد الدين ولور
السموات والارض الدعاء لا يرد بين الاذان والاقامة الدعاء جند من اجناد الله
البيته اذا عمت طابت الاضطراب يذى الاختيار السروع ملزم العالم في امان
ابعد ما دام في ظلمة العرج عن درك لا درك درك والبحث عن بر الذات سر الك الملك
يقف مع الكفر ولا يقف مع الظلم المكثار مكثار الجحيم فنون الظاهر عنوان البيان
القلوب تنشق هذا الغنى من بفرح بالسؤال كما يفرح الآخذ بالعطاء المحرص بفرح قدر
الانسان ولا يزد في رزقه الطمع مرض والسؤال نزع والحرام موت البائس
عما في ابدى الناس الا حق من يظهر لمن يعرف حالة التجار بهم الفجاء المحترق ملعون
انكح امان من الجرام الصوم في السفر كالقسط في الحفرة المرأة عمرة القدرة
سنة الانان الولد اذا كان رشيدا كان ابوه صالحا له الجحيم سوء النظر الابناء
عوان ولباسه التقوى الصبي صبي ولو كان نبيا الجواد قد كبروا الناج للراس
والخيل للقدم الخمول راحة الشهوة افة التمسوا الرزق من خبا الارض الزاى
قبل الشجاعة شجاعة الحكمة عروس الاطعام للمساكين خير العمل اللهم لسير لنا ولكم
اللهم زد ولا تنقصه الجاهل الايمان البدعة حرام البهيم الكاذبة تدع الديار
البلاغة المستشار مؤمنه الامتحان في العلم حرام السؤال حرام الترحيب

الا لا تخزن

الا لا تخزن البنية فللمن الطاف خفية الاحد الفرد الصمد لم يد ولم يولد ولم يكن له
كفو احد اللهم تبنا على الدين القويم واهدنا الى الحق والى الطريق المستقيم ولا
تجعلننا من ارباب الفهم السقيم والطبع العقيم في خوف الالف الجود التي وضعت العلم
في الجوع والناس يطلبون في البيع وكيف يجدونه التي وضعت العلم في الطاعة والناس يطلبون
في الاباء لا ما وكيف يجدونه التي وضعت الراحة في الجنة والناس يطلبون في الدنيا فكيف
يجدونه التي وضعت العلم في القناعة والناس يطلبون في كثرة الاموال فكيف يجدونه
اوليا في تحت قبالي لا يعرفهم غيري انما الاعمال بالنيات انتم اعلم بامر دينكم اختلاف
امتي رحمة انما من العرب والاعراب يس مني اسمع اللهم صدقة اعطوا المؤمنين هدية
اذكروا موتاكم بالخير اذكروا الله ذكر الكسيرة اذكروا الله كما امركم واشكروه على ما هدوكم
اطلبوا الخير من الهدى الى الهدى اطلبوا الخير عند حسن الوجوه اطلبوا الاخوة واتركوا
الدنيا فان الدنيا فان والعقبى فان اكرموا اولادكم بالكتابة فان الكتابة من اهم
الامور ارحموا من في الارض برحمتك من في السماء ارباب الدول لهمون اسعد الملوك من
يقى بعده ذكره واستند اليه من باقى بعده اشد البلاء لابنائكم لا وليا ثم لا وليا ثم لا وليا
اشد الناس عذابا يوم القيمة عالم لم ينفعه علمه اشد الناس خشية علمهم به اشد الاشياء من لا يقبل
الاغذار والغذ عن شدي الذنوب كفرة اعظم المصائب في الدنيا اربعة البنت ولومع
السفر ولو خطوة الدين ولو درهما اول الشكر اخو العمل اول نديشه وانكهي كفتها اولاد
اولادنا الكبار والاهل الكبير اداء الدين من الدين انما الهدى ابا على قدر مديها
التقوا فراسة المؤمن فانه يفر بثور الله التقوا مواضع التتم التقوا اتقوا
شتر من حسنت اليه اتقوا الله واطيعوا الله اتقوا في سبيل الله ان لصاحب الحق مقال
استر ذهابك وذهاك من ذهابك استعينو على حوائجكم الكتمان افضل الذكر لاله
الاسد وافضل الدعاء الحمد افضل الجهاد من قال كلمة حق عند سلطان جاره
افضل المخلوقات الان افضل الرسل نبينا محمد عليه النجاة والسليم احمد على كل
حال اول ما خلق الله الصلح فخرى بما هو كائن انما عند منكسرة القلوب اكرموا العفا
فانهم عند اسد كراما اصل اطاعة ثلثة اشياء الخوف والرجاء والجمعة اصل المعصية
ثلثة اشياء الكبر والحوص والحسد افضل الاعمال على ظهر الارض ثلثة طلب العلم والجهاد
والكسب لان طالب العلم جيب الله والفارسي الى الله والكاسب جيب الله اربعة
طوائف لا يرحمهم الله في الدنيا والاخرة ذباح البقر يتباع البشر فطاع الشجر
جيب الطير اوله اذلى واخوه ابدى اذكر الجيب واحضر الزبيب اذكر الكلب
واحضر العصا اخو الدوا الكفى امن الى السنى نسه اسفروا بالفجر فانه اعظم

الوجه ان الله يهل ولا يهل ان الله فرض لكم صيامه سنة لكم قيامه اقسمة بالسوية
اعدله بالعبادة اهل الكفور اهل القبور اطلع القبور في النور اعلفوا الزفاف ولو
بالدق اتباع الرسول عليه السلام فرض لازم لا يسع تركه كمال اصدق الرضا ما كان
بالاستخارة اصدقكم روبا اصدقكم حديثا احب لوان البين فان الابيض ليس الا
ان الوفاء عن النبي عديم حجاب عن علي ارجال قديم اوسالمه خير من ذميمة اوبعناك
تفقههم ايمان المر يعرف بايمانه انموك من و اساك في الشدة اخوان هذا الزمان
جو ايسر العيوب اخفاء الشدايد في المروة المنة النفس في الياس الكذب الناس في
الصباغون والصلوغون اظهار الغنى من الشكر ان الرزق يطالب العبد اكثر مما يطالبه
العبد احل لنا ميتتنا زجوا ووسمك والد مان طحال وعلقه اما ما جئت كمنون لنا وان
لم يكن فون لنا يكون لاه اعجبتني طابته اثبتت الربيع البقل ربا اللاتبات من الربيع
اثبتت البقل اثبتت الله بنا ما حسناه اعطى القوس ربهها اذ اراد الله شيئا تبته
السباية اذ اراد الله الملك خيرا جعله وزير اصدقها اخو جو امن الناس من ذكر
يوما او خافني من مقام ان موجبات المغفرة بذل السلام حسن الكلام انت
الجميل كالعراغ من اجل اشفع تشفع ولك الجبال تمامه كاله افضل الخلائق الانسان
اذا جاء فاسق بنبا فتنوا اذ اجاب القضي عن البصر واذا نزل القدر بطل الخذر
اذا استشاط السوط من سلطان الشيطان اذ ايسر الانسان طال لسانه اذ ايجرت
في الامور فاستعينوا من اهل القبور اذ ايجرت في الطرق فاستعينوا من اليمين اذ
كنت في الصلوة فاحفظ قلبك واذا كنت بين الناس فاحفظ لسانك واذا كنت في
بيت الغير فاحفظ عنك واذا دخلتم عن الكرام فعليك بتخفيف السلام وتقبل الكلام
وتعجل القيام اذ اذ افضل المر زاد تواضعا وان زاد جهل المر زاد ترغفا
كذا الغصن في حال الثمار تناكه وان يعرض عن حل الثمار ترغفا اذ اقرن القديم
بالجود لم يبق منه اثره اذ اذ كنت لا تدري قلبك مصيبته وان كنت تدري فالمصيبة
اعظم اذ اضرت بك البلوى ففكر في لم تشرح ففسر بين لسرين اذ افكرته
ففرح اليمين الكفا ذبة تدع الدار بالبلاقع اذ اذ اهلك لم يكن ذابها فذعه و دولته
ذابميه اعطى القوس ربهها اذ من العشق وحالاته احسرت قلبه بجاراته ابوابنا
مفتوح لمن دخله وخبزنا حلال لمن اكله لانن صواحب يوسف الحديث اكد
مقدرني كتاب الله تعالى العزيز مفوض الى زاي الامام الكالة بده انكسر
اني محب وانت ضبيب ابيات فارسية وعربية وتركية الا باعنا كف الواد الطلام فان
الله بالانام وان اليسر بعد العسر فاصبر لان الصبر مفتاح الراح الا اى

وان يعرف من حال الثمار

اسمى

اسمى باورمى على البكا ولا زال منها كج عاكف الفظه الا اى طالب سر او حيد توم
برخيز در عبادت وقت تجده اسايش و كيتي تفسير بين دو حوضت بادوستان
تلطف بادو سخنان مداراه فاجبت كرك زاد كرك شوده كرجه با ادمى بزرگ شوده
بتا شندی از مته متفحجی قداذن ليك البده امن نذر حيران بذى سلم خربت و معا
جوى من مقله تيدم اى كرمي كه از خوانه غيب كبر و نرسا و طيفه خورد اري از
دست زبان كه بر ايد كه از مده شكرش بديده ابر و باد و مه و خورشيد و فلک
در كازنده تا تواني بكف اري بغفتت نخوري ال اله جام صفائي متوه فنجان كره
بوشل مشهور در خد ما صفادع ما كدره ابدى بمولاي القليل انما اهدى له ما فاض
من نغايه كالجو بطة السحاب و مال فضل عليه لانه من مانه اين جنبين فرمود مولانا
كاشف اسرار ادى كسريا مخصوصات آيينه الكندره او از داوده الفاظ حفاظ
صفوت ادم خلقت ابراهيم اسمعيل فرج الله انبياء شام اوليا بغداده اب
وهو اى مريد اب سرو زمان بزوزه ابو اسد در و ليشان او صاف فرزوسى
ابراهيم استر اباده اقل بازان پنده باب الرب بانه لوفيق بارك الله لبت
والخيرين و ما بينهما اللغصه و النجامة بشر المؤمنين بالجنة بشاشت الانسان تدل على تكملة
بشر القائل بقل والرائي بالفقره بالعدل قامت السموات بعد خواب البصره بشر
قال البخل كجود او وارثه بين الروضة والمنبر و روضة من باض الجنان بر الوالد
سلف بشر نفسك نظم بعد الصبر بركة المال في اداء الزكوة بع الدنيا بالاخرة ترج
بكال المر من خشية الله قره عين بطن المر عدوه بكرة السبت والجنس بركة بركة
العرفي حسن العمل بلا الانسان من اللسان برك لا تبطل المنة بشاشت لوجه
عظيمة ثمانية بعثت كسرا امير و قتل الكنازير بارك الله لامتنى في كورهم برك
تسعة بداية المعقولات نهاية المسوسات باب التوبة مفتوح بذل المال في عصفرا
بصفة بلا موجب نترى بجيد لا يجدر كل مجد نمل جدي بلا جد بجيد بالراى بنال بالانثال
بالقوة و الجوده من الاستعداد الاستباده بعد اللبى واللى بدل بالتمل بايع
البشر لا قوة له بلغ الصاب كاله كشف الوبى كجالة حسنت جمع خصاله صلوا عليه
واله ابيات فارسية برك در زمان سبز و نظر هم شيار هر و روى و فرقت معرفت
كرد كاره باطل هميشه باطل و بيوت دورولى مشكل بود كه صورت حقدن ظهور ايد
بخت و بد بهمت خالى بلبست و اى بران كس كه بران مبتلاست باوه عرف
دو كندى ساقى كندر مشك الشئ لا يثنى الا و قد نكثت بيمار و لوق خوشدر
بيمار و تيمار ايمدن بانك زنده خون خوش اسكى بافنج كبده واره بلاى در زندان

از نور و دیواری آید بچسبیده کلدی کم اولدی بسمیاه عفو خدا نیست که بوی کناه
هر دو آری میکند و طاق کسری عنکبوت بوم نوبت میزند در قلع او اسباب بر کناه
ایدن کند بیک کون او آبتک کرک بیک کناه آیدم خدا با بر کون اهرم بوق بنم
مخصوصه یکا زلفاه بذل خامه بنا بر خط زینیه برش جفتی بسته حافظه بلا غلت
امر القیس بند عطاره بازار سنیا پیران خراسان بلای یوب بیز زمرغ باغ
ارم بلیان بند بهارستان قلاون **حرف ثانی** قصد تو را می جویم قبل محکم
خان الصدقة فی حیوتم احسان کمه غوتون بهوتون کما کثرون کثرون کما متون
تفکر وافی الاء الله ولا تفکروا فی ذات الله تفکروا فی احوال احوالکم خانه زین و زین
تفکروا عند مناظره قور المسین باحوال عباده توکل علی الله کیفیک تاخیر الایمان من
الایمان توکید الموده الحکمة تراحم الایدی علی المظالم تبرکة تبرکة العر اربعة
الشیاء الرجوع بالابکاره والنوم علی الشمال والاعتمال بالیمن الحی واکمل المتفح
بالسحابة تاخیر انما سواه تبرکة تنظیر حکمتی بتوکل علی الله تفکروا الفرائض وعلو
الناس بقلوب العلم بالعلم تفکر بقی فاجعل عار ولا یرضی بها الاحارہ ترکوا الخیر الکثیر
لاجل الشر القلیل تفکر وافی الاکفان توکل علی الحی الالی لا یوت توکل علی خالق
تضرر الایمان علی النفاذ ولا تضرر علی القنار تدارک فی احوال غافل فی اوله تکامل
المرد فی الصلوة من ضعف الایمان تفکر بالیمنه تفکر عن المکره و تظرف تبرک الذنوب
تواضع المذکوره ترک الغداة المنفقہ و ترک العشاء مہر منه توکل علی الله توبه نصو
تبت ورجعت الی الله تخلقوا باخلاق الله آیات راقیه قابیة ترخلت البقوا ویدیکم
واجبوا من الله لوصول الیکم ان طال عمری جمع مینا وان جاء موتی السلام علیکم
تعالی الله چه کلزار است رخسار عرقا کس کراب ارجسته خورشید و ام ایز و پاکش
از و زکف بغال من در صورتش حیران بیای شری نکر و زکف مینزان **مخصوصه**
تدبیر بر زجره بکاران روم و تخمین زکی بتدبیر زیدی بر جمع بند روحی تفکر
حافظه ترخیز لضره بخین بود لوبه نضوح تراک مصری تبرک کلینولی تنعم جنات
ترخم بلبل بتصویر بنوا و تالیفات سیدہ نضفات سعد الدین نضفات
جمعه تناسب غصای محبوبان **حرف الثانی** ثواب الاعمال بالنیات ثلثه
دعوات استجابة لا شک منین دعوة المظلوم ودعوة المشافه ودعوة الوالد
علی ولده ثلثه لا یفلح با یغ البره قاطع الشجره ذابح البقره ثلثه لیس لها عاریة
المطعم والسواک والجاریه علیک مهکات نجاه وهوی وحبب علیک من الایمان
حیا وعلیه عقل وکلمه جوده و ثواب السلامة لا یسعی ثواب لاخوة بالعمل الصالح فی

تنظف

الدنيا

الدنيا من احسانک لا یعتد به ثلثه الدین موت العلماء ثلثه الحصر لا یسد الا التراب
ثبات الملك بعد له ثواب لاخوة من یغیم الدنیا ثبات النفس بالغذاء ثبات الروح بالبقا
ثبات الرجل علی موطنه من زینة ثبات العرس ثم انقش ثبت مصنوعه عندی ما هو نوح النوح
ثبت قدمی علی نیک ثلثه یذین الحزن الحفزة والماء والوجه الحسن فی حربه الیوم
جاء الحق و ذوق الباطل جاء الفضا علی البصر جاء الفضا ضاق الفضا جواب الحق
سکوت جده کثیره واقنع بالقلیل جده با کثیره جهنم المقل کثیره جمال المرء فی الحکم جلیس
السوس سلطان جلیس المرء مثله جولة الباطل ساعده وجولة الحق الی الابد جوده
الکلام فی الاختصاره جلیس کثیر غنیمه جالس الفقراء تزود کراهه جل من لا یوت جاهدوا
فی سبیل الله بما مالکم وانفقکم جانی القوم الذمیم جاک الله خبره جفا القبا با یوت
جوی الراج بما تشقی السفن آیات جوات السنان لها النیام ولایتم ما یوح الیها
جون غنایه فادری قوم کرده و رکف داود اهرن موم کرده جده غم دیوار امت را که باشد
جون نوبتبان جده با کرم موج بجزا که باشد نوح کثرتین جده کفر فی جمع مالاد
عازک غنی کمالودو جلی کده شها مدخلی بو قدر نسک عکله منصف اولان کس
اوله جلیس جهان فاندرا می بجی هو الحی البانی و کشم اطلس جوده بنم بر کینه شام
واره جم کثرتان کثرته منجانه کذب و کاشانه خورنق شایانه کذب و جارجه نیت که
در نسک کر جمع اید لعل والمسک بود نسک بدان خاریه باکی طینت و اصل کبر و انقذ
تر بیت کردون مهر از فلک مینبانی جعله الله من المعقورین **مخصوصه** جوامع استنبول
جامع جهانگیره جوی سمنار جلود بغا و جام جمه جود معن بن زانده جمل صالح جبل
عقات جنت جهنم جالبقا جالبسا جسد رکنه جلاوان هوده حرف الحیا
حقیقت الحقایق الحقیقت المحمدیه حقایق الاسماة حق البقین حب الوطن من
الایمان حب الهرة من الایمان حمل المؤمن علی الصلح حابوا قبل ان یجلبوا
حلم المرء عونه حلی الرجال لادب و علی الف الذنوب حیا المرء کثرة جمونه
الطعام خیر من جمونه الکلام حوقه الاولاد محرقة الاکباده حسن الخلق غنیمه
حدة المرء نملکه حوم الوفاء علی من لا یصل له حوقه المرء کثیره حسن الخاتمة
یرکی العفو حافظ البزق فی طریق اخیه واقع لاکال کثیره حامتة الحرم من نسبه حامتة
جوعا حومة الجند لا یسعی فانت بو اومن سعاد و مسعی حب الدنیا لا یسکر
خطیئة حب الله ذکر الله حسنات الابرار سیئات المقبرین حق الولد علی والده
ان یحسن اسمه و یحسن اذیة علیه المؤمن التواضع حسن الخلق من المحنات
جنة السواد کلل داود دا حلالها حساب و حرامها عذاب حیات القلب

في ذكر الله ابيات فارسية **مختص** بها القلب علم فاعنته وموت القلب جهل فاجنبه
حيثما كالم دام جهل الجذبه قائم في ربه ان حقاك جاهل صحتي راجع من بصر
حس قلب عدو لطفه زائل اوله سينكده مضرا لان الاسباب ابتداء حكمة محض
الست ان لطف جمان اوزن و خاص كنه نده مصطنع عام راه حاله منك شفاعته فالد
عائني عرض ابره خب جاني خدائك جبينه كير وكده زير خاكة اندر شفقتي ظهوره اهل كرم
مروت بيد زير اغر بينه حاجت من طه نيت روي دارام راه **مختص** صائب
ون يعقوب حسن يوسف حكمت ليمان حكما يونان حاجبان عين جبار عثمان
حيات حفزه حوص و انتهي حلم حماري حتم جنته حلك فريد حلواي توينه حسن
خط عاوه حسن خلق سيد عالم صلى الله عليه وسلم حيف شداو حمالان ستانوك
حنا بصر حب برام باشا حبيت حيدري حليه حاقاني حيوه ولاه تخاذه حرم محرم
حج الكره حكايت همايون حمره حرد حرد حرد علماء حوف الخا **المعجم** البعده
خير الناس من ينفع الناس خير الابرار من علكت خير الاولاد البنات خير النساء عايبه
خير الطعام لانه خير الناس خير الابن خير المؤمن القانع وشر المسلمين
الطامع خير الطعام ما حضره خير الامور واسطها خير الكلام ما دل وقيل خير
الكلام ما قل ودل خيركم من تعلم القرآن وعلمه خير الذوا القرآن خير الدعاء
الاستغفار خير الذكر الحقيق خير الزن ما يكتفي خير الغدا بواكره خير العيش
بواصره خير المواقب العقل وشر المصائب الجهل و خفاستنا من من غيره
خالق هو اك خير الصحاب من ذلك على الحجة خير الال من بقى بعده لانه صونا
عن الانقراض الى يوم خواب يونان الفناء خابت صفقة من باع الدين بالدين
خيل المرء ليس عليه خلوص لود من العهد خلوص الاحباب مودة الكيدة و مؤكدة
بالعهد او بميثاق خير الناس الولود والودود و خير المال ما انفق في سبيل الله خذ
من الاطفال خوف الصبيان بالضرب خدمت الملوك نصفان سوكر
خليفة الله الاعظم والحاقان المعظم مالك زكاه السلاطين والامم السلطان ابن
السلطان خادم الحرمين الشريفين ابو المغازي محمد خان ابن السلطان ابراهيم خان
ايداه دولته الى انتها الزمان وشيد سلطنته الى يوم القيام و خواب الدوران
ابيات خوجت من التراب بغير ذنب رجعت الى التراب مع الذنوب
خلاق ازل عالمه قبيده تجسني بر كسي بر حاله قيلع متسلي خاك او كوك خدام تبهني
ايديه عالي حاج مر عالمه زوكيم خاك خدوده خسر و بغلامت عزيزت كخور
كينش خوار باشه خواب و ليدرا وال اباد كور و و كور كور كور نمكي طبلو و رشاد

كورد و كور

كورد و كور كور **مختص** تحت خيالات كمال خواب مدینه خاك بنده خواب
اصحاب كهف خوابان اسنانبول بجهت اسكندره خط عماده خط ركاهه خط
باقوت خاك خفيف رذوسه خشونت اتراك خواندگان و بار كره خواب
نامزد و سبي خيانت علقه خبزه بقرا و اوسي خود جاله **في حرف اللام**
دع الحوص عن الدنيا فيها العيش لا تطع ولا تجع من المال فلا تدرى لمن تجع فان
الرزق مقوم وسوا النطن لا ينفع فقير كل ذي حوص غني كل من يقنع
دع التديبال من خلقك لتتزوج و و ابا الجوع اكل الطعام و بوانه را خلم نيت
وروع مصطنع اميز به از راست فتنه الكينه دم على الصلوة والدين القوم
دم على كظم الغيظ و عواقبه و و ابا القلب الرضا بالقضاء و و ابا النفس في الحوض
دليل عقل المرء قوله و دليل اصل فعله و و ابا السرور برؤية الاخوان و دولة
الارازلة الرجال و و ابا الشجر حرمه و و ابا الرجل صدقة و امانته و دولة الملوك
في العدل و و ابا من حشاك تجتلاه و و ابا عمر و دولت باد شاه جم شوكت حامق
دين و ملت **ابيات فارسية** و و بجز طهره عقلت دم فز و بسن بوقت
كفتن و كفتن بوقت خاموش و و ابا حق را قابليت شرط نيت بلكه شرط
قابليت و اداوست و دل بدست او ركه حج الكبرست از هزاران كعبه كبد
بترست كعبه نبيا و خليل از رست و دل نظر كاه جليل الكبرست و و ابا جهان
المسكون عالمي بران كسسته بهر قنده اينك دشمن و بنده صانع اوله و دم بو
و مدبر و وكل و خدشا بزم غده ايجلم اذنه عشقي به و به نوله كركه و و ابا وكده
خلق جهان هب همان ايمان ايله ختم ابره بار و دوست مدحتون نه اصب
فوم و دشمنون نه غم فارغ و از ارم بر و ربا غده مدح و ذم و لمن بهر نفس
از نوبت طيبه و صدم و بده مجنون رح ليل طيبه **مختص** صايات و خمة افراسياب
و بر كبراه و دل على و و هر مزه دارات كندره و انسان رستم و و ابا بنتي حميد
دانش رسطه و ادا كاسره و دولت فارون و دخان كيميه و و ابا ب مجدي و و ابا
ابو علي سينا **في حرف الذا** ذكر الله ثمرة الايمان ذل من طمع ذبته الجوس
حرام ذبته الكفاي حلال ذابح البقر لاهوته و ذكر العيش نصف العيش ذنوبي
كموج البحار بل هي كسرة اقلها مثل الجبال بل هي كبر و لكن عند الكرم اذا عني كصفو
كعصفور و ذباب بل هي صفره ذم الشجر من الاشتغال به ذرا الطاغى في طغيانه
ذنب واحد كثير و الفطاعة قليله ذوقه السلاطين محقة للشفتين و ذكر
الاوليا ينزل رحمة ذل المرء في الطمع ذليل الفقر عند الله عزيزه ذلاقة

اللسان زاس المال . ذكر الموت جلاء القلوب . ذكر المشايخ حسرة . **مفصولة**
ذوالفقار علي ذوالنورين . ذوالقرنين . ذوالنون . **في خوف** الرار ذوقه الجيب
جلاء العين . راع اباك براتك . رفاهت العيش في الامن . رفع العلم عنك
عز الصبي حتى يتعلم . وعن نعيم حسن نية . وعن مجنون حتى يعقل . رزقك يطيبك
فاسترح . رسول الموت الولادة . رغوات النفس تبعها غفلة . راع الحق عند
غلبات النفس . رفق المرء دليل عقله . رتبه العالم على الرب . رواية الحديث
لينة الى رسول الله صلى الله عليه وسلم . روح رسول صلوات . روي ان جلا جاد
الى النبي صلى الله عليه فقال يا رسول الله اخبرني بعمل هو افضل الاعمال قال عليك
بالعلم فان قليل العلم مع العلم كثير وان كثير العلم مع الجهل قليل . رزق الولادة
وهو اياهم من الصحاح . رحم الله امرأ عرف قدره ولم يتعدى طوره . رحم الله من
زارني وخصف زاس الا خلاص التوكل على الله . زاس الداء الامتلاء . زاس
الدواء الاحتماء . رغوات النفس مشبهها . راع الحق عند في كل حال . راحة الاضحية
في حفظ اللسان . راحة الجسم في فكة الطعام . راحة اللسان في فكة الكلام . راحة
القلب في فكة الانتقام . ربيته من غير رام . رايته جعفراني جعفر على جعفر لابل جعفر .
راحة العقل في الانزواء . **ابيات** ربيهل على كل عسير . اني عاجز وانت قدير .
رضيتا شمة الجبار فيها . لنا علم ولا غبار مال . ربنا يهين لنا من امرنا رشدا . وجل
مفوتك الحنة لنا مداد . ربيد جوارك برود صحيفه ايام . اولورغم اهله واصول حليفه
ايام . رايته عشقني ويكوب وادي مخنذه دلاء روح جفون ايكه فرادى برزخاد
ايده لم . ربي ربي ملحق است . باين برجي سبحان . ربي باين لا حق است نبود
دوبان راقان . راضني روز قيامت خوبود زير هو ده . **مفصولة** رابعيات خالتي
ربح صحره . رصد بناس . خوش فزمان . ريجان مكره . روضه بغيره ما عليه السلام . رحيبت
ابراهيم بن ادهم . رحمت نامون . رجم باضی زاده . **في خوف** الزاء . زن الرجال بوازيتم
زمنه الصالحين رحمة . زلة العالم كبرية . ذوال العلم اهون من موت العلماء . زوال المرء
على قدر اكرامه . زهد العاصي مضل . زيارة الجيب نظري الحية . زوايا الدنيا نحو
زيارة الضعفاء من التواضع . زينة البطن خير من زينة الظاهر . زيارة القبور
مستوحبة الجوره . زرتي غيتا تر ذوقها . زمانه بزم كوه صاند و غجون و لاش ايد
اليجون بفرخوندر معارف كانيوز جانده زير ايوان جسيخ بوقلمون . كل امر بوقته
مهور . زرد اولسه نوله فشك اي دخلی كلكون . سرسوره لری كز اولور
مصحف التون . زود باشد كه كند زهر ندامت سپر شر . مكره لب تر كند از چشمه

حيوان

حيوان وجوده زروى لاله كون ممر اس خط عنبر افشانه . مكن زينه بار باره و لها
پرت نراه زجوش لاله خاك كو كهن كان بخشان شده . براي بكن نجمع مزارى مي شود
پيداه رحمته كبرمه طيبا ارمه جاره مي واز مبتلاي مرض موت اولنه جاره مي واز
زمن الوردا طيب الازمان . و او ان الربيع خير او ان . في خوف السبح سبحان من
لم المنكر عظمته سباني على امتي زمان لا يعرفون العلماء . لا يثوب جديده . ولا يسمعون
القران الا بصوت حسن . ولا يعبدون الا في شهر رمضان . سباني زمان على امتي .
يكون القصور وينسون العتور . سبقت رحمتي على عذابي . سلامة الالف في
حفظ اللسان . سر ذباي بالدولة في نشر العنبايات و لوقم الغدوات . سمو المرء في التواضع
سر بعد الطعام و خطوة سيد القوم خادمهم . سمو الظن من الحزم . سرور كذا الدنيا سرور
سمو الخلق حشنة لا خلاص منها . سيرة المرء تبني عن سريره ته . سكوت اللسان سلامة
الالف . سلام المرء في الحام جهل في الاسواق في وقت اشتغالك و حين القراءة و
الاذان ايضا وعند الدرس و القضاء كذلك . سادات الامة الفقهاء . سلامة الالف في
في حفظ اللسان . **ابيات** سبقي خطوطي برهه بعد موتي على انها بنقي و لفتني انا من
فناظر فيها سل الله فرحة . كاتبة المدفون كتبت الجنادل . ساطب بعد الدار عنكم لتفروا .
وتكذب عنباي الدموع بعد . سكر زير ايكه . سلفني ايت بنش كامله . خلاصون
حقيققت بيذ نفل مجدي اوله . سرى با ايتمجيج عيشقه . داله بمرسن . نفس طوتار سبك
در مرادى الهمرسن . سرور مكره لور سرى عيان الملك اوجاز . **مفصولة** سلطنت سليمان
سركند . سفرة خليل . سيحت عيسى . سوز حسره . سخا . بزمكه . سخا . زان . بابل .
سراي عامرة . دراستا بنول . سناسكي . سلطان هندوستان . سيطر . كاهن . **في خوف**
شيخ الغني عقوبة . شمة من المعرفه خير من كثير من العول . شرف المكان بالمكين . شرف
الامور بعدا من الشرف . شرف الناس من بصر الناس . شيبك عيبك . شفاء الجنان
قراءة القران . شجيع عنى افقر من فقير سخي . شرط الالفه ترك الكلفه . شرف الناس من
تبعيته الناس . شيطان عجيبان هما ابرو من مخ . شيخ يتصني و صبيتي يتشبع . شفاء
الغلوب لقا . الجيوب . شمرق نطلب الجنة . **ابيات** شكر لغت لغمت افزون كنده .
كفر لغت لغمت برون كنده . شرفنا على ذكر الجيب . مدامة . سكرنا بها قبل ان يخلق الكرم
شودوم كه بيروز در درجه . سخن كفت با عايد كوزه كه من فرضه نمانده هي دشتم . بسبر
كلاه شهن دشتم . سبهم مدد كرد و بخت اتفاق . كرفتم با زوى دولت عراق . طبع
كرد بودم كه كرمان شورم . كه ناكاه خوردند كرمان كرم . شكر خدا كه شام اميد
زمانه راه صبح طرب بر طلع غر و شرف رسيد . هرتاوك دعا كه كند دنداهل ياز .

بيروز

از بازوی امید همه بر پرف رسیده **مخصوصات** سر لبت مکرر کنه **سند** که بلا شیطانی
بجلاج **سند** در دله **سفرای** عجم **سفر** باقی **شجاعت** علی **شام** جنت **شام** **شکست**
شکست ملوک **عثمانیه** **شیخ** الوفاق **فی خوف** القاد **صلوا** خلف **برو** فاجره **صحت**
الات **نجم** من **کلامه** **صدق** المجه **العمل** بطا **المجرب** **صدا** الارحام **نزد** العزم **صلح**
السکان **جانز** صاحب **الطفل** مرزوق **صاحب** العبال **البفاح** قطره **صدق** المر **بجانه**
صحة **البدن** فی **الصوم** **صبرک** بورت **الظفر** **صلاة** اللیل **ببانی** النهار **صلاح** البدن **فی**
الکوت **صلاح** الات **فی** حفظ **اللسان** **صاحب** الاخبار **ثامن** من **الاشرا** **صل** الارحام
بقصر **شمک** **صلاح** الدین **فی** الورد **وف** ده **فی** الطبع **صلوا** انکم **وصوموا** انکم
واد **واذکوة** امواکم **وجواب** بیت **ربکم** من **استطاع** الیه **سبلاه** **صلاح** القلب **فی** رابع **خصا**
التواضع **لله** **والفقر** الی **الله** **والخوف** من **الله** **والرجا** من **الله** **ابيات** **صفات**
لیست **عین** ذات **ولا** غیر **سواه** **ذو** انفصال **صفات** الذات **والافعال** **طرق** **عنا**
مصونات الزوال **صوتی** نشو **وصافی** **ناور** کن **جایی** **بسیار** سفر **باید** **بجانه** شود **خانی**
صفای جام **جیب** سفار **صایم** **سره** **فنا** **سبسی** **سند** **دو** **نر** **بجانه** **در** **سندی**
صباحک **مفزون** **بغزو** **دولت** **وبابک** **مفتوح** **لاهل** **کواج** **صبت** **علی** **مصائب**
لوانها **صبت** **علی** **الایام** **صرن** **لیالیها** **صانده** **عشق** **البنی** **موتی** **کزار** **الید** **عشق** **صبر**
اید **بوی** **ترک** **بار** **اید** **صدور** **کور** **میل** **دیور** **قیلک** **بوزینی** **تید** **محل** **تا** **بونه** **زار**
ایده **صائب** **دلم** **سیاه** **شد** **از** **تکنی** **شده** **پیشانی** **کند** **بیا** **بام** **از** **روست**
صائب **کسی** **که** **بگذرد** **از** **سرسپند** **دار** **خود** **را** **بقلب** **شود** **لسرانه** **میزند** **مخصوصات**
صوم **داود** **صلابت** **حزوه** **صدق** **بویکه** **صبر** **ایوب** **فی** **خوف** **القاد** **ضمن** **الله** **رزق**
کل **احد** **ضرب** **کجیب** **ادع** **صنبا** **بالقلب** **فی** **اکل** **الکلال** **ضرر** **اللب** **ان** **شد** **من** **ضرب**
السنان **ضلل** **من** **رکن** **الی** **الاشرا** **ضلل** **من** **باع** **الدین** **بالدنیا** **ضیق** **القلوب** **شد**
من **ضیق** **الید** **ضائق** **الدنیا** **علی** **متبا** **عقین** **ضائق** **صدور** **من** **ضائق** **بده** **ضرب**
اکجیب **ربیت** **ضلل** **سمعی** **من** **رجا** **فخر** **الله** **فی** **خوف** **الطا** **طلب** **العلم** **فی** **بضنة** **علی**
کل **سنة** **وسنة** **طلب** **العلم** **افضل** **من** **التا** **فکره** **طعام** **البخل** **دار** **وطعام** **السخی** **دوا**
طعام **الوحد** **کفی** **الاثنین** **طلبها** **وجدها** **طوبی** **للمادم** **یوم** **القیمه** **طالبها** **العالمین**
الجهال **کالحی** **من** **المات** **طوبی** **من** **رزق** **بالعبادة** **طال** **حون** **من** **مقر** **رجا** **ووه**
طاعة **العدو** **هلک** **طاعة** **الله** **عنه** **طوبی** **من** **لا** **الک** **طلاق** **الدنیا** **مکینه**
طالب **للدنیا** **غائب** **من** **الدنیا** **والعقبی** **طالب** **وقت** **من** **وقت** **بالله** **طوبی** **من** **رزق** **فی**
العاقبة **طال** **عمر** **من** **قصر** **عقبه** **طول** **العمر** **مع** **الطاعة** **من** **خلع** **الانبياء** **طلب** **الارباب**

اولی **من** **طلب** **لذنب** **طابق** **النعل** **بالنعل** **طرفة** **العين** **طاعت** **نا** **قصر** **موجب** **عقربان**
تامام **ایندیز** **زان** **عقربان** **اولی** **من** **طعکاران** **عجبی** **ولسه** **جواب** **سفره** **غیره** **کور** **بنور**
جسم **ازه** **فرضان** **مانده** **خورشید** **ایدن** **خوان** **وجودن** **وقف** **مها** **تخانه** **عالم**
طوفان **نوح** **را** **بنظر** **در** **نیارود** **شور** **محتسبی** **که** **در** **ای** **کل** **سنة** **مخصوصات**
طلب **جانیوس** **طینور** **فاسم** **طاق** **کسری** **طین** **کنونم** **طعن** **اعدا** **طمع** **اسفت**
ظلم **بمناس** **فی** **خوف** **الظلم** **ظلم** **المرد** **بصر** **عنه** **ظلم** **الملک** **اسهل** **من** **ذلال** **ارعبیه**
ظلمة **المظلوم** **لا** **تضع** **ظلم** **الکرم** **شیخ** **ظلم** **الظالم** **بقوده** **الی** **الاک** **نخل** **المال**
اشد **من** **خما** **الی** **ظل** **السلطان** **کظلم** **الله** **ظلمة** **الظلم** **نظم** **الایمان** **ظلم** **الظلم**
قصیر **ظل** **الاعرج** **اعوج** **ظلم** **بمک** **بیز** **کرد** **دزخون** **خلق** **دزخواب** **کار** **نشد** **بسان**
اب **خورد** **نشد** **ظلم** **شود** **در** **دل** **نادان** **اشرف** **دربیش** **نفس** **بینه** **تار** **در** **ایمان**
عش **قنعه** **مت** **ملکاه** **عیب** **الکلام** **نظوره** **عاقبه** **الظلم** **وخیمه** **علا** **الهمة** **من** **الایمان**
عدو **عاقل** **خیر** **من** **صدوق** **جابر** **عسره** **مقدمه** **البسره** **علیک** **بکف** **ذو** **الجمع**
من **الکتب** **عقوبة** **الظالم** **سرعة** **الموت** **عظمو** **اضعی** **بکم** **فانها** **علی** **الصرار**
مطاب **اکم** **عظمو** **الاعمال** **وسعه** **اکانکم** **علیکم** **بالعوس** **فانه** **مبارک** **ومقدس**
عجت **لن** **ایقن** **الموت** **کیف** **یفزع** **عجت** **لن** **عکبر** **وقد** **خرج** **من** **مخرج** **البولی** **مرتب** **عجز**
الواصفون **عن** **صفیک** **علما** **امنی** **کانبیا** **بنی** **اسرائیل** **علیکم** **بالصدق** **فان**
الصدق **یهدی** **الی** **البر** **وان** **البر** **الی** **الجنة** **علیکم** **بالحق** **الخط** **فانه** **من** **مغایب** **الرزق**
علیکم **بالو** **والاعظم** **علیکم** **بایم** **علیکم** **بالجمال** **الاعظم** **علیکم** **لشوره** **فی** **المغایب**
عرض **المومن** **کدیده** **عدوک** **من** **ل** **علی** **الاسا** **عدو** **عاقل** **خیر** **من** **صدوق** **جلیل**
عاقل **عبد** **المو** **من** **خیر** **من** **عبد** **مک** **علما** **هما** **اخر** **هما** **عدل** **ساعة** **خیر** **من** **عبادة**
ستین **سنة** **ابيات** **عجبا** **للمکف** **نیام** **کل** **نوم** **علی** **الحب** **حرام** **علیق** **رک** **خولیس**
سوم **میزروده** **وزاله** **واه** **خود** **انز** **میزروده** **عنه** **مد** **بدلدار** **نولید** **ام** **برو** **از** **زرغ**
نام **بر** **میزروده** **عشاق** **دل** **بدیده** **روشن** **کشیده** **انده** **جون** **ذره** **نشد** **خولیس**
بروزن **کشیده** **انده** **مخصوصات** **عظيمة** **الله** **عزوجل** **عدل** **عمر** **عقل** **ارسطو** **علم** **الفلکون**
علما **تاما** **عشق** **تجنون** **عل** **قوم** **لوط** **عوج** **بن** **عوق** **عصای** **موسی** **عمر** **نوح**
عربان **بریده** **عناد** **اتراک** **عشقای** **مغرب** **عربانان** **مصر** **بعارفان** **سند** **عجاب**
مخوقات **عند** **لب** **کلتان** **عقیق** **بمن** **عود** **ماوردی** **عین** **اشهیبی** **عشر**
بمقتضی **فی** **خوف** **الفقر** **غوم** **الدنیا** **اربعة** **البنت** **ولو** **ریم** **السفر** **لو** **خطوة**
الدین **ولو** **در** **هما** **المرض** **ولو** **در** **جبهه** **عمره** **الموت** **اهول** **من** **بجاسة** **من** **لا** **تهوی**

المغایب

غاب حظ من غاب عن نفسه • غدرك من لك على الساءة • غشك من ارضاك بالظلم
غضبك الحق مقبوح • غنيمه المرء وجدان الحكمة • ابیات غم وكلد كبده ونبأ كوفه
مشكل اوله رقالة ونبأ كبده دين • غنبا ولما ايدن ترك وباري • غنبا اوله
انى ترك ايدى بارى • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي
بخرزه **مخصوصات** • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي
برستان • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي
الشمس على القمر • فاز من ظفر بالدين • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي
على اصولة • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي
كل سفل • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي
قريب • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي
او شدة مدح او قنوب اوله هو ادارى • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي
غم الدهر للناس كلهم • فضل كل طلب اذلة كل ذلك ايدى لم • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي
ايدى لم • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي
غزيرك ابعى تو زينه بوزل سورة لم • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي
عالم بهار بدن خوان قالمش • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي
وفوق مراد او زره • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي
مخصوصات • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي
فصل ارغوان در موسم ببيع • فضل كل در قباله • فقهاى غريب • قبلى فان هبند
فاز ابو الدردوا • فارسان مصر • فضولان اترک • فاح استانبول • فواز نيز
في حروف القاف • قافه القرآن خير الاعمال • قلب المؤمن عرش الله • قلب المؤمن
مات المؤمن • قبر المؤمن روضة من باض الجنة • قبر الكافر حفرة من حفرات النيران
قلب المؤمن خزينة الله • قوة القلب من الامان • قاتل الكرمي حوصه • قدر في
العقل تخرج من الدلال • قيمة المرء ما يحسنه • زين المرء وليس دينه • قرب الاثر من مفرقة •
قوة القلب من الشبع • قل الجيز والافاسكت • قدم الخروج قبل الولوج • قول المرء
يجز عن قلبه • قدر المرء ما بهمه • فدا عذر من انذره **ابيات** • قرب عطان الله سورة
بود • با بدان الفت • بلاى جان بود • قدر بهرله اوله در طوطى غرابه • همنان
چينه نگو اى غراب ايدى غرايت بونده در • قدم در بوع مدار از جنازة • حافظ
اگرچه غرق گشت هست • وليکن مبرود بهشت • قدر بهرله اوله در طوطى غرابه • همنان
برده • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي • غنبا جرة عاصي

عين رس • قنوجين • قوة رستم • قصابه رستم نفعي • قلم واسطه قصه شهنشاه قند
مصر قاہره • قلا شان عجم • قلابان سوق سباہى • قنيطر بورون زام • قطع
ازرى • قنہ نيزوان • قنيطر بروك • قنيطر بروك • قنيطر بروك • قنيطر بروك
خورنق • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر
ضوء يمن • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر
النعيمه من عليها • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر
من عيوب الدنيا ان لا يتبع • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر
الى اصولة • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر
انى قريب • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر
كل امر ليس فيه رضا الله • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر
مكر حوام • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر
المال فهو سوا • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر
بعضه • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر
كن في الدنيا كأنك غريب • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر
خود لا يجانين بدان • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر
العقل • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر
وكنيت لادمى ابو الجفاء • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر
كثير ولم بكل من لنا • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر
النا • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر
ولا عليك ان ذهبت من ناس الا الشين • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر
علم ليس في القراطس • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر
او عكس من لم ابا او هلال • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر
سحقى • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر
خداست • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر
بغلم • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر
بر نشة الهمد • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر
وليك خاصه • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر
اسماعيل • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر
احباب كهدف • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر • قنيطر خنيطر

لبن فوك كخب ليس شيب العر ليس سلطان العلم زوال الحمد على السموة ليس
الشهوه من الر ليس الغنى عن كثرة العرض ليس العيد لمن يتجر بالهوى والما
العيد لمن تاب ولا يعود ليس العيد ركب المطايا انما العيد لمن ترك الخطايا ليس
العيد لمن ليس اجدي انما العيد لمن من الوعيد ليس الغريب في ايام واليمن
انما الغريب غريبا في الخ لليس المحسور راحة لكل عداوة مصحح العداوة الحسوة
برقواى بيت حقد قلبه و لطفه زائل ولمز سينكده مضمر اولان انما ابان
اشه لغا انخليل سفا العليل لو كشف الغطا ما ازودت يقينا لذة الدنيا ثالثة
اكل اللحم والركوب على الماء وادخال اللحم في اللحم لكل جديد لذه لكل زمان وولده
رجال لكل مقام مقال لكل عسر يسره لكل حق حقيق لكل ضحك بكاء لكل امر
ما نوى لكل شئ افة و افة العلم النسيان وسبب النسيان العصبان لكل غريب
معين لكل مشكل حلان ليس لكل بطل اساس ليس لكل جمال بالثياب ليس لكل
كالعائنة اعيتت من الايام عزاء ذلة وجوبت احوال الزمان المتخارج لكل قديم
حومة لغض الله الفروج على المروج لغض الله كل وواق مطلق لغض الله المناظرة
ان خلا والمنظور لغض الله الراسي والمرشي لغض الله الخارج والداخل لغض الله
المحلل ليس العلم ما يحوى السطر انما العلم ما يحويه الصدر لو كانت الدنيا جوهرية
قائنية والاهة حقيقة باقية لكان للعاقب ان يتبع الباقي فبما عكسها من العاقب ما غفل
لولا الحقا لربت الدنيا لولا العلم لهلك الجهد لولا الاعراب لبعث على بكارته القران
لولا ك لولا ك ما خلفت الاضالك **ابيات** لو كانت الدنيا تدوم لو احد
لكان رسول الله فيها محمدا لو كانت اجمال في الجنة جارا لترك الجنة واخرت
نارا لقد حسنت الايام حتى كانت في ثم الدهر ابتسام لولا الهوى لم ترق ومعالى
طلو ولوارقت لذكر البان والعلم حمدا وتاج وتار كسخت تاج زمامه فود
كهننت **مقصودات** لعل بخشيان لطافت هواى استانبول لعبد كاران مصر
لاف كذاق قصه خوان في حرف الميم من اكرم عالما فقد اكرمى ومن اياهه فقد
اياننى من اانى في المنام فرانى في اليقظة من حضر مجلس ختم القران وشك في
غفرانه فلا غفرانه من حسنت القران وظن انه لن يغفر الله له فكن لغفر الله له
من طلب العلم كفضل الله له برزقه من طلب العلم كان كفارة لما مضى من كنت قر ضح
ومن حفظه من لم يشكر الناس لم يشكر الله من لم يسئل الله بفضله من لوان
رضع الله ومن تكبر وضعه الله من ترك سنن حمت له شفاعته من ثاب شيئا
في الاسلام كانت له نور يوم القيمة من وقع شعيع ومن طمع ذل من عرف لوق فقد

عرف ربه من صحت بخاه من سجد لبني ادم فقد كفره من وصل الحق لكل ربه من اص
شينا الكبر ذكره من شئ به قوم فهو منهم ومن اصب قوما فهو منهم يوم القيمة من صبر
ظفره من لم يذق لم يعرفه من لم يود به الابوان يود به الملوان من علم حقا فحصر في
عباده من اكل الخبز مع الزبيب لا يحتاج في عمره الى الطبيب من كان له فضل حسن كل
المكان له وطن من لا يشق له الدين له من ترك الهوى طارق الهوى من ثم لك
ثم عليك من اصب عينه لم يكتب بعد العصر من غسل يديه قبل الطعام ينفي الفقر
وبعد ينفي الهم من طلب شيئا وجد وجد من قرع الباب ورج ورج من سنا
سنة فخر نصفه من مال الى الحق ما لا يله خلق من اعتصم بغير الله ذل ومن
اعتصم بالمال ضل من طلب فوق قدره استحق الحرمان من اكرم غريبا في عزبة فكانا اكرم
سبعين بياض سلاه من استحسن قبيحا تنزل الى قبح من تجايزه فقد ربح من
فقد استهدف ومن الف فقد استغذف من اذ بالذنب يستحق العفو من جاوز
حده عكس حده من يسمع بخل من ثبت ثبت من ثبت مر بعا زال مر بعا من اذى
جاره ورثه الله داره من كثرت ذنوبه للناس من طلب الشكاح بغير مال
كون طلب العلوم بغير فهم من صحى الغريرة ساعده التوفيق من علت بغير طال همه من كثر
كلامه كثر ملامه من خطب الحسن لم يقبلها المهد من كشف سره هتك ستره من
كتم سره ملك امره من نظر بعين التحقيق وتكلم بلبن التوفيق وعمل هذا التوفيق
قار فورا عظيما من فطمت سياسته وامنت رايسته من غاب عن العين فقد غاب
من القلب من غاب عجب من ذوق ذوق من قتل قتل من تكلم قبل السلام خلا
بجيبه من صبح صبح حومت عليه شفاعته ما من يوم وليا الا على الله ذكره من
فقد حاسنه فقد فقد علماء من اكرم غريبا في عزبة فكانا اكرم سبعين بياض سلاه من
سكت في المجلس من التكلم من جمع من امع اربعين حديثا كنت له شفيعا يوم القيمة
من شاور ربي امره الصاب ماراه المؤمنون حسنا فهو عند الله حسن مجلس العلم رخصة
من باطن الجنة من قبله المرحمت لانه المراب العذب من رحم مصاحبة الغريب
مع الغريب موافقة الفقراء مع الفقراء ما لا يدرك كله لا يترك كله مصاحبة
الاشرار ركب البحر مملكة المر حدت طبعه معرفة النفس افضل العلوم موت
العالم بموت العالم موت قبيلة ليس بموت العالم موتوا جيران تولوا من مات
في الجنة فقد مات شهيدا مجلس الكرام حصون الكلام مجالس الاحداث مفيدة
الدين مستفان لانا لك لها المشق بالاقلام والمشى بالاقلام ما ندم من
ابيات مر يد الخير والسد القبيح ولكن ليس برضى بالجمال مقتضى ارادة بيجون

فقدى الحسين وقتله هون مفت مكن صانور جهاني كشي نقت عمرين و بر ر كرامت
مقالی طعن اعدا دن نه غم ارباب عرفانه اثر لطیفی البند و نعت میوه دار او زره
مستملول که قنقار باب مشکها دوری به بند و اگر صد هزار یک بد منای جام جمید
سفال صابین سره قنایس دستنده و نور بجایه در شعله مانع میراث را
میدان چهار رن و قتل و اختلاف و دین و دارة مومنانک هوکس شوک ضعیف
ایتی بنی بر قلیک اردنه سکوره مزرک سینه می ایجه کوزل سومه و بزر سکا توغ
اوله ذوقی ایمان زمره نادان طوکره **مفوضات** مناره صیحه مهات حمزه
مال فارون معای امری مبره عثاتی مذهب با اعم مجموعہ جمع ملاحان
کوسفید معای حسین مقطعات ابن بین معانی کمال مناقب خوجه
مک عنین منقار قنقوس مرغ عنقا مینقوشان قند بار ملغنت علقی
محبوبان کبروز میدان ات مکره اذاعی منصبی خاتم مدارس ثمان موجب
العثمان متعصبان اوزیک مطبخ کیکاوس مر جان بومغرب معزورات
عوام منکولی مغزولان متانت بنا اما صوفیه مقابله قابل و با بل متون
سعه مؤلفات سید و سعد الدین مولوی خانه غلظه **نیوف النون** نوم العالم
خیر من عبادة الجاهل بنه المومن خیر من عمل نعم الموزان ورة نعم المال الصالح
للحل الصالح نعم الامیر علی باب الفقیر بنس الفقیر علی باب الامیر نصیبک نصیبک
نور قلبک بالصدقة فی الظلم لسان الموت من صدق القلب لغت فی التفکر
حین شب زاک نور شبک لا نظمه المعصية مار الفرة اشد من نار جیم نار
العشق اشد من نار و درود نغزة الوجه من الصدق نور المومن من قیام البیت نیل
المنی فی الغفة نعم کلکت فی بوس اله نعم الابنس المبعوثة النفس تم بعد الحام ولو
لحظة نام السحر لا قوت له زای بعض الاکابر مکتوب فی اجنحة الاحرار هذا
الکلام مکن جند من الاجناد سلطان الله علی العباد و التوکید النواهی و البلاوی
نزل باهنا تم ارتحل کذا الدینان زوال و ارحال ندکو جهاد یدرسک بر مراد نصیب
اولم مقدر دن زیاده نغیب نیز کچم ذوق و مورایامی ایر مدین نصف نهار
ایر شوخشی ندکو جو غیر خیرم و کنا هک بنه درگاه حقدن اوله خالی
اولم در حقن تهر بنه غالب اون ارتقد جلالدن جمالی نغزوار بر کد اینر بر غن بوج
بوریا فر وار بزم یارانه لایق بر و معای بی ریاز واره نصوحی توبه کس توبه الاله
مفوضات نغزه صوار بر ایل نوم عزیز علی السلام ناقصه صالح علی السلام نقت
ناور نانه چین نبات حموی نمک حاجی بنشاش لفظ محمدیه نزلت حسن

نوه رسنم نامذوبه نقش مانی نارم زود نباتان انحصار نهدیل نغزه بلبل
نجات نوح نغزه هرزه نار و زخ **نیوف الاو** وضع الاکان فی غم موضع عظم
ولاية الاحق سر بعه الزوال و بل لمن ساء خلقه و قبح خلقه و عد الکرم خیر من
نقمة و اعمل لا تخنک بقدر حاجتک و لی الطفل مزوق و اساک من
تفاضل عنک و الاک من لا یجادک و بل للمحود من حده و ما الاحسان
الابالقام و لا تلغو مع الاخوان لغوا فان اللغو مفتاح الخسومة و لا
تقرض الی الاخوان فرض فان القرض مقرض المجد و بل لمن و تر الاحرار لیس
بدا اول قارورت کسرت فی الاسلام و بل لعامل بد من عدو و بعد عنه و لا یأس
بالمرح الصافی عن اللغو و الذی لا یکرره مثل الحی و المیت و ما انما الاخرة من
سجایه و عد الکرم الرمز من الفرم و یصدق بنه المدح حتی لانه یسبح من صدق
المقالة ما و حده و لو انی استدت من ما یجیر فی لجانک کتبی و هی حمر سطور
و کیف کلام العین انقضت و ما و قد غاب غمها لوزیا و سرور یا و دعوة
صدرت عن بنه خلصت لاشک ان تتجیب الله و اعیها ابیات و فا و موقنه
مکندر جهانک بیوفاسنون محب صادق یکرر شکرک و یاسنون **مفوضات**
و حشت اوم علیه السلام غرظ وانی و ورع احمد بن حنبل و قنقه یونس علیه السلام
وزارت اصف و قنقه کر بلا **نیوف الهاء** هلاک المر فی العجب هوم المر
بقدر همتهم هم السعید اخوتهم و هم الشقی و ناهه هیهات من نصیبه العذو
همت ارجال تقنع الجبال هم ارجال نحن الرجال ذات ما عنک تعرف به ملک
الحرص هو لا یعلم به المر قیمته هیه الا حباب عتاب هیه الفقر احقرة
هلاک المر فی العجب ابیات هینا لارباب النعم نغمهم و للمعاشق المسکین ما
یجوع هر هرک بنفشه کر زین میر وید خالیست که بر روی نکاری بودست
هرس و دل خفتت حسن مجازون و ادرک صنع حکمت خالق المیون هر کس
بقدر خولک گرفتار خفتت کس و اندام اندبیرات مسلمی هر در و سوزن
اوممه نصونی وای درد صبر ایل کیمکه درد و به بر و لا هر دو او هر هر
کر اسد رقی هست سکندر اینه **مفوضات** هیهت علی بهد بلیقین هر لیه
مکه هر لبات باضی بهمان درویشان هره زیاده هر اسن بود **نیوف اللام**
والالفلا صله لیا المسیح الانی المسیح لا یفرک اربعة الشیاء ستم لسان
و نصیحه الاعداء و تقرت الامراء و تعلق النساء لادین لمن لامر و کله لا یفتقر
للعاقل لا کرامة للکاذب لاراحة للحمود لا غم للمفانغ للاحومة للمفاسق لا

غنا لمن لا فضل له لا وفا للملوك والمرة والسيف والفرس لا تغف حذر من
 قذر لا سرور في عمل ليس فيه رضا الله لا تحف ان ابطن الخزانة لا تغف من
 الظلم فاعمل في امورك فارجو الفلاح لا عزة للفاضل ولا وطن للجاهل لا بقا
 لا قبالي لا ترض عساك عن اهلك لا يقرض على كل ما طلب كل علم وانما يقرض عليه
 طلب علم الحال لا تخذ الحجة الا الحجة لا تهذب بالافتراء لا صبغة مع الامراز
 ولا كبيرة مع الاستغفارة لا يؤمن احدكم حتى يكون هواه تبعا لما جئت به لا
 يكون المؤمن طعانا ولا لعانا لا تكون رطبيا فتعصم ولا يابسا فتكسر لا تكن مفر
 ضغفي ولا حلوا فترده لا تكبر الكلف يا بده فانه يقرب من اسم الله لكنتها ولا
 نسب السلطان فانه تكل الله في الارض لا يامن جاره بواقفة لا راحة في
 الدنيا الا في ثلثة مباحات الرحمن وتلاوة القرآن وطلاقات الاخوان لا
 راحة في الدنيا لا سرور الا في الجنة لا يحتاج الصباح الى الصباح لا مناقرة
 في الامثال لا تاخذ من الصديق مودة حتى تجربه وانت مضيق لا تحلفوا
 بالطلاق ولا بالعاق فانهما من بين الفساق لا تكبر النعم فان صحى بالنعم
 ياتي يوم القيمة مفلسا لا التيام لجرح اللسان لا يرحم الله من لا يرحم الناس لا
 تقش مكر الا عند ذي كرم والدم عند كرام الناس مكنوم الله عندي في جنته علق
 قد ضاع مفتحه والى بكنوم لا ضرر ولا ضرار في الكلام لا ريب نية في الاسلام
 لا يعلم الغيب الا الله لا يجتمع امة على الضلالة لا تال عن المرة والسئل وتبته لا راد
 لقضائه ولا مانع حكمه لا يصل الى العاقلة من النقط عن الكحل لا تشرع مع سوء الادب
 لا فقر اسد من الجهل لا يعرف ذو الفضل الا ذو الفضل لا رتبة فوق رتبة السلطان
 لا تنجم من ملك معرفته لا خير في الصغر الا على الاقنى الا على لا سيف الا ذو
 ذوالفقار لا تشتم في الاشياء لا تفعل واصبه فان عاقبتك خير وسعادة اللهم اجعل اخر
 كلامنا لا اله الا الله محمد رسول الله ابيات لازم اوله حمد حق اذن درود ومصطفى بعده
 تكريم الوصوب محبوب خدامه لا معي دنيا او بن صفة قامت منزلي عزم كوي اير قبل شوب
 جالك ورايكن وهو يبلغ المر بالصدق منازل الكبار ايتيك ما قدر لك ينزله
 في العمر بطيك الرزق كما تطلبه يعن الغام في ساعة فتنة شهره يا من الخابف الى ماخنة
 يصير المر الصبور الى مراده يستعد المر بمصاحبة السعيد يوم لنا ويوم علينا و
 يومنا ويوم شهره يا من القلب راحة النفس هيب مع كل ربح يقولون ان
 الموت صعب وانما مصاحبة الجمال واسد اصعب يؤخذ القلم بالاصابع الثلثة لئلا
 يضعف في الادارة والمشق والمد الثاني في التوبة افضل لكون الحروف على الاقنة

باطار

يا طالب العلم فاجتهد بالليل والنهار فان العلم يكون بالجهد والذكارة يا طالب العلم
 لا تكن غافلا فان الغافل لا يكون عالما يا رب كالم تبت مصطفى حتى صدق
 صفا سلسلته مجتبي حتى دو شتر حريم تبت ببيكانه لربولي اول باركاه محمد اولك
 اشيا حتى ابيات واراد يا رب مرادم سكاظ هري كل يا حضرتك اول ويرك قاور
 وكل ما نعي واراحنا كذا خيرون نوحه سكا فواد مؤثر في كل يا من احاط عليك
 الاشياء كلها نه ابتدا سكا متصور نه انها بيكي العزيب ليس يعرفه وودو قرابته في
 الكي ممدور يا ناظر اية سلاسة مغفرة على المصنف واستغفر لكا تبه واطلب
 لنفسك من خير يزيد به من بعد ذلك غفرانا لصاحبه يا ايها الناس اطعموا الطعام
 وافشوا السلام وصلوا الارحام وصلوا بالليل والناس نيام تدخلوا الجنة بسلام
 يسرو ولا تعسروا والبشر واولاد تنفروا يكاد الحكيم ان يكون نبيا يفرح المؤمنون بنبيته
 يا رب بنى ترحمة اجاج ايتيه ويرمز سكا كمرادوم اوزجود كدن اولد ربي مخلوقك
 محتاج ايتيه يا رب به بكافيت جهاندن فراغ وير يا محنت زمانه به طوير بر دماغ وير
 بن نيلدم شراب جسد خيزي سابقا سرمانه محبت اولور به اباغ وير به يا رب كه وخت
 عمر ايت مكن ووزباد نيتي مراست مكن يا رب زكرم بهج جوانمذير اولتنگ
 وير يان وتهي دست مكن مخصوصات يد بيضاى موسى عليه السلام يابيع

مكره بيلاق ابن رمضان ياوه كويان
 قاطر حبان هو ديان سلايك تم المجمع
 المرغوب على يد الفقير فيض الله
 الشهير بيلبل عن ايمان
 خانه خاصه سنه
 سنه و عشر ومانه
 والى

Süleymaniye Müzesi	
Kisim	Hacı Halı muay
Yer	2431
Eski kayıt No	